

แผนแม่บท

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2)

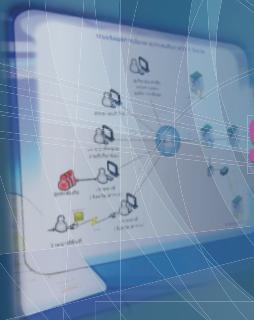
ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556

CONNECTED COMMUNITIES

EMPOWERED BUSINESS

ROBUST FUTURE FOR ICT SECTOR

SMART THAILAND

COMPETITIVE MANPOWER

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2)
ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556

แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2)
ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556

ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรี 5 สิงหาคม 2552
ISBN 978-616-12-0011-4

พิมพ์ครั้งที่ 1 (สิงหาคม 2552)

จำนวน 2,000 เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ 2 (กันยายน 2552)

จำนวน 5,000 เล่ม

จัดทำและเผยแพร่โดย

สำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550
เลขที่ 120 หมู่ 3 อาคารรวมหน่วยราชการ (อาคาร B)
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพ 10210
โทรศัพท์ 0-2141-6774, 0-2141-7096 โทรสาร 0-2143-8022-3
เว็บไซต์ www.mict.go.th

ร่วมกับ

ฝ่ายวิจัยกลยุทธ์และด้านนวัตกรรม
ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
112 อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง
อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 12120
โทรศัพท์ 0-2564-6900 ต่อ 2353 โทรสาร 0-2564-6860
เว็บไซต์ www.nectec.or.th/srii

สารบัญ

บทสรุปผู้บริหาร

(1) - (17)

บทที่ 1 บทนำ

1-1

บทที่ 2 ทิศทางการพัฒนาประเทศไทยและบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2.1 บริบทการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย	2-1
2.2 แนวโน้มนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย	2-2
2.3 กรอบนโยบายการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทย	2-6
2.4 การประเมินสถานภาพการพัฒนาตามกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2544-2553	2-7
2.5 แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2545-2549)	2-7
2.6 การประเมินผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 1	2-8
2.7 การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารภายใต้แผนด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	2-10

บทที่ 3 สถานภาพการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย

3.1 ภาพรวมลำดับของประเทศไทยในด้านนี้ต่างๆ	3-1
3.2 สถานภาพการพัฒนาบุคลากร	3-2
3.2.1 สถานภาพบุคลากรที่ทำงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	3-2
3.2.2 สถานภาพการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประชาชนทั่วไป	3-4
3.3 สถานภาพด้านโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ	3-6
3.3.1 ปัจจัยความเหลื่อมล้ำด้านการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร	3-6
3.3.2 วิัฒนาการของเทคโนโลยีการสื่อสารโทรคมนาคม และการหลอมรวมเทคโนโลยี	3-9
3.4 สถานภาพตลาดและอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	3-11
3.4.1 ตลาดเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	3-11
3.4.2 อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และดิจิทัลคอนเทนต์	3-12
3.4.3 การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีและผลกระทบต่อตลาดและอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย	3-14

3.4.4 การวิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	3-15
3.5 สถานภาพด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในภาคธุรกิจ	3-16
3.6 สถานภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในภาครัฐ	3-17
3.7 สรุปผลการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาระคุกคามต่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย	3-19
บทที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ	
4.1 วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย	4-3
4.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนา	4-5
ยุทธศาสตร์ที่ 1: การพัฒนากำลังคนด้าน ICT และบุคลากรที่นำไปให้มีความสามารถในการสร้างสรรค์ ผลิต และใช้สารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณและรู้เท่าทัน	4-6
ยุทธศาสตร์ที่ 2: การบริหารจัดการระบบ ICT ของประเทศอย่างมีธรรมาภิบาล	4-12
ยุทธศาสตร์ที่ 3: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	4-15
ยุทธศาสตร์ที่ 4: การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารและการบริการของภาครัฐ	4-20
ยุทธศาสตร์ที่ 5: ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม ICT เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและรายได้เข้าประเทศ	4-23
ยุทธศาสตร์ที่ 6: การใช้ ICT เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน	4-26
บทที่ 5 การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	
มาตรการ โครงการเร่งด่วน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกรอบระยะเวลาในการดำเนินการยุทธศาสตร์ที่ 1	5-3
มาตรการ โครงการเร่งด่วน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกรอบระยะเวลาในการดำเนินการยุทธศาสตร์ที่ 2	5-21
มาตรการ โครงการเร่งด่วน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกรอบระยะเวลาในการดำเนินการยุทธศาสตร์ที่ 3	5-29
มาตรการ โครงการเร่งด่วน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกรอบระยะเวลาในการดำเนินการยุทธศาสตร์ที่ 4	5-45
มาตรการ โครงการเร่งด่วน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกรอบระยะเวลาในการดำเนินการยุทธศาสตร์ที่ 5	5-51
มาตรการ โครงการเร่งด่วน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกรอบระยะเวลาในการดำเนินการยุทธศาสตร์ที่ 6	5-61
บทที่ 6 การบริหารจัดการและการติดตามประเมินผล	
6.1 การบริหารจัดการ	6-1
6.2 การติดตามประเมินผล	6-2

ภาคผนวก

กระบวนการการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556	ผ-1
สรุปผลการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามต่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารของประเทศไทย	ผ-2
นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง	ผ-8
ดัชนีชี้วัดการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่สำคัญ	ผ-25
มติคณะกรรมการบริหาร และความเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ผ-31
รายนามคณะกรรมการ	ผ-65

บทสรุปผู้บริหาร แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556

I. ความนำ

นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ ระยะ พ.ศ. 2544-2553 ของประเทศไทย (IT 2010) ซึ่งได้ให้ความสำคัญต่อบบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ได้ถูกนำมาเป็นกรอบในการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2545-2549 ซึ่งคณะกรรมการฯได้ให้การเห็นชอบเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2545 เพื่อให้ทุกกระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหรือปรับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของหน่วยงาน ให้สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งต่อมา คณะกรรมการฯได้มีมติเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2550 ให้ขยายระยะเวลาในการบังคับใช้แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ฉบับที่ 1 ออกไปจนถึงปี พ.ศ. 2551 และกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ร่วมมือกับศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เร่งรัดการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556 ขึ้น

แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ได้سانความต่อเนื่องทางนโยบายจาก IT2010 และ แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2545-2549 ควบคู่ไปกับการกำหนดนโยบายใหม่และการปรับให้มีจุดเน้นในบางเรื่องที่เด่นชัดขึ้นจากแผนฯ ฉบับแรก เพื่อตอบรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสังคมที่เป็นทั้งโอกาสและความท้าทายของประเทศไทย และในขณะเดียวกัน เพื่อมุ่งแก้ไขส่วนที่ยังเป็นจุดอ่อน และต่อยอดส่วนที่เป็นจุดแข็งของประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด อันจะช่วยนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ในที่สุด

II. บริบทของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย

2.1 แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแผนได้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

ประเทศไทยได้ยึดแนวทางการพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) เป็นแผนหลักในการชี้ทิศทางการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทยภาพรวม ปรัชญาในการจัดทำแผนฉบับนี้คือ การนำเอารัฐธรรมนูญ มาประยุกต์กับการจัดทำแผน โดยมีวิสัยทัศน์คือ “มุ่งพัฒนาสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and happiness society) คนไทยมีคุณธรรมนำความรอบรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศไทยที่มีธรรมาภิบาล ดำเนินไว้ซึ่งระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี” โดยมียุทธศาสตร์ในการผลักดันเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายของแผนทั้งหมด 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาวะดี จิตใจ อารมณ์ กาย สติปัญญา มีความสมดุล เข้าถึงหลักศาสนา มีคุณธรรม นำความรู้ วิสัยทัศน์ ความสามารถ ความมั่นคงในชีวิต
2. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมเป็นฐานที่มั่นคงของประเทศ เพื่อพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง สงบ สันติ และแก้ปัญหาความยากจนให้ชุมชนอยู่เย็นเป็นสุข
3. การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน เพื่อให้เศรษฐกิจมีคุณภาพ โครงสร้างเศรษฐกิจมีความสมดุลมากขึ้น มีเสถียรภาพและความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ
4. การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากร และคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการรักษาความอุดมสมบูรณ์ของฐานทรัพยากร รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และวางแผนฐานการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ
5. การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ โดยมุ่งหวังให้ธรรมาภิบาลของประเทศในทุกภาคส่วนดีขึ้น ตลอดจนสร้างองค์ความรู้ประชาธิบัติโดย

ทั้งนี้ ในแผนพัฒนาฯ ดังกล่าว ได้กล่าวถึงการพัฒนาและส่งเสริมการใช้ ICT ไว้ในแนวทางการพัฒนาหลายด้าน อาทิ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ICT เพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างการผลิต การใช้ ICT เพื่อการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต การพัฒนาการให้บริการและการดำเนินงานของรัฐในรูปแบบรัฐบาโลเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

นอกจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแล้ว ยังมีนโยบายและแผนระดับชาติอื่นๆ ที่ถูกจัดทำขึ้นโดย หลายหน่วยงาน เพื่อร่วมขับเคลื่อนประเทศไทยสู่สังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้ รวมถึงนโยบายรัฐบาล ซึ่งแผน และนโยบายดังกล่าว แม้จะมีจุดเน้นที่ต่างกันตามหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์กร/หน่วยงานที่รับผิดชอบ และวัตถุประสงค์ของการจัดทำ แต่แนวทางส่วนใหญ่จะสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ยึดหัวมีการพูดถึงนัยต่อ การพัฒนาหรืออุปทานของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการพัฒนาไว้ค่อนข้างชัดเจน โดยแนวโน้มนโยบาย หลักๆ ที่กล่าวถึงในเกือบทุกแผนมีดังนี้

- การพัฒนาคนหรือทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากคนเป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศ
- การพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม (เกษตร อุตสาหกรรมการผลิต และบริการ)
- การพัฒนาสังคมและชุมชน โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและบริหารท้องถิ่นด้วย ตนเอง รวมถึงพื้นฟูและสืบสานคุณค่าความหลากหลายของวัฒนธรรมไทย ทั้งที่เป็นวิถีชีวิตประเพณี ค่านิยมที่ดีงาม ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมไว้ อย่างไร รวมถึงการเตือนภัยจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ
- การปรับปรุงการบริหารจัดการ โดยมุ่งเน้นที่การบริหารงานอย่างโปร่งใสทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึง ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการ governance กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการจัดตั้งองค์กร/สถาบันเฉพาะทาง เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา

2.2 กรอบนโยบาย IT 2010 และแผนแม่บท ICT ฉบับที่ 1

ในการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ได้คำนึงถึงกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. 2544-2553 ของประเทศไทย หรือ IT 2010 ซึ่งคณะกรรมการได้เห็นชอบ เมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2545 โดยกรอบนโยบาย IT 2010 ได้กำหนดเป้าหมายสำคัญสามประการ คือ

- 1) เพิ่มขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือพัฒนาประเทศ เพื่อยกระดับประเทศไทยให้อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีศักยภาพเป็นผู้นำ (Potential leaders) อันดับต้นๆ โดยใช้ตัวชี้ผลสัมฤทธิ์ทางเทคโนโลยี ของสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) เป็นเครื่องประเมินวัด
- 2) เพิ่มจำนวนแรงงานความรู้ของประเทศไทยให้เป็นร้อยละ 30 ของแรงงานในประเทศทั้งหมด
- 3) พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยเพิ่มสัดส่วนของมูลค่าอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรู้เป็นพื้นฐานให้มีมูลค่าถึงร้อยละ 50 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP)

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว กรอบนโยบาย IT 2010 ได้กำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาประเทศสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ไว้ 5 ด้าน ได้แก่ e-Industry, e-Commerce, e-Government, e-Education และ e-Society โดยสามารถสรุปความเชื่อมโยงระหว่างกลยุทธ์ทั้ง 5 ด้านและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทุกกลยุทธ์ ได้แก่ นวัตกรรม ความรู้ การวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพัฒนาคน และโครงสร้างพื้นฐานด้านโทรคมนาคม ซึ่งหากได้มีการพัฒนาตามกลยุทธ์ 5 ด้าน โดยพัฒนาฐานที่เป็นปัจจัยเชื่อมโยงไปพร้อมกัน ก็จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

กรอบนโยบาย IT 2010 ได้ถูกถ่ายทอดไปสู่แผนกลยุทธ์ คือแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2545-2549 ที่มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ กลยุทธ์ และแผนงาน/โครงการไว้ชัดเจน โดยมีเป้าหมายที่สำคัญดังนี้

- 1) พัฒนา/ยกระดับทางเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยใช้ ICT
- 2) ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม ICT ของประเทศไทย
- 3) พัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยเพิ่มการประยุกต์ใช้ ICT ในด้านการศึกษา และฝึกอบรม
- 4) สร้างความเข้มแข็งของชุมชนในชนบทเพื่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน

เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างเป็นรูปธรรม แผนแม่บท ICT ฉบับที่ 1 ได้กำหนดดูยุทธศาสตร์หลักไว้ 7 ด้าน ได้แก่ 1) พัฒนาอุตสาหกรรม ICT 2) ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยและสังคมไทย 3) ปฏิรูปและสร้างศักยภาพการวิจัยและพัฒนาด้าน ICT 4) ยกระดับพื้นฐานสังคมไทยเพื่อการแข่งขันในอนาคต 5) พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อมุ่งขยายตลาดต่างประเทศ 6) ส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ ICT และ 7) ใช้ ICT ในการบริหารและบริการของภาครัฐ

แผนแม่บท ICT ฉบับที่ 2 จึงได้รับการพัฒนาขึ้นโดยพิจารณาถึงความต้องเนื่องในเชิงนโยบายได้ กรอบ IT 2010 รวมถึงเร่งรัดแก้ไขจุดอ่อนที่ส่งผลให้แผนแม่บท ICT ฉบับที่ 1 ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างสมบูรณ์

2.3 สถานภาพการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย

การพัฒนา ICT ของประเทศไทยในเวทีโลกโดยภาพรวม เมื่อพิจารณาจากดัชนีชี้วัดระดับสากล อาทิ Networked Readiness Index, e-Readiness ranking พบว่าจัดอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อเปรียบเทียบประเทศไทยกับประเทศอื่นในทวีปเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยเพื่อนบ้านอย่างสิงคโปร์และมาเลเซีย พบว่าประเทศไทยเพื่อนบ้านมีอันดับการพัฒนา ICT ที่สูงกว่าประเทศไทยในทุกๆ ดัชนี

ปัจจัยสำคัญที่ชุดรังอันดับการพัฒนา ICT ของประเทศไทยในทุกๆ ดัชนี คือ ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งยังไม่เพียงพอและยังแพร่กระจายไม่ทั่วถึงทำให้การพัฒนาและการใช้ประโยชน์ของ ICT เพื่อต่อยอดองค์ความรู้ การพัฒนาธุรกิจ การให้บริการของภาครัฐ ยังไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร ดังนั้น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน ICT จึงเป็นประเด็นสำคัญ ของการหนึ่งที่แผนแม่บท ICT ฉบับที่ 2 ต้องพิจารณาแก้ไขปัญหา

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสอดคล้องกับการประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม (SWOT) ของการพัฒนา ICT ภายใต้กรอบระยะเวลา 5 ปี ของแผนแม่บทฯ ในส่วนของโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งแม้จะพบว่าประเทศไทยมีการพัฒนาโครงข่ายหลัก (Backbone network) ที่รับ-ส่งข้อมูลได้มากขึ้นและรวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยรองรับความต้องการของประชาชนด้านข้อมูลข่าวสารได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงประสบปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้ (Digital divide) ของกลุ่มคนที่อยู่ในภูมิภาค/ห้องกึ่นที่อยู่ห่างไกล และผู้ด้อยโอกาสในด้านอื่นๆ เช่น ผู้พิการ จึงต้องมีการขยายโครงข่ายทั้งในเชิงพื้นที่และคุณภาพของโครงข่ายให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะการกระจายโอกาสในการเข้าถึง ICT ในระดับโครงข่ายปลายทาง (Last mile access) ที่เชื่อมต่อผู้ใช้งานโครงข่ายหลัก

อย่างไรก็ตาม เทคโนโลยีได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการหลอมรวมเทคโนโลยี (Technological convergence) ระหว่างเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีการสื่อสาร และเทคโนโลยีการแพร่ภาพกระจายเสียง เปิดโอกาสให้ประเทศไทย มีทางเลือกและสามารถใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเหล่านี้ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่แล้ว และในขณะเดียวกันก็สามารถลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชนในเขตภูมิภาคหรือในชนบทห่างไกลได้ โดยการใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพในการรับส่งข้อมูลสูงขึ้นในราคาย่อมเยา

ในส่วนของบุคลากรด้าน ICT พบว่ามีการเดินโตรต่ออย่างต่อเนื่องตามการเดินโตรของการใช้ ICT โดยปัจจุบันประเทศไทยมีผู้มีความรู้ความสามารถด้านนี้มากขึ้นทั้งในภาครัฐและเอกชน และมีผู้จบการศึกษาที่เกี่ยวข้องทั้งระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษาจำนวนมากไม่น้อย แต่ก็ยังขาดแคลนบุคลากรด้าน ICT อีกมาก ทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรที่มีทักษะสูง หรือทักษะเฉพาะด้านต่างๆ อย่างไรก็ตาม แม้สถานภาพบุคลากรด้าน ICT ของไทยในภาพรวมจะดูเป็นจุดอ่อนมากกว่าเป็นจุดแข็ง บุคลากร ICT ไทยถือว่ามีศักยภาพมากในด้านการผลิตซอฟต์แวร์ และนิเมชั่น และสื่อบันเทิงดิจิทัลต่างๆ

สำหรับประชาชนทั่วไป พบว่ามีการใช้ ICT ในระดับต่ำและกระจายไม่ทั่วถึง คนไทยส่วนใหญ่มีโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลและข่าวสารผ่านเทคโนโลยีเดิม (โทรศัพท์ และวิทยุ) มากกว่าเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และการสื่อสาร โดยคนกลุ่มที่มีการเข้าถึง ICT น้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ คือประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกล คุณพิการ ผู้สูงอายุ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังพบว่าประชาชนทั่วไป ยังมีการใช้ ICT อย่างไม่เหมาะสมอีกด้วย ประเด็น อาทิ 1) การใช้ ICT เพื่อความบันเทิงค่อนข้างสูง (สูงกว่าการใช้เพื่อการศึกษาและความรู้และการใช้

ทำธุกรรมทางธุรกิจ หรือธุกรรมกับภาครัฐ) โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน 2) การให้ผลบวกของวัฒนธรรมต่างชาติ และเนื้อหาไม่พึงประสงค์ 3) การเพิ่มขึ้นของอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ดังนั้น ในการวางแผนการพัฒนา ICT ในช่วงต่อไป จะต้องคำนึงถึงตัวแปรเหล่านี้ด้วยเช่นกัน

ในส่วนของภาครัฐ พบว่าหน่วยงานราชการส่วนใหญ่ยังคงขาดบุคลากรที่มีความรู้ด้าน ICT และการประยุกต์ใช้ ICT เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการดำเนินงาน ถึงแม้ทุกหน่วยงานของรัฐจะมีผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง (Chief Information Officer: CIO) แต่ CIO ส่วนใหญ่ก็ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะด้านเทคโนโลยี นอกจากนี้หน่วยงานภาครัฐยังคงประสบปัญหาเรื่องการขาดแคลนบุคลากรด้าน ICT เนื่องจากผลตอบแทนต่ำและขาดมาตรฐานจริงใจที่เหมาะสม

ในเรื่องของการบริหารจัดการ แม้ว่าจะมีองค์กรของรัฐและองค์กรอิสระที่ทำหน้าที่กำกับดูแลและส่งเสริมการพัฒนา ICT อยู่หลายหน่วยงาน เช่น กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (และหน่วยงานในกำกับ), คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ, ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ แต่จากการประเมิน SWOT พบประเด็นที่เป็นข้ออิจฉากังวลหลายประการที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการ ICT ในภาพรวม อาทิ บทบาทหน้าที่ขององค์กรเหล่านี้ซึ่งยังมีความซ้ำซ้อนกันอยู่ ทำให้การทำงานบางเรื่องซ้ำซ้อน ขาดการบูรณาการขาดความเป็นเอกภาพ นอกจากนี้การบริหารจัดการโครงการด้าน ICT ในภาพรวมยังด้อยประสิทธิภาพ เนื่องจากยังมีลักษณะต่างคนต่างทำ “ไม่ทำงานไปในทางเดียวกัน” ขาดกลไกประสานงานที่ชัดเจนในการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ไม่มีการบูรณาการแผนงานด้าน ICT และจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้อง ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่งคือ ยังขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำกับการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนแม่บท ICT รวมถึงขาดระบบติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนอย่างจริงจัง

กล่าวโดยสรุป จากการประเมิน SWOT ของการพัฒนา ICT ของประเทศไทย โดยกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) พบว่า แม้ประเทศไทยจะมีการพัฒนาและใช้ ICT ในระดับที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา โดยมีจุดแข็งหลายด้าน อาทิ มีนโยบายส่งเสริมที่ชัดเจน มีบุคลากรที่มีความรู้และทักษะด้าน ICT เพิ่มขึ้น มีโครงข่ายหลัก (Backbone) กระจายทั่วถึง อีกทั้งมีโอกาสอันเกิดจากปัจจัยภายนอกที่ส่งเสริม ไม่ว่าจะเป็นการขยายตัวของตลาดในอนาคต การหลอมรวมของเทคโนโลยี ทำให้เกิดบริการใหม่ๆ ที่หลากหลายยังเป็นการเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้บริโภค และโอกาสจากการทำธุรกิจผ่านอินเทอร์เน็ตซึ่งคาดว่าจะมีเพิ่มขึ้น เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ประเด็นสำคัญที่ควรให้ความสนใจ คือ จุดอ่อนซึ่งยังมีค่อนข้างมาก แต่ที่สำคัญและควรได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วนในช่วงของแผนแม่บทฯ ฉบับที่ 2 คือเรื่องคน ที่ต้องพัฒนาทั้งในปริมาณและคุณภาพ และเรื่องการบริหารจัดการ ICT ระดับชาติ (National ICT governance) ที่ต้องพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีฉะนั้นแล้ว จะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาในเรื่องอื่นๆ ต่อไป เนื่องจากทั้งสองประเด็นถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญของการพัฒนา

III. สรุปหลักการและประเด็นที่สำคัญของแผนแม่บทฯ ฉบับที่ 2

- มีเป้าหมายในเชิงการพัฒนาสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งถือเป็นแผนพัฒนาฯ หลักของประเทศ
- سانความต่อเนื่องทางนโยบายจาก IT2010 และ แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2545-2549 โดยยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาและประยุกต์ใช้

ICT ในด้านการค้า (e-Commerce) และอุตสาหกรรม (e-Industry) (ในยุทธศาสตร์ที่ 5 และ 6), ด้านการศึกษาและการพัฒนาคนและสังคม (e-Education and e-Society) (ในยุทธศาสตร์ที่ 1 และ 3) และในการดำเนินงานของภาครัฐ เพื่อสนับสนุนการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารและการบริการ (ในยุทธศาสตร์ที่ 4) นอกจากนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาต่อยอดจากที่ได้ดำเนินมาแล้วในช่วงแผนฯ ฉบับที่ 1 แต่ยังไม่บรรลุเป้าหมาย เพื่อให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรมโดยเร็ว

3. มุ่งเน้นการแก้ไขสิ่งที่เป็นจุดอ่อนที่สำคัญของการพัฒนา ICT ของประเทศไทย 2 ประการเป็นลำดับแรก ได้แก่ 1) การพัฒนาคนให้มีความเฉลียวฉลาด (Smart) และรอบรู้สารสนเทศ (Information literacy) และ 2) การบริหารจัดการ ICT ระดับชาติ ให้ยึดหลักธรรมาภิบาล นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการเร่งพัฒนาโครงข่ายความเร็วสูง ให้มีการกระจายอย่างทั่วถึงและราคาเป็นธรรมเนื่องจากเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ สำหรับการพัฒนาในสังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้และนวัตกรรม ที่อาศัย ICT เป็นพลังขับเคลื่อนหลัก และเป็นสิ่งที่ประเทศไทยยังมีระดับการพัฒนาที่ด้อยกว่าหลาย ๆ ประเทศ
4. สอดคล้องกับทิศทาง/เป้าหมายของการพัฒนา ICT ระดับนานาชาติ ที่ประเทศไทยได้เข้าร่วมแสดงเจตจำนงค์/จัดทำพันธกรณี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป้าหมายในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและการสร้างโอกาสในการเข้าถึง ICT ของประชาชนภายใน พ.ศ 2558 (ค.ศ. 2015) เพื่อสร้างสังคมสารสนเทศ จากการประชุม World Summit on the Information Society และเป้าหมายในการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม (Universal access to broadband) ภายในปี 2015 ตามปฏิญญากรุงเทพ ซึ่งรัฐมนตรีที่รับผิดชอบด้านสารสนเทศและการสื่อสารของกลุ่มประเทศ APEC ได้เห็นชอบร่วมกัน
5. ให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่มุ่งเน้นให้เกิดธรรมาภิบาล ทั้งในส่วนของการบริหารจัดการ ICT ระดับชาติ ที่ต้องบริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล (ในยุทธศาสตร์ที่ 2) และการใช้ ICT ในภาครัฐ เพื่อช่วยสนับสนุนให้เกิดธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศไทย (ในยุทธศาสตร์ที่ 4) ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10

โดยประเด็นที่กล่าวถึงในยุทธศาสตร์ที่ 2 เป็นสิ่งที่ต้องเร่งดำเนินการ เพื่อแก้ไขจุดอ่อนของการพัฒนา ICT ของประเทศไทยจากการวิเคราะห์ SWOT ที่ชี้ให้เห็นว่า ประเทศไทยยังมีจุดอ่อนและต้องปรับปรุงในเรื่องการบริหารจัดการ ICT ระดับชาติ เพื่อให้มีความชัดเจนในบทบาทหน้าที่ของหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีกลไกการทำงาน (รวมถึงการพิจารณาจัดสรรงบประมาณ) ที่เอื้อให้เกิดการบูรณาการ และลดการซ้ำซ้อนระหว่างหน่วยงาน

ส่วนประเด็นของยุทธศาสตร์ที่ 4 เป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการด้วยเช่นกัน เนื่องจากภาครัฐเป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ และควรมีบทบาทเป็นผู้นำในการประยุกต์ใช้ ICT เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและคุณภาพของการบริหารและการบริการที่ให้แก่ประชาชน ซึ่งก็ต้องมุ่งเป้าให้เกิดธรรมาภิบาลด้วยทั้งนี้ หลักการของธรรมาภิบาล ตามที่กำหนดโดยองค์กรการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ หรือ UNESCO มีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้ การมีส่วนร่วม (Participation), การปฏิบัติตามกฎหมาย (rule of law), ความโปร่งใส (Transparency), การตอบสนองต่อข้อเรียกร้อง (Responsiveness), การยึดถือความเห็นส่วนใหญ่ (Consensus oriented), ความเสมอภาค (Equity and inclusiveness), ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Effectiveness and efficiency) และความรับผิดชอบ (Accountability)

6. ใช้แนวปฏิบัติที่สอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาที่สมดุลด้วยการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน โดย
- เร่งพัฒนาคนให้มีความสามารถที่จะสร้างของเพื่อใช้เองได้ และพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศให้มีความเข้มแข็ง โดยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา และการส่งเสริมผู้ประกอบการ เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ในระยะยาว
 - คำนึงถึงความพร้อมด้านทรัพยากร และการใช้อย่างคุ้มค่า
7. ให้ความสำคัญกับการพัฒนาและการใช้ ICT เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความได้เปรียบในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการที่ไทยมีศักยภาพ โดยเฉพาะในภาคการเกษตร การท่องเที่ยว และการบริการด้านสุขภาพ โดยใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมไทย และเอกลักษณ์ของไทย เพื่อนำรายได้เข้าประเทศ

IV. วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย

4.1 วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยเป็นสังคมอุดมปัญญา (Smart Thailand) ด้วย ICT”

“สังคมอุดมปัญญา” ในที่นี้หมายถึงสังคมที่มีการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างชาญฉลาด โดยใช้แนวปฏิบัติของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประชาชนทุกระดับมีความเนี้ยวนลาด (Smart) และรอบรู้สารสนเทศ (Information literacy) สามารถเข้าถึง และใช้สารสนเทศอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม มีวิจารณญาณและรู้เท่าทัน ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนและสังคม มีการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีธรรมาภิบาล (Smart governance) เพื่อสนับสนุนการพัฒนาสู่เศรษฐกิจและสังคมฐานความรู้ และนวัตกรรมอย่างยั่งยืนและมั่นคง

4.2 พันธกิจ

- (1) พัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอ ทั้งบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT professionals) และบุคลากรในสาขาอาชีพอื่นๆ ทุกระดับ ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ มีวิจารณญาณและรู้เท่าทัน อย่างมีคุณธรรม จริยธรรม เพื่อร่วมขับเคลื่อนประเทศไทยสู่สังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้และนวัตกรรมอย่างยั่งยืนและมั่นคง
- (2) พัฒนาโครงข่ายสารสนเทศและการสื่อสารความเร็วสูงที่มีการกระจายอย่างทั่วถึง มีบริการที่มีคุณภาพ และราคาเป็นธรรม เพื่อให้เป็นโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศหลัก ที่ทุกภาคส่วนสามารถใช้ในการเข้าถึง

ความรู้ สร้างภูมิปัญญา และภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมสามารถใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ภาคเศรษฐกิจของประเทศไทย

- (3) พัฒนาระบบบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีธรรมาภิบาล โดยมีกลไก กฎระเบียบ โครงสร้างการบริหารและการกำกับดูแล ที่เอื้อต่อการพัฒนาอย่างบูรณาการ มีความเป็นเอกภาพ มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม เพื่อสนับสนุนให้เกิดธรรมาภิบาลในระบบบริหารจัดการประเทศไทย สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

4.3 วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อพัฒนาがらงคนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT professional) ให้มีปริมาณและคุณภาพตรงกับความต้องการของตลาด และบุคลากรในสาขาอาชีพต่างๆ ทุกระดับ รวมถึงประชาชนทั่วไป ให้มีความรู้ความสามารถในการสร้างสรรค์ พัฒนา และใช้ICT อย่างมีประสิทธิภาพ มีวิจารณญาณและรู้เท่าทัน เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศไทยสู่สังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้ และนวัตกรรมอย่างยั่งยืนและมั่นคง
- (2) เพื่อสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยใช้แนวปฏิบัติของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เน้นความมีเอกภาพ การบูรณาการ การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการจัดสรรผลประโยชน์จากการพัฒนาสู่ประชาชนในทุกภาคส่วนอย่างเป็นธรรม โดยใช้กลไกความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public-Private Partnership) อย่างเหมาะสม
- (3) เพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างการผลิตสู่การเพิ่มคุณค่า (Value creation) ของสินค้าและบริการบนฐานความรู้และนวัตกรรม โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- (4) เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและปัจเจกบุคคล โดยการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสารสนเทศในกิจกรรมของครัวเรือนและชุมชน รวมถึงในการสร้างหาความรู้ สร้างภูมิปัญญา การมีส่วนร่วมในระบบการเมืองการปกครอง และในการดำรงชีวิตประจำวัน เพื่อนำไปสู่การพึ่งตนเองและลดปัญหาความยากจน โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้สูงอายุ
- (5) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเน้นการเพิ่มมูลค่าเพิ่ม (Value-added) ในประเทศ การวิจัยและพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมไทย และเอกลักษณ์ของคนไทย เพื่อสนับสนุนการพัฒนาสู่สังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้และนวัตกรรมอย่างยั่งยืน

4.4 เป้าหมาย

- (1) ประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของประชากรทั้งประเทศ มีความรอบรู้ สามารถเข้าถึง สร้างสรรค์และใช้สารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณ รู้เท่าทัน มีคุณธรรมและจริยธรรม (Information literacy) ก่อเกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ การทำงาน และการดำรงชีวิตประจำวัน

- (2) ยกระดับความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย โดยให้อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีระดับการพัฒนาสูงสุด 25% (Top quartile) ของประเทศที่มีการจัดลำดับทั้งหมดใน Networked Readiness Index
- (3) เพิ่มบทบาทและความสำคัญของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยมีสัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรม ICT ต่อ GDP ไม่น้อยกว่าร้อยละ 15

V. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

เพื่อให้บรรลุซึ่งวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการพัฒนา ICT อย่างเป็นรูปธรรมภายใต้เงื่อนไขที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามของการพัฒนา ICT ของประเทศไทย แผนแม่บทฯ ฉบับนี้ได้กำหนดยุทธศาสตร์หลักขึ้น 6 ด้าน โดยภาครัฐ เอกชน และประชาชน จะมีส่วนร่วมกันดำเนินงานให้เป็นไปตามเนื้อหาสาระของแผนในช่วง พ.ศ. 2552-2556 เพื่อนำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการสร้างศักยภาพในการพึ่งพาตนเอง และเพื่อสามารถแข่งขันในโลกสากลได้ รวมถึงการสร้างสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ อันนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชนไทยโดยทั่วถ้วน โดยยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ 1: การพัฒนากำลังคนด้าน ICT และบุคลคลากรทั่วไปให้มีความสามารถในการสร้างสรรค์ ผลิต และใช้สารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณและรู้เท่าทัน

มีสาระสำคัญเพื่อเร่งพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอที่จะรองรับการพัฒนาประเทศสู่สังคมฐานความรู้และนวัตกรรม ทั้งบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT professional) และบุคลากรในสาขาอาชีพต่างๆ รวมถึงเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และประชาชนทุกรายดับ ให้มีความรู้ความสามารถในการสร้างสรรค์ ผลิต และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม วิจารณญาณ และรู้เท่าทัน (Information literacy) ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนและสังคมโดยรวม โดยมีมาตรการที่สำคัญแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มหลัก

(1) การพัฒนาบุคลากรเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT professional) ประกอบด้วย มาตรการย่อย 2 กลุ่มคือ

- (1.1) พัฒนาผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษา ให้มีทักษะและคุณภาพตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม โดยมีมาตรการที่สำคัญคือ สนับสนุนการพัฒนาอาจารย์ด้าน ICT ในสถาบันการศึกษาให้สามารถพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง และสามารถทำวิจัยและพัฒนาในสาขา ICT ขั้นสูง มีกลไกให้อาชีวศึกษาในกลั่นตัวกับผู้ประกอบการ เพื่อเข้าใจความต้องการของภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น ปรับปรุงรูปแบบ/วิธีการในการจัดการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา ระดับปริญญาตรีและโทให้เน้นการปฏิบัติงานจริงกับภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้มีการนำ Open Source Software มาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียน การสอน และการวิจัยต่อยอดเพื่อส่งเสริมให้เกิดนักพัฒนารุ่นใหม่ สำหรับการพัฒนาเพื่อเพิ่มปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ICT ที่มีทักษะสูง ซึ่งประเทศไทยยังขาดแคลนนั้น ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยหรือสถาบันเฉพาะทางด้าน ICT (โดยอาจเป็นการจัดตั้งใหม่หรือยกระดับจากสถาบันการศึกษาที่มีอยู่) และสนับสนุนให้บุคลากรที่จบการศึกษาในสาขาวิชานี้ ได้มีโอกาสเข้าศึกษาเพื่อปรับเปลี่ยนสายวิชาชีพเป็นบุคลากรด้าน ICT

(1.2) พัฒนาบุคลากร ICT ที่ปฏิบัติงานในภาคอุตสาหกรรมอยู่ในปัจจุบัน (ICT workforce) ให้มีความรู้ ทักษะ และศักยภาพสูงขึ้น โดยสร้างแรงจูงใจในการเข้ารับการฝึกอบรมและสอบมาตรฐานวิชาชีพ ที่มีการกำหนดไว้ในระดับสากล และกำหนดกลไกเพื่อให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้ จากบริษัทข้ามชาติที่เข้าร่วมโครงการ ICT ของภาครัฐสู่ผู้ประกอบการไทย สร้างแรงจูงใจให้ ผู้ประกอบการลงทุนในการพัฒนาบุคลากร ICT

(2) การพัฒนาบุคลากรในสาขาวิชาชีพอื่น ๆ และบุคคลทั่วไป ประกอบด้วย

- (2.1) ส่งเสริมให้มีการนำ ICT มาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอน ในการศึกษาในระบบทุกระดับ มากขึ้น แต่ mü เน้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นสำคัญ โดยพัฒนาทักษะด้าน ICT ให้แก่ครู ควบคู่ไป กับการปรับหลักสูตรการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการคิด วิเคราะห์แก้ปัญหา โดยใช้ ICT เป็นเครื่องมือ ในขณะเดียวกัน ต้องให้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับจริยธรรมในการใช้ ICT ในหลักสูตรภาคบังคับ ในทุกระดับชั้นการศึกษา และต้องส่งเสริมการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน อิเล็กทรอนิกส์ การจัดทำแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดชุมชนออนไลน์ของ นักเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ การแสดงความคิดเห็น ทั้งนี้ในการดำเนินงานเพื่อส่งเสริม กิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ควรใช้กลไกความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public-Private Partnership: PPP) และมีการประเมินผลการดำเนินงานเป็นระยะ
- (2.2) พัฒนาการเรียนรู้ ICT นอกสถานบันการศึกษาเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยจัดให้มีแหล่ง เรียนรู้ ICT ของชุมชนที่มีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่หลากหลาย มีการฝึกอบรมให้แก่ผู้ใช้บริการ มีบริการ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งความรู้/ข้อมูลทั้งจากส่วนกลาง และข้อมูล ท้องถิ่นที่จะเป็นประโยชน์แก่อาชีพและการดำรงชีวิตประจำวันแก่ประชาชน พร้อมทั้งส่งเสริมให้ มีการพัฒนาฐานข้อมูลและโปรแกรมประยุกต์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอาชีพและการ ดำรงชีวิตประจำวัน ที่ใช้งานและสืบคันถ่ายสำหรับคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์เคลื่อนที่
- (2.3) พัฒนาทักษะ ICT แก่แรงงานในสถานประกอบการ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จาก ICT ในการ เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน โดยการสร้างแรงจูงใจแก่สถานประกอบการใน การลงทุนพัฒนาความรู้/ทักษะ ICT แก่พนักงาน รวมถึงส่งเสริมการพัฒนาระบบ e-Learning สำหรับการเรียนรู้ ICT
- (2.4) พัฒนาการเรียนรู้ ICT แก่ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้สูงอายุ การจัดทำและเผยแพร่องร์ ICT ทั้งฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก ที่สื่อการเรียนรู้ เนื้อหาสาระดิจิทัล สำหรับผู้ด้อยโอกาสกลุ่มต่างๆ และใช้มาตรการต่างๆ เพื่อสร้างโอกาสให้ผู้ด้อยโอกาสเหล่านั้น สามารถเข้าถึงสารสนเทศได้อย่างเท่าเทียม รวมถึง รวมถึงการทำวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี สำหรับผู้พิการ และการฝึกอบรมความรู้ด้าน ICT แก่ผู้สูงอายุ
- (2.5) พัฒนาความรู้และทักษะด้าน ICT แก่บุคลากรภาครัฐ โดยมีการกำหนดมาตรฐานความรู้ ICT สำหรับบุคลากรภาครัฐทุกระดับ และจัดให้มีกลไกการผลักดันให้เกิดการพัฒนาบุคลากรภาครัฐ เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะที่สอดคล้องกับมาตรฐานตำแหน่ง รวมถึงการจัดตั้ง สถาบันพัฒนาความรู้ความสามารถด้าน ICT ให้แก่บุคลากรภาครัฐ ทั้งนี้ ให้มีแรงจูงใจ ค่าตอบแทน และโอกาสความก้าวหน้าในการทำงานที่เหมาะสม

(3) มาตรการสนับสนุนอื่นๆ เพื่อเสริมสร้างการพัฒนา “คน” ในวงกว้าง เช่น การพัฒนาระบบฐานข้อมูลกำลังคนด้าน ICT ของประเทศ เพื่อประกอบการวางแผนด้านการพัฒนากำลังคนส่งเสริมสมาคม/ชุมชน/เครือข่ายส่งเสริมการใช้ ICT อย่างสร้างสรรค์ ส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านสืบที่มีประโยชน์จากต่างประเทศเป็นภาษาไทยและเผยแพร่หลากหลายช่องทาง เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ 2: การบริหารจัดการระบบ ICT ระดับชาติอย่างมีธรรมาภิบาล

มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการและการกำกับดูแล กลไกและกระบวนการในการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ ให้มีธรรมาภิบาล โดยเน้นความเป็นเอกภาพ การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยมีมาตรการ 4 กลุ่ม ประกอบด้วย

- (1) **ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารและการจัดการ ICT ระดับชาติ** เพื่อให้มีหน่วยงานกลางภายใต้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่รับผิดชอบในการผลักดันวาระด้าน ICT ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำกับดูแลและผลักดันแผนแม่บทฯ ไปสู่การปฏิบัติ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของหน่วยงานที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 และ 2551 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างกลไกในการทำงานเพื่อให้เกิดความร่วมมือและการบูรณาการ ระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ICT ของประเทศ จัดตั้งจัดตั้งสถาบัน ICT เพื่อเป็นองค์กรที่เป็นตัวแทนของภาคเอกชน ที่ร่วมผลักดันการทำงานแบบ PPP ใน การขับเคลื่อนวาระด้าน ICT ของประเทศ และให้มีองค์กร/หน่วยงานที่รับผิดชอบงานด้านความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศ (Information security) ของประเทศ
- (2) **ปรับปรุงกระบวนการจัดทำ/เสนอข้อบัญญัติและกระบวนการพิจารณาจัดสรรงบประมาณด้าน ICT ของรัฐ** เพื่อให้เกิดการใช้จ่ายอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ ลดความซ้ำซ้อน และสอดคล้องกับทิศทาง/แนวทางที่กำหนดในแผนแม่บท ICT
- (3) **พัฒนา และ/หรือปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมถึงกลไกการบังคับใช้กฎหมาย/กฎระเบียบ เพื่อให้เอื้อต่อการใช้ ICT และการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงปรับปรุงวิธีการจัดซื้อจัดจ้างผลิตภัณฑ์/ระบบงาน ICT ของภาครัฐให้มุ่งเน้นความสำเร็จของงานและคุณภาพมากกว่าการเบรี่ยบเที่ยบด้านราคาย่อมเยา และให้สามารถจ้างสถาปัตย์ นักออกแบบ หรือที่ปรึกษา เข้ามาช่วยในการบูรณาการจัดซื้อจัดจ้างงาน/โครงการด้าน ICT**
- (4) **ปรับปรุงระบบฐานข้อมูลตัวชี้วัดสถานภาพการพัฒนา ICT ของประเทศไทย เพื่อสนับสนุนการติดตามประเมินผลการพัฒนา ICT ของประเทศไทย และการดำเนินการตามแผนแม่บท ICT**

ยุทธศาสตร์ที่ 3: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและการสื่อสาร ให้มีการกระจายอย่างทั่วถึง ไปสู่ประชาชนทั่วประเทศ รวมถึงผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ และผู้พิการ และมีระบบสารสนเทศและโครงข่ายที่มีความมั่นคงปลอดภัย ทั้งนี้ ให้ผู้ประกอบการจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานที่มีศักยภาพทันกับวิถีทางการของเทคโนโลยี เพื่อรองรับการขยายตัวของความต้องการของผู้บริโภค สามารถให้บริการมัลติมีเดีย ธุรกรรมทาง

อิเล็กทรอนิกส์ และบริการใดๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อวิชีวิตสมัยใหม่ในสังคมแห่งการเรียนรู้ อีกทั้งมุ่งเน้นการลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร เพื่อทำให้สังคมมีความสงบสุข และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นโดยมีมาตรการที่สำคัญ 4 กลุ่ม ประกอบด้วย

- (1) สร้างกลไกในการประสานและเชื่อมโยงการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การกำหนดพิษทาง/นโยบายของรัฐบาลด้านโทรคมนาคมของประเทศ
- (2) ขยายประเภทบริการ เพิ่มพื้นที่ให้บริการ และปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงข่าย โทรคมนาคม ภายใต้หลักการแข่งขันเสรีและเป็นธรรมอย่างแท้จริงและให้เกิดผลในทางปฏิบัติ โดยส่งเสริมการลงทุนทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ สนับสนุนผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะให้ผู้ประกอบการในท้องถิ่นสามารถลงทุนในเทคโนโลยีทางเลือกเพื่อสร้าง เชื่อมต่อ และ ให้บริการโครงข่ายปลายทาง (Last mile) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (3) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ICT เพื่อยกระดับการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชน โดยการสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ประกอบการในการพัฒนาโครงข่าย ICT เพื่อการศึกษา การจัดสรรงบประมาณด้าน ICT ให้แก่โรงเรียน ที่ครอบคลุมทั้งค่าอุปกรณ์ ค่าบริการ และค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากรอย่างสมดุล สำหรับการศึกษาในระบบและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐาน ICT ที่เหมาะสมสำหรับสถานบริการ เช่น ห้องสมุดประจำห้องถิ่น ศูนย์สารสนเทศชุมชน เพื่อให้สามารถให้บริการอิเล็กทรอนิกส์และเสริมสร้างการเรียนรู้ให้แก่บุคคลกลุ่มอื่นๆ ในชุมชน ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการพัฒนาเนื้อหาที่เป็นภาษาไทยและเนื้อหาที่เกี่ยวกับห้องถิ่น (Local contents) ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา การงานอาชีพ สุขภาพและสาธารณสุขของชุมชน
- (4) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศสำหรับบริการภาครัฐที่สำคัญต่อความปลอดภัย สาธารณสุขและคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยรัฐร่วมกับองค์กรกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม และการแพร่ภาพกระจายเสียง ในการจัดสรรงบประมาณการสื่อสารโทรคมนาคมและโครงข่าย ICT เพื่อการบริการภาครัฐที่สำคัญ อาทิ การสาธารณสุขพื้นฐาน การเฝ้าระวัง การเตือนภัย และการจัดการในช่วงหลังการเกิดภัยพิบัติ พร้อมทั้งให้มีการจัดสรรงบประมาณด้าน ICT แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบบริการดังกล่าว อาทิ สถานพยาบาลและสถานอนามัยในชนบททั่วประเทศอย่างเหมาะสม
- (5) เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการโครงข่ายและทรัพยากร โดยมีการจัดทำฐานข้อมูล โครงข่ายในประเทศ เพื่อนำมาประยุกต์ในการกำหนดพื้นที่สำหรับบริการอย่างทั่วถึง (USO) และให้มีการศึกษาเพื่อติดตามความก้าวหน้าและแนวโน้มของเทคโนโลยี รวมทั้งเพื่อวิเคราะห์เบริญเบเทียบเทคโนโลยีทางเลือกต่างๆ เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง และเพื่อรับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี เช่น แนวทางการเปลี่ยนผ่านระบบการแพร่ภาพกระจายเสียงจากระบบออนไลน์ไปสู่ระบบดิจิทัล (Digital broadcasting) และการนำคลื่นความถี่มาจัดสรรสำหรับกิจกรรม/บริการที่เหมาะสมเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้ (Digital divide) หรือผลกระทบของการหลอมรวมของเทคโนโลยี รวมถึงกำหนดนโยบายคุ้มครองผู้บริโภค ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

(6) เร่งรัดการสร้างความมั่นคงของระบบสารสนเทศ (**Information security**) ของหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญยิ่งขาด (**Critical infrastructure**) ของประเทศ รวมถึงการสร้างความรู้ความเข้าใจถึงภัยอันตรายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น เพื่อหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขอย่างเหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ 4: การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารและการบริการของภาครัฐ

มุ่งเน้นให้หน่วยงานของรัฐใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อสนับสนุนการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารและการบริการ สามารถตอบสนองต่อการให้บริการที่เน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โปร่งใส เป็นธรรม และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยมีมาตรการสำคัญประกอบด้วย

- (1) สร้างความเข้มแข็งของหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบการกำหนดกรอบแนวทางปฏิบัติและมาตรฐานที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาบริการอิเล็กทรอนิกส์ของรัฐแบบบูรณาการ โดยให้มีหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบการออกแบบสถาปัตยกรรมของระบบ ICT ของรัฐ (Government ICT architecture) ทำหน้าที่กำหนดกรอบนโยบายที่เกี่ยวกับข้อมูลและการสื่อสารข้อมูล และกำหนดมาตรฐานที่จำเป็น และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อให้ทุกหน่วยงานสามารถเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้อย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ และเร่งรัดการจัดตั้งกรมแผนที่พลเรือนตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ให้แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. 2552 เพื่อเป็นหน่วยงานรับผิดชอบด้านโครงสร้างพื้นฐานข้อมูลภูมิสารสนเทศ (National Spatial Data Infrastructure: NSDI) ของประเทศ เพื่อสร้างกลไกให้เกิดการใช้ข้อมูลภูมิสารสนเทศร่วมกันได้โดยเร็ว
- (2) ให้ทุกกระทรวงดำเนินการเพื่อพัฒนาบริการอิเล็กทรอนิกส์ของรัฐแบบบูรณาการ โดยให้ทุกหน่วยงานปรับปรุงระบบข้อมูล และระบบบริหารจัดการ ให้สามารถเชื่อมโยงกับระบบของภาครัฐที่มีการดำเนินการอยู่ เช่น TH e-GIF, NSDI และ GIN และให้ทุกหน่วยงานใช้ ICT เป็นช่องทางหนึ่งในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดิน
- (3) สร้างความเข้มแข็งด้าน ICT แก่หน่วยงานของรัฐในภูมิภาคในระดับจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจัดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบุคลากรที่รับผิดชอบงานด้าน ICT เพื่อประสานงานกับหน่วยงานกลางในการเรียนรู้มาตรฐานต่างๆ รวมทั้งการบริหารทรัพยากร และผลักดันการดำเนินงานด้าน ICT ที่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของส่วนกลาง และสร้างกลไกให้มีการทำงานร่วมกับ CIO จังหวัด เพื่อให้เกิดการบังคับใช้มาตรฐานต่างๆ ในการพัฒนา ICT ตั้งแต่ระดับจังหวัดลงไปถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 5: ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม ICT เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและรายได้เข้าประเทศ

มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ ICT ไทย โดยมุ่งเน้นการสร้างงานวิจัย พัฒนา และนวัตกรรมภายในประเทศ ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคการศึกษา และภาคเอกชน ให้มีความสามารถในการผลิตเทคโนโลยีในระดับต้นนำ้าเพิ่มขึ้น ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เกิดจากการวิจัยสู่ผู้ประกอบการ และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และดิจิทัลคอนเทนต์ ให้สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและรายได้เข้าประเทศมากขึ้น ส่วนในอุตสาหกรรมอื่นที่ไทยมีศักยภาพ อาทิ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (ระบบสมองกลฝังตัว หรือการออกแบบขั้นสูง) และอุตสาหกรรมอุปกรณ์โทรคมนาคม ในช่วงแรกนี้จะเน้นเรื่องการวิจัยพัฒนาเพื่อมุ่งสู่ขีดความสามารถในการแข่งขันนำ้าเพื่อพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้เข้าประเทศในระยะต่อไป โดยมาตรการที่สำคัญของยุทธศาสตร์นี้ประกอบด้วย

- (1) การสนับสนุนด้านเงินทุน/เงินช่วยเหลือเพื่อส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินช่วยเหลือสำหรับการทำวิจัยและพัฒนา เพื่อให้ได้โครงการและต้นแบบภาคอุตสาหกรรมพร้อมนี้ รัฐควรสนับสนุนการลงทุนในการจัดหาเครื่องมือ ทรัพย์สินทางปัญญา และสถานที่กลาง ที่มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางธุรกิจ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถมาใช้บริการ เพื่อการพัฒนาและสร้างสรรค์งานเพื่อเป็นการลดความเสี่ยงและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันแก่ผู้ประกอบการ
- (2) การยกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการ ICT ไทยสู่ระดับสากล โดยสนับสนุนงานวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมในอุตสาหกรรม ICT เพื่อสร้างสรรค์หรือต่อยอดการพัฒนาขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของผู้ประกอบการไทย ให้สามารถผลิตเทคโนโลยีต้นนำ้าเพิ่มมากขึ้น สร้างกลไกที่อำนวยความสะดวกให้กับผู้คิดค้นสิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมใหม่ ในการจดสิทธิบัตรทั้งในและต่างประเทศ ควบคู่ไปกับกระบวนการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิภาพ และสามารถบังคับใช้ได้จริง เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการพัฒนาและสร้างนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสร้างความแข็งแกร่งให้กับสถาบันและกลไกในการตรวจสอบและรับรองคุณภาพสินค้าและบริการ ICT ที่ผลิตในประเทศไทย
- (3) การสร้างโอกาสทางการตลาดและโอกาสในการแข่งขันสำหรับผู้ประกอบการไทย ทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศโดยสนับสนุนการจัดตั้งสภา ICT เพื่อส่งเสริมให้เกิดการรวมตัวและเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับกลุ่มผู้ประกอบการภาคเอกชน ทั้งนี้ ในการสร้างตลาดภายในประเทศ ให้ใช้ตลาดภาครัฐเป็นตัวนำ และไม่ให้กำหนดเงื่อนไขในระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างหรือกำหนดคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์และบริการใน TOR ของโครงการด้าน ICT ของภาครัฐที่เป็นการกีดกันผู้ประกอบการในประเทศ ส่วนการรุกตลาดต่างประเทศของภาคเอกชน ให้รัฐให้การสนับสนุนการนำเสนอผลงานของผู้ประกอบการไทยในเวทีต่างประเทศ และสนับสนุนการจัดทำข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนส่งเสริมการตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ
- (4) การส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรม ICT ทั้งภายในประเทศและจากต่างประเทศ โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ICT ในประเทศให้มีการกระจายอย่างทั่วถึง เพื่อส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรม ICT ในภูมิภาคต่างๆ หรือในจังหวัดศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค รวมถึงสร้างกลไก/มาตรการจูงใจที่เอื้อต่อการลงทุนในอุตสาหกรรม ICT จากต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีระดับสูง และสร้างกลไกที่เอื้อให้เกิดการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีจากบริษัทชั้นนำมายังผู้ประกอบการหรือบุคลากรไทย

- (5) ส่งเสริมให้เกิดธุรกิจและบริการที่เกี่ยวกับซอฟต์แวร์โอเพนซอร์สในประเทศไทย โดยส่งเสริมและสร้างความเข้าใจให้กับนักพัฒนาและผู้ใช้เกี่ยวกับสัญญาอนุญาตใช้สิทธิ์ (License agreement) เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเลือกใช้งานได้อย่างเหมาะสม สร้างโอกาสในการประยุกต์ใช้ซอฟต์แวร์โอเพนซอร์สในภาคการศึกษา และภาครัฐ และไม่ให้กำหนดเงื่อนไขในระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างหรือกำหนดคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์และบริการในข้อกำหนดการว่าจ้าง (TOR) ของโครงการด้าน ICT ของภาครัฐที่เป็นการกีดกันระบบที่พัฒนาด้วยซอฟต์แวร์โอเพนซอร์ส รวมถึงการสนับสนุนด้วยมาตรการสนับสนุนด้านเงินทุน/เงินช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆ

ยุทธศาสตร์ที่ 6: การใช้ ICT เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน

มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมภาคการผลิตของประเทศไทยให้เข้าถึงและสามารถใช้ประโยชน์จาก ICT เพื่อก้าวไปสู่การผลิตและการค้าสินค้าและบริการ ที่ใช้ฐานความรู้และนวัตกรรมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ โดยการสร้างคุณค่าของสินค้าและบริการ (Value creation) และมูลค่าเพิ่มในประเทศ เพื่อพร้อมรองรับการแข่งขันในโลกการค้าเสรีในอนาคต โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการพัฒนาภาคการผลิตและบริการที่ไทยมีศักยภาพ เพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศ ได้แก่ ภาคการเกษตร การบริการสุขภาพ และการท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก และวิสาหกิจชุมชน โดยมีมาตรการที่สำคัญประกอบด้วย

- (1) สร้างความตระหนักรู้และพัฒนาขีดความสามารถด้าน ICT ของผู้ประกอบการเพื่อให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบธุรกิจ รวมถึงนำ ICT ไปใช้ในการพัฒนาและบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์ ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- (2) เสริมสร้างความเชื่อมั่นในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยการเร่งรัดการออกกฎหมายที่ยังอยู่ในระหว่างกระบวนการพิจารณาให้มีการประกาศใช้โดยเร็ว และสร้างกลไกให้การบังคับใช้กฎหมายที่มีในปัจจุบันและที่จะมีในอนาคตมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมถึงสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน และผู้ประกอบการเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และสร้างความเข้มแข็งของกระบวนการคุ้มครองผู้บริโภค
- (3) ส่งเสริมการนำ ICT มาใช้ในภาคการผลิตและบริการที่เป็นยุทธศาสตร์ของประเทศไทย และมีความได้เปรียบ โดยเฉพาะการเกษตร การบริการด้านสุขภาพ และการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นที่การจัดทำฐานข้อมูลที่อิงตามมาตรฐานสากล และการเผยแพร่ข้อมูลให้กับกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องได้ใช้ในการประกอบอาชีพ การตลาด และการประชาสัมพันธ์ ทั้งนี้ โดยใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมไทย และเอกลักษณ์ของคนไทยในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ
- (4) ยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน โดยมุ่งเน้นให้ SMEs เข้าถึงและนำ ICT ไปใช้ในการทำธุรกิจ และสร้างแรงจูงใจในการลงทุนด้าน ICT พร้อมทั้งส่งเสริมการทำ e-commerce ของสินค้าชุมชน (OTOP) เพื่อสนับสนุนการนำภูมิปัญญาไทยและวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ในการสร้างสรรค์คุณค่าของสินค้าและบริการที่มี

โอกาสทางการตลาดสูง โดยการต่อยอดขยายผลในเชิงพาณิชย์ โดยใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐาน ICT ที่มีในชุมชน อาทิ ศูนย์บริการสารสนเทศชุมชน อบต.

- (5) ส่งเสริมการนำ ICT มาใช้ในการประยัดพลังงานเพื่อลดค่าใช้จ่าย และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งในระดับองค์กรและประเทศอย่างยั่งยืน โดยส่งเสริมงานวิจัยที่เกี่ยวกับการนำ ICT มาใช้ในการประยัดพลังงาน รวมทั้งส่งเสริมและ/หรือ นำร่องโครงการที่สามารถลดการใช้พลังงานน้ำมันอย่างเป็นรูปธรรม เช่น โครงการส่งเสริมการประชุมทางไกลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง การพัฒนาระบบขนส่งอัจฉริยะ เป็นต้น

ทั้งนี้ ในการแปลงแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารฉบับที่ 2 ไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้เกิดผล สำเร็จดังเป้าหมายที่ตั้งไว้นั้น จำเป็นต้องพัฒนาโครงสร้างการบริหารจัดการและระบบการติดตามประเมินผล เพื่อให้เป็นเครื่องมือในการบริหารแผนฯ และการประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยแนวทางที่สำคัญ ประกอบด้วย

- การจัดให้มีหน่วยงานผู้รับผิดชอบภายในกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในการ พลักดันวาระด้าน ICT ของประเทศ รวมถึงการจัดทำนโยบาย/แผนแม่บท การกำกับดูแลและ พลักดันแผนสู่การปฏิบัติ รวมถึงการจัดตั้งคณะกรรมการรายยุทธศาสตร์ประกอบด้วยบุคลากรภายใน กระทรวงและบุคลากรของกระทรวงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- การสร้างกลไกในการทำงานรูปแบบต่างๆ เช่น กลไกเพื่อให้เกิดความร่วมมือและ การบูรณาการ ระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ICT ของประเทศ กลไกในการ จัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม โดยเชื่อมโยงระหว่างแผนงาน แผนเงิน และแผนคน และการ พัฒนากรอบและหลักเกณฑ์การพิจารณาแผนงาน/โครงการของส่วนราชการร่วมกันระหว่างหน่วย ประสานงานกลางของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่จะจัดตั้งขึ้น
- การจัดให้มีคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของกระทรวง และของหน่วยงานใน สังกัด รับผิดชอบในการบริหารแผนในแต่ละระดับ โดยให้ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง (CIO) เป็นประธานคณะกรรมการฯ และให้คณะกรรมการฯ รายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการฯ ในระดับสูงขึ้นไป ทุก 6 เดือน
- การเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการนำเสนอและให้ความเห็นด้านการพัฒนา ICT ต่อรัฐบาล ร่วมกับรัฐในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพบุคลากรด้าน ICT ตลอดจนเป็นตัวแทน ภาคเอกชนในการประสานนโยบายและการทำงานร่วมกับภาครัฐ เพื่อผลักดันการทำงานแบบเป็น หุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public-Private Partnership: PPP) เพิ่มมากขึ้น
- การสร้างตัวชี้วัด เพื่อเป็นเครื่องมือที่บ่งบอกถึงความสำเร็จและผลกระทบของการดำเนินการตาม แผนแม่บทฯ เพื่อใช้ประโยชน์ในการติดตามประเมินผล และจัดทำฐานข้อมูลรายการดังนี้
 - ตัวชี้วัดหลัก ของ การพัฒนา ICT ของประเทศไทย (ICT core indicators) และตัวชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนาใน ทุกระดับ รวมทั้งการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงฐานข้อมูลโดยกำหนดให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแต่ละ ด้านปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยตลอดเวลา และเชื่อมโยงข้อมูลไปยังหน่วยงานกลางเพื่อเผยแพร่ให้ หน่วยงาน/ประชาชนรับทราบทั่วไป รวมทั้งให้มีการศึกษาติดตามการพัฒนาดังนี้ดังกล่าวในระดับ

นานาชาติอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงรายการรวมทั้งการให้คำนิยามดังนี้ชี้วัดของประเทศไทยให้เหมาะสมตามกาลเวลา

- ต้องมีการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง โดยให้มีการติดตามความก้าวหน้า (Monitoring) ของการดำเนินการตามแผนงาน /โครงการทุกปี และมีการประเมินผลอย่างเป็นระบบ (Evaluation) ในช่วงครึ่งแผน

1

บทนำ

กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ ระยะ พ.ศ. 2544-2553 ของประเทศไทย (IT 2010) ได้ให้ความสำคัญต่อบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ซึ่งแนวความคิดดังกล่าวได้นำมาสู่การกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ที่เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้นในแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสารของประเทศไทย (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2545-2549 ซึ่งคณะกรรมการตระหนักรู้ได้ให้การเห็นชอบเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2545 ในช่วงที่ผ่านมา ถือว่าแผนแม่บทฯ ได้วางกรอบในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย สำหรับทุกกระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหรือปรับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของหน่วยงานให้สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ต่อมา คณะกรรมการตระหนักรู้ได้มีมติเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2550 ให้ขยายระยะเวลาในการบังคับใช้แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ฉบับที่ 1 ออกไปจนถึงปี พ.ศ. 2551 พร้อมทั้งมอบหมายให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารประสานงานให้นัดลงประชุมของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามา มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556 รวมทั้งการแปลงแผนแม่บทไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม จึงได้ร่วมกับศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ เร่งดำเนินการจัดทำแผนแม่บท ICT ฉบับที่ 2 ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เพื่อให้รองรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นทั่วโลกในประเทศไทยและในระดับนานาชาติ โดยคำนึงถึงแนวทางการพัฒนาประเทศในภาพรวมตามที่กำหนดในแผนระดับชาติต่างๆ เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) แผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา (พ.ศ. 2551-2555) และกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT 2010) เป็นสำคัญ

แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556 ถือเป็นแผนประสานงานระดับชาติที่มีสาระสำคัญหลายประการที่สะท้อนให้เห็นความต่อเนื่องทางนโยบายจาก “นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. 2544-2553 ของประเทศไทย” และ “แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2545-2549” ควบคู่ไปกับการกำหนดนโยบายใหม่และการปรับให้มีจุดเน้นในบางเรื่องที่เด่นชัดขึ้นจากแผนฯ ฉบับแรก เพื่อตอบรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสังคมที่เป็นทั้งโอกาสและความท้าทายของประเทศไทย และในขณะเดียวกัน เพื่อมุ่งแก้ไขส่วนที่ยังเป็นจุดอ่อน และต่อยอดส่วนที่เป็นจุดแข็งของประเทศไทย เพื่อให้ประเทศไทยสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด อันจะช่วยนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ในที่สุด

แผนแม่บทฯ ฉบับนี้มีเนื้อหาสาระที่ประกอบด้วย ข้อวิเคราะห์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ แผนงาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีโครงสร้างของแผนแม่บทฯ ดังนี้

ลำดับของการเสนอ
แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556

- สาระและใจความสำคัญของนโยบายและแผนระดับชาติต่างๆ เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 10 ครอบโน้มายเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ.2544-2553 ของประเทศไทย
- ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม (SWOT analysis) ของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ในระยะเวลา 5 ปี ที่จะนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และยุทธศาสตร์หลักของแผนแม่บทฯ
- วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมายของแผนแม่บทฯ และยุทธศาสตร์ ซึ่งเกิดจากการวิเคราะห์ SWOT พร้อมทั้งแผนงานและกิจกรรมรองรับยุทธศาสตร์
- การกำหนดแผนงาน/โครงการที่ต้องดำเนินการ รวมทั้งหน่วยงานผู้รับผิดชอบ
- การบริหารจัดการและการติดตามประเมินผลการพัฒนาตามแผนแม่บทฯ

2.1 บริบทการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย

โครงสร้างของเศรษฐกิจและสังคมไทยในระยะ 10 ปี (พ.ศ. 2541-2551) ที่ผ่านมา มีการเปลี่ยนแปลงในหลายด้าน เศรษฐกิจของประเทศไทยเติบโตอย่างต่อเนื่อง ภาคเศรษฐกิจที่ทวีความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ ได้แก่ ภาคบริการ ซึ่งเป็นภาคที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) สูงที่สุด และก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มมากที่สุด เช่นกัน รองลงมาเป็นภาคอุตสาหกรรม และภาคการเกษตร ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม แม้จะมีการคาดการณ์กันว่า ภาวะเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2551 จะมีแนวโน้มการขยายตัวที่ดีขึ้นต่อเนื่องจากปีที่ผ่านมา แต่การเพิ่มขึ้นของราคา น้ำมันที่สูงมากเป็นประวัติการณ์ ส่งผลกระทบต่อกิจกรรมการผลิตเพิ่มสูงขึ้นไปด้วย นอกจากนี้ ยังมีภาวะความผันผวนของสภาพภูมิอากาศโลก ทำให้หลายประเทศประสบปัญหาภัยธรรมชาติ ส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม เช่น ข้าว ปรับตัวสูงขึ้นอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน

สำหรับสถานะด้านสังคม มีการเปลี่ยนแปลงหลายด้านเกิดขึ้นในสังคมไทยยุคปัจจุบัน เช่น การก้าวเข้าสู่สังคมสูงวัย (Aging society) สัดส่วนของประชากรที่อายุมากกว่า 60 ปี มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นตามลำดับ และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น จากร้อยละ 10.8 ในปี พ.ศ. 2550 เป็นร้อยละ 25.1 ในปี พ.ศ. 2573¹ นอกจากนั้น วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปทำให้สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสถาบันศาสนามีบทบาทในการให้ความรู้ ปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมของคนไทยและเยาวชนไทยลดน้อยลง คนไทยมีค่านิยมและพฤติกรรมที่เน้นวัตถุนิยมและบริโภค尼ยมเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่คุณภาพการศึกษายังไม่เพียงพอต่อการปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงสูงสังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี โดยภาพรวมคนไทยมีการใช้และพึงพาเทคโนโลยีเพื่อความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันมากขึ้นตามลำดับ เท็นได้จากการสำรวจผู้ใช้อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน โดยในปี พ.ศ. 2550 มีคนไทยถึงร้อยละ 47.2 หรือ 28.3 ล้านคน ใช้โทรศัพท์มือถือและ 9.3 ล้านคน ใช้อินเทอร์เน็ต

การใช้เทคโนโลยี ถือเป็นทั้งโอกาสและภัยคุกคามของสังคมไทย (แผนภาพที่ 2.1) การใช้เทคโนโลยีที่เพิ่มขึ้นเป็นโอกาสอันดี ที่จะทำให้ประชาชนได้รับข่าวสารใหม่ๆ ได้รับทราบความรู้ได้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น นำเทคโนโลยีมาสนับสนุนความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่ในทางกลับกัน ก็อาจจะเป็นภัยคุกคามอันเกิดจากการใช้เทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสมเพิ่มขึ้นด้วย เช่น เกิดปัญหาซ้ำซ้อนรูปแบบใหม่ การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา (มากขึ้น และง่ายขึ้น) เทคโนโลยีอาจทำให้คนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางสังคม การละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล การนำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นไปทำประโยชน์ การเข้าถึงสื่อสาธารณะของเด็ก (มากขึ้น และป้องกันยากขึ้น) เป็นต้น ซึ่งจากการสำรวจของโครงการ Child Watch² พบว่าปัจจุบัน เด็กและเยาวชนไทย ร้อยละ 23.0 มีโทรศัพท์มือถือ ร้อยละ 16.0 ส่งข้อความผ่านโทรศัพท์มือถือ (SMS) ทุกวัน ร้อยละ 34.0 เล่นเกมคอมพิวเตอร์หรือเกมออนไลน์เป็นประจำ ร้อยละ 56.0

¹ www.nesdb.go.th คาดการณ์ประชากรประเทศไทย โดยสมมติฐานการเติบโตของประชากรระดับกลาง

² โครงการ Child Watch สำรวจเด็กและเยาวชนปี 2548-2549 จากข้อมูลตัวบ่งชี้ทุกปี ทำการสำรวจกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดที่มีสถาบันอุดมศึกษา หรือวิทยาเขตของสถาบันอุดมศึกษาจังหวัดละ 400 ตัวอย่าง รวมกลุ่มตัวอย่างประมาณ 25,000 คน สำรวจในช่วง กุมภาพันธ์-มีนาคม 2549

เล่นอินเทอร์เน็ตทุกวันเฉลี่ยวันละ 105 นาที ในขณะที่อ่านหนังสือเฉลี่ยน้อยกว่ามากคือ 81 นาทีต่อวัน ซึ่งจะเห็นได้ว่า มีพฤติกรรมหลายประการที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยี และมีแนวโน้มที่จะเป็นการใช้แบบไม่เหมาะสม

แผนภาพที่ 2.1 โอกาส และภัยคุกคามของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่อสังคมไทย
ที่มา : คณะกรรมการจัดทำแผนแม่บทฯ, มีนาคม 2551.

2.2 แนวโนบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย

จากสภาพสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องดังกล่าว ระดับชาติหลายฉบับเพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนประเทศไทยให้ก้าวไปสู่เศรษฐกิจและสังคมยุคใหม่อย่างเข้มแข็ง โดยมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)³ ซึ่งถือเป็นแผนหลัก ที่ชี้ให้ทางการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทยในภาพรวม ปรัชญาในการจัดทำแผนฉบับนี้คือ การนำอาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และแนวคิดเรื่องคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา มาประยุกต์กับการจัดทำแผน โดยมีวิสัยทัศน์คือ “สู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and Happiness Society) คนไทยมีคุณธรรมนำความรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพ และทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตย ที่มีพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชเป็นประมุข และอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี” โดยมียุทธศาสตร์ในการผลักดันเพื่อให้เกิด ความสำเร็จตามเป้าหมายของแผนทั้งหมด 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

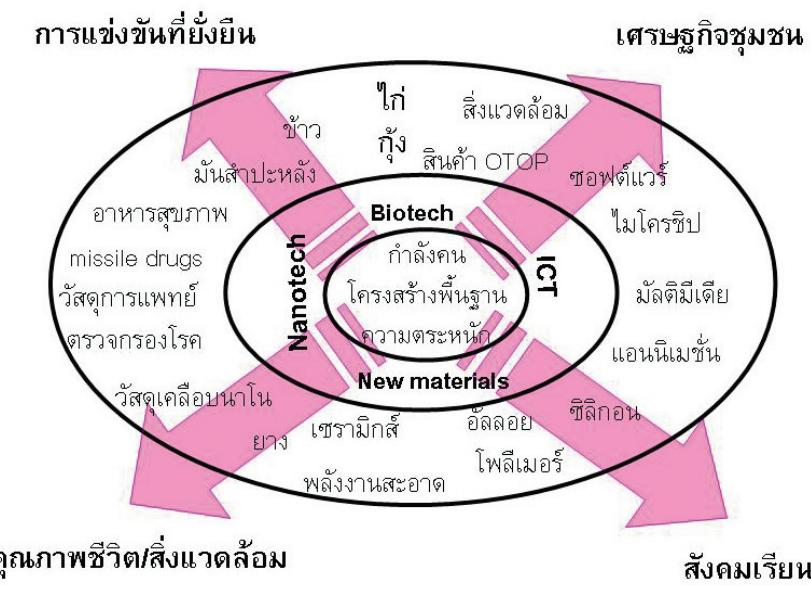
³ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10, ได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2549 (ดาวน์โหลดจาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=139>)

1. การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาวะดี จิตใจ อารมณ์ กาย สติปัญญา มีความสมดุล เข้าถึงหลักศาสนา มีคุณธรรมนำความรอบรู้ มีสัมมาชีพ มีความมั่นคงในชีวิต
2. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมเป็นฐานที่มั่นคงของประเทศ เพื่อพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง สงบ สันติ และแก้ปัญหาความยากจนให้ชุมชนอยู่เย็นเป็นสุข
3. การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน เพื่อให้เศรษฐกิจมีคุณภาพ โครงสร้างเศรษฐกิจมีความสมดุลมากขึ้น มีเสถียรภาพและความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ
4. การพัฒนานฐานความหลักหลาຍทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการรักษาความอุดมสมบูรณ์ของฐานทรัพยากร รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และวางแผนฐานการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนานฐานความหลักหลาຍทางชีวภาพ
5. การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ โดยมุ่งหวังให้ธรรมาภิบาลของประเทศในทุกภาคส่วนดีขึ้น ตลอดจนสร้างองค์ความรู้ประชาธิปไตย

นอกจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแล้ว ยังมีกฎหมายและแผนระดับชาติอื่นๆ ที่ถูกจัดทำขึ้นโดยหัวหน่วยงานเพื่อร่วมขับเคลื่อนประเทศไทยสู่สังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้ ที่สำคัญได้แก่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนกลยุทธ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (พ.ศ. 2547-2556) แผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา (พ.ศ. 2550-2555) นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2551-2553) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) แผนบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ. 2551-2553) และนโยบายรัฐบาล ซึ่งแผนและนโยบายดังกล่าว แม้จะมีจุดเน้นที่ต่างกันตามหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์กร/หน่วยงานที่รับผิดชอบและวัตถุประสงค์ของการจัดทำ แต่แนวทางส่วนใหญ่จะสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน โดยพบว่า แนวนโยบายหลักๆ ที่ถูกกล่าวถึงไว้ในนโยบาย/แผนเหล่านี้มี 7 ด้าน และในบางด้านก็มีการพูดถึงนัยต่อการพัฒนาหรือบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ค่อนข้างชัดเจน ได้แก่

การพัฒนาคนหรือทรัพยากรมนุษย์: ทุกแผนและนโยบายข้างต้น ล้วนให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนให้มีความเข้มแข็ง โดยเฉพาะการอบรมอุดมศึกษาระยะยาว ได้แก่การฝึกอบรมนักศึกษาเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสารสนเทศไว้หลายๆ ด้าน ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้กล่าวถึงการสนับสนุนการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้วยการพัฒนาคน แผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา และแผนกลยุทธ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เห็นว่ากำลังคนเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา และเป็นสิ่งที่สำคัญลำดับต้นในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศไทย

การพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม (รวมการบริการ) เป้าหมาย: ในแต่ละแผน/นโยบายระดับชาติ มีการกล่าวถึงอุตสาหกรรม/บริการ ที่มุ่งเน้น หรือให้ความสำคัญ เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 ได้ระบุกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งควรสนับสนุนการพัฒนาต่อเชื่อมห่วงโซ่มูลค่าอยู่ 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) อุตสาหกรรม ICT ที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ แผนงานจีไฟฟ้า อาร์ดิสก์ไดร์ฟ วิทยุ/โทรศัพท์ (2) อุตสาหกรรมอื่นที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ ยานยนต์ ปิโตรเคมี ยาง แฟชั่น อุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงานและที่อยู่อาศัย (3) อุตสาหกรรมใหม่ ได้แก่ พลังงานชีวภาพ วัสดุชีวภาพ ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร และระบุภาคธุรกิจบริการที่ควรมุ่งเน้น อาทิเช่น บริการการท่องเที่ยว บริการด้านการศึกษา บริการสุขภาพและสปา การค้าส่งและปลีก บริการทางการเงิน บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาพบันทึกไทย บริการ logistics เป็นต้น ในขณะที่แผนกลยุทธ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้ให้ความสำคัญกับการบูรณาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับภาคเศรษฐกิจ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ ดังแผนภาพที่ 2.2

แผนภาพที่ 2.2 ภาพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่บูรณาการกับระบบเศรษฐกิจ และสังคมไทย
ที่มา : แผนกลยุทธ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (พ.ศ. 2547-2556)

สำหรับในแผนบริหารราชการแผ่นดิน มีการกล่าวถึงการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมที่ประเทศไทย มีศักยภาพสูงและมีความได้เปรียบ เช่น อาหาร เหล็ก ยานยนต์ บิโตรเคมี พลังงาน และอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ให้เป็นฐานการผลิตในระดับภูมิภาคและระดับโลก ในส่วนของกรอบแผนอุดมศึกษา มีการกล่าวถึงการพัฒนาภาคอุดมศึกษาให้เชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรม ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนความเข้มแข็งของประเทศในระยะยาว

การพัฒนาสังคมและชุมชน : รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพ.ศ. 2550 ได้กล่าวถึงการพัฒนาสังคมและชุมชนโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและบริหารห้องถีนด้วยตนเอง ในแผนบริหารราชการแผ่นดินและนโยบายรัฐบาลปัจจุบัน มีนโยบายที่ชัดเจนในด้านสังคมและคุณภาพชีวิต ทั้งด้านการศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิต คุณภาพชีวิตแรงงาน พัฒนาสุขภาพของประชาชน รวมถึงฟื้นฟูและสืบสานคุณค่าความหลากหลายของวัฒนธรรมไทยทั้งที่เป็นวิถีชีวิตประเพณี ค่านิยมที่ดีงาม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศูนย์กลางฯ ฯลฯ อุทยานประวัติศาสตร์ โบราณสถาน พิพิธภัณฑ์ต่าง ๆ เพื่อการเรียนรู้และสร้างสรรค์

ความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม : การทำนุบำรุง รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประเด็นที่นโยบายระดับชาติให้ความสำคัญ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินับที่ 10 มีเป้าหมายแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ไว้หลาย ๆ เรื่อง อาทิ การรักษาความอุดมสมบูรณ์ของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการดำรงคุณภาพชีวิต และไม่เป็นภัยคุกคามต่อระบบ生นิเวศ ในแผนบริหารราชการแผ่นดินและนโยบายรัฐบาล มีนโยบายเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาความหลากหลายทางชีวภาพ การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ การเตือนภัยจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีอนุรักษ์พลังงาน

การปรับปรุงการบริหารจัดการ: ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ โดยมุ่งเน้นที่การบริหารงานอย่างโปร่งใสทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบ และขั้นตอน กระบวนการเกี่ยวกับการพัฒนา

เศรษฐกิจและสังคมเพื่อสร้างความสมดุลในการจัดสรรประโยชน์จากการพัฒนา ในแผนกลยุทธ์การพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อการปรับระบบบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็น พื้นฐานที่สำคัญที่จะผลักดันให้นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีประสบความสำเร็จได้ ในแผนแม่บท โครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา มีการกล่าวถึงการพัฒนาภารกิจ เช่น กฎระเบียบที่เอื้อต่อกระบวนการจัดการปัญญา ส่วนแผนบริหารราชการแผ่นดินได้ระบุถึงนโยบายด้านการบริหารจัดการที่ดี โดยให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจ การบริหารจัดการระบบราชการ การพัฒนากฎหมายให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และส่งเสริมการเข้าถึง ข้อมูลข่าวสารภาครัฐ

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/พัฒนาองค์กร/สถาบันเฉพาะทาง : ในหลาย ๆ แผนได้กล่าวถึง ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับโครงสร้างเชิงองค์กร/สถาบัน และ/หรือการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น แผนกลยุทธ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผลักดันให้มีหน่วยงานกำหนดนโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม แผนบริหารราชการแผ่นดิน มีแผนงานการตั้งหน่วยงานที่จะมีผลต่อการผลักดัน นโยบายหลายหน่วยงาน ได้แก่ จัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกฎหมาย และ องค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานหลาย ๆ ด้าน เช่น กระจายโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้ครอบคลุมทั่ว ประเทศ การพัฒนาทางหลวงเชื่อมโยงการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ เป็นต้น

สำหรับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) นั้น นับว่าเป็นแผนระดับ “แผนประسانงาน” ของแผนและนโยบายระดับชาติ โดยเฉพาะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 กับแผนปฏิบัติงานในพื้นที่ หรือแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศระดับกระทรวง กรม ดังนั้นการวางแผนแนวทาง การพัฒนาในภาพรวมจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงทิศทางและแนวทางการพัฒนาภายใต้แผนและนโยบายระดับชาติ ดังกล่าว เช่น

- การพัฒนาคน/ทุนมนุษย์ เป็นประเด็นที่ควรพิจารณาให้ความสำคัญ และมุ่งเน้นในแผนแม่บท ICT ฉบับนี้ เนื่องจากเรื่องการพัฒนาคน เป็นสิ่งที่หลาย ๆ แผนระดับชาติต่างให้ความสำคัญ และใน บริบทของการพัฒนา ICT การพัฒนาคนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับรองรับการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี ใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และยังเป็นการวางแผนรากฐานสำหรับโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา ของประเทศไทยในระยะยาวด้วย
- การสร้างความเข้มแข็งของประเทศไทยในระยะยาว จะต้องพิจารณาประเด็นเรื่องสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตของคนในสังคมเป็นหลัก ดังนั้น การกำหนดยุทธศาสตร์ด้าน ICT ที่เกี่ยวข้องกับ การอนรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ หรือส่งเสริมการใช้อย่างสร้างสรรค์ จึงเป็นสิ่งที่ควรพิจารณา

2.3 กรอบนโยบายการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทย

นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. 2544-2553 ของประเทศไทย หรือ IT 2010 ซึ่งคณะกรรมการตีได้ เห็นชอบเมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2545 ได้กำหนดเป้าหมายสำคัญสามประการ คือ

- 1) เพิ่มขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือพัฒนาประเทศ เพื่อยกระดับประเทศไทยให้อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีศักยภาพเป็นผู้นำ (potential leaders) อันดับต้นๆ โดยใช้ชันน์ผลสัมฤทธิ์ทางเทคโนโลยีของสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) เป็นเครื่องประเมินวัด
- 2) เพิ่มจำนวนแรงงานความรู้ของประเทศไทยให้เป็นร้อยละ 30 ของแรงงานในประเทศทั้งหมด
- 3) พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเพิ่มสัดส่วนของมูลค่าอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรู้เป็นพื้นฐานให้มีมูลค่าถึงร้อยละ 50 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP)

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว กรอบนโยบาย IT 2010 ได้กำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาประเทศสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ไว้ 5 ด้าน ได้แก่ e-Industry, e-Commerce, e-Government, e-Education และ e-Society โดยสามารถสรุปความเชื่อมโยงระหว่างกลยุทธ์ทั้ง 5 ด้านของนโยบาย IT 2010 และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทุกกลยุทธ์ ได้แก่ นวัตกรรม ความรู้ การวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพัฒนาคน และโครงการสร้างพื้นฐานด้านโทรคมนาคม ซึ่งหากได้มีการพัฒนาตามกลยุทธ์ 5 ด้าน โดยพัฒนาฐานที่เป็นปัจจัยเชื่อมโยงไปพร้อมกัน ก็จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยกลยุทธ์ e-Industry และ e-Commerce จะเน้นไปที่การพัฒนาภาคเศรษฐกิจ ในขณะที่กลยุทธ์ e-Education และ e-Society เน้นที่การพัฒนาภาคสังคม ส่วน e-Government ก็คือระบบบริหารจัดการของภาครัฐ ซึ่งจะต้องมีการปรับปรุงให้สามารถใช้ ICT เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารและบริการประชาชน (แผนภาพที่ 2.3) ซึ่งยุทธศาสตร์ดังกล่าวข้างต้น จะมีส่วนช่วยให้คนไทยรอบรู้เท่าทันโลก เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิบาล ตามเป้าหมายที่ระบุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 อีกด้วย

แผนภาพที่ 2.3 ความเชื่อมโยงระหว่างกลยุทธ์การพัฒนากับปัจจัยที่เชื่อมโยง (นวัตกรรม ความรู้ สารสนเทศ การพัฒนาคน และโครงสร้างพื้นฐานด้านโทรคมนาคม)

ที่มา : นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. 2544-2553 ของประเทศไทย, เมษายน 2545.

2.4 การประเมินสถานภาพการพัฒนาตามกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ ระยะ พ.ศ. 2544-2553 ของประเทศไทย

จากรายงานการประเมินสถานภาพการพัฒนากรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ ระยะ พ.ศ. 2544-2553 ของประเทศไทย (IT 2010)⁴ สามารถสรุปสถานภาพของการดำเนินงานตามเป้าหมายของนโยบาย IT 2010 ได้ดังนี้

1) การเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาประเทศโดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ ผลจากการประเมินพบว่าในปี พ.ศ. 2548 ประเทศไทย มีค่าดัชนีผลลัพธ์ทางเทคโนโลยี (Technology Achievement Index: TAI)⁵ อยู่ที่ 0.3445 ซึ่งอาจถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่มีศักยภาพในการเป็นผู้นำ (potential leader) ซึ่งมีค่า TAI อยู่ระหว่าง 0.35-0.49 ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากค่า TAI ที่ได้ยังอยู่ในระดับเริ่มต้นของกลุ่มนี้ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาในเรื่องนี้อย่างต่อเนื่อง

2) การพัฒนาแรงงานความรู้ของประเทศไทย ผลจากการประเมินพบว่าในปี พ.ศ. 2549 แรงงานส่วนใหญ่ของประเทศประมาณร้อยละ 78.9 ยังคงอยู่ในภาคการเกษตร การประมง พนักงานบริการ อาชีพพื้นฐาน ต่างๆ ในรายได้และหัวราก โดยยังมีแรงงานความรู้ (Knowledge workers) เพียงร้อยละ 21.1 จากอาชีพผู้บัญชาติกว้างๆ ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ ผู้ประกอบอาชีพด้านเทคโนโลยี และผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือ ดังนั้น ในช่วงระยะเวลาที่เหลือของการดำเนินงานตามกรอบ IT 2010 จึงมีความจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมให้เกิดแรงงานความรู้เพื่อให้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดคือร้อยละ 30

3) การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเพิ่มสัดส่วนของมูลค่าอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรู้เป็นพื้นฐาน (Knowledge-based industries) ผลจากการประเมินพบว่าในปี พ.ศ. 2549 สัดส่วนของอุตสาหกรรมฐานความรู้ต่อ GDP มีประมาณร้อยละ 25.12 ดังนั้นในช่วงระยะเวลาที่เหลือจึงต้องเร่งสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมฐานความรู้เติบโตในอัตราที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2.5 แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2545-2549)

แผนแม่บทการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ฉบับที่ 1 ถูกจัดทำขึ้นเพื่อถ่ายทอดกรอบนโยบาย IT 2010 ไปสู่แผนกลยุทธ์ สำหรับช่วง 5 ปีแรก โดยมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์หลัก กลยุทธ์ และแผนงาน/โครงการ โดยมีเป้าหมายที่สำคัญที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทฯ ดังนี้

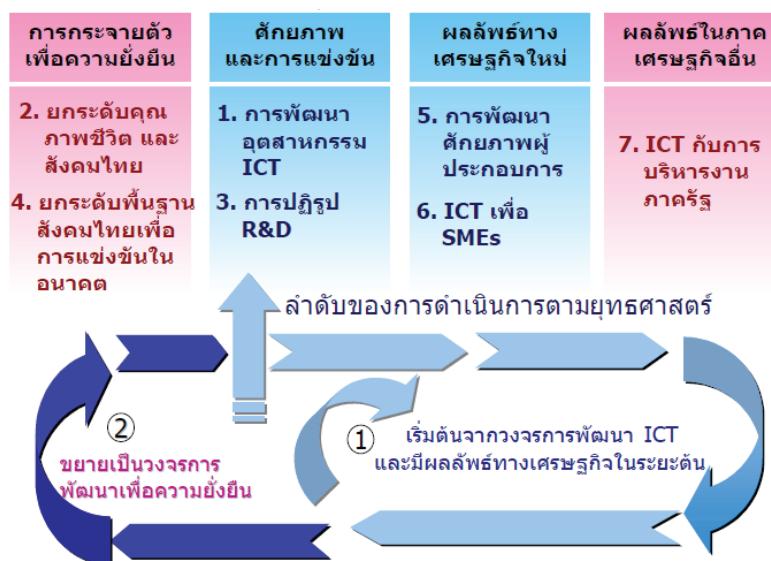
- 1) พัฒนา/ยกระดับทางเศรษฐกิจของประเทศโดยใช้ ICT
- 2) ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม ICT ของประเทศไทย
- 3) พัฒนารัฐบาลมุ่งเน้นโดยเพิ่มการประยุกต์ใช้ ICT ในด้านการศึกษา และฝึกอบรม
- 4) สร้างความเข้มแข็งของชุมชนในชนบทเพื่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน

เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างเป็นรูปธรรม แผนแม่บท ICT ฉบับที่ 1 ได้กำหนดยุทธศาสตร์หลักไว้ 7 ด้าน ได้แก่ 1) พัฒนาอุตสาหกรรม ICT 2) ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยและสังคมไทย 3) ปฏิรูปและสร้างศักยภาพการวิจัยและพัฒนาด้าน ICT 4) ยกระดับพื้นฐานสังคมไทยเพื่อการแข่งขันในอนาคต 5) พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อมุ่งขยายตลาดต่างประเทศ

⁴ รายงานสถานภาพการพัฒนากรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ ระยะ พ.ศ. 2544-2553 ของประเทศไทย (IT2010) อยู่ระหว่างปรับปรุงแก้ไข โดยมหาวิทยาลัยศิลปากร, มิถุนายน 2551.

⁵ ดัชนีผลลัพธ์ทางเทคโนโลยี (Technology achievement index : TAI Value) โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP)

6) ส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ ICT และ 7) ใช้ ICT ในการบริหารและบริการของภาครัฐ โดยมีการจัดทำด้านความสำคัญของยุทธศาสตร์ต่างๆ เพื่อแปลงเป็นแผนงานและโครงการที่มีความเป็นไปได้ในภาคปฏิบัติ ในส่วนของลำดับขั้นตอนการดำเนินงาน แผนแม่บท ICT ฉบับที่ 1 ได้เสนอให้เริ่มแผนงานต่างๆ จากยุทธศาสตร์ที่สร้างผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจได้ก่อน ได้แก่ การสร้างศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (ยุทธศาสตร์ที่ 1 และ 3) และการสร้างผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจใหม่ (ยุทธศาสตร์ที่ 5 และ 6) และขยายผลที่ได้เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ในภาคเศรษฐกิจอื่นโดยทั่วไป ดังแสดงใน รูปที่ 2.4

แผนภาพที่ 2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ ผลลัพธ์ที่ประสงค์ และ ลำดับของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์

ที่มา : แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. 2545-2549, กันยายน 2545.

2.6 การประเมินผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 1

จากการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนแม่บท ICT ฉบับที่ 1⁶ โดยกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สามารถสรุปผลที่ได้เปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1: การพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อให้เป็นผู้นำในภูมิภาค

เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ โดยผลการประเมินพบว่า การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์นี้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้เพียงร้อยละ 20 ของจำนวนเป้าหมายทั้งหมด ในกรณี ถึงแม้ว่าภาคเอกชนจะมีบทบาทมากที่สุดในการระดับนี้การพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ แต่การพัฒนาอุตสาหกรรมก็ประสบปัญหาและอุปสรรคคือมาก เช่น ภาครัฐขาดการสนับสนุนด้านข้อมูลและขาดการจัดการด้านทรัพยากรัฐบาลอย่างเป็นรูปธรรม พฤติกรรมผู้บริโภคไทยนิยมซอฟต์แวร์ต่างประเทศ ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีคุณภาพ

⁶ รายงานผลการประเมินแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทยฉบับที่ 1 พ.ศ. 2545-2549 ซึ่งอยู่ระหว่างปรับปรุงแก้ไขโดยมหาวิทยาลัยศิลปากร, มิถุนายน 2551.

ตรงตามความต้องการของอุตสาหกรรม และปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ซอฟต์แวร์ที่ทำให้ผู้ประกอบการไม่อยากลงทุนเพราจะไม่คุ้มกับค่าใช้จ่าย เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ 2: การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยและสังคมไทย
เน้นการพัฒนา ICT โดยให้กระจายเข้าถึงทุกกลุ่มคนในสังคมไทย เพื่อให้ ICT เป็นตัวช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยและสังคมไทย โดยผลการประเมินพบว่าการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์นี้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ร้อยละ 55.56 ของจำนวนเป้าหมายทั้งหมด ซึ่งภาครัฐจะมีบทบาทมากในด้านการใช้งบประมาณในด้านต่างๆ ที่จะให้ประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึง ICT เช่น การพัฒนาคุณภาพของครุการสร้างโอกาสให้กับผู้ด้อยโอกาส และการตั้งศูนย์สารสนเทศชุมชน เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3: การปฏิรูปและสร้างศักยภาพการวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

มีเป้าหมายหลักในการมุ่งสร้างศักยภาพทางการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ของประเทศไทย โดยผลการประเมินพบว่า การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์นี้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ร้อยละ 25 ของจำนวนเป้าหมายทั้งหมด โดยภาครัฐมีบทบาทอย่างมากในการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการวิจัยไม่ว่าจะเป็นการผลิตบุคลากร สนับสนุนงบประมาณ และการดำเนินงานในโครงการต่างๆ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ 4: การยกระดับศักยภาพพื้นฐานของสังคมไทยเพื่อการแข่งขันในอนาคต

เน้นการพัฒนาบุคลากรไทยให้มีศักยภาพ เพื่อที่จะสามารถแข่งขันได้อนาคต โดยผลการประเมินพบว่า การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์นี้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ร้อยละ 33 ของจำนวนเป้าหมายทั้งหมด ซึ่งภาครัฐจะมีบทบาทในด้านการส่งเสริมให้ผู้ที่จะสำเร็จการศึกษาในทุกระดับสามารถใช้ความรู้ด้าน ICT ได้อย่างดี ส่วนภาคเอกชนจะมีบทบาทมากในการพัฒนาบุคลากรในระดับแรงงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 5: การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ เพื่อมุ่งขยายตัวลดต่างประเทศ

เน้นการเร่งส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหารและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อปรับปรุงกระบวนการผลิตสินค้าและการตลาด โดยผลการประเมินพบว่า การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์นี้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ซึ่งภาคเอกชนมีบทบาทอย่างมากในการดำเนินงานด้านต่างๆ เช่น การจ้างแรงงานที่มีความรู้ การใช้ ICT มาช่วยในการผลิตและการดำเนินงานของภาคเอกชน เป็นต้น อาจถือได้ว่า การขับเคลื่อนดังกล่าวมีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 6: การส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

เน้นการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ใช้ ICT เพื่อพัฒนาธุรกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการจัดการ การบริหารการผลิต และการเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ โดยผลการประเมินพบว่า การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์นี้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ร้อยละ 66.67 ของจำนวนเป้าหมายทั้งหมด โดยภาคเอกชนจะมีบทบาทอย่างมาก ซึ่งผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมทางด้านการก่อสร้างและด้านการผลิตที่นำ ICT ไปใช้ในการบริหารจัดการภายในกิจการรวมทั้งนำไปใช้ในการกิจกรรมขององค์กรมากที่สุด

ยุทธศาสตร์ที่ 7: การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ประโยชน์ในการบริหารและการให้บริการของภาครัฐ

เน้นให้รัฐจัดตั้งองค์กรกลางระดับชาติร่วมรับผิดชอบการพัฒนาและส่งเสริมการใช้ ICT ในภาครัฐ เพื่อให้เกิดการบูรณาการและเอกสารในระบบข้อมูล การวางแผน การประสานงาน การจัดสรรงบประมาณ และการจัดซื้อ

จัดจ้างที่ไปร่วมสิ ให้ตรงความต้องการและลดการซ้ำซ้อนในการลงทุน เพื่อให้ภาครัฐสามารถรวมกัน แลกเปลี่ยน และใช้ข้อมูลร่วมกันได้ ด้วยมาตรฐานเปิดและมีระบบที่มีความมั่นคงสูงสำหรับการบริหารของภาครัฐ และการให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผลการประเมินพบว่า การดำเนินการตามยุทธศาสตร์นี้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้อยู่ละ 44.44 ของจำนวนเป้าหมายทั้งหมด ซึ่งภาครัฐจะมีบทบาทอย่างมากในการผลักดัน แต่ยังมีอุปสรรคหลายด้าน เช่น ระเบียบ กฎหมาย และนโยบายของภาครัฐ ที่ยังไม่เอื้อต่อการพัฒนาตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย

2.7 การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารภายใต้แผนเฉพาะด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

นอกจากการอบรมนโยบาย IT 2010 และแผนแม่บท ICT ฉบับที่ 1 แล้ว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ICT ของประเทศไทย ได้มีการจัดทำแผนต่างๆ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา ICT ของประเทศอย่างเป็นรูปธรรม ใน 2 ลักษณะ คือ การพัฒนา ICT โดยตรง และการนำ ICT ไปใช้ในการพัฒนาด้านต่างๆ (ตารางที่ 2.1)

ตาราง 2.1 ทิศทางการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ปรากฏในกรอบนโยบาย/แผนระดับชาติ⁷

	พัฒนาคน/ การศึกษา	เพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขัน ของประเทศไทย	พัฒนา อุตสาหกรรมICT	การปรับปรุงการ บริหารจัดการ	รักษา ^{สิ่งแวดล้อม}	พัฒนา โครงสร้าง พื้นฐาน	การวิจัยและ พัฒนา
กรอบนโยบาย IT 2010	×	×	×	×		×	×
แผนแม่บท ICT ฉบับที่ 1	×	×	×	×		×	×
แผนทิศทางการพัฒนารัฐบาล อิเล็กทรอนิกส์			×	×		×	
แผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ 2	×		×	×		×	×
แผนแม่บทการวิจัยฯ	×	×	×			×	×
แผนแม่บทคลื่นความถี่	×			×		×	
แผนแม่บทความมั่นคงฯ	×		×			×	×
กรอบนโยบาย IPv6	×					×	×
แผนส่งเสริมอุตสาหกรรม ICT	×	×	×			×	×
แผนแม่บทการพัฒนา อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์	×	×	×			×	

⁷ นโยบาย/ แผนที่นำมาศึกษา ได้แก่ 1) กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทย ระยะ พ.ศ. 2544-2553 (IT 2010) 2) แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2545-2549 3) แผนทิศทางการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (พ.ศ.2548-2550) 4) แผนแม่บทกิจการโทรคมนาคมฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2553) 5) แผนแม่บทการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมโทรคมนาคมและเครือข่ายของประเทศไทย พ.ศ.2548-2552 6) แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ 7) แผนแม่บทความมั่นคงปลอดภัยด้านไอซีที (พ.ศ.2550-2553) 8) กรอบนโยบาย IPv6 (พ.ศ.2550-2553) 9) (ร่าง) แผนส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ICT ของประเทศไทย (พ.ศ.2551-2554) 10) แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ของประเทศไทย

จากการวิเคราะห์ทิศทางการพัฒนา ICT ที่ปรากฏในกรอบนโยบาย/แผนเฉพาะด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 10 แผน พบว่า ทุกแผนมีจุดร่วมคือต้องการเห็นประเทศไทยพัฒนาและใช้ ICT เป็นกลัจารสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยไปสู่สังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้ โดยยุทธศาสตร์ที่ทุกแผนให้ความสำคัญ คือการพัฒนาคน/การศึกษา และพัฒนาอุตสาหกรรม ICT และที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าทั้ง 2 ประเด็นดังกล่าวคือ การพัฒนาความสามารถและศักยภาพด้านการวิจัยและพัฒนา ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาได้อย่างยั่งยืน ลดการพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศในระยะยาวต่อไป

3

สถานภาพการพัฒนา

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย

3.1 ภาพรวมลำดับของประเทศไทยในด้านนี้ต่าง ๆ

ลำดับของประเทศไทยด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารในเวทีโลกโดยภาพรวมนั้น จัดอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อเปรียบเทียบประเทศไทยกับประเทศอื่นในทวีปเอเชีย จำนวน 6 ประเทศ ซึ่งได้แก่ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ไต้หวัน อินเดีย สิงคโปร์ และ มาเลเซีย พบว่า อินเดียเป็นเพียงประเทศเดียวในกลุ่มประเทศที่เลือกมาทำการศึกษาที่มีระดับการพัฒนาด้าน ICT ที่ด้อยกว่าประเทศไทย ในขณะที่ประเทศไทยเพื่อนบ้านอย่างสิงคโปร์ และมาเลเซีย มีอันดับการพัฒนา ICT ที่สูงกว่าประเทศไทยในทุกๆ ด้านนี้

ตารางที่ 3.1 สรุปอันดับการพัฒนา ICT ของประเทศไทยเชิงเปรียบเทียบ

ด้าน/ ประเทศ	World Competitiveness Scoreboard ปี 2550 (55 ประเทศ)	Networked Readiness Index ปี 2550-2551 (127 ประเทศ)	Digital Opportunity Index ปี 2548-2549 (181 ประเทศ)	e-Readiness Ranking ปี 2551 (70 ประเทศ)	E Government Readiness ปี 2551 (192 ประเทศ)	IT Industry Benchmarking ปี 2550 (64 ประเทศ)
ไทย	33	40	82	47	64	41
ญี่ปุ่น	24	19	2	18	11	2
เกาหลีใต้	29	9	1	15	6	3
ไต้หวัน	18	17	7	19	NA	6
อินเดีย	27	50	124	54	113	46
สิงคโปร์	2	5	5	6	23	11
มาเลเซีย	23	26	57	34	34	36

ที่มา : World competitiveness Scoreboard – IMD, Networked Readiness Index – WEF, Digital Opportunity Index – ITU, e-Readiness Ranking – EIU, E Government Readiness- UN, IT Industry Benchmarking - BSA

ปัจจัยสำคัญที่ชุดรังอันดับการพัฒนา ICT ของประเทศไทยในทุกๆ ด้านนี้ คือ ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและการสื่อสาร¹ ซึ่งยังไม่เพียงพอและยังแพร่กระจายไม่ทั่วถึง ทำให้การพัฒนาและการใช้ประโยชน์ของ ICT เพื่อต่อยอดองค์ความรู้ การพัฒนาธุรกิจ การให้บริการของภาครัฐ ยังไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร ดังนั้น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน ICT จึงเป็นประเด็นสำคัญประการหนึ่งที่แผนแม่บท ICT ฉบับที่ 2 ต้องพิจารณาแก้ไขปัญหา

¹ ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและการสื่อสาร มีองค์ประกอบ เช่น การแพร่กระจายของคอมพิวเตอร์ คุณภาพโทรศัพท์พื้นฐาน และโทรศัพท์เคลื่อนที่ เครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (broadband penetration) ความสามารถในการจ่ายได้ของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (broadband affordability) เป็นต้น รายละเอียดเพิ่มเติมปรากฏในภาคผนวก

ในส่วนของสถานภาพการพัฒนาด้านบุคลากร ดังนี้ชี้วัดโดยส่วนใหญ่ไม่ได้มองเป็นองค์ประกอบใหญ่แต่เป็นตัวชี้วัดตัวหนึ่งที่จะจัดการรายในหัวข้อต่างๆ เช่น ใน NRI ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลากรจะเป็นส่วนหนึ่งของดังนี้อยู่ ด้านสภาพแวดล้อมทางด้านการตลาด (จำนวนนักวิทยาศาสตร์และวิศวกร, จำนวนผู้เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา) ดังนี้ย่ออยู่ด้านความพร้อมของปัจเจกบุคคล และของธุรกิจ (คุณภาพของการศึกษาทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์คุณภาพของระบบการศึกษาและโรงเรียนของรัฐ ระดับการฝึกอบรมของบุคลากร คุณภาพการศึกษาทางด้านการบริหารจัดการ) ดังนั้น การวิเคราะห์สถานภาพทางด้านบุคลากรโดยกลไกของดังนี้ชี้วัดอาจไม่เหมาะสมสมนั้น

บทบาทของภาครัฐ โดยการกำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนาของภาครัฐที่ชัดเจน เป็นสภาพแวดล้อมที่สำคัญประการหนึ่งของดังนี้ชี้วัดที่ศึกษา โดยตัวอย่างขององค์ประกอบของดังนี้ที่สะท้อนประเด็นเกี่ยวกับบทบาทของภาครัฐ ได้แก่ ฐานะการคลัง นโยบายการคลัง กระบวนการบริหารด้านสถาบัน กฎหมายธุรกิจ กระบวนการบริหารด้านสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยที่สะท้อนถึงประสิทธิภาพของภาครัฐ ที่ปรากฏใน World Competitiveness Scoreboard, กฎหมาย/กฎระเบียบข้อบังคับที่ส่งผลต่อการทำธุรกิจ/สภาพแวดล้อมของตลาด ระดับและผลกระทบของการจัดเก็บภาษี การให้ความสำคัญทางด้าน ICT ของภาครัฐ เงินสนับสนุนในการทำวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐ การจัดซื้ออัจฉริยะเทคโนโลยีของภาครัฐ และความสำเร็จของภาครัฐในการส่งเสริม ICT ที่ปรากฏใน Networked Readiness Index อายุ่ไร้ก้ามขององค์ประกอบของดังนี้ชี้วัดดังกล่าว ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทของภาครัฐ ไม่สามารถสะท้อนปัญหาเชิงลึกหลายๆ ด้าน เช่น การบริหารจัดการเพื่อให้แน่ใจว่า/ทิศทางการพัฒนาที่กำหนดนั้นถูกแปลงไปสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง หรือความเข้าข้องของงบประมาณ/การบริหารจัดการ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ประเทศไทยเผชิญ

มาเป็นเวลานาน

สภาพแวดล้อมที่ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มของสภาพแวดล้อมในการทำธุรกิจหรือสภาวะทางเศรษฐกิจโดยรวม ดังจะเห็นได้จาก ในปี 2550 อันดับการพัฒนาใน World Competitiveness Scoreboard โดยรวม และในส่วนของโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทยอยู่ที่ลำดับ 28 และ 48 ตามลำดับ แต่สำหรับสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 15 ซึ่งสูงกว่าได้หัวน้ำ ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ นอกจากนี้ ในการจัดอันดับของ e-Readiness ประเทศไทยได้รับคะแนนสูงสุดในส่วนของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ (6.99/10) ทั้งนี้ การประเมินวัดสภาพแวดล้อมทางธุรกิจมีองค์ประกอบของตัวชี้วัด เช่น ความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ เสถียรภาพทางการเมือง ระบบการจัดเก็บภาษี และนโยบายการค้า

3.2 สถานภาพการพัฒนาบุคลากร

3.2.1 สถานภาพบุคลากรที่ทำงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

จำนวนบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามการเติบโตของการใช้ ICT โดยปัจจุบันประเทศไทยมีผู้มีความรู้ความสามารถด้านนี้มากขึ้นทั้งในภาครัฐและเอกชน และมีผู้จบการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ทั้งระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษาจำนวนไม่น้อย แต่ประเทศไทยก็ยังขาดแคลนบุคลากรด้าน ICT อีกมาก ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรที่มีทักษะสูง หรือทักษะเฉพาะด้านต่างๆ

จากการศึกษาสถานภาพบุคลากรด้าน ICT ของประเทศไทยพบว่า บุคลากร ICT ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 อยู่ในกลุ่มทักษะต่ำ หากเทียบตามกลุ่มตำแหน่งแล้ว ในปี 2550 บุคลากรด้าน ICT ของประเทศไทย

ใน 18 อาชีพ/ตำแหน่ง กลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุดคือผู้ปฏิบัติงานด้านระบบคอมพิวเตอร์ (System operator) คิดเป็นร้อยละ 45.83 ของบุคลากรกลุ่มนี้ทั้งหมด รองลงมาเป็น ช่างเทคนิคระบบคอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 8.29) และโปรแกรมเมอร์ (ร้อยละ 6.74) ในขณะที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่างๆ จะเป็นกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 0.48-1.59 ขึ้นกับประเภทความเชี่ยวชาญ)

ตารางที่ 3.2 จำนวนบุคลากรด้าน ICT ของประเทศไทย ปี 2550

กลุ่มอาชีพ/ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
System operator	95,199	45.83
Others	44,278	21.32
System technician	17,219	8.29
Programmer	13,993	6.74
Computer trainer	3,634	1.75
System manager	3,595	1.73
Data communication specialist	3,296	1.59
Database specialist	3,263	1.57
Application software specialist	2,962	1.43
System analyst & designer	2,873	1.38
IT security specialist	2,871	1.38
CAD & CAM specialist	2,865	1.38
Software engineer	2,721	1.31
CIO	2,473	1.19
Project manager	2,121	1.02
Web master	1,723	0.83
IT Quality assurance specialist	1,622	0.78
Multimedia software specialist	993	0.48
รวม	207,701	100

ที่มา: กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2550.

ในส่วนของความต้องการบุคลากร มีงานศึกษาอุกมาหlaysชันที่เข้าไปในทิศทางเดียวกันว่า ประเทศไทยยังคงมีความต้องการบุคลากรด้าน ICT อีกเป็นจำนวนมาก ตัวอย่างเช่น ในกลุ่มอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ในปี 2552 คาดว่าอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์มีความต้องการบุคลากรด้านเทคนิคซึ่งถือเป็นกลุ่มทักษะสูงอีกประมาณ 6,000 คน² โดยตำแหน่งที่ต้องการ 3 ลำดับแรก คือ 1) Programmer/Software developer 2) Software engineer/Software analyst & design และ 3) Database administrator สำหรับในด้านอื่นๆ เช่น ฮาร์ดแวร์³ ก็มีความต้องการอีกไม่น้อยเช่นเดียวกัน โดยคาดว่าจะมีความต้องการเฉลี่ยกว่าปีละ 2 หมื่นคน

² “โครงการศึกษาศักยภาพตลาดซอฟต์แวร์” ปี 2550, ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. 2551

³ รายงานฉบับสมบูรณ์ “กลไกการยกระดับศักยภาพของบุคลากรในคลัสเตอร์ฮาร์ดดิร์ฟ”. ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. 2550

สำหรับประเด็นค่าตอบแทนนั้นอาจกล่าวได้เป็นสองทางว่า ในขณะที่ค่าแรงของบุคลากรในประเทศไทยยังคงต่ำอยู่เมื่อเทียบกับค่าแรงของประเทศผู้นำทางด้าน ICT ซึ่งทำให้สามารถดึงดูดการลงทุนและการรับงานจากประเทศเหล่านี้ได้ ค่าแรงของประเทศไทยสูงกว่าหลายประเทศในแถบเอเชีย เช่น จีน อินเดีย และเวียดนาม ซึ่งกำลังพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในประเทศอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องเช่นกัน

อีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจคือ แม้ในประเทศไทยกลุ่มวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับ ICT ถือเป็นงานที่กำลังเติบโต และมีผู้สนใจเข้ารับการศึกษาในระบบสามัญทางด้านนี้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยในปี 2548 ผู้จัดการศึกษาด้าน IT ทั้งหมดในระดับอุดมศึกษามีจำนวน 19,735 คน⁴ แต่ก็ยังมีปัญหาด้านคุณภาพของการศึกษา ในด้าน ICT ซึ่งจากกระบวนการระดมความคิดเห็นเพื่อจัดทำแผนแม่บทฯ ฉบับนี้ ผู้ประกอบการหลายรายมีความเห็นว่าหลักสูตรด้าน ICT ของมหาวิทยาลัยต่างๆ ในปัจจุบันยังไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี ทำให้ผู้ประกอบการต้องรับภาระต่อยอดความรู้เพื่อให้ตรงกับมาตรฐานการทำงานตามที่ต้องการได้ นอกจากนี้ประเทศไทยยังไม่ได้มีการสนับสนุนระบบการสอบประกาศนียบัตรความรู้และทักษะเฉพาะทางด้าน ICT (Certification exam) อย่างเด่นชัด จึงประมาณได้ว่าคุณภาพของการศึกษาในระบบสำหรับบุคลากร ICT ของไทยอาจยังไม่ได้มาตรฐานเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม แม้สถานภาพบุคลากรด้าน ICT ของไทยในภาพรวมจะดูเป็นจุดอ่อนมากกว่าเป็นจุดแข็ง บุคลากร ICT ไทยถือว่ามีศักยภาพมากในด้าน การผลิตซอฟแวร์ และนิเมชั่น และสื่อบันเทิงดิจิทัลต่างๆ โดยที่มีปัจจัยเชิงบวกต่างๆ ดังนี้ 1) บริษัทผู้ผลิตแอนิเมชั่นหลายแห่งได้รับความเชื่อถือในระดับสากลและได้รับการว่าจ้างจากต่างประเทศ 2) บุคลากรไทยในสาขานี้ได้รับรางวัลในเวทีการแข่งขันระดับโลก 3) มีการกำหนดข้อของกฎหมายเด่นๆ เช่น รัฐธรรมนูญ 4) บุคลากรไทยมีความสามารถในการทำงานตามมาตรฐานสากล 5) ประเทศไทยมีความต้องการแรงงานด้านนี้ที่สูง

3.2.2 สถานภาพการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประชาชนทั่วไป

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา พบร่วมกันว่าจำนวนประชากรผู้ใช้ ICT ในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง และไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าเทคโนโลยีมีผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย รวมถึงการนำมาใช้เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทย การขยายตัวของการใช้งานของประชาชนทั่วไป จึงเป็นสิ่งสำคัญที่รัฐ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรช่วยกันผลักดัน ในปัจจุบันนี้ สถานภาพการมีการใช้งานของคนไทยยังอยู่ในระดับต่ำ มีประชาชนเพียงร้อยละ 15.5 ที่สามารถเข้าถึงและใช้อินเทอร์เน็ต⁵ รูปแบบของการเข้าถึงและใช้สารสนเทศของคนไทยส่วนใหญ่ยังเป็นโทรศัพท์มือถือและวิทยุ และยังมีความแตกต่างกันมากระหว่างการใช้ในเมืองและภูมิภาค ดังที่จะได้กล่าวต่อไปในเรื่องของการพัฒนาและการแพร่กระจายโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศของประเทศไทยในหัวข้อ 3.3 ทั้งนี้ก่อให้เกิดแนวโน้มจะมีโอกาสในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างกว้างขวางขึ้น แต่ก็มีกลุ่มคนที่ไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้แก่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาส หรือกลุ่มคนชายขอบ เนื่องจากช่องว่างทางการเข้าถึง ICT ที่ขยายกว้างขึ้น กลุ่มนี้ครอบคลุมถึง

⁴ "IT Human Resources in Thailand" ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, 2550

⁵ Thai Digital Content White Paper, สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ 2550

⁶ การสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ครัวเรือน) 2550, สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2551

1. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกลซึ่งมีโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาสามัญที่มีคุณภาพ และความรู้/ข้อมูลนอกระบบการศึกษาน้อยกว่าผู้ที่อาศัยในเขตเมืองมาก
2. กลุ่มคนด้อยโอกาสต่างๆ เช่น ผู้พิการด้านด่างๆ ซึ่งแม้จะมีการช่วยเหลือกลุ่มคนด้อยโอกาสดังกล่าว ผ่านโครงการต่างๆ ทั้งของภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรเอกชนไม่มุ่งผลกำไรบางแล้ว เช่น โครงการไอทีตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (โครงการไอทีเพื่อ คนพิการ โครงการไอทีเพื่อเด็กป่วยเรื้อรัง และโครงการไอทีเพื่อผู้ด้อยชั้น ฯลฯ) โครงการคอมพิวเตอร์ เพื่อน้องเล็ก ของกระทรวง ICT ฯลฯ แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อการสนับสนุนการเข้าถึงและการใช้ ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว
3. กลุ่มผู้สูงอายุ ที่มีแนวโน้มเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างมากในอนาคต ในขณะที่สัดส่วนจำนวนเยาวชนและ คนวัยทำงานจะลดลงอย่างต่อเนื่อง เป็นที่คาดว่าเทคโนโลยี ICT จะมีบทบาทสำคัญในการรองรับ ผลกระทบอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าว

นอกจากการมีการใช้ ICT ของคนทั่วไปที่ยังอยู่ในระดับต่ำและกระจายไม่ทั่วถึงแล้วนั้น ยังพบว่าประชาชน ทั่วไป ยังมีการใช้ ICT อันไม่เหมาะสมอีกหลายประดิษฐ์ อาทิ 1) การใช้ ICT เพื่อความบันเทิงค่อนข้างสูง (สูงกว่าการ ใช้เพื่อการศึกษาและความรู้และการใช้ในการทำธุกรรมกับภาครัฐ) โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน 2) การให้ลบ่า ของวัฒนธรรมต่างชาติและเนื้อหาไม่พึงประสงค์ 3) การเพิ่มขึ้นของอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

ปัจจุบันแม่ประเทศไทยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่สามารถใช้เพื่อป้องปราบอาชญากรรมรูปแบบต่างๆ ได้อยู่พอกลาง เช่น พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 พระราชบัญญัติว่าด้วยธุกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 และ พระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แต่ยังมีกฎหมายหลายฉบับ ที่ยังอยู่ระหว่างการยกร่าง หรือกระบวนการพิจารณา

จากประเด็นปัญหาที่กล่าวถึงข้างต้น ทำให้การวางแผนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของประเทศไทยในอนาคต จะต้องคำนึงถึงดัวแปรเหล่านี้เช่นกัน เพราะแม้ว่าพัฒนาระบบการใช้ ICT เพื่อการ บันเทิงของเยาวชนเป็นสัญญาณที่ดีว่า เยาวชนไทยมีแนวโน้มจะเรียนรู้ที่จะใช้ประโยชน์จาก ICT ได้อย่างรวดเร็ว แต่อีกทางหนึ่งก็เป็นสัญญาณอันตรายให้แก่ผู้ปกครองและสังคมเรื่องหารือเรื่องการพัฒนาของเยาวชนส่วนนี้เป็นไปได้ยาก ประโยชน์หรือในเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น ซึ่งในประเด็นนี้ การสอนให้เยาวชนรู้จักคิดและสร้างภูมิคุ้มกันจากเนื้อหา หลากหลายประเภทที่มีอยู่ในสื่อออนไลน์เน็ต น่าจะเป็นประโยชน์มากกว่าการปิดกั้นการเข้าถึงเทคโนโลยีหรือ ข้อมูลต่างๆ เพียงประการเดียว นอกจากนี้ การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง รวมถึงการสร้างความตระหนักรถึง ความสำคัญของการใช้ที่ถูกต้อง ก็เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาがらกับคนด้าน ICT ในทุกๆ มิติถือเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง โดยตัวอย่างของสิ่งที่ ควรเร่งทำในอนาคตอันใกล้ มีดังนี้

- บุคลากรด้าน ICT ต้องได้รับการพัฒนาทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของ อุตสาหกรรม ICT ไทยทั้งในการให้บริการที่มีคุณภาพทั่วถึงมากขึ้นและในราคาน้ำที่เหมาะสม ภายในประเทศ รวมทั้งการแข่งขันกับต่างประเทศ
- บุคลากรผู้ใช้ ICT ในภาคการผลิตและบริการเป็นหัวใจหลักในการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงาน และการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า/บริการต่างๆ ในอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ ที่เป็นอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ของไทย เช่น อุตสาหกรรมอาหารและการเกษตร อุตสาหกรรมแพชั่น ยานยนต์ ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ หรือ อุตสาหกรรมการบริการ เช่น บริการท่องเที่ยว บริการสุขภาพ ฯลฯ ล้วนแต่สามารถเติบโตได้อีกมากหากบุคลากรในภาคการผลิตและบริการเหล่านี้ สามารถนำ ICT ไปประยุกต์ใช้เพื่อให้ผลิต/บริการได้เต็มศักยภาพ

- ผู้ใช้ ICT ทั่วไป โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาส คนชายขอบ ไม่ว่าจะเป็นคนชนบท คนพิการ หรือผู้สูงอายุ สามารถใช้ประโยชน์จาก ICT เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งในเชิงเศรษฐกิจครัวเรือนและในด้านความอยู่ดี มีสุข (well-being) และที่สำคัญที่สุด เพื่อลดซึ่งว่างในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ประเด็นนี้ยังรวมถึง การให้ความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลากรผู้สอนด้าน ICT อย่างเร่งด่วน เพื่อให้ครูมีคุณภาพและ มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ด้าน ICT ให้แก่เยาวชนและประชาชนในสังคมต่อไป

3.3 สถานภาพด้านโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ และการสื่อสาร

3.3.1 ปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

หนึ่งในความท้าทายที่ยกที่สุดในการพัฒนาสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งรวมถึงประเทศไทย ก็คือการพัฒนาโครงสร้างเทคโนโลยีพื้นฐานให้มีสมรรถภาพดีขึ้น เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคในการสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลความรู้ แต่ในขณะเดียวกัน ก็ต้องลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและความรู้ระหว่างกลุ่มคนที่มีความสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารทั่วไป และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส หรือผู้ที่อยู่ในชนบท

จากการศึกษาสถานภาพปัจจุบันของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ในส่วนที่เกี่ยวกับการเผยแพร่ภาระรายเสียง พบร่วมกับประเทศไทยมีการเข้าถึงข่าวสารผ่านโทรศัพท์และวิทยุ สาธารณะอย่างทั่วถึง โดยในปี 2547 พบร่วมกับ ร้อยละ 93 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมดในประเทศไทยมีเครื่องรับโทรศัพท์ ร้อยละ 63.6 มีเครื่องรับวิทยุ โดยสัดส่วนของแต่ละภาคอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน⁷

สำหรับโทรศัพท์พื้นฐานในประเทศไทยนั้น จำนวนผู้ใช้บริการ ณ ไตรมาสแรกของปี 2550 อยู่ที่ 6.84 ล้านหมายเลข หรือคิดเป็น 10.89 เลขหมาย ต่อประชากร 100 คน โดยมีอัตราการเจริญเติบโตที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้บริการโทรศัพท์พื้นฐานในประเทศไทยยังเป็นบริการที่กระจายตัวอยู่ในเมือง การเผยแพร่ภาระรายเสียงชั้นบนอย่างทั่วถึง โดยในปี 2548 สัดส่วนการมีโทรศัพท์พื้นฐานในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลอยู่ที่ 41.5 เลขหมาย ต่อประชากร 100 คน ในขณะที่ส่วนอื่นๆ ของประเทศไทยลีบแล้วมีเพียง 5.6 เลขหมายเท่านั้น⁸ ทั้งนี้ รัฐได้พยายามที่จะลดปัญหาความเหลื่อมล้ำดังกล่าว โดยกำหนดไว้ในแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 1 ว่าให้มีเลขหมายโทรศัพท์ที่สามารถรับส่งข้อมูลได้ถึงทุกหมู่บ้าน อย่างน้อยชุมชนละ 7 เลขหมาย ภายในปี 2548⁹

ส่วนการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในประเทศไทยนั้น ไม่มีความเหลื่อมล้ำระหว่างการให้บริการในเมือง และชนบทมากนัก และมีการเติบโตเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยในปี 2550 อัตราจำนวนผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้งประเทศอยู่

⁷ Report of The 2000 - 2004 Household Socio - Economic Survey Whole Kingdom, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

⁸ สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2548

⁹ แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารฉบับที่ 1 หน้า 29

ที่ร้อยละ 47.2 ซึ่งเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลมีจำนวนผู้ใช้ถึงร้อยละ 68.4 และเขตภูมิภาคมีอัตราการใช้อยู่ระหว่าง ร้อยละ 37.8 ถึง ร้อยละ 55

แผนภาพที่ 3.1 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของจำนวนผู้ใช้โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ และ อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2546 - 2550

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550.

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาข้อมูลเชิงลึกพบว่า ในขณะที่อัตราการมีการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่อยู่ในระดับค่อนข้างสูง การใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยยังอยู่ในระดับที่ไม่เด่นัก โดยในปี 2550 จำนวนผู้ใช้คอมพิวเตอร์ในประเทศไทยอยู่ที่ร้อยละ 26.8 และจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ที่เพียงร้อยละ 15.5 และมีช่องว่างทางการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ระหว่างผู้ที่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล และผู้ที่อยู่ในเขตภูมิภาคค่อนข้างมาก ดังนั้น แม้ว่าการช่วยเหลือให้ประชาชนทุกระดับและในทุกภูมิภาคของประเทศไทยมีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตใช้อย่างกว้างขวางในเวลาอันสั้นจะเป็นเรื่องยาก รัฐบาลได้พยายามแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำในด้านการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเหล่านี้ ด้วยการจัดตั้งโครงการและอุปกรณ์สนับสนุนให้มีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตใช้ในภาคการศึกษาและในหน่วยงานระดับชุมชนและตำบล โดยในปี 2549 มีอัตราจำนวนคอมพิวเตอร์ต่อโรงเรียนอยู่ที่ 4 ต่อ 1 จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ต่อนักเรียนอยู่ที่ 1 ต่อ 61¹⁰ และมีสัดส่วนครูที่ผ่านการอบรมด้าน IT อยู่ที่ ร้อยละ 58.4

¹⁰ ข้อมูลอย่างไม่เป็นทางการจากเว็บไซต์ของศูนย์ปฏิบัติการกระทรวงศึกษา ณ วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2551 ระบุว่าปัจจุบันมีสัดส่วนจำนวนคอมพิวเตอร์ต่อนักเรียนอยู่ที่ประมาณ 1 ต่อ 40 และรายงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ระบุว่าอย่างขาดคอมพิวเตอร์ตั้งตระหง่านโรงเรียนอยู่มากกว่า 100,000 เครื่อง ที่มา: <http://www.moc.moe.go.th/modules.php?name=News&file=article&sid=6305> [ณ วันที่ 20 พฤษภาคม 2551]

ตารางที่ 3.3 โครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและการสื่อสารในภาคการศึกษา

	2547	2548	2549
จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์/โรงเรียน	5:1	5:1	4:1
จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์/นักเรียน	1:62	1:59	1:61
สัดส่วนครูที่ผ่านการอบรมด้าน IT (ร้อยละ)	13.4	21.7	58.4

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ.

สำหรับศูนย์บริการสารสนเทศในชุมชนนั้น ปัจจุบันมีหลายหน่วยงานที่ได้จัดตั้งขึ้น โดยมีทั้งแบบนำร่อง และโครงการต่อเนื่อง แต่โครงการที่ค่อนข้างมีผลกระทบในวงกว้างในเรื่องการกระจายคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตไปสู่ชุมชนอย่างทั่วถึงคือ โครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้ติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ให้แก่องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นจำนวน 7,734 แห่งทั่วประเทศ¹¹ ในขณะที่มีผู้ตั้งข้อสังเกตว่า โครงการนี้อาจไม่ใช้ตัวชี้วัดที่ดีนักสำหรับการอนุมานการเข้าถึงสารสนเทศของประชาชนในชุมชนเนื่องจากคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตที่มีอาจเป็นการใช้ในกิจกรรมของ อบต. เท่านั้น ไม่ได้เปิดให้สาธารณะเข้าใช้ประโยชน์ได้

อีกประเด็นที่น่าสนใจคือแนวโน้มราคาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และบริการอินเทอร์เน็ตที่ลดลงและการใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยที่ราคาเฉลี่ยของคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ (Desktop) และ Notebook ได้มีการลดลงอย่างต่อเนื่องโดยในปี 2551 ราคาเฉลี่ยของคอมพิวเตอร์ Desktop อยู่ที่เครื่องละ 17,500 บาท และ Notebook ที่ 23,000 บาท¹² ส่วนค่าบริการอินเทอร์เน็ตที่ความเร็วต่ำนั้นมีราคาต่ำสุดอยู่ที่ 4 บาทต่อชั่วโมง ในขณะที่ค่าบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ในไตรมาสที่สองของปี 2550 อยู่ที่ 704 บาทต่อเดือน¹³ โดยมีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ณ ปี 2550 1.3 ล้านรายหรือคิดเป็นร้อยละ 2.1 ของจำนวนประชากร หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.12 ของประชากรในเขตเมือง และร้อยละ 0.9 ในเขตภูมิภาค¹⁴ ซึ่งก็ถือว่ายังน้อยเมื่อเทียบกับประเทศในภูมิภาค เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย หรือไต้หวัน

โดยสรุป อาจกล่าวได้ว่า การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศของประเทศไทย โดยเฉพาะในส่วนของโทรศัพท์พื้นฐาน อินเทอร์เน็ต หรือแม้แต่คอมพิวเตอร์ ยังจำเป็นต้องมีการเพิ่มประสิทธิภาพและขยายบริการให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในภูมิภาค และในชนบทที่ห่างไกล เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงและใช้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น แต่ในกรณีของโทรศัพท์เคลื่อนที่ การแข่งขันที่รุนแรงทำให้ผู้บริโภคได้ประโยชน์ สามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างแพร่หลายในทุกรัฐด้วยได้และในทุกภูมิลำเนา ประกอบกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่กำลังจะมาถึงในระยะอันใกล้ อาทิ บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในระบบ 3G หรือ WiMAX ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงในการรับส่งสัญญาณ ดังนั้น โทรศัพท์เคลื่อนที่ จึงน่าจะเป็นช่องทางของการเข้าถึงบริการสารสนเทศและการสื่อสารที่สำคัญและมีความเป็นไปได้สูงสุดสำหรับประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไทย ที่รัฐควรต้องพิจารณาในการออกแบบบริการทางอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ สำหรับประชาชนในระยะต่อไป

¹¹ โครงการบูรณาการ Master Plan กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

¹² โครงการสำรวจตลาดเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทยประจำปี 2551, ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, 2551.

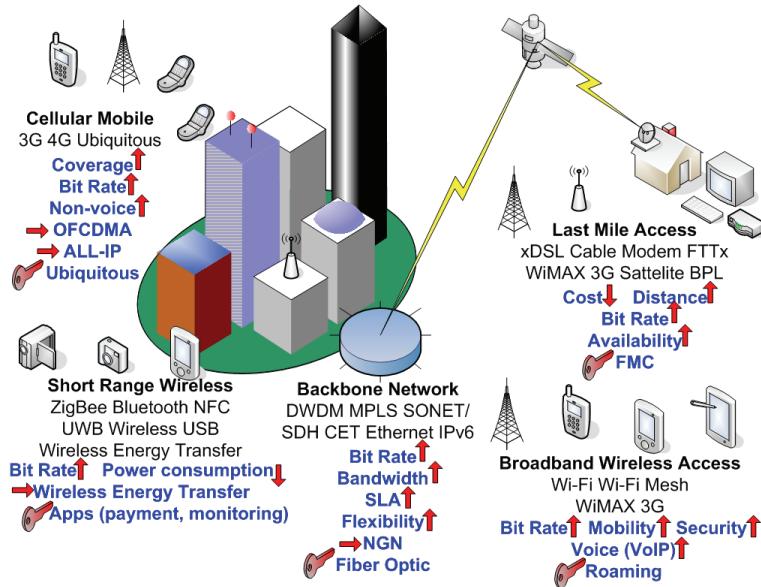
¹³ ข้อมูลจากบริษัท ทรูคอร์ปอเรชั่น เก็บโดย IDC, Thailand

¹⁴ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน), การสัมมนาระดมสมองเพื่อจัดทำแผนแม่บทฯ ฉบับที่ 2 (2551)

3.3.2 วิัฒนาการของเทคโนโลยีการสื่อสารโทรคมนาคม และการหลอมรวมเทคโนโลยี

แม้ว่าประเทศไทยนี้ยังมีปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในระดับที่น่ากังวล อย่างไรก็ตามเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่คาดว่าจะมีบริการเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ น่าจะเป็นคำตอบส่วนหนึ่งให้กับโจทย์เรื่องของความเหลื่อมล้ำดังกล่าวได้ ซึ่งครอบคลุมถึง

- เทคโนโลยีโครงข่ายหลัก (Backbone network) ที่รับ-ส่งข้อมูลได้มากขึ้นและรวดเร็วขึ้น ซึ่งจะช่วยรองรับความต้องการของประชาชนด้านข้อมูลข่าวสารได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันผู้ประกอบการโทรคมนาคมของไทยค่อนข้างมีความพร้อมในเทคโนโลยีโครงข่ายหลัก แต่ยังต้องมีการขยายโครงข่ายทั้งในเชิงพื้นที่และคุณภาพของโครงข่ายให้มีประสิทธิภาพเดียวกัน
- เทคโนโลยีโครงข่ายปลายทาง (Last mile access) ที่เชื่อมต่อผู้ใช้ปลายทางกับโครงข่ายหลัก ซึ่งได้พัฒนาให้ส่งข้อมูลได้มากขึ้นและรวดเร็วขึ้นในราคาน้ำดื่ม อาทิ ก้าวทั้งยังมีความหลากหลาย เช่น xDSL เคเบิลโมเด็ม เคเบิลไบแก็วสำเร็จ โครงข่ายสื่อสารดาวเทียม อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงบนสายส่งกำลัง (Broadband over power line) WiMAX และ 3G ทำให้ผู้ประกอบการและผู้ใช้มีทางเลือกมากขึ้น
- เทคโนโลยีระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบเซลลูลาร์ (Cellular mobile) ที่มีวิัฒนาการจากระบบ 2G, 3G ไปจนถึง 4G ในปัจจุบัน ซึ่งในยุคที่ 3 (3G) มีการเปิดให้บริการแล้วในหลายประเทศทั่วโลก จุดเด่นของเทคโนโลยีคือมีการขยายแบนด์วิดท์ (Bandwidth) ในช่องสัญญาณ ไร้สาย และเพิ่มบริการรูปแบบใหม่นอกเหนือจากการเสียงไปสู่บริการในกลุ่มบอร์ดแบนด์ที่สามารถเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตและสามารถรับหรือส่งภาพเคลื่อนไหวได้ในขณะที่เครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่ด้วยความเร็วสูง ในขณะเดียวกันมีแผนการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องไปสู่ยุคที่ 4 ซึ่งจะสามารถรับส่งข้อมูลเคลื่อนที่ได้ปริมาณมากขึ้นและรวดเร็วขึ้น
- เทคโนโลยีสื่อสารไร้สายความเร็วสูง (Broadband wireless access) ไม่ว่าจะเป็นเทคโนโลยีที่เริ่มมีการใช้อย่างแพร่หลายในประเทศไทย เช่น WiFi หรือเทคโนโลยีที่กำลังจะเข้ามาเปิดให้บริการ เช่น WiMAX และ 3G ซึ่งเทคโนโลยีเหล่านี้มีจุดเด่นอยู่ที่การใช้เงินลงทุนในเทคโนโลยีปลายทางที่ต่ำกว่าเทคโนโลยีโทรศัพท์ในหลายประเทศจึงได้ใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ในการขยายโครงข่ายสื่อสารโทรคมนาคมไปสู่พื้นที่ห่างไกลหรือพื้นที่ที่มีความหนาแน่นของประชากรน้อยและมีความคุ้มทุนของการลงทุนเทคโนโลยีใช้สายค่อนข้างต่ำ
- เทคโนโลยีสื่อสารไร้สายระยะสั้น (Short-range wireless) ซึ่งมีคุณสมบัติทำให้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในบริเวณเดียวกันสื่อสารกันได้ ปัจจุบันใช้กันอย่างแพร่หลายในพื้นที่จำกัด ส่วนบุคคล แต่มีแนวโน้มที่จะขยายขอบเขตการใช้อีกมากในอนาคต เนื่องจากมีการพัฒนาให้สามารถรับส่งข้อมูลปริมาณมากขึ้นและใช้พลังงานน้อยลง เทคโนโลยีกลุ่มนี้มีแนวโน้มที่จะนำมาใช้ประยุกต์เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์หรือระบบบริการขนาดใหญ่ ในภาคการเกษตร การแพทย์ หรือการขนส่งซึ่งเป็นสิ่งที่อุตสาหกรรมในประเทศไทยสามารถพัฒนาไปข้างหน้าได้

แผนภาพที่ 3.2 ตัวอย่างวิัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

จะเห็นได้ว่าเทคโนโลยีการสื่อสารและโทรคมนาคมได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และประเทศไทย สามารถใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเหล่านี้เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่แล้วและในขณะเดียวกันก็สามารถลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชนในเขตภูมิภาค หรือในชนบทห่างไกลได้ โดยการใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพในการรับส่งข้อมูลสูงขึ้นในราคาน้ำดื่ม

ประเด็นที่น่าจับตามองอีกประเด็นหนึ่งคือ เทคโนโลยีได้พัฒนามาถึงขั้นตอนการหลอมรวมเทคโนโลยีซึ่งก่อให้เกิดการหลอมรวมของสื่อ (Media) และบริการ (Services) ในปัจจุบัน ประกอบกับเทคโนโลยีระบบสื่อสารโทรคมนาคมได้เปลี่ยนจากระบบอนalog มาสู่ระบบดิจิทัล ทำให้แอ��泲ิเคชันที่ถูกพัฒนาขึ้น เช่น VoIP และ การรับส่งข้อมูลมัลติมีเดีย สามารถทำได้ผ่านสื่อทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นระบบใช้สายหรือไร้สาย ซึ่งผู้ประกอบการก็จะต้องแข่งขันกันให้บริการทำให้ผู้บริโภคได้ประโยชน์สูงสุด

นอกจากนี้การหลอมรวมของเทคโนโลยีและสื่อยังครอบคลุมไปถึงเทคโนโลยีการแพร่ภาพกระจายเสียง ซึ่งปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงจากระบบอนาลอกเป็นระบบดิจิทัล ได้ทำให้เกิดการหลอมรวมของเทคโนโลยีทั้งสองประเภทเข้าด้วยกันและยกที่จะแยกออกจากกันเป็นเอกเทศเช่นเดิมได้ เนื่องจากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในหลายประเทศคือการเปลี่ยนระบบการแพร่ภาพวิทยุโทรศัพท์ จากระบบอนาลอกไปสู่ระบบดิจิทัล ซึ่งมีข้อดี คือ นอกจากคุณภาพของภาพและเสียงรายการโทรทัศน์จะดีขึ้นแล้ว ยังเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการรับส่งสัญญาณ ทำให้สามารถเพิ่มจำนวนช่องรายการจากเดิมอย่างน้อย 2-3 เท่าโดยใช้ปริมาณคลื่นความถี่เท่าเดิม ซึ่งคลื่นความถี่ที่เหลือจากการยกเลิกระบบอนาลอกนี้จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการให้บริการการสื่อสาร หรือการแพร่ภาพ กระจายเสียงแบบอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และช่วยลดปัญหาการเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศ และความรู้ได้ นอกจากนี้ การแพร่ภาพกระจายเสียงจะสามารถทำได้ผ่านสื่อทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็น TV (ในรูปของ IPTV หรือ Internet-Protocol TV) เช่น โทรศัพท์มือถือ, Laptops, PDAs, และอื่นๆ ทำให้โอกาสในการเข้าถึงความรู้และสารสนเทศเพิ่ก้าวไกลอีกมาก ซึ่งปัจจุบัน ประเทศไทยยังไม่ได้มีนโยบายที่ชัดเจนเพื่อรับรองรับการเปลี่ยนผ่านของเทคโนโลยีและบริการที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้อย่างชัดเจน ขณะที่ในระดับภูมิภาคและระดับโลก ได้มีการเจรจาหารือร่วมกันพยายามทำข้อตกลงและแผนในการเปลี่ยนผ่านดังกล่าวแล้วในหลายเวที

3.4 สถานภาพตลาดและอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

3.4.1 ตลาดเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

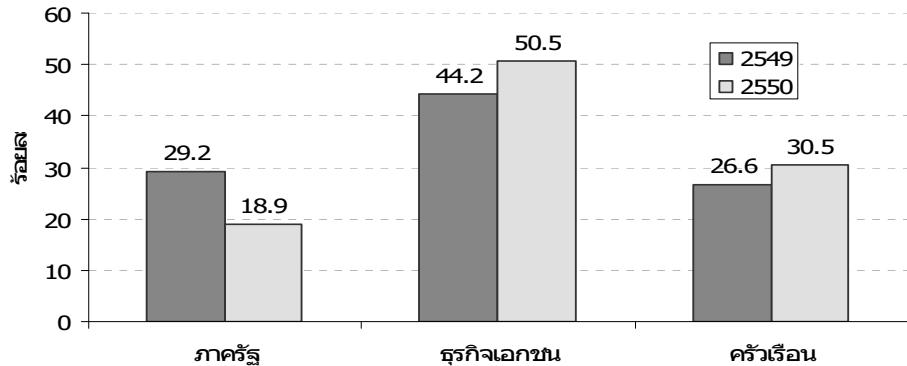
ตลาดเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทยมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการยอมรับเทคโนโลยีที่เพิ่มขึ้นตามลำดับของผู้ใช้ในประเทศ ทั้งภาครัฐ ธุรกิจเอกชน และประชาชนทั่วไป ความตื่นตัวต่อการใช้เทคโนโลยีที่เพิ่มขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีโลก รวมถึงการใช้งานที่ง่ายขึ้น สะดวกขึ้น หลากหลายขึ้น และราคาที่ต่ำลงของอุปกรณ์ โดยเฉพาะผู้ใช้ภาคธุรกิจเอกชน ที่ให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการมากขึ้นตามลำดับ ในปี 2550 ตลาด ICT ในประเทศไทยมีมูลค่าประมาณ 537,818 ล้านบาท โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 72.7 เป็นมูลค่าตลาดสื่อสาร และเมื่อเปรียบเทียบการขยายตัวของตลาดกับการขยายตัวของภาคการผลิตมวลรวมทั้งประเทศ (GDP) ซึ่งในปี 2551 คาดว่าตลาด ICT¹⁵ ไทยจะเติบโตร้อยละ 13.1 ในขณะที่มีการคาดการณ์การเติบโตของ GDP¹⁶ ที่ร้อยละ 5.6 โดยตลาดที่มีการเติบโตสูงที่สุดได้แก่ การบริการด้านคอมพิวเตอร์ รองลงมาได้แก่ ตลาดซอฟต์แวร์ สื่อสาร และอาร์ดแวร์ ตามลำดับ ยิ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยซอฟต์แวร์และการบริการด้านคอมพิวเตอร์ ยังเป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสำคัญของประเทศไทย

เมื่อเปรียบเทียบการใช้หรือการบริโภค ICT ในภาครัฐ ธุรกิจเอกชน และครัวเรือน พบว่าถึงแม้จะมีการใช้เพิ่มขึ้นแต่ภาครัฐยังมีสัดส่วนการใช้ต่ำกว่าภาคอื่นๆ และมีแนวโน้มถูกกระบวนการจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยด้านการเมืองในระดับหนึ่ง¹⁷ สำหรับภาคเอกชนนั้น มีแนวโน้มการใช้ที่ดีขึ้นตามลำดับ กล่าวคือนอกจากการเห็นว่าเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นสิ่งมีประโยชน์ต่อการบริหารจัดการขององค์กรตามที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น อีกเหตุผลหนึ่งที่สำคัญคือการที่ผู้ประกอบการเชิงยุทธศาสตร์แข่งขันในเวทีการค้าระหว่างประเทศรูปแบบต่างๆ มากขึ้น มีการออกมาตรฐาน กฎหมายเบื้องต้นที่ต้องอาศัยการตรวจสอบ เปิดเผยข้อมูลกระบวนการผลิตที่เป็นสากลมากขึ้น เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถเข้ามาร่วมมือกับกระบวนการเหล่านี้ได้ในระดับหนึ่ง

¹⁵ “โครงการศึกษาศักยภาพตลาดซอฟต์แวร์” ปี 2550, ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. 2551

¹⁶ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, มกราคม 2551

¹⁷ “โครงการศึกษาศักยภาพตลาดซอฟต์แวร์” ปี 2550, ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. 2551

แผนภาพที่ 3.3 สัดส่วนตลาดเทคโนโลยีสารสนเทศแยกตามกลุ่มผู้บริโภค ครัวเรือนรวมธุรกิจ ในครัวเรือนขนาดเล็ก (จะเห็นว่าแนวโน้มของการบริโภคภาครัฐลดลงเมื่อเทียบระหว่างปี 2549/2550)
ที่มา: สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ, ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ,
เขตอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ประเทศไทย, 2550.

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ปัจจุบันภาคธุรกิจ จะเป็นภาคที่มีสัดส่วนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมากที่สุด แต่เมื่อเปรียบเทียบจำนวนธุรกิจที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับธุรกิจทั้งหมด ก็ยังมีสัดส่วนน้อยอยู่มาก ดังนั้น จึงเป็นโอกาสของผู้ประกอบการเทคโนโลยีสารสนเทศไทยในการขยายตลาดให้ผู้บริโภคกลุ่มนี้นำเทคโนโลยีไปเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลกได้อีกมาก

3.4.2 อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และดิจิทัลคอนเทนต์

อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ และดิจิทัลคอนเทนต์ นับเป็นอุตสาหกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีศักยภาพสำหรับประเทศไทยในปัจจุบัน ทั้งนี้ดูได้จาก อัตราการเติบโตของตลาดที่มีอย่างต่อเนื่อง โดยตลาดซอฟต์แวร์นั้นมีการเติบโตโดยเฉลี่ยนับแต่ปี 2541 ถึงปี 2551 ประมาณ 20.7% โดยในปี 2551 มีมูลค่า 62,900 ล้านบาท¹⁸ มีผู้ประกอบการอยู่ในอุตสาหกรรมนี้แล้วกว่า 1,300 ราย ในขณะที่อุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ในประเทศไทย ก็มีการเติบโตอย่างต่อเนื่องทั้งในการผลิตและการบริโภค โดยในช่วงปี 2547-2549 อุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ด้านแอนิเมชั่นและเกมของไทย มีการเติบโตสูงกว่าร้อยละ 50¹⁹ และมีการคาดการณ์ว่า อุตสาหกรรมแอนิเมชั่นของไทยจะมีมูลค่าถึง 8,700 ล้านบาท ในปี 2553

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันยังไม่มีการกำหนดขอบเขตของอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ของไทยอย่างชัดเจน ในที่นี้จึงได้อ้างอิงขอบเขตของอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์จากการรายงานการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ²⁰ ซึ่งได้แบ่งอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) Mobile Application 2) CAI, e-Learning 3) Web Design 4) Animation และ 5) Games นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนก็ได้กำหนดประเภทของธุรกิจในอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ที่จะให้การส่งเสริมโดยแบ่งออกเป็น 10 ประเภท ได้แก่ 1) Animation, Cartoon & characters 2) Computer-generated imagery 3) Web-based application 4) Interactive application 5) Game, Window-based mobile, Console, Platform,

¹⁸ ประกอบด้วย Enterprise Solution, Mobile Application, Embedded Software, Other

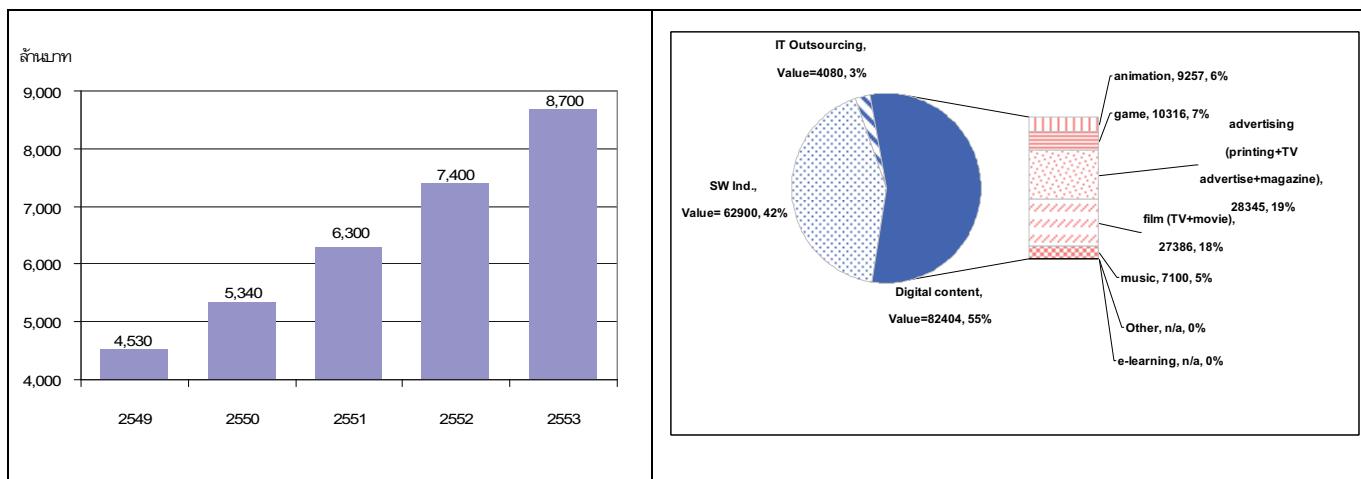
¹⁹ รายงานการศึกษาอุตสาหกรรมแอนิเมชั่นและเกมในประเทศไทย ปี 2549 , สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (SIPA), 2550

²⁰ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2546, 'รายงานการศึกษาการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย', URL: <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=117> [สืบค้นเมื่อวันที่ 2 พ.ค. 2550].

PDA, Online Game, Massive Multi-Player Online Game 6) Wireless Location Based Service Content 7) Visual effects 8) Multimedia video conferencing application 9) E-Learning content via broadband and multimedia 10) Computer-aided instruction ทั้งนี้ เมื่อศึกษาถึงนิยามของอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนท์ในต่างประเทศ พบว่าอาจจะมีขอบเขตที่กว้างกว่าที่กำหนดไว้ข้างต้น เช่นในกรณีของ OECD ยังได้รวมถึงสื่อสิ่งพิมพ์ การพนัน โฆษณา การออกแบบแฟชั่น เป็นต้น²¹

ดังนั้น การกำหนดนโยบายที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนท์ในรายละเอียด จะต้องคำนึงถึง ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลและอินเทอร์เน็ต ที่ส่งผลให้การกำหนดขอบเขตของอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนท์ ยากที่จะสมบูรณ์และควรมีการศึกษาเชิงลึกเพื่อกำหนดขอบเขตที่ชัดเจนต่อไป ในที่นี้ เมื่อพิจารณาถึงการเมืองของ ข้อมูล จึงได้กำหนดขอบเขตของดิจิทัลคอนเทนท์ให้ครอบคลุม 1) Games 2) Animation 3) e-Learning Content 4) Advertising (Printing, TV Advertising, Magazine) 5) Film 6) Music 7) Broadcasting ซึ่งมีมูลค่ารวมกัน ณ ปี 2551 ประมาณ 82,000 ล้านบาท

ลักษณะที่สำคัญของอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ และดิจิทัลคอนเทนท์ คือเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ปัจจัยการผลิต หลักเป็นทุนmenbury หรือใช้สตดีปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างสรรค์ผลงานและทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่ง สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้อย่างมหาศาลเมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมแปรรูปและเพิ่มมูลค่าให้กับวัสดุดิบประเภทอื่นๆ ได้ด้วย ถึงแม้ว่าอุตสาหกรรมดังกล่าว จะถูกครองตลาดโดยผู้ผลิตต่างประเทศ ในโลกตะวันตก แต่ผู้ประกอบการ ของไทย ก็ได้มีการพัฒนาคุณภาพผลงานของตนเองอย่างต่อเนื่อง หากมีการสนับสนุนอย่างจริงจังจากภาครัฐ ก็น่าจะมีโอกาสเข้าสู่ตลาดโลกซึ่งมีมูลค่ามหาศาล

แผนภาพที่ 3.4 (ข้าย) มูลค่าตลาดและนิเมชั่นในประเทศไทยปี 2549-2553 (ขวา) มูลค่าทางเศรษฐกิจ ของอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทยปี 2551

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ, 2550 และ 2552.

²¹ OECD (2006), Working Party on the Information Economy, **Digital Broadband Content: digital content strategies and policies**

3.4.3 การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีและผลกระทบต่อตลาดและอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารของประเทศไทย

การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีมีนัยสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนา ICT ของประเทศไทย ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยเป็นประเทศที่รับเทคโนโลยีจากต่างประเทศมาประยุกต์ใช้กับการพัฒนา ICT ในประเทศไทยเป็นหลัก ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีจึงเป็นทั้งโอกาส ในทางเดียวกันก็เป็นภัย สำหรับประเทศไทย ในการพัฒนาด้วยตนเองแต่ต้น เพียงแต่ต้องอดเทคโนโลยีที่เหมาะสม ราคากู๊ด และมีความก้าวหน้าได้โดยที่ไม่ต้องพัฒนาด้วยตนเองแต่ต้น เพียงแต่ต้องอดเทคโนโลยีนั้นให้ถูกต้องเหมาะสมเท่านั้น ในทางตรงข้าม เทคโนโลยีอาจเป็นอุปสรรคอันใหญ่หลวงต่อการพัฒนา ICT (รวมถึงการพัฒนาด้านอื่นๆ) ของไทย หากเราไม่รู้จักเลือกที่จะรับ และเลือกที่จะต่อยอดเทคโนโลยีที่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้ประเทศมีแนวโน้มที่จะใช้เทคโนโลยีที่มีราคาแพง และไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมการดำเนินชีวิตของคนไทย เป็นได้

สำหรับเทคโนโลยีในด้านฮาร์ดแวร์ ในระยะเวลาอันใกล้นี้ แนวโน้มเทคโนโลยีด้านฮาร์ดแวร์ของโลกมีลักษณะที่สำคัญคือ ราคาของอุปกรณ์มีแนวลดต่ำลง (เมื่อเทียบประสิทธิภาพกับราคา) แต่ราคายังตั้งต้นจะปรับสูงขึ้นตามความสามารถและศักยภาพที่ดีขึ้นของอุปกรณ์ ฮาร์ดแวร์ทุกประเภทมีแนวโน้มจะมีขนาดเล็กลง สามารถเคลื่อนย้ายได้ (Mobility) สะดวก ในขณะที่จะมีความสามารถหลากหลายขึ้น รวมถึงสื่อสารและเชื่อมต่อกันง่ายขึ้น สำหรับลักษณะการทำงานจะมีลักษณะกระจายศูนย์ ทำงานเป็นคลัสเตอร์ (From centralized to distributed-pervasive computing) สำหรับประเทศไทย ปัจจุบันเป็นฐานการผลิต Hard Disk Drive (HDD) ที่ใหญ่ที่สุดในโลก ดังนั้นความก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้าน HDD อย่างต่อเนื่อง ย่อมช่วยสร้างโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรม HDD อุตสาหกรรมขึ้นส่วน HDD ตลอดจนอุตสาหกรรมสนับสนุนที่เกี่ยวข้องในประเทศ เช่น การขึ้นรูปความเที่ยงตรงสูง การผลิตอัตโนมัติ ฯลฯ สำหรับอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์อื่นๆ ที่น่าจะมีบทบาทต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้ผลิตของไทยได้แก่ การที่เทคโนโลยีการผลิตแบบใหม่ที่ทำให้ราคาต่ำกว่าของ RFID ลดลงได้มาก ทุกธุรกิจน่าจะสามารถนำมาใช้อย่างแพร่หลายในปีพ.ศ. 2553 ทำให้ธุรกิจทั้งขนาดเล็กและใหญ่จะสามารถเชื่อมโยงข้อมูลกันได้ทุกที่ทุกเวลา ซึ่งอาจส่งผลให้อุตสาหกรรมด้านซอฟต์แวร์ในประเทศไทย (ที่เกี่ยวข้อง) สามารถแทรกตัวเข้าไปมีบทบาทในการประยุกต์ใช้งานในบริบทแบบไทย

เทคโนโลยีด้านซอฟต์แวร์ จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในระยะเวลา 5 ปี ต่อจากนี้ มีแนวโน้มที่การบริการด้านซอฟต์แวร์จะสามารถเชื่อมต่อเข้ากับระบบต่างๆ (Convergence) ไม่ว่าจะเป็นคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ อุปกรณ์พกพาขนาดเล็กต่างๆ มากขึ้น การบริการมีลักษณะเป็นเว็บมากขึ้น และคิดค่าบริการซอฟต์แวร์ในลักษณะ Transaction base แทนที่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายซิทธิ์ซอฟต์แวร์ นอกจากนี้จะเกิดรูปแบบโปรแกรมประยุกต์ใหม่ๆ ที่มีความฉลาด มีความเป็นอัตโนมัติ สามารถนำข้อมูลจากหลายแหล่งข้อมูล สามารถตอบสนองความต้องการข้อมูล และการประกอบธุกรรมของผู้ใช้ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบของโปรแกรมตัวแทนที่มีความอัจฉริยะ สนับสนุนการเข้าถึงข้อมูลและการทำธุกรรมของผู้ใช้ สนับสนุนการสื่อสารกับโปรแกรมตัวแทนอื่นๆ สามารถปรับการทำงานให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้ใช้แต่ละคนได้ดียิ่งขึ้น เทคโนโลยีที่มาสนับสนุนได้แก่ Web 2.0 SaaS (Software-as-a-Service) Semantic web ฯลฯ ในส่วนของเทคโนโลยีที่เกี่ยวกับ Open Source จะมีการประยุกต์ใช้งานอย่างแพร่หลายขึ้น และมีโอกาสเป็นทางเลือกสำหรับผู้ใช้ใหม่ๆ ที่มีเงินทุนไม่สูงนัก นอกจากนี้ Open Source ยังเป็นโอกาสสำหรับนักพัฒนาคนไทย ที่จะแสดงศักยภาพรวมถึงพัฒนาต่อยอดด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศไทย จากเทคโนโลยีด้านนี้ เนื่องจากมีต้นทุนต่ำ

ในด้านเทคโนโลยีสารโทรคมนาคมและเครือข่าย (Communications and networks) มีแนวโน้มจะเปลี่ยนไปในแนวทางที่ใช้งานง่ายขึ้น สะดวกขึ้น รวมถึงมีทางเลือกมากขึ้น เช่นเดียวกับเทคโนโลยีด้านฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์ โดยเฉพาะการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต สามารถทำได้หลากหลาย เป็นโอกาสสำคัญในการพัฒนาโครงการข่ายปลายทาง (Last mile access) ของประเทศไทย ซึ่งหากเน้นการออกแบบให้สามารถรองรับบริการบroadband และสื่อประสม (Multimedia) ซึ่งมีแนวโน้มที่จะต้องการความเร็วในการรับส่งที่เพิ่มมากขึ้น ในปัจจุบัน DSL เป็นเทคโนโลยีที่ถูกนำมาประยุกต์ใช้มากที่สุด อย่างไรก็ตาม คาดว่าในอนาคตเทคโนโลยี Broadband wireless เช่น WiMAX และ 3G จะถูกนำมาประยุกต์ใช้มากขึ้น และจะเป็นเทคโนโลยีหลักในการให้บริการบroadband นี้ ซึ่งมาจากเงินลงทุนที่ต่ำกว่า มีความสะดวกและรวดเร็วในการติดตั้งอุปกรณ์ ประเด็นที่สำคัญอีกประการหนึ่งของเทคโนโลยีสารโทรคมนาคมและเครือข่าย คือประเทศไทยมีความจำเป็นต้องการทำการวิจัยและพัฒนาต่อยอดในส่วนของเทคโนโลยีเพื่อการรักษาความปลอดภัยสำหรับระบบการสื่อสารยุคหน้า (Secured networks) อย่างต่อเนื่องและจริงจัง เพื่อสร้างให้เกิดความมั่นคงของระบบ ลดการสูญเสียหรือความเสี่ยงด้านสารสนเทศและการสื่อสาร

3.4.4 การวิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

การวิจัยและพัฒนาเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างความเข้มแข็งให้ประเทศได้ในระยะยาว จากข้อมูลปัจจุบัน พบว่าประเทศไทยมีการวิจัยและพัฒนาค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับหลายประเทศทั่วโลก จากการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันประจำปี 2549 ของ 61 ประเทศ โดย Institute for Management Development (IMD) พบว่าค่าใช้จ่ายด้าน R&D ต่อ GDP ของประเทศไทยอยู่อันดับ 58 ในขณะที่ค่าใช้จ่ายด้าน R&D ในภาคธุรกิจ ต่อ GDP อยู่อันดับที่ 55 จำนวนนักวิจัยก่ออุปในระดับต่ำ ข้อมูลจาก Science Citation Index พบว่า ผลงานตีพิมพ์ด้าน ICT และอิเล็กทรอนิกส์ของไทยต่อประชากร 1 ล้านคน แม้จะมีจำนวนมากกว่าประเทศเวียดนาม พลิบินัส อินเดีย และอินเดนีเซีย แต่ก็น้อยกว่าประเทศสิงคโปร์ และมาเลเซีย ในส่วนของสิทธิบัตร ในปี 2549 ประเทศไทยมีสิทธิบัตรด้าน ICT เพียง 10 รายการเท่านั้น จากระดับต่ำกว่าระดับโลก ให้เห็นว่าประเทศไทยยังมีความสามารถและศักยภาพในการพัฒนานวัตกรรมด้าน ICT ไม่สูงนัก²²

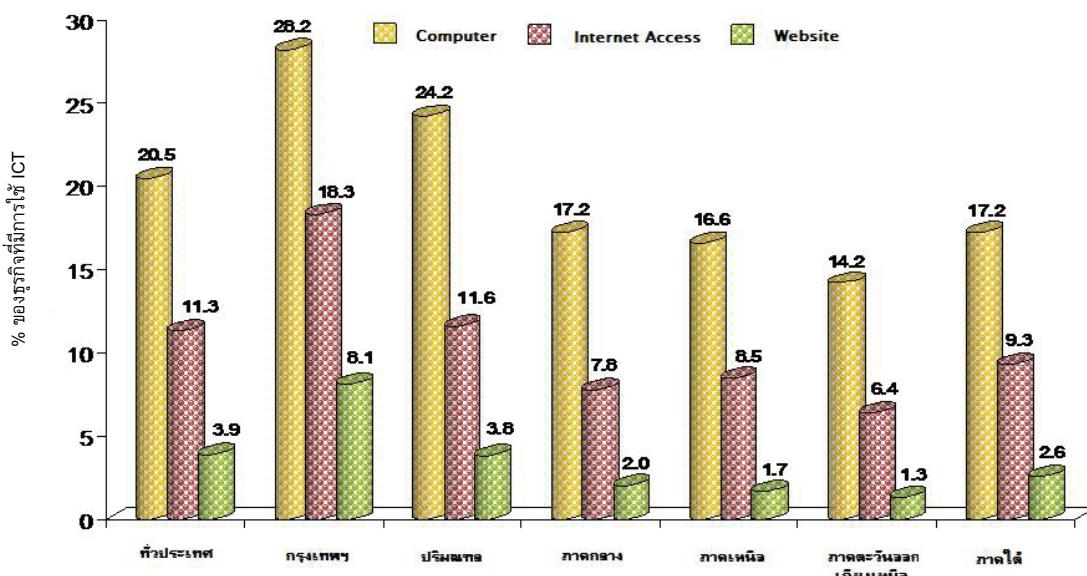
ในส่วนค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศไทยก่ออุปในระดับต่ำ เช่นกัน โดยในปี 2548 ค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ของประเทศไทยมีพิบัติร้อยละ 0.24 เท่านั้น สะท้อนว่าการประดิษฐ์คิดค้นด้านนวัตกรรมใหม่ๆ ของคนไทยยังไม่สูงนัก จึงไม่แปลกที่ประเทศไทยต้องสูญเสียเงินตราเพื่อนำเข้าสินค้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม จำกที่กล่าวมาข้างต้น เป็นสถิติด้านวิจัยและพัฒนาโดยรวมทุกสาขาวิชาการวิจัย ยังไม่มีหน่วยงานใดจัดเก็บการวิจัยด้าน ICT โดยเฉพาะ

จากรายงานการจัดทำฐานข้อมูลและตัวชี้วัดเพื่อการบริหารจัดการเพื่อเสริมสร้างศักยภาพงานวิจัย ใน 4 สาขatechnology ECTI โดยศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ ได้กล่าวถึงประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจคือ ความสัมพันธ์ของผลงานวิจัยกับค่าใช้จ่ายด้าน ICT กล่าวคือ หากประเทศไทยยังมีจำนวนบทความและสิทธิบัตรด้าน ECTI มาก ก็จะส่งผลให้มีการใช้จ่ายทางด้าน ICT มากด้วย ซึ่งก็จะส่งผลต่อการติดต่อของตลาดในประเทศไทย ดังนั้นประเทศไทยจึงควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการการเร่งสร้างฐานความรู้ใหม่ๆ ในด้านวิชาการผ่านจำนวนบทความและเร่งการสร้างสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ ผ่านสิทธิบัตรเพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถนำผลงานเหล่านี้ไปสร้างมูลค่า (Value creation) ให้กับระบบเศรษฐกิจและประชากรในประเทศต่อไป

²² โครงการปรับปรุงฐานข้อมูลสถิติเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัยและการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ และโทรคมนาคม, 2551.

3.5 สถานภาพด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในภาคธุรกิจ

ปัจจุบัน เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ทวีความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการไทย ไม่ว่าในภาคอุตสาหกรรมหรือการบริการ อย่างไรก็ตาม โดยรวมแล้วภาคธุรกิจของประเทศไทยยังมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และเว็บไซต์) ค่อนข้างน้อย จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. 2549 มีภาคธุรกิจในประเทศไทย เพียงร้อยละ 20.5 ที่มีการนำเอาคอมพิวเตอร์มาใช้ในการทำงาน ร้อยละ 11.3 ที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต และมีเพียงร้อยละ 3.9 ที่มีเว็บไซต์เป็นของตนเองเพื่อใช้สำหรับเผยแพร่ข่าวสาร หรือดำเนินธุรกิจอื่นๆ

แผนภาพที่ 3.5 สัดส่วนการใช้ ICT ในภาคการผลิต/ธุรกิจ ปี 2549 จำแนกตามภูมิภาค

ที่มา: การสำรวจข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (สถานประกอบการ), สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของธุรกิจในภูมิภาคต่างๆ พบว่าการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของภาคธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็น การมีคอมพิวเตอร์ การใช้อินเทอร์เน็ต และการมีเว็บไซต์ยังกระจายตัวอยู่ในเฉพาะเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล แสดงว่ายังมีความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและความรู้ ระหว่างธุรกิจในประเทศไทยค่อนข้างมาก โดยที่ภาคใต้และภาคกลาง มีสัดส่วนการมีการใช้ที่ดีกว่าภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือพอสมควร

ยิ่งไปกว่านั้น หากพิจารณาในมิติขนาดของธุรกิจจะพบว่า ธุรกิจขนาดเล็กที่มีจำนวนพนักงาน 1-15 คนเป็นกลุ่มที่มีการใช้ ICT น้อยที่สุด และขนาดของบริษัทมีผลโดยตรงต่อปริมาณการใช้ ICT โดยสถานประกอบการขนาดใหญ่ที่มีพนักงาน 200 คนขึ้นไป มีการใช้คอมพิวเตอร์เกือบจะทุกราย และมีการใช้อินเทอร์เน็ต ในสัดส่วนที่สูงถึงร้อยละ 99.5 และ 93.5 ตามลำดับ

**ตารางที่ 3.4 สัดส่วนของธุรกิจที่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตาม
ขนาดของธุรกิจ**

จำนวนลูกจ้าง	คอมพิวเตอร์	อินเทอร์เน็ต	เว็บไซต์
1-15 คน	18.1	9.2	2.8
16-25 คน	78.6	54.7	21.2
26-30 คน	88.0	64.4	28.0
31-50 คน	90.1	69.6	35.0
51-200 คน	96.7	83.5	46.3
มากกว่า 200 คน	99.5	93.5	65.6

ที่มา: การสำรวจข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (สถานประกอบการ) พ.ศ.2550, สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

กล่าวโดยสรุป ธุรกิจที่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลมีความได้เปรียบธุรกิจในภูมิภาคด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเพิ่มผลิตภาพ ซึ่งข้อมูลนี้สอดคล้องและเป็นไปในทางเดียวกับการมีโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งปัจจุบันยังคงตัวอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล นอกจากนี้จากผลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติยังพบว่า ธุรกิจขนาดใหญ่ในประเทศไทยมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ค่อนข้างสูง ตั้งจะเห็นได้จากการมีการใช้ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และ เว็บไซต์ ที่อยู่ในเกณฑ์ที่ ส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและเล็ก (SMEs) ยังมีการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวในการทำงานน้อยมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากธุรกิจขนาดใหญ่เป็นธุรกิจครอบครัว ยังไม่เห็นประโยชน์ของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้กับธุรกิจ หรือยังไม่เห็นประโยชน์หรือความคุ้มทุนจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ชัดเจนเท่าไรนัก ซึ่งประเด็นนี้ควรได้รับการพิจารณาแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วนเนื่องจาก วิสาหกิจขนาดกลางและเล็กนั้นเป็นประเภทของธุรกิจที่มีจำนวนมากในประเทศไทย และมีการกระจายตัวอยู่ในภูมิภาคสูง หากสามารถเพิ่มผลิตภาพให้แก่ผู้ประกอบการเหล่านี้โดยการนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างเหมาะสม จะส่งผลต่อการเพิ่มคุณค่าของสินค้าและบริการในภาคเศรษฐกิจของประเทศไทยได้อีกมาก

3.6 สถานภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในภาครัฐ

แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 1 ได้ให้ความสำคัญกับประชาชนในการเข้าถึงบริการของภาครัฐ โดยกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการนำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการบริหาร และการให้บริการของภาครัฐ ซึ่งปัจจุบันแม่ภาครัฐส่วนใหญ่มีการใช้และลงทุนในเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไปมากพอสมควร แต่จากการสำรวจความพร้อมทางด้านรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ทั่วโลก (e-Government Readiness²³) ซึ่งพิจารณาความพร้อมใน 3 ด้าน คือ 1) เว็บไซต์ภาครัฐ 2) ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ และ 3) ความพร้อมด้านทรัพยากรบุคคล พ布ว่าในภาพรวมประเทศไทยมีความพร้อมอยู่อันดับที่ 64 จาก 192 ประเทศทั่วโลก ในด้านเว็บไซต์ สำหรับทำธุกรรมกับภาครัฐ ของไทยอยู่อันดับที่ 50 ตามหลังประเทศไทยเพื่อนบ้านในแถบอาเซียนได้แก่ ประเทศไทย เซี่ยงไฮ้ จีน ฟิลิปปินส์ โดยปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญสำหรับการพัฒนา e-Government ของประเทศไทย คือความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ

²³ UN E-Government Survey 2008: from e-Government to Connected Governance, สามารถเข้าถึงได้ที่ <http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/UN/UNPAN028607.pdf>

ผลจากการประเมินแผนแม่บท ICT ฉบับที่ 1²⁴ พบว่าการพัฒนา ICT ในภาครัฐยังไม่บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ทั้งในเรื่อง การเชื่อมโยงฐานข้อมูล บุคลากร และการบริหารจัดการ เนื่องจากมีอุปสรรคหลายด้าน เช่น กฎหมาย กฎระเบียบ และนโยบายของภาครัฐ เป็นต้น

ในด้านข้อมูลและบริการอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า มีการพัฒนาเครือข่ายสื่อสารข้อมูลเชื่อมโยงหน่วยงานภาครัฐ (Government Information Network: GIN) สามารถที่จะครอบคลุมหน่วยงานระดับกรมจำนวน 274 หน่วยงานได้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 สามารถเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกรมภายในกระทรวงได้ แต่การเชื่อมโยงระหว่างกรมยังมีไม่มากนัก การพัฒนาฐานข้อมูล และมาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูลอยู่ในระยะเริ่มต้น ภายใต้โครงการพัฒนาระบบสนับสนุนการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานภาครัฐโดยใช้มาตรฐานข้อมูลสารบรรณ อิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนาขึ้นตามแนวทาง TH e-GIF (Thailand e-Government Interoperability Framework) ระยะที่ 1 นอกจากนี้การจัดทำระบบข้อมูลภูมิสารสนเทศ (Geographic Information System: GIS) และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานข้อมูลภูมิสารสนเทศ (National Spatial Data Infrastructure: NSDI) ยังไม่มีการประสานข้อมูลหรือร่วมกันพัฒนาเพื่อความประยุกต์และเป็นมาตรฐานเดียวกันเท่าที่ควร ในด้านการให้บริการอิเล็กทรอนิกส์ของภาครัฐ พบว่า บริการภาครัฐส่วนใหญ่เป็นบริการในลักษณะให้ข้อมูล สามารถสืบค้นข้อมูล และมีเว็บบอร์ดเพื่อปฏิสัมพันธ์กับประชาชน (เป็นบริการระดับ Information และ Interaction) มีเพียง 7 หน่วยงานเท่านั้นที่เป็นบริการระดับ Integration ทำให้สามารถให้บริการแบบหน้าต่างเดียว (Single window) ได้

ในเรื่องการพัฒนาบุคลากร หน่วยงานราชการส่วนใหญ่ยังคงขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจมาบริหารจัดการข้อมูล ถึงแม้จะมีผู้บุริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง (Chief Information Officer: CIO) ของหน่วยงานราชการต่างๆ แต่ CIO ส่วนใหญ่ยังขาดความเข้าใจในการนำเครือข่ายสื่อสารเชื่อมโยงข้อมูลหน่วยงานภาครัฐมาใช้ในการให้บริการประชาชน นอกจากนี้หน่วยงานภาครัฐยังคงประสบปัญหาเรื่องการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เนื่องจากผลตอบแทนต่ำและขาดมาตรฐานที่เหมาะสม

ในเรื่องของการบริหารจัดการ แม้ว่าจะมีองค์กรของรัฐและองค์กรอิสระที่ทำหน้าที่กำกับดูแลและส่งเสริมการพัฒนา ICT อยู่หลายหน่วยงาน แต่บทบาทหน้าที่ขององค์กรเหล่านี้ ยังมีความซ้ำซ้อนกันอยู่ ทำให้การทำงานบางเรื่องซ้ำซ้อน ขาดการบูรณาการ ขาดความเป็นเอกภาพ นอกจากนี้การบริหารจัดการโครงการด้าน ICT ในภาครัฐยังต้องประสิทธิภาพ เนื่องจากยังมีลักษณะต่างคนต่างทำ ไม่ทำงานไปในทางเดียวกัน ขาดกลไกประสานงานที่ชัดเจน ในการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ไม่มีการบูรณาการแผนงานด้าน ICT และจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้อง ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่งคือ ยังขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำกับการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนแม่บท ICT รวมถึงขาดระบบติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนอย่างจริงจัง²⁵

ในการพัฒนาระบบสารสนเทศภาครัฐไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล ต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) โครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ ในการสำรวจความพร้อมทางด้านรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ โครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศของไทยยังคงต่ำกว่ามาตรฐานทั่วโลกและเอเชีย ประเทศไทยจึงต้องเร่งพัฒนาให้โครงสร้างพื้นฐานด้านสารสนเทศในภาครัฐและภาคเอกชนมีความพร้อมโดยเร็วที่สุด 2) การเชื่อมต่อโครงข่ายสารสนเทศของหน่วยงานต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็วในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและให้บริการประชาชนใน

²⁴ รายงานผลการประเมินแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทยฉบับที่ 1 พ.ศ. 2545-2549 กำลังอยู่ระหว่างปรับปรุงแก้ไขโดยมหาวิทยาลัยศิลปากร, มิถุนายน 2551.

²⁵ ข้อคิดเห็นจาก stakeholders ในการจัดประชุมเพื่อวิเคราะห์ SWOT

หลักหลาตรูปแบบอย่างมีประสิทธิภาพ และปลอดภัย 3) การพัฒนาบริการใหม่ๆ โดยอาศัยเครือข่ายที่เชื่อมโยงระหว่างภาครัฐและเอกชน เพื่อเข้าถึงประชาชนในวงกว้างมากขึ้น ดังนี้ในเบื้องต้นต้องพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เข้มแข็งทั้งภายในและนอกองค์กรเป็นอันดับแรก ทั้งนี้ กระทรวง ICT ได้เริ่มโครงการสำรวจสถานภาพปัจจุบันของการพัฒนาอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government) ประเทศไทย (เมื่อช่วงต้นเดือนกรกฎาคม 2551) เพื่อให้ได้ข้อมูลการใช้บริการผ่านเว็บไซต์หน่วยงานภาครัฐ สำหรับจัดทำทิศทางการพัฒนา e-Government แบบก้าวกระโดด เพื่อให้การพัฒนาอิเล็กทรอนิกส์เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพทัดเทียมกับนานาประเทศได้จริง

3.7 สรุปผลการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาระคุกคามต่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาระคุกคาม (SWOT) ของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย เป็นการพิจารณาสภาพแวดล้อม/ตัวแปรภายในประเทศไทย ทั้งจุดแข็ง จุดอ่อน และสภาพแวดล้อม/ตัวแปรที่อยู่ภายนอกประเทศ ที่เป็นทั้งโอกาส และภาระคุกคาม ซึ่งล้วนแต่มีผลกระทบต่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย สภาวะแวดล้อมภายนอก และภายใน อันมีอิทธิพลสูงต่อการพัฒนา ICT ของไทย จากสถานภาพการพัฒนา ICT ของประเทศไทยดังที่ได้นำเสนอใน 3.1-3.6 รวมถึงการเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย/มีบทบาทโดยตรงต่อการขับเคลื่อน ICT ของประเทศไทย นำมาสู่ทบทวน SWOT ของการพัฒนา ICT ของประเทศไทย และได้มีการจัดอันดับความสำคัญของสภาวะแวดล้อมดังกล่าว โดยสามารถสรุปประเด็นที่เป็น SWOT สำคัญยิ่งในการพัฒนา ICT ของประเทศไทย จากมุมมองของ Stakeholders 7 ลำดับแรก และเป็นที่เน้นการแก้ไข ดังนี้ (รายละเอียดของผลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมดังกล่าวปรากฏในภาคผนวก)

โอกาส SWOT	จุดแข็ง SWOT
<ul style="list-style-type: none"> ● นโยบายที่จะพัฒนาประเทศไทยไปสู่สังคมฐานความรู้ ทำให้มีความต้องการ content เพื่อการเรียนรู้มากขึ้น ● แนวโน้มความต้องการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้น เป็นโอกาสต่อการพัฒนาการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานด้าน ICT ● อินเทอร์เน็ตเป็นโอกาสให้เกิดช่องทางธุรกิจ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้บริการสะดวก และรวดเร็วขึ้น เอื้อต่อการทำพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ● ประเทศไทยสามารถใช้ประโยชน์จากการหลอมรวมระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศ โทรคมนาคม การแพร่ภาพและกระจายเสียง ในการให้บริการ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน ICT ● อุตสาหกรรมอาหาร เกษตร ท่องเที่ยว ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ของประเทศไทยมีการใช้ ICT น้อย สามารถนำ ICT มาใช้สร้างมูลค่าเพิ่มได้อีกมาก ● การเรียนรู้ ICT ขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้นในกลุ่มคนทุกระดับ ส่งผลต่อการขยายตัวของตลาด ICT ● การเปิดเสรีทางการค้า (FTA, WTO) ทำให้ตลาดกว้างขึ้น ไม่ได้จำกัดแค่ในประเทศไทย 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการเชื่อมต่อกับต่างประเทศที่ดี มีเครือข่ายสารสนเทศในทุกๆ จังหวัด และมีโครงข่ายหลัก (Backbone) ในประเทศไทยทั่วถึง ● รัฐมีนโยบายและโครงการที่ส่งเสริมอุตสาหกรรม ICT และการมีการใช้ ICT ไปสู่ชุมชน ให้ครอบคลุมทั่วประเทศ จึงช่วยสร้างความเชื่อมั่นแก่ต่างประเทศ ● มีบุคลากรที่มีความรู้และทักษะ ICT เพิ่มมากขึ้น และมีผู้จัดการศึกษาด้าน ICT มากขึ้นทั้งในระบบและนอกระบบ ● ผู้บริหารทั้งภาครัฐและเอกชนมีความตระหนักรถึงความสำคัญของ IT มากขึ้น ส่งผลให้เกิดการเพิ่มปริมาณการใช้ IT ในประเทศไทย ● การให้บริการโครงสร้างพื้นฐานทั้งระบบใช้สายไฟเบอร์ออฟฟิเบอร์ ในพื้นที่ให้บริการที่เป็นเมืองใหญ่ เช่น กรุงเทพ และเชียงใหม่มีอย่างทวีถึง เป็นการใช้ ICT เพื่อเพิ่มโอกาสทางธุรกิจในภูมิภาค ● มีผู้ประกอบการรายใหม่ ที่ได้รับใบอนุญาตจาก กทช. เช่น การไฟฟ้านครหลวงและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สามารถให้ผู้ประกอบการรายย่อย เช่น dark fiber หรือลงทุนในเทคโนโลยี BPL สำหรับการให้บริการ Last miles ได้เอง ● มีศักยภาพในการผลิต Software, Digital content (เช่น Animation เป็นต้น) และ สื่อบันเทิงต่างๆ สามารถรับงานจากต่างประเทศได้
ภาระคุกคาม SWOT	จุดอ่อน SWOT
<ul style="list-style-type: none"> ● กฎระเบียบภาครัฐเป็นอุปสรรคต่อการให้บริการ e-Services ทำให้ e-Government พัฒนาได้ช้ากว่าประเทศไทยเพื่อนบ้าน ● ประเทศไทยถูกแบ่งที่สำคัญ (สิงคโปร์, มาเลเซีย, เวียดนาม, อินเดีย, ฟิลิปปินส์) มีความความก้าวหน้าด้านการพัฒนา ICT เร็วกว่าประเทศไทย ในหลายๆ ด้าน ทำให้ประเทศไทยหลังทุนด้าน ICT สนใจลงทุนประเทศตังกั่วมากกว่าประเทศไทย ● ในสถานศึกษาข้างต้นมีความต้องการผู้สอน ที่มีมาตรฐาน และประสบการณ์ในการสอน ทำให้การพัฒนาทักษะด้าน ICT ยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร ● ยังมีความเหลื่อมล้ำทางสังคมและการกระจายรายได้ที่ไม่เป็นธรรม และช่องว่างระหว่างราย จึงเป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึง ICT ● ความรู้และทักษะในด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ซึ่งเป็นรากฐานของการพัฒนาต่อยอดความรู้ด้าน ICT ของเยาวชนไทย ไม่เข้มแข็ง ● ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ (โดยเฉพาะ SME) ขาดทักษะทำให้ไม่สามารถใช้ ICT ได้อย่างคุ้มค่า ● คนไทยไม่ตระหนักรู้ด้านทรัพยากรัฐบาล ปัญหา และไม่เห็นค่าของทรัพยากรัฐบาลของคนไทยด้วยกันเอง 	<ul style="list-style-type: none"> ● งบประมาณสนับสนุนด้าน ICT เพื่อการศึกษาไม่เพียงพอ และไม่สมดุล มีผลต่อความเหลื่อมล้ำระหว่างสถาบันการศึกษาในเมืองและต่างจังหวัด และความไม่สมดุลระหว่างงบประมาณในการซื้อ ICT และการพัฒนาอุปกรณ์ ● โครงสร้างพื้นฐานด้าน ICT เพื่อการศึกษา และการพัฒนาธุรกิจในชุมชนยังไม่เพียงพอต่อการพัฒนาการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ● ขาดแคลนบุคลากรที่มีความสามารถขั้นสูง เช่น วิศวกร นักออกแบบ โปรแกรมเมอร์ และผู้ช่างฝีมือเฉพาะด้านต่างๆ เนื่องจากบุคลากรมีน้อยและผลิตยาก ● การกระจายโครงสร้างพื้นฐานยังไม่ทั่วถึงในชุมชน ทั้งโครงข่ายโทรศัพท์พื้นฐานอินเทอร์เน็ต ● หน่วยงานภาครัฐขาดการบูรณาการ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน และขาดการจัดการให้เข้าถึงข้อมูลได้ง่ายในการให้บริการประชาชน ● ระบบการศึกษาสามัญในระบบไม่ได้ปรับตันเองให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ประเทศไทยยังไม่ได้สนับสนุนการเรียนรู้ที่เกิดนอกรอบระบบการศึกษา (เช่น การเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อใบอนุญาต Certification) เท่าที่ควร ● ขาดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้งการติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้ และการทำงาน ทำให้ไม่สามารถพัฒนาต่ออย่างดีความรู้ และไม่สามารถเจรจาต่อรองธุรกิจกับต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนภาพที่ 3.6 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาระคุกคามของการพัฒนา ICT ประเทศไทยที่สำคัญ

จากการพิจารณา จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามอย่างเป็นระบบ นำไปสู่การพัฒนาวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับประเทศไทย 6 ยุทธศาสตร์ ดังรายละเอียดในบทต่อไป

4

ยุทธศาสตร์การพัฒนา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

เนื้อหาในบทนี้เป็นการนำเสนอวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ และมาตรการ/แผนงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นผลจากการวิเคราะห์สถานการณ์ และสภาวะแวดล้อมด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทั้งภายในและภายนอกประเทศไทย ตามหลักการของ SWOT Analysis รวมทั้งการระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Stakeholders) ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของแผนแม่บทฯ ฉบับที่ 2 มีหลักการและประเด็นสำคัญ สรุปได้ดังนี้

1. มีเป้าหมายในการพัฒนาสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งถือเป็นแผนพัฒนาฯ หลักของประเทศไทย
2. سانความต่อเนื่องทางนโยบายจาก IT2010 และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2545-2549 โดยยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาและประยุกต์ใช้ ICT ในด้านการค้า (e-Commerce) และอุตสาหกรรม (e-Industry) (ในยุทธศาสตร์ที่ 5 และ 6), ด้านการศึกษาและการพัฒนาคนและสังคม (e-Education and e-Society) (ในยุทธศาสตร์ที่ 1 และ 3) และในการดำเนินงานของภาครัฐ เพื่อสนับสนุนการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารและการบริการ (ในยุทธศาสตร์ที่ 4) นอกจากนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาต่อยอดจากที่ได้ดำเนินมาแล้วในช่วงแผนฯ ฉบับที่ 1 แต่ยังไม่บรรลุเป้าหมาย เพื่อให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรมโดยเร็ว
3. มุ่งเน้นการแก้ไขสิ่งที่เป็นจุดอ่อนที่สำคัญของการพัฒนา ICT ของประเทศไทย 2 ประการเป็นลำดับแรก ได้แก่ 1) การพัฒนาคนให้มีความเฉลียวฉลาด (Smart) และรอบรู้สารสนเทศ (Information literacy) (ดูความหมายในส่วนถัดไป) และ 2) การบริหารจัดการ ICT ระดับชาติ ให้ยึดหลักธรรมาภิบาล นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการเร่งพัฒนาโครงข่ายความเร็วสูง ให้มีการกระจายอย่างทั่วถึงและราคาเป็นธรรมเนื่องจากเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการพัฒนาในสังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้และนวัตกรรม ที่อาศัย ICT เป็นพลังขับเคลื่อนหลัก และเป็นสิ่งที่ประเทศไทยยังมีระดับการพัฒนาที่ด้อยกว่าหลาย ๆ ประเทศ
4. สอดคล้องกับทิศทาง/เป้าหมายของการพัฒนา ICT ระดับนานาชาติ ที่ประเทศไทยได้เข้าร่วมแสดงเจตจำนงค์/จัดทำพัธกรณี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป้าหมายในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและการสร้างโอกาสในการเข้าถึง ICT ของประชาชนภายใน พ.ศ 2558 (ค.ศ. 2015) เพื่อสร้างสังคมสารสนเทศ จากการประชุม World Summit on the Information Society และเป้าหมายในการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม (Universal Access to Broadband) ภายในปี 2015 ตามปฏิญญากรุงเทพ ซึ่งรัฐมนตรีที่รับผิดชอบด้านสารสนเทศและการสื่อสารของกลุ่มประเทศ APEC ได้เห็นชอบร่วมกัน
5. ให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่มุ่งเน้นให้เกิดธรรมาภิบาล ทั้งในส่วนของการบริหารจัดการ ICT ระดับชาติ ที่ต้องบริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล (ในยุทธศาสตร์ที่ 2) และการใช้ ICT ในภาครัฐ เพื่อช่วย

สนับสนุนให้เกิดธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ (ในยุทธศาสตร์ที่ 4) ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10

โดยประเด็นที่กล่าวถึงในยุทธศาสตร์ที่ 2 เป็นสิ่งที่ต้องเร่งดำเนินการ เพื่อแก้ไขจุดอ่อนของการพัฒนา ICT ของประเทศที่พบจากการวิเคราะห์ SWOT ที่ชี้ให้เห็นว่า ประเทศไทยยังมีจุดอ่อนและต้องปรับปรุงในเรื่องการบริหารจัดการ ICT ระดับชาติ เพื่อให้มีความชัดเจนในบทบาทหน้าที่ของหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีกลไกการทำงาน (รวมถึงการพิจารณาจัดสรรงบประมาณ) ที่เอื้อให้เกิดการบูรณาการ และลดการช้ำช้อนระหว่างหน่วยงาน

ส่วนประเด็นของยุทธศาสตร์ที่ 4 เป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการด้วยเช่นกัน เนื่องจากภาครัฐเป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ และความมีบทบาทเป็นผู้นำในการประยุกต์ใช้ ICT เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและคุณภาพของ การบริหารและการบริการที่ให้แก่ประชาชน ซึ่งก็ต้องมุ่งเป้าให้เกิดธรรมาภิบาลด้วย ทั้งนี้ หลักการของธรรมาภิบาล ตามที่กำหนดโดยองค์กรการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม แห่งสหประชาชาติ หรือ ยูเนสโก มีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้ การมีส่วนร่วม (Participation), การปฏิบัติตามกฎหมาย (Rule of law), ความโปร่งใส (Transparency), การตอบสนองต่อข้อเรียกร้อง (Responsiveness), การยึดถือความเห็นส่วนใหญ่ (Consensus oriented), ความเสมอภาค (Equity and inclusiveness), ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Effectiveness and efficiency) และความรับผิดชอบ (Accountability)

6. ใช้แนวปฏิบัติที่สอดคล้องกับปัจจัยเศรษฐกิจพอเพียง มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาที่สมดุลด้วยการ สร้างความเข้มแข็งจากภายใน โดย

- เร่งพัฒนาคนให้มีความสามารถที่จะสร้างของเพื่อใช้เองได้ และพัฒนาอุตสาหกรรม ภายในประเทศให้มีความเข้มแข็ง โดยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา และการส่งเสริม ผู้ประกอบการ เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ในระยะยาว
- คำนึงถึงความพร้อมด้านทรัพยากร และการใช้อย่างคุ้มค่า

7. ให้ความสำคัญกับการพัฒนาและการใช้ ICT เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความได้เปรียบ ในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการที่ไทยมีศักยภาพ โดยเฉพาะในภาคการเกษตร การท่องเที่ยว และการ บริการด้านสุขภาพ โดยใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมไทย และเอกลักษณ์ของไทย เพื่อนำรายได้ เข้าประเทศ

4.1 วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยเป็นสังคมอุดมปัญญา (Smart Thailand) ด้วย ICT”

“สังคมอุดมปัญญา” ในที่นี้หมายถึงสังคมที่มีการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างชาญฉลาด โดยใช้แนวปฏิบัติของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประชาชนทุกระดับมีความเฉลี่ยวฉลาด (Smart) และรอบรู้สารสนเทศ (Information literacy) สามารถเข้าถึง และใช้สารสนเทศอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม มีวิจารณญาณและรู้เท่าทัน ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนและสังคม มีการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีธรรมาภิบาล (Smart governance) เพื่อสนับสนุนการพัฒนาสู่เศรษฐกิจและสังคมฐานความรู้และนวัตกรรมอย่างยั่งยืนและมั่นคง

- (1) พัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอ ทั้งบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT Professionals) และบุคลากรในสาขาวิชาชีพอื่นๆ ทุกระดับ ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ มีวิจารณญาณและรู้เท่าทัน อย่างมีคุณธรรม จริยธรรม เพื่อร่วมขับเคลื่อนประเทศไทยสู่สังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้และนวัตกรรมอย่างยั่งยืนและมั่นคง
- (2) พัฒนาโครงข่ายสารสนเทศและการสื่อสารความเร็วสูงที่มีการกระจายอย่างทั่วถึง มีบริการที่มีคุณภาพ และราคาน้ำเงินธรรม เพื่อให้เป็นโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศหลัก ที่ทุกภาคส่วนสามารถใช้ในการเข้าถึง ความรู้ สร้างภูมิปัญญา และภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมสามารถใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ภาคเศรษฐกิจของประเทศ
- (3) พัฒนาระบบบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีธรรมาภิบาล โดยมีกลไก กฎระเบียบ โครงสร้างการบริหารและการกำกับดูแล ที่เอื้อต่อการพัฒนาอย่างบูรณาการ มีความเป็นเอกภาพ มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม เพื่อสนับสนุนให้เกิดธรรมาภิบาลในระบบบริหารจัดการประเทศไทย สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อพัฒนากำลังคนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT Professionals) ให้มีปริมาณและคุณภาพ ตรงกับความต้องการของตลาด และบุคลากรในสาขาวิชาชีพต่างๆ ทุกระดับ รวมถึงประชาชนทั่วไป ให้มี ความรู้ความสามารถในการสร้างสรรค์ พัฒนา และใช้ ICT อย่างมีประสิทธิภาพ มีวิจารณญาณและรู้เท่าทัน เพื่อเป็น ragazzi การพัฒนาประเทศไทยสู่สังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้และนวัตกรรมอย่างยั่งยืนและมั่นคง
- (2) เพื่อสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยใช้แนวปฏิบัติของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เน้นความมีเอกภาพ การบูรณาการ การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการจัดสรรผลประโยชน์จากการพัฒนาสู่ประชาชนในทุกภาคส่วนอย่างเป็นธรรม โดยใช้กลไกความเป็นทุนส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public-Private Partnership) อย่างเหมาะสม

- (3) เพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างการผลิตสู่การเพิ่มคุณค่า (Value creation) ของสินค้าและบริการบนฐานความรู้และนวัตกรรม โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- (4) เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและปัจเจกบุคคล โดยการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสารสนเทศในกิจการของครัวเรือนและชุมชน รวมถึงในการแสวงหาความรู้ สร้างภูมิปัญญา การมีส่วนร่วมในระบบการเมืองการปกครอง และในการดำรงชีวิตประจำวัน เพื่อนำไปสู่การพึ่งตนเองและลดปัญหาความยากจน โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้สูงอายุ
- (5) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเน้นการเพิ่มมูลค่าเพิ่ม (Value-added) ในประเทศ การวิจัยและพัฒนา และการใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมไทย และเอกลักษณ์ของคนไทย เพื่อสนับสนุนการพัฒนาสู่สังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้และนวัตกรรมอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย¹

- (1) ประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของประชากรทั้งประเทศ มีความรอบรู้ สามารถเข้าถึง สร้างสรรค์ และใช้สารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณ รู้เท่าทัน มีคุณธรรมและจริยธรรม (Information literacy)² ก่อเกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ การทำงาน และการดำรงชีวิตประจำวัน
- (2) ยกระดับความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ โดยให้อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีระดับการพัฒนาสูงสุด 25% (Top quartile) ของประเทศที่มีการจัดลำดับทั้งหมดใน Networked Readiness Index (ดูรายละเอียดในกรอบข้างล่าง)
- (3) เพิ่มบทบาทและความสำคัญของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในระบบเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีสัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรม ICT ต่อ GDP ไม่น้อยกว่าร้อยละ 15

¹ การกำหนดเป้าหมายในภาพรวมและรายยุทธศาสตร์ หมายถึงเป้าหมายที่ต้องบรรลุภายในระยะเวลาสิ้นสุดของแผน (พ.ศ.2556) ยกเว้นในกรณีที่มีการกำหนดเป้าหมายอีกปีอื่นๆ หรือการกำหนดเป้าหมายรายปี จึงจะมีการขยายระยะเวลาให้ชัดเจน

² Information literacy ปัจจุบันยังไม่มีการบัญญัติพิพากษาไทยอย่างเป็นทางการ ที่ผ่านมาได้มีผู้แปลเป็นภาษาไทยไว้ต่างๆ กัน เช่น การวู้ดสารสนเทศ ความรู้ทางสารสนเทศ ทักษะการใช้ประโยชน์จากสารสนเทศ แต่สารคดีคือการตระหนักรถึงความสำคัญของการเข้าถึงและสามารถใช้ประโยชน์จากสารสนเทศของปัจเจกชนและบุคคลในการดำรงชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพ ในขณะที่เริ่มเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในการจัดเก็บ ผลิต และแพร่กระจายสารสนเทศและความรู้ให้เป็นไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวางยิ่งขึ้น

UNESCO (2008, Towards Information literacy indicators: Conceptual framework paper) ได้นิยาม Information literacy ว่าหมายถึงความสามารถของบุคคลในการ (1) ตระหนักรู้ถึงความต้องการสารสนเทศของตนและ (2) รู้ถึงวิธีการในการสืบ查เพื่อหาข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ รวมถึงต้องสามารถประเมินคุณภาพของสารสนเทศที่สามารถหาได้ (3) รู้จักวิธีการจัดเก็บและเรียกข้อมูล/สารสนเทศมาใช้เมื่อต้องการ (4) สามารถใช้ข้อมูลสารสนเทศอย่างมีประสิทธิผลและมีจริยธรรม (5) สามารถประยุกต์ใช้สารสนเทศเพื่อสร้างและสื่อสารความรู้

ปัจจุบัน UNESCO อยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำขึ้นที่สามารถใช้ประเมิน Information literacy โดยรวมกลุ่มตัวชี้วัด (indicators) ที่ช่วยบ่งชี้การมี Information literacy โดยใช้ฐานข้อมูลตัวชี้วัดจากแนวคิดและเป้าหมายที่มีการตกลงกันในเวทีระดับนานาชาติที่สำคัญอย่าง Education for All, Millennium development goals, World Summit on the Information Society เป็นพื้นฐานของการจัดกลุ่มตัวชี้วัดเบื้องต้น

Networked Readiness Index (NRI)

ดัชนีบ่งชี้ระดับความพร้อมของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และโอกาสในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ใน การพัฒนาประเทศ ที่ครอบคลุมทั้งภาคประชาชน ภาครัฐ และภาคธุรกิจ ซึ่งจัดทำขึ้นโดย World Economic Forum และมีการรายงานใน Global Information Technology Report เป็นประจำทุกปี ดัชนี NRI ประกอบด้วยดัชนีย่อย (sub-index) 3 กลุ่ม กล่าวคือ

- (1) สภาพแวดล้อม/ปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลต่อการพัฒนา ICT ประกอบด้วย (i) สภาพแวดล้อมทางด้านการท่ามกลาง เช่น การมีนักวิทยาศาสตร์และวิศวกรที่เพียงพอ กว้างขวางของภาคธุรกิจ และผลของมาตรการทางภาษีต่างๆ เป็นต้น (ii) สภาพแวดล้อมทางด้านการเมืองการปกครอง และกฎหมายที่กำหนดให้เกิดความโปร่งใส เช่น การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และ (iii) สภาพแวดล้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า โทรศัพท์ เป็นต้น
 - (2) ความพร้อมทางด้านเครือข่ายซึ่งรวมถึงความพร้อมของบุคลากรที่จะเป็นผู้ใช้ประโยชน์จากเครือข่าย โดยในการดัดยังแบ่งเป็นความพร้อมของประชาชนทั่วไป (Individual), ภาคธุรกิจ (Business) และภาครัฐ (Government) โดยตัวอย่างดัชนี (Indicators) ที่นำมาพิจารณาคือ (i) การเชื่อมต่อและการลงทุนในเครือข่าย เช่น การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของโรงเรียน การเชื่อมต่อคู่สายโทรศัพท์ของครัวเรือนสถานประกอบการ การจัดซื้อจัดหาเทคโนโลยีของภาครัฐ (ii) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาห้องเรียน คุณภาพของระบบการศึกษาในประเทศ การลงทุนด้านการฝึกอบรมของบุคลากรในสถานประกอบการ และการให้ความสำคัญกับการสร้างและพัฒนาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (iii) การใช้ดัชนีย่อยอื่นๆ มาประเมินวัด เช่น e-Government Readiness
 - (3) ความสามารถในการใช้ประโยชน์จาก ICT ของภาคประชาชน ภาคธุรกิจ และภาครัฐ โดยอาจจัดกลุ่มดังนี้ได้ดังนี้ คือ (i) การแพร่กระจายโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้คน/องค์กรกลุ่มต่างๆ สามารถใช้ประโยชน์ เช่น การแพร่กระจายของคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ (ประจำที่และเคลื่อนที่) และอินเทอร์เน็ต ระดับการมีการใช้ ICT ของภาครัฐ (ii) ความสามารถในการใช้ประโยชน์จาก ICT เช่น ความสามารถในการดูดซับเทคโนโลยีของภาคธุรกิจ ประสิทธิผลของการใช้ ICT ในภาครัฐ (iii) ระดับของการใช้ประโยชน์จาก ICT เช่น จำนวนบริการภาครัฐออนไลน์ การใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของภาคธุรกิจ และจำนวนข้อมูลที่ไหลเวียนบนอินเทอร์เน็ต (Internet traffic) เป็นต้น
- NRI มีความโดดเด่นทั้งในด้านของความสมบูรณ์ของดัชนีที่นำมาพิจารณา และจำนวนของประเทศที่นำมาศึกษา โดยในปีล่าสุด (2007-2008) มีถึง 127 ประเทศ [ที่มา: <http://www.weforum.org/en/initiatives/gcp/Global%20Information%20Technology%20Report/index.htm>]

4.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

เพื่อให้บรรลุซึ่งวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการพัฒนา ICT อย่างเป็นรูปธรรมภายใต้เงื่อนไขที่เป็นจริง จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามของการพัฒนา ICT ของประเทศไทย แผนแม่บทฯ ฉบับนี้ได้กำหนดยุทธศาสตร์หลักขึ้น 6 ด้าน โดยภาครัฐ เอกชน และประชาชน จะมีส่วนร่วมดำเนินการกิจกรรมที่กำหนดในแผนฯ เพื่อนำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการสร้างศักยภาพในการพัฒนาของ สามารถแข่งขันในโลกสากลได้ รวมถึงการสร้างสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ อันนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชนไทยโดยทั่วไป โดยยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่

- **ยุทธศาสตร์ที่ 1:** การพัฒนากำลังคนด้าน ICT และบุคลากรทั่วไปให้มีความสามารถในการสร้างสรรค์ ผลิต และใช้สารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณและรู้เท่าทัน
- **ยุทธศาสตร์ที่ 2:** การบริหารจัดการระบบ ICT ของประเทศอย่างมีธรรมาภิบาล
- **ยุทธศาสตร์ที่ 3:** การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- **ยุทธศาสตร์ที่ 4:** การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารและการบริการของภาครัฐ
- **ยุทธศาสตร์ที่ 5:** การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม ICT เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและรายได้เข้าประเทศ
- **ยุทธศาสตร์ที่ 6:** การใช้ ICT เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน

ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญและควรเร่งดำเนินการในลำดับแรกก่อนได้แก่ยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการแก้ไขจุดอ่อนที่สำคัญ 2 ประการ คือเรื่องกำลังคนและการบริหารจัดการ ICT ระดับชาติ (ยุทธศาสตร์ที่ 1 และ 2) นอกจากนี้ อีกยุทธศาสตร์หนึ่งที่ต้องเร่งดำเนินการให้เกิดผลเป็นรูปธรรมโดยเร็วได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ICT (ยุทธศาสตร์ที่ 3) เนื่องจากเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญของการพัฒนาในสังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้ และนวัตกรรม และเป็นสิ่งที่ประเทศไทยยังมีระดับการพัฒนาที่ด้อยกว่าประเทศอื่นๆ อีกหลายประเทศ

สาระสำคัญของยุทธศาสตร์และมาตรการทั้งหมด มีดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1: การพัฒนากำลังคนด้าน ICT และบุคคลทั่วไปให้มีความสามารถในการสร้างสรรค์ ผลิต และใช้สารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณและรู้เท่าทัน

“เร่งพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอที่จะรองรับการพัฒนาประเทศสู่สังคมฐานความรู้และนวัตกรรม ทั้งบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT Professionals) และบุคลากรในสาขาวิชาชีพต่างๆ รวมถึงเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และประชาชนทุกระดับ ให้มีความรู้ความสามารถในการสร้างสรรค์ ผลิต และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม มีวิจารณญาณ และรู้เท่าทัน (Information literacy)”

เป้าหมาย

บุคลากร ICT

- มีสัดส่วนของกำลังคนด้าน ICT ที่จบการศึกษาในแต่ละปี ในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี (ปริญญาโท หรือหลักสูตรการศึกษา/อบรมเฉพาะด้าน ICT ในระดับสูงกว่าปริญญาตรี) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ของผู้จบการศึกษาด้าน ICT ทั้งหมดในปีนั้นๆ
- มีบุคลากรด้าน ICT ที่ได้รับการทดสอบผ่านมาตรฐานวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลเป็นจำนวนมาก ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของบุคลากร ICT ทั้งหมด

บุคลากรทั่วไปและบุคลากรอาชีพอื่นๆ

- ประชาชนทั่วไปไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จาก ICT ในชีวิตประจำวัน
- แรงงานในสถานประกอบการไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 สามารถเข้าถึงและนำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการทำงานและการเรียนรู้
- บุคลากรภาครัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 สามารถเข้าถึงและนำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการทำงานและการเรียนรู้
- กลุ่มผู้ด้อยโอกาส สามารถเข้าถึง ICT และนำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้ และประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
- มีแหล่งข้อมูล (เว็บไซต์) บนอินเทอร์เน็ตสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลายทั้งในและนอกระบบการศึกษาที่มีเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ การงานอาชีพ การดูแลรักษาสุขภาพ การติดต่อหรือทำธุรกรรมกับภาครัฐ เป็นต้น อย่างน้อย 1,000 เว็บไซต์ ที่มีการเยี่ยมชมสม่ำเสมอ โดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 1,000 unique IP ต่อวัน
- สัดส่วนการเข้าใช้เว็บไซต์เพื่อการเรียนรู้หรือเป็นประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์เกินกว่าร้อยละ 70 ของการใช้เว็บไซต์ในภาพรวม

มาตรการ

I. การพัฒนาบุคลากร ICT

1.1 ปรับปรุงรูปแบบ/วิธีการในการจัดการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา

- (1) ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนด้าน ICT ระดับบริษัทฯ และโภ ที่เน้นการปฏิบัติงานจริงกับภาคอุตสาหกรรมในรูปแบบต่างๆ (เช่น สาขาวิชา Practice school, Finishing school) เพื่อให้ผู้ที่จะจบการศึกษามีคุณสมบัติตามความต้องการของตลาด โดยมีมาตรฐานสันนับสนุน อาทิ งบประมาณการให้แรงจูงใจด้านภาษี สำหรับผู้ประกอบการที่ร่วมสนับสนุน
- (2) ส่งเสริมการเรียนการสอนซอฟต์แวร์โอเพนซอร์ส ในหลักสูตรของสถาบันการศึกษา และส่งเสริมการนำซอฟต์แวร์โอเพนซอร์สมาเป็นเครื่องมือในการเรียนการสอน และการวิจัยต่อยอดในสถาบันการศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะในการพัฒนาซอฟต์แวร์ ทักษะในการวิจัยและพัฒนาซอฟต์แวร์โอเพนซอร์ส ส่งเสริมให้เกิดนักพัฒนารุ่นใหม่ และการพัฒนาต่อยอด จากความร่วมมือของนักพัฒนาทั่วโลกที่มาร่วมกันทำงาน

1.2 เพิ่มปริมาณและคุณภาพของบุคลากรที่มีทักษะสูง (High skilled professionals)

- (1) จัดตั้งมหาวิทยาลัยหรือสถาบันเฉพาะทางด้าน ICT เพื่อเป็นแหล่งพัฒนาบุคลากร ICT ที่มีทักษะในสาขาที่มีความสำคัญสูงและ/หรือมีแนวโน้มความต้องการในอนาคตสูง เช่น บุคลากรด้านวิศวกรรมซอฟต์แวร์ (Software engineer) บุคลากรด้านความมั่นคงปลอดภัยของระบบและเครือข่ายสารสนเทศ (Information/Network security) บุคลากรด้านวิศวกรโทรคมนาคมและเครือข่าย บุคลากรที่มีความสามารถในการผลิตเครื่องมือหรืออุปกรณ์ ICT ในระดับต้นหน้า ทั้งนี้ อาจพัฒนากระบวนการตั้งจากสถาบันหรือหน่วยงาน ที่มีอยู่ ให้มีความเฉพาะด้าน และมีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น
- (2) สนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรที่จบการศึกษาในสาขานี้ ที่มีความสามารถได้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันเฉพาะทางตามข้อ (1) ข้างต้น หรือสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาอื่นๆ เพื่อปรับเปลี่ยนสายวิชาชีพเป็นบุคลากรด้าน ICT โดยอาจใช้กลไกสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียนหรือผู้ว่าจ้างตามความเหมาะสม

1.3 สนับสนุนการพัฒนาอาจารย์ด้าน ICT ในสถาบันการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา

- (1) เพิ่มศักยภาพอาจารย์ ด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง (Train the Trainer) เพื่อให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- (2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ทำงานอย่างใกล้ชิดผู้ประกอบการ เพื่อให้เข้าใจความต้องการของภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น เช่น การถูกงาน การฝึกงานในสถานประกอบการ การทำโครงการวิจัยร่วม ทั้งนี้ ให้รัฐสนับสนุน หรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดกิจกรรมดังกล่าวตามความเหมาะสม

- (3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาชาร์ยทำการวิจัยและพัฒนาในสาขา ICT ขั้นสูง หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อสร้างองค์ความรู้ในประเทศให้มากขึ้น อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว โดยรัฐให้การสนับสนุนและสร้างแรงจูงใจตามความเหมาะสม

1.4 สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรด้าน ICT ที่อยู่ในการผลิตและบริการ

- (1) ยกระดับคุณภาพของบุคลากร ICT ในภาคการผลิตและบริการให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ โดยสร้างแรงจูงใจในการเข้าฝึกอบรมและสอบมาตรฐานวิชาชีพต่างๆ ที่มีการกำหนดไว้ในระดับสากล
- (2) กำหนดกลไกเพื่อให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้จากบริษัทชั้นนำที่เข้าร่วมดำเนินการโครงการ ICT ของภาครัฐ สู่ประกอบการไทยที่เข้าร่วมในโครงการดังกล่าว
- (3) สร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการลงทุนในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ICT ในรูปแบบต่างๆ รวมถึงการฝึกอบรมหักษ์ ICT ขั้นสูง โดยรัฐอาจใช้กลไกทางภาษี หรือจัดให้มีกองทุนร่วมรัฐ-เอกชน เพื่อสนับสนุนการเสริมสร้างศักยภาพบุคลากร ICT
- (4) สนับสนุนให้เกิดชุมชนของผู้พัฒนาในสาขาต่างๆ อาทิ Open Source Software, Embedded Software, Robotics รวมถึงการมีกลไกสนับสนุนให้บุคลากรนักพัฒนาของไทย สามารถเข้าร่วมโครงการระดับโลก (International forum) ได้ เพื่อสร้างให้เกิดการวิจัยพัฒนาต่อยอดเทคโนโลยี และทำให้เกิดความเข้มแข็งของบุคลากร ICT ไทย

II. การพัฒนาบุคลากรในสาขาวิชาชีพอื่นๆ และบุคคลทั่วไป

1.5 ส่งเสริมให้การศึกษาในระบบทุกระดับนำ ICT มาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น

- (1) อบรม/พัฒนาหักษ์ด้าน ICT ให้กับครูผู้สอนในโรงเรียน เพื่อให้ครูสามารถใช้ประโยชน์จาก ICT ในการสอนวิชาต่างๆ
- (2) ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนทุกระดับ โดยให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการคิด วิเคราะห์ และการแก้ปัญหา โดยการใช้ ICT เป็นเครื่องมือ
- (3) ให้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับจริยธรรมในการใช้ ICT ในหลักสูตรภาคบังคับ ตั้งแต่ปีแรกที่เด็กเริ่มเรียน ICT ตลอดไปจนทุกระดับชั้นการศึกษา
- (4) ส่งเสริมการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ในสาระวิชาและระดับชั้นต่างๆ โดยปรับปรุงสื่อที่มีอยู่แล้วให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน และรัฐจัดจ้างพัฒนา (ในส่วนที่ยังไม่มี) และเมื่อผ่านการรับรองคุณภาพแล้วให้เผยแพร่แก่โรงเรียนได้ใช้งาน ทั้งในรูปแบบ On-line และ/หรือ Off-line ตามความเหมาะสม
- (5) ส่งเสริมให้จัดทำและใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน ที่ประกอบด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์หลากหลายรูปแบบ หลากหลายสาระวิชาและระดับชั้น และสร้างแรงจูงใจให้เกิดการแลกเปลี่ยนหรือเผยแพร่ให้โรงเรียนอื่นได้ร่วมใช้ ทั้งนี้ให้ส่งเสริมการใช้เครื่องมือที่เป็นโอเพนซอร์ส ในการสร้างแหล่งเรียนรู้ดังกล่าวเพื่อให้ครูและนักเรียนได้เรียนรู้การใช้งานโอเพนซอร์ส ควบคู่ไปกับการพัฒนาต่อยอด

- (6) สนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดชุมชนออนไลน์ (On-line community) ของนักเรียนเพื่อเป็นเวทีให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ โดยสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสม เช่น การยกย่อง/ให้รางวัลชุมชนที่มีการแลกเปลี่ยนเชิงสร้างสรรค์ ให้รางวัลแก่ครูที่ดูแล/ให้คำปรึกษาให้เกิดชุมชนดังกล่าว
- (7) จัดให้มีการประเมินผลโครงการที่เกี่ยวกับ ICT ที่ได้ดำเนินการมาแล้ว โดยเฉพาะผลที่เกิดแก่ผู้เรียน เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาในการวางแผนการดำเนินงานในระยะต่อไป

1.6 พัฒนาทักษะ ICT แก่แรงงานในสถานประกอบการ

- (1) สร้างความตระหนักรู้แก่สถานประกอบการถึงประโยชน์ของการใช้ ICT และสร้างแรงจูงใจแก่สถานประกอบการในการพัฒนาความรู้และทักษะด้าน ICT แก่พนักงาน ทั้งในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะและการฝึกอบรมเพื่อปรับเปลี่ยนสายงานจากด้านอื่นเป็นด้าน ICT (Train, Re-train, และ Conversion program)
- (2) สร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในรูปแบบ PPP เพื่อส่งเสริมการพัฒนาระบบ e-Learning สำหรับการเรียนรู้ ICT หลากหลายระดับที่ได้มาตรฐานคุณภาพ ทั้งในเชิงเนื้อหาสาระและวิธีการนำเสนอ เพื่อให้สถานประกอบการได้ใช้ประโยชน์

1.7 พัฒนาความรู้และทักษะด้าน ICT แก่บุคลากรภาครัฐ

- (1) กำหนดมาตรฐานความรู้ ICT (ICT Skills standard) สำหรับบุคลากรภาครัฐทุกระดับ ทั้งบุคลากรด้าน ICT และบุคลากรด้านอื่นๆ ที่ใช้ ICT เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน และจัดให้มีกิจกรรมการผลักดันให้เกิดการพัฒนาบุคลากรภาครัฐเพื่อให้มีความรู้ความสามารถและทักษะที่สอดคล้องกับมาตรฐานของตำแหน่ง รวมถึงการนำความรู้นี้ไปใช้ประโยชน์ในการบริหารและบริการประชาชน
- (2) จัดตั้งสถาบันพัฒนาความรู้ความสามารถด้าน ICT ให้กับบุคลากรภาครัฐ ทั้งบุคลากรด้าน ICT และบุคลากรด้านอื่นๆ ที่ใช้ ICT เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางอาชญากรรม เช่น การพัฒนาบุคลากรในด้านที่ขาดแคลนหรือมีความต้องการสูงก่อน อาทิ ด้านความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศ (Information security) ด้านวิศวกรรมเครือข่าย (Network engineer)
- (3) ให้มีแรงจูงใจ ค่าตอบแทน ทุนสนับสนุนการอบรม/การศึกษาต่อ และโอกาสความก้าวหน้าในการทำงาน (Career path) ที่เหมาะสมแก่บุคลากร ICT ภาครัฐ ทั้งนี้ให้มีการศึกษาเพื่อประเมินความสามารถจริงหรือความสามารถล้มเหลวของมาตรการที่กำหนดให้มีผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงของภาครัฐ (CIO) ด้วย เพื่อดูว่าผลการดำเนินมาตรการดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการแต่แรกเริ่ม³ หรือไม่อย่างไร และควรมีแนวทางดำเนินการปรับปรุงอย่างไร เพื่อให้ CIO สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นผู้นำในการบริหารจัดการ ICT ของหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

³ วัตถุประสงค์แรกเริ่มของการกำหนดให้มี CIO ในภาครัฐคือการให้มีผู้บริหารระดับสูงที่รับผิดชอบงานด้าน ICT ของหน่วยงานที่ชัดเจนและให้ตัวแทนดังกล่าวเป็น career path ที่สามารถสร้างแรงจูงใจให้แก่บุคลากรด้าน ICT ของรัฐ

- (4) พัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็น ทั้งด้าน ICT และด้านการบริหารจัดการ ให้แก่ CIO ทั้งที่อยู่ในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น (ที่จะตั้งขึ้นต่อไป) อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นผู้นำและรับผิดชอบการบริหารจัดการ ICT ในหน่วยงาน (ระดับกระทรวงและกรม) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (5) พัฒนาความรู้และทักษะเกี่ยวกับซอฟต์แวร์โอเพนซอร์สแก่ข้าราชการและบุคลากรของรัฐเพื่อให้มีการใช้ซอฟต์แวร์โอเพนซอร์สเพิ่มขึ้น

1.8 พัฒนาการเรียนรู้ ICT นอกระบบ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชนทั่วไป

- (1) จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์บริการสารสนเทศชุมชน ที่หลายหน่วยงานได้มีการดำเนินงานในปัจจุบัน และใช้เป็นข้อมูลประกอบในการกำหนดแนวทางการดำเนินงานในระยะต่อไป
- (2) จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ ICT ของชุมชน โดยพัฒนาจากศูนย์ หน่วยงาน หรือสถานที่ ที่มีอยู่ เช่น ห้องสมุดสาธารณะ วัด ศูนย์สารสนเทศชุมชน โดยมีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่หลากหลาย และมีการให้บริการฝึกอบรมแก่ผู้ใช้บริการตามความเหมาะสม รวมถึงการพัฒนาเว็บท่า (Portal) เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งความรู้/ข้อมูล ที่เป็นประโยชน์แก่อาชีพและการดำรงชีวิตประจำวันแก่ประชาชน โดยส่วนหนึ่งจะเป็นข้อมูลกลาง ที่ใช้ได้กับทุกแห่ง ทุกพื้นที่ และส่วนหนึ่งเป็นข้อมูลท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้ใช้กลไกความร่วมมือกับภาคเอกชน และ/หรือหน่วยงานปกครองท้องถิ่นระดับต่างๆ
- (3) สร้างเสริมการพัฒนาเนื้อหา (Content) ฐานข้อมูล และโปรแกรมประยุกต์ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอาชีพและการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชนทั่วไป เช่น ฐานข้อมูลด้านการเกษตร ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ฯลฯ ที่ใช้งานง่าย สืบคันง่าย ใช้ได้ทั้งผ่านคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์เคลื่อนที่
- (4) สนับสนุนให้เกิดศูนย์ซ้อม-สร้างด้าน ICT ในชุมชน/ท้องถิ่น เพื่อให้สามารถนำอุปกรณ์ ICT ที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ได้สูงสุดและอย่างคุ้มค่า ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอุปกรณ์ ICT ให้กับชุมชน/ท้องถิ่น โดยใช้เครือข่ายการสนับสนุนความรู้เรื่องซ้อม-สร้างอุปกรณ์ ICT จากสถาบันการศึกษา และผู้ประกอบการในท้องถิ่น
- (5) ค้นหาผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Champion/Change agent) ในพื้นที่ (อาทิ ผู้นำชุมชน) ที่มีความสนใจเพื่อให้เป็นผู้นำในการขับเคลื่อนให้เกิดการเรียนรู้และใช้ประโยชน์จาก ICT ในชุมชน โดยรัฐให้การสนับสนุนตามความเหมาะสม

1.9 พัฒนาการเรียนรู้ ICT แก่ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้สูงอายุ

- (1) สร้างเสริมการจัดทำและเผยแพร่สื่อการเรียนรู้ต่างๆ สำหรับผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้สูงอายุ เช่น หนังสือเสียงระบบ DAISY (Digital Accessible Information System) สื่อการเรียนรู้สำหรับผู้พิการทางการได้ยิน เป็นต้น
- (2) สร้างเสริมให้ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงสารสนเทศอย่างเท่าเทียม อาทิ การบังคับใช้มาตรฐานสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสม เช่น มาตรฐานการเข้าถึงข้อมูลที่เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ (Web accessibility) สำหรับผู้พิการทางการเห็น การจัดทำ Closed caption สำหรับผู้พิการทางการได้ยิน เป็นต้น

- (3) ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยี เครื่องมือ อุปกรณ์เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก และสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่การผลิตหรือบริการ เพื่อให้ผู้พิการได้ใช้งาน
- (4) สนับสนุนให้มีอุปกรณ์ ICT ซอฟต์แวร์ และเนื้อหาสาระดิจิทัล รวมทั้งเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม ในห้องสมุดของสมาคมผู้พิการ และโรงเรียนเรียนร่วม เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับผู้พิการ
- (5) สร้างความร่วมมือกับสถาบันผู้สูงอายุฯ ซึ่งมีสาขาอยู่ทั่วประเทศ ในการจัดทำหลักสูตรและจัดอบรมความรู้ด้าน ICT แก่ผู้สูงอายุที่สนใจ โดยอาจใช้สถานที่ของมหาวิทยาลัยและ/หรือสถาบันการศึกษาที่กระจายอยู่ทั่วประเทศ

III. มาตรการสนับสนุนอื่น ๆ

- 1.10 พัฒนาระบบฐานข้อมูลกำลังคนด้าน ICT ของประเทศอย่างบูรณาการ เพื่อใช้ประกอบการวางแผนด้านการพัฒนากำลังคนของประเทศ โดยมีตัวอย่างของข้อมูลที่ควรจัดเก็บ เช่น ความต้องการกำลังคนในสาขา ICT ต่อปี ปริมาณการผลิตบุคลากรต่อปี อัตราเงินเดือน/ค่าจ้าง จำแนกตามประเภท ความสามารถ และทักษะตามมาตรฐานวิชาชีพ เป็นต้น**
- 1.11 สนับสนุนให้เกิดสมาคม/ชมรม/องค์กรอิสระ หรือเครือข่ายที่ส่งเสริมการใช้ ICT อย่างสร้างสรรค์**
- 1.12 ส่งเสริมให้มีการแปลหนังสือที่มีประโยชน์จากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย และนำมาเผยแพร่ หลากหลายช่องทางตามความเหมาะสม รวมถึงทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้คนไทยได้เข้าถึงแหล่งความรู้ที่มีประโยชน์**
- 1.13 สนับสนุนให้ค้นไทยมีความรู้และทักษะทางภาษา ทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่ใช้ในเวทีสากล ในระดับที่สามารถอ่าน เขียน และสื่อสารได้ดี โดยควรเริ่มพัฒนาตั้งแต่เด็กและเยาวชน**

ยุทธศาสตร์ที่ 2: การบริหารจัดการระบบ ICT ของประเทศอย่างมีธรรมาภิบาล

“ปรับปรุงการบริหารจัดการและการกำกับดูแล กลไกและกระบวนการในการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ให้มีธรรมาภิบาล โดยเน้นความเป็นเอกภาพ การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง”

เป้าหมาย

1. มีหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่เป็นองค์กรขับเคลื่อนวาระแห่งชาติด้าน ICT ในระดับประเทศ ที่สามารถประสานให้เกิดการพัฒนาแบบบูรณาการ และมีหน่วยงานที่รับผิดชอบการกิจที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อการพัฒนา ICT ของประเทศที่ชัดเจน สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีกลไกการทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการ
2. มีสภา ICT เพื่อเป็นตัวแทนของภาคเอกชนในการประสานนโยบายและทำงานร่วมกับภาครัฐเพื่อผลักดันนโยบายและมาตรการด้าน ICT
3. มีกฎหมาย / กฎระเบียบ ที่เอื้อต่อการใช้ ICT และการทำธุกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
4. มีกระบวนการจัดสรรงบประมาณที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดความซ้ำซ้อน เกิดการพัฒนาแบบบูรณาการ ใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่ามากขึ้น

มาตรการ

2.1 ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารและการจัดการ ICT ระดับชาติ

- (1) ให้มีหน่วยงานกลางภายในกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่รับผิดชอบในการผลักดัน วาระด้าน ICT ของประเทศ รวมถึงการจัดทำนโยบายและแผนแม่บท ICT การกำกับดูแลและผลักดัน แผนสู่การปฏิบัติ และการพัฒนาอกลักษณ์การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนด้วยดัชนีชี้วัดตาม มาตรฐานสากลออย่างต่อเนื่อง โดยมีความคล่องตัวในการดำเนินงาน มีกลไกที่สามารถประสานกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดการพัฒนาแบบบูรณาการ
- (2) สร้างความเข้มแข็งของหน่วยงาน ซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยธุรกรรมของคณะกรรมการธุรกรรมทาง อิเล็กทรอนิกส์ โดยการจัดสรรกำลังคนและงบประมาณให้เหมาะสม สามารถปฏิบัติหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 และ 2551 และกำกับดูแลการบังคับใช้ กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (3) สนับสนุนการจัดตั้งสภา ICT โดยให้มีสถานะเป็นองค์กรเอกชนที่เป็นตัวแทนของกลุ่มผู้ประกอบการด้าน ICT มีหน้าที่นำเสนอและให้ความเห็นด้านการพัฒนา ICT ต่อรัฐบาล ร่วมกับรัฐในการกำหนดมาตรฐาน

วิชาชีพ ตลอดจนเป็นเด็กแทนภาคเอกชนในการประสานนโยบายและการทำงานร่วมกับภาครัฐ เพื่อผลักดันการทำงานแบบเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public-Private Partnership: PPP)

- (4) สร้างกลไกในการทำงานเพื่อให้เกิดความร่วมมือและการบูรณาการ ระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง กับการพัฒนา ICT ของประเทศ และให้กำหนดตัวชี้วัดที่สะท้อนการดำเนินงานดังกล่าวในคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการเพื่อการประเมินผลการดำเนินงานประจำปี
- (5) มอบหมายให้องค์กร/หน่วยงานที่เหมาะสมทำหน้าที่รับผิดชอบการกำจัดขยะ (Waste) หรือการนำกลับมาใช้ใหม่ (Reuse) ของผลิตภัณฑ์และอุปกรณ์ ICT เพื่อป้องกันผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมจากการใช้เทคโนโลยี (เช่น ขยายพิช การสิ้นเปลืองทรัพยากร ฯลฯ) โดยองค์กร/หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายควรมีบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและสามารถปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (6) มีองค์กร/หน่วยงานที่รับผิดชอบงานด้านความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศ (Information security) ของประเทศ โดยให้ทำหน้าที่เป็นหน่วยศึกษาวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายและแนวทางด้านความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศในระดับประเทศรวมถึงกำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง พัฒนาบุคลากรหรือถ่ายทอดความรู้ในเรื่องดังกล่าวให้แก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และประสานการดำเนินงานกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามนโยบาย แนวทาง และมาตรฐานที่กำหนด ทั้งนี้ องค์กร/หน่วยงานดังกล่าว ควรมีบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสม และสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ปรับปรุงกระบวนการจัดทำ/เสนอองบประมาณ และกระบวนการพิจารณาจัดสรรงบประมาณด้าน ICT เพื่อให้เกิดการใช้จ่ายอย่างคุ้มค่า

- (1) สร้างกลไกการทำงานร่วมกันระหว่างสำนักงบประมาณ กระทรวง ICT และ CIO ภาครัฐ ใน การจัดทำ และพิจารณางบประมาณด้าน ICT เพื่อให้การจัดสรรงบประมาณมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ มีการบูรณาการ ลดการซ้ำซ้อน และเกิดการใช้จ่ายอย่างคุ้มค่า ทั้งนี้ ในกรณีของซอฟต์แวร์ ให้พิจารณาทางเลือก ที่เป็นซอฟต์แวร์โอเพนซอร์สด้วยเพื่อความเหมาะสมของการใช้งบประมาณ
- (2) กำหนดให้มีการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ (Feasibility study) สำหรับโครงการใดๆ ของรัฐ ที่มีมูลค่าส่วน ICT (ICT Content) ในโครงการนั้นรวมกันเกิน 300 ล้านบาท โดยในกระบวนการศึกษา ให้มีการขอความคิดเห็นจากสภา ICT และนำข้อมูลที่ได้รับไปประกอบในการศึกษาด้วย ทั้งนี้ เมื่อมีการดำเนินโครงการ ให้จัดทำประกาศบ่งบอกชื่อโครงการ คำอธิบายลักษณะโดยย่อ ขนาดงบประมาณ ระยะเวลาและผู้ดำเนินการ (ผู้รับเหมา) ให้สาธารณชนรับทราบผ่านเว็บกลางของภาครัฐและเว็บสาธารณะที่มีผู้เข้าชมจำนวนมาก
- (3) จัดสรรงบประมาณด้าน ICT ให้สอดคล้องกับทิศทางและแนวทางที่กำหนดในแผนแม่บท ICT
- (4) ให้มีกลไกการตรวจสอบและการประเมินผลความสำเร็จของโครงการและการใช้งบประมาณทุกปี ทั้งในระหว่างการดำเนินงานและเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงาน

2.3 พัฒนาและปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบให้เอื้อต่อการใช้ ICT และการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

- (1) พัฒนาและ/หรือปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เอื้อต่อการใช้ ICT และการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงผลักดันกฎหมายที่ยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ เช่น กฎหมายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ กฎหมายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ฯลฯ ให้ออกมาเมื่อผลบังคับใช้โดยเร็ว
- (2) จัดให้มีกลไกการบังคับใช้กฎหมายที่ออกแบบมาเพื่อผลบังคับใช้แล้ว และมีการติดตามผลการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชนและผู้ประกอบการ
- (3) สร้างกลไกให้เกิดความยึดหยุ่นในวิธีการจัดซื้อจัดจ้างผลิตภัณฑ์หรือระบบงาน ICT ของภาครัฐโดยให้มุ่งเน้นความสำเร็จของงานและคุณภาพมากกว่าการเปรียบเทียบด้านราคาย่างเดียว และให้เพิ่มกลไกและงบประมาณให้สามารถจ้างสถาปนิก นักออกแบบ หรือที่ปรึกษา ที่มีคุณวุฒิทางวิชาชีพ เพื่อช่วยออกแบบระบบ ดำเนินงาน บริหารโครงการ หรือตรวจสอบ รวมทั้งจัดให้มีกลไกในการจัดการความเสี่ยงตามความเหมาะสม อาทิ ในโครงการพัฒนาระบบงานที่เสนอราคาต่ำกว่าที่น่าจะสามารถส่งมอบงานที่มีคุณภาพ

2.4 ปรับปรุงระบบฐานข้อมูลตัวชี้วัดสถานภาพการพัฒนา ICT ของประเทศ เพื่อสนับสนุนการติดตามประเมินผลการพัฒนา ICT ของประเทศ และการดำเนินการตามแผนแม่บท ICT

- (1) จัดทำฐานข้อมูลรายการดัชนีชี้วัดหลักของการพัฒนา ICT ของประเทศ (ICT Core indicators) โดยกำหนดให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแต่ละดัชนีปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยตลอดเวลา และเชื่อมโยงข้อมูลไปยังหน่วยงานกลางเพื่อเผยแพร่ให้หน่วยงาน/ประชาชนรับทราบทั่วไป รวมทั้งให้มีการศึกษาติดตามการพัฒนาดัชนีดังกล่าวในระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงดัชนีชี้วัดของประเทศไทยให้เหมาะสมตามกาลเวลา
- (2) จัดทำระบบรายงานผลความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ ผ่านสื่อออนไลน์ โดยเน้นตัวชี้วัดที่กำหนดในแผน เพื่อให้หน่วยงาน/ประชาชนรับทราบความก้าวหน้า

ยุทธศาสตร์ที่ 3: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

“พัฒนาและบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและการสื่อสาร ให้มีการกระจายอย่างทั่วถึงไปสู่ประชาชนทั่วประเทศ รวมถึงผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ และผู้พิการ และมีระบบสารสนเทศและโครงข่ายที่มีความมั่นคงปลอดภัย ทั้งนี้ ให้ผู้ประกอบการจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานที่มีศักยภาพทันกับวิวัฒนาการของเทคโนโลยี เพื่อรับรองการขยายตัวของความต้องการของผู้บริโภค สามารถให้บริการมัลติมีเดีย ชุดกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และบริการใดๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อวิถีชีวิต สมัยใหม่ในสังคมแห่งการเรียนรู้ อีกทั้งมุ่งเน้นการลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร เพื่อทำให้สังคมมีความสงบสุข และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น”

เป้าหมาย

- มีโครงข่ายที่สามารถให้บริการบroadband เพื่อให้เกิดบริการสื่อสารสื่อประสม (Multimedia) สำหรับประชาชน โดยใช้เทคโนโลยี โครงข่าย และบริการที่เหมาะสมกับพื้นที่ ภูมิประเทศ ความต้องการของชุมชน และราคากาражทุนที่เหมาะสม
- ให้มีบริการเครือข่ายความเร็วสูงที่ความเร็วอย่างน้อย 4 Mbps ในราคาน้ำหนักที่เป็นธรรมเมื่อเทียบกับคุณภาพที่ให้บริการ
 - ทุกครัวเรือนและสถานประกอบการในจังหวัดศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค และ ทุกอำเภอเมือง ของจังหวัดที่เหลือ สามารถเข้าถึงบริการเครือข่ายความเร็วสูง
 - สัดส่วนของครัวเรือนและสถานประกอบการที่สามารถเข้าถึงบริการเครือข่ายความเร็วสูง ในพื้นที่ที่เหลือ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50
- ให้มีโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเยาวชน และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชน
 - สถาบันการศึกษาระดับมัธยมขึ้นไปทุกแห่ง มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่ความเร็วอย่างน้อย 10 Mbps และมีอัตราส่วนคอมพิวเตอร์ต่อนักเรียนอย่างน้อย 1:30 ในปี 2554 และ 1:20 ในปี 2556
 - ห้องสมุดประชาชนและศูนย์การเรียนรู้/ศูนย์บริการสารสนเทศชุมชนในระดับจังหวัด อำเภอ และ ตำบล มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่ความเร็วอย่างน้อย 4 Mbps
- ให้มีโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริการภาครัฐที่สำคัญต่อความปลอดภัยในชีวิตและต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน
 - ศูนย์บริการสารสนเทศชุมชนในระดับตำบลขึ้นไปทุกแห่ง มีข้อมูล/สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้และการประกอบอาชีพในรูปแบบต่างๆ รวมถึงบริการอินเทอร์เน็ต ที่ประชาชนทั่วไป รวมทั้งผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้สูงอายุสามารถเข้าใช้บริการได้

- สถานพยาบาลและสถานีอนามัยในชนบททั่วประเทศทุกแห่งสามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ที่ความเร็วอย่างน้อย 4 Mbps และมีระบบการแพทย์ทางไกลที่มีประสิทธิภาพ ใช้งานได้จริง
- มีระบบการแจ้งเตือนและการจัดการภัยพิบัติที่ทันสมัย สามารถให้บริการได้ในระดับที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ในพื้นที่ที่มีลำดับความจำเป็นในการใช้งานสูง เช่นพื้นที่เสี่ยงภัย ภายในปี 2554
- มีการจัดสรรงรัฐพยากรอันประกอบด้วยทรัพยากรสื่อสารโทรคมนาคมและโครงข่าย ICT ที่ทันสมัย งบประมาณ และบุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรมอย่างถูกต้องในการปฏิบัติภารกิจที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยสาธารณะอย่างเหมาะสม และมีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมปฏิบัติการในปี 2553

5. มีแผนแม่บทด้านความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศแห่งชาติ (National information security master plan) ภายในปี 2553

มาตรการ

3.1 สร้างกลไก ชี้งได้แก่รูปแบบ วิธีการบริหารจัดการและดำเนินการ ที่สามารถประสานและเชื่อมโยง การทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดทิศทาง/นโยบายของรัฐบาลด้านโทรคมนาคมของประเทศ และนโยบายการกำกับกิจการโทรคมนาคมขององค์กรกำกับดูแล ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้การพัฒนาธุรกิจบริการโทรคมนาคมของประเทศไทยเป็นไปอย่างมีเอกภาพ และมีประสิทธิภาพ

3.2 ขยายประเภทบริการ เพิ่มพื้นที่ให้บริการ และปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงข่ายโทรคมนาคม

- (1) กำหนดนโยบายเพื่อให้การประกอบกิจการโทรคมนาคมดำเนินการบนหลักการแข่งขันเสรีและเป็นธรรม อย่างแท้จริงและเกิดผลในทางปฏิบัติ โดยพิจารณาแนวทางทำให้สัญญาร่วมการงานต่างๆ ที่มีอยู่สิ้นผลภายในปี 2553 และในการนี้ ให้ผู้ประกอบการภาครัฐเตรียมแผนการรองรับการสิ้นสภาพของสัญญาร่วมการงาน เพื่อให้สามารถดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้รับมาให้เป็นประโยชน์อย่างเหมาะสมต่อไป
- (2) ผลักดันกฎหมายเกี่ยวกับธุรกิจบริการสื่อสารดาวเทียม และเคเบิลไอลายแก้วนำแสงได้สำเร็จ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการต่างชาติสามารถเข้ามาลงทุนเชื่อมต่อโครงข่ายและให้บริการ ภายใต้อำนาจอธิบดีโดยของประเทศไทย เพื่อส่งเสริมให้ธุรกิจโครงข่ายสื่อสารโทรคมนาคมไทยมีโอกาสเชื่อมต่อกับโครงข่ายหลักของโลกอย่างมีประสิทธิภาพทัดเทียมสากล และสามารถขยายตัวออกเป็นศูนย์กลางการรับส่งข้อมูลในภูมิภาค
- (3) ส่งเสริมการลงทุนทั้งจากในประเทศและต่างประเทศเพื่อให้เกิดการสร้าง และเชื่อมต่อระหว่างโครงข่ายสื่อสารโทรคมนาคมไทยกับต่างประเทศที่มีปริมาณ และประสิทธิภาพมากขึ้น โดยให้มีทางเลือกของเทคโนโลยีและวิธีการสื่อสารที่เหมาะสม เพื่อแก้ปัญหาความไม่เพียงพอของโครงข่ายการสื่อสารสำหรับบริการสื่อประสม (Multimedia) ระหว่างประเทศและในประเทศที่ขาดแคลน
- (4) ส่งเสริมการลงทุนในโครงข่ายหลัก (Backbone) ทั้งระบบใช้สาย (Wired) และระบบไร้สาย (Wireless) โดยให้มีปริมาณและการผสมผสานทั้งสองระบบดังกล่าวพอเหมาะพอควรกับหลักการให้บริการแข่งขัน

เสรีที่เป็นธรรม รวมทั้งให้มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ดีกว่าที่มีอยู่ และสนับสนุนผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะผู้ประกอบการในท้องถิ่น ให้สามารถลงทุนในเทคโนโลยีทางเลือกและวิธีการสื่อสารที่เหมาะสม ที่มีการลงทุนไม่สูงมาก เพื่อสร้าง เชื่อมต่อ และให้บริการโครงข่ายปลายทาง (last mile) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้ง สนับสนุนองค์กรกำกับดูแลตามกฎหมายในการออกกฎหมาย และกิจการให้ผู้ประกอบการเหล่านี้สามารถดำเนินการได้บนหลักการของการแข่งขันเสรีและเป็นธรรม

- (5) จัดทำแผนเร่งรัดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและการสื่อสารในจังหวัดศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคและอำเภอเมืองทั่วประเทศ และแผนการดำเนินงานสำหรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและการสื่อสารในพื้นที่ที่เหลือและดำเนินการตามความเหมาะสมของเวลابนหลักเศรษฐกิจพอเพียง
- (6) ศึกษาและวางแผนการสร้างโครงข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ที่เชื่อมโยงด้วยเครือข่ายไบแก้วนำแสงที่มีศักยภาพและ/หรือระบบโครงข่ายสื่อสารไร้สายที่มีแพร่หลายกว้าง (Broadband) เพื่อรับกับบริการอันทันสมัย อาทิ โทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ 3G หรือระบบ Wimax นอกจากนั้น ให้เริ่มพิจารณาวางแผนการสร้างโครงข่ายการสื่อสารยุคใหม่ (NGN: Next Generation Network) ของประเทศไทย รวมถึงองค์ประกอบสำหรับขยายขอบเขตของบริการอินเทอร์เน็ตในปัจจุบัน ไปสู่บริการอินเทอร์เน็ตยุคใหม่ (IPv6) ให้เป็นผลสำเร็จ เพื่อรองรับการลงทุนในการสร้างโครงข่ายและบริการดังกล่าว เพื่อนำมาใช้ประโยชน์กับสังคมไทยอย่างกว้างขวางต่อไป ในกรอบเวลาที่จะไม่ล้าหลัง ประเทศในกลุ่ม ASEAN ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าว จะต้องเป็นการร่วมปฏิบัติการระหว่างกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร องค์กรกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรศัพท์ และกิจการโทรคมนาคม และผู้ประกอบการทั้งด้านการกระจายเสียงและด้านโทรคมนาคม โดยที่ว่าการดำเนินการนี้เป็นภาระแห่งชาติประเด็นใหม่ซึ่งจะมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย อย่างมากในอนาคต

3.3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อยกระดับการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชน

- (1) สร้างแรงจูงใจที่เหมาะสม เช่น มาตรการทางภาษี การให้เงินกู้ยืมพิเศษ เป็นต้น เพื่อส่งเสริมให้ผู้ปกครองของเยาวชนซื้ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์สำหรับใช้ในครัวเรือน และให้ผู้ประกอบการภาคเอกชนสนับสนุนการจัดหาคอมพิวเตอร์สำหรับโรงเรียนในชนบท
- (2) สร้างแรงจูงใจแก่ผู้ประกอบการในการพัฒนาโครงข่าย ICT เพื่อการศึกษา เช่น การคิดค่าธรรมเนียมในการประกอบกิจการสื่อสารโทรคมนาคมในอัตราพิเศษ การให้การสนับสนุนด้านการลงทุน เป็นต้น
- (3) ให้มีการจัดสรรทรัพยากรด้าน ICT แก่สถานศึกษาทั่วประเทศ รวมถึงโรงเรียนประถม มัธยม ภาคอาชีวศึกษา และภาคอุดมศึกษา อย่างเพียงพอและเหมาะสม โดยคำนึงถึงความพร้อมทั้งด้านบุคลากร และโครงสร้างพื้นฐานเป็นสำคัญ และให้มีความสมดุลระหว่าง งบประมาณจัดซื้ออุปกรณ์ ค่าบริการอินเทอร์เน็ต ค่าซอฟต์แวร์และสื่อการเรียนการสอน ค่าบำรุงรักษา และการอบรมบุคลากร
- (4) ส่งเสริมการพัฒนานื้อหาที่เป็นภาษาไทยและเนื้อหาที่เกี่ยวกับท้องถิ่น (Local contents) ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา การงานอาชีพ สุขภาพและสาธารณสุข ทั้งโดยการสนับสนุนงบประมาณและสร้างแรงจูงใจแก่ภาคเอกชน

- (5) พัฒนาห้องสมุดประจำจังหวัด อำเภอ และตำบลให้เป็นห้องสมุดกึ่งอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นแหล่งบริการความรู้โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย หรือ คิดในอัตราที่ต่ำ โดยมีขอบเขตของการให้บริการตามความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ความพร้อม และจำนวนผู้ใช้งาน
- (6) ขยายขอบเขตของศูนย์สารสนเทศตำบล หรือที่ทำการไปรษณีย์ รวมทั้งศูนย์สารสนเทศชุมชนรูปแบบต่างๆ ที่มีอยู่ เป็นศูนย์บริการสารสนเทศสาธารณะ ที่ประชาชนสามารถเข้ามาใช้บริการได้ โดยรัฐสนับสนุนงบประมาณค่าดำเนินการบางส่วน และบางส่วนเก็บจากผู้ใช้บริการ มีรูปแบบวิธีการในการดำเนินงานให้เกิดความยั่งยืน

3.4 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศสำหรับบริการภาครัฐที่สำคัญต่อความปลอดภัยสาธารณะ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

- (1) ให้รัฐร่วมกับคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) หรือองค์กรกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมที่จะจัดตั้งขึ้นในอนาคต พิจารณาแนวทางในการจัดสรตรรพยากรการสื่อสารโทรคมนาคมและการกระจายเสียง รวมถึงโครงข่าย ICT เพื่อให้บริการภาครัฐที่สำคัญต่อความปลอดภัยสาธารณะและคุณภาพชีวิตของประชาชน อาทิ การสาธารณสุขพื้นฐาน การเฝ้าระวัง การเตือนภัย การจัดการในช่วงหลังการเกิดภัยพิบัติ และการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เป็นต้น ทั้งนี้ อาจทำในรูปของการกำหนดเงื่อนไขในการให้ใบอนุญาตประกอบกิจการ หรือการให้แรงจูงใจด้วยวิธีอื่นๆ
- (2) เร่งรัดการผลักดัน (ร่าง) พระราชบัญญัติโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ พ.ศ. เข้าสู่ขั้นตอนของกระบวนการนิติบัญญัติ เพื่อให้เจตนารณ์ของ มาตรา 78 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ที่กำหนดให้ “รัฐต้องดำเนินการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวโน้มนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ” มีผลเป็นรูปธรรมโดยเร็วที่สุด
- (3) ให้จัดสรตรรพยากรด้าน ICT แก่สถานพยาบาลและสถานีอนามัยในชนบททั่วประเทศอย่างเหมาะสม โดยให้มีความสมดุลระหว่าง งบประมาณจัดซื้ออุปกรณ์ ค่าบริการอินเทอร์เน็ต ค่าซอฟต์แวร์และระบบงานค่าบำรุงรักษา และการอบรมบุคลากร
- (4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้ระบบการแพทย์ทางไกล (TeleHealth) อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการด้านการแพทย์และสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่ไม่จำเป็น
- (5) ให้จัดสรตรรพยากรด้าน ICT ให้กับหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการเตือนภัยและการบริหารจัดการภัยพิบัติอย่างเหมาะสม เพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสามารถเฝ้าระวังภัยที่เกิดจากธรรมชาติ เช่น ดินถล่ม แผ่นดินไหว น้ำท่วม เป็นต้น และสามารถเตือนภัยได้ทันท่วงที สอดคล้องกับแนวปฏิบัติตามมาตรฐานสากล อันจะช่วยลดความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

3.5 เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการโครงข่ายและทรัพยากร

- (1) เร่งรัดการดำเนินการให้มีพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้รองรับมาตรา 47 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 เพื่อให้มีผลบังคับใช้ใกล้เคียงกับที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญโดยเร็วที่สุด
- (2) กำหนดนโยบายและหลักการการกำกับดูแลกิจการกระจายเสียงและโทรคมนาคม ที่สอดคล้องกับวิัฒนาการของเทคโนโลยีที่ห้อมรวม โดยประสานกับคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือองค์กรกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมที่จะจัดตั้งขึ้นในอนาคต เพื่อให้เกิดเป็นธุรกิจบริการแข่งขันเสรีที่เป็นธรรม โดยจัดการผูกขาดทั้งในธุรกิจบริการกระจายเสียงและกิจการโทรคมนาคม หรือการผูกขาดในธุรกิจร่วมทั้งสองอย่างนี้
- (3) เตรียมตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนผ่านระบบการแพร่ภาพกระจายเสียงจากระบบอนาลอกไปสู่ระบบดิจิทัล และการห้อมรวมของเทคโนโลยี โดยให้มีนโยบายและรอบระยะเวลาที่ชัดเจนเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาระบบการแพร่ภาพกระจายเสียงของประเทศไทย และให้มีการบูรณาการนโยบายการจัดสรรทรัพยากรด้านการแพร่ภาพกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์ และกิจการสื่อสารโทรคมนาคมให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายใต้องค์กรกำกับดูแลตามกฎหมาย ให้มีการใช้โครงข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ และไม่มีการลงทุนซ้ำซ้อนทั้งนี้ ให้ผู้กำกับดูแลทางเทคนิคแยกออกจากผู้กำกับดูแลสาธารณะเนื้อหาที่ผู้ประกอบการให้บริการแก่ผู้บริโภคผ่านโครงข่ายโทรคมนาคม และโครงข่ายกระจายเสียงวิทยุและโทรทัศน์
- (4) ให้มีการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการเปลี่ยนผ่านระบบการแพร่ภาพกระจายเสียงจากระบบอนาลอกไปสู่ระบบดิจิทัล (Digital broadcasting) และการนำคลื่นความถี่มาจัดสรรสำหรับกิจการ/บริการที่เหมาะสมเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้ (Digital divide)
- (5) จัดทำฐานข้อมูลความต้องการการใช้บริการ ICT ของประเทศ และสำรวจพื้นที่ให้บริการของโครงข่ายที่มีในฐานข้อมูล เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการติดตามการพัฒนาโครงข่าย ICT ของประเทศ เพื่อกำหนดนโยบายให้เกิดผลในทางปฏิบัติ โดยกำหนดพื้นที่หรือกิจกรรมที่มีความสำคัญเร่งด่วนเป็นลำดับและกำหนดเวลาที่เหมาะสม รวมทั้งพิจารณาขอบข่ายการลงทุนที่พอเหมาะพอควร
- (6) ให้มีการศึกษาเพื่อติดตามความก้าวหน้าและแนวโน้มของเทคโนโลยี รวมทั้งเพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบเทคโนโลยีทางเลือกต่างๆ เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการตัดสินใจเชิงนโยบายอาทิ การขยายโครงข่าย แนวทางในการจัดสรรทรัพยากร รูปแบบของธุรกิจการค้าบริการที่เหมาะสม เป็นต้น ทั้งนี้ ควรประสานกับองค์กรกำกับดูแลกิจการสื่อสารโทรคมนาคมโดยใกล้ชิด
- (7) ให้มีนโยบายคุ้มครองผู้บริโภคที่ชัดเจน โดยกำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจการสื่อสารโทรคมนาคม ในประเทศต้องให้บริการตามมาตรฐานสากลในราคาน้ำที่เป็นธรรมเมื่อเทียบกับคุณภาพ และป้องปารามพฤติกรรมการแข่งขันอย่างไม่เป็นธรรมในรูปแบบต่างๆ อันสืบเนื่องมาจากการให้บริการธุรกิจสื่อสารโทรคมนาคมหลากหลายประเภท หรือการควบรวมกิจการต่างๆ ในห่วงโซ่อุปทาน

3.6 สร้างความมั่นคงปลอดภัยให้กับโครงข่ายสารสนเทศของประเทศ

- (1) ให้มีการกำหนดประเภทของระดับความมั่นคงปลอดภัยของโครงข่ายทั้งของภาครัฐและเอกชน
- (2) จัดทำแผนแม่บทด้านความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศแห่งชาติ (National information security master plan) เพื่อกำหนดมาตรการทั้งต้านอาชญากรรมไซเบอร์ และซอฟต์แวร์ เพื่อป้องมิให้ระบบสารสนเทศขององค์กรต่างๆ ในประเทศถูกทำลายโดยวิธีการต่างๆ รวมถึงอาชญากรรมและการก่อการร้ายในรูปแบบต่างๆ
- (3) ให้นำแผนแม่บทด้านความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศแห่งชาติ (National information security master plan) ซึ่งได้รับความเห็นชอบแล้ว มาใช้กับหน่วยงานของรัฐ และเอกชน ให้มีผลอย่างกว้างขวาง และทั่วถึง โดยเริ่มจากหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญยิ่งยวด (Critical infrastructure) เช่น การเงิน สาธารณูปโภค การขนส่ง ฯลฯ ทั้งหมดเป็นลำดับแรก
- (4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความรู้ความเข้าใจถึงภัยอันตรายซึ่งอาจเกิดขึ้นกับระบบสารสนเทศ อันจะส่งผลกระทบเสียหายในวงกว้างของกิจกรรมต่างๆ ซึ่งใช้ระบบสารสนเทศของทุกภาคส่วนในสังคมไทย ทั้งนี้เพื่อจะได้กำหนดแนวทางในการป้องกันอย่างเหมาะสมต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่ 4: การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการสร้าง ธรรมาภิบาลในการบริหารและการบริการของภาครัฐ

“ให้หน่วยงานของรัฐใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อสนับสนุนการสร้าง
ธรรมาภิบาลในการบริหารและการบริการของภาครัฐ สามารถตอบสนองต่อการให้บริการที่เน้น
ประชาชนเป็นศูนย์กลาง ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โปร่งใส เป็นธรรม และส่งเสริมการมี
ส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง”

เป้าหมาย

1. บริการของรัฐต้องจัดทำโดยเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง เอื้อต่อการทำธุรกิจของภาคเอกชนมี e-Government Interoperability Framework (e-GIF) บนพื้นฐานของมาตรฐานเปิด (Open standards) ที่ทุกหน่วยงานของรัฐใช้เป็นมาตรฐานร่วมกัน ทำให้สามารถเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานได้ และเกิดบริการของรัฐแบบ Single window ที่สามารถขยายบริการแบบออนไลน์ไปยังสื่อหลากหลายประเภทสำหรับบริการพื้นฐานของรัฐภายในปี พ.ศ. 2553
2. ทุกหน่วยงานของรัฐทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมีช่องทางสำหรับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะผ่านบริการออนไลน์ และประชาสัมพันธ์ในวงกว้าง เพื่อให้ประชาชนรับทราบ
3. ยกระดับ e-Government performance ในการจัดลำดับ e-Government rankings ขึ้น 15 อันดับ

4. โครงการ ICT ของภาครัฐที่เริ่มดำเนินการระหว่างปี 2552-2556 มีการใช้ซอฟต์แวร์โอเพนซอร์สคิดเป็นมูลค่าอย่างน้อย 30% ของมูลค่าซอฟต์แวร์ทั้งหมด

มาตรการ

4.1 สร้างความเข้มแข็งของหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบการผลักดันการใช้ ICT ในกระบวนการ และบริการของภาครัฐ รวมถึงการพัฒนาบริการอิเล็กทรอนิกส์ของรัฐแบบบูรณาการ โดย

(1) ให้หน่วยงานดังกล่าวรับผิดชอบการออกแบบสถาปัตยกรรมของระบบ ICT ของรัฐ (Government ICT architecture) ซึ่งรวมถึงหน้าที่ดังต่อไปนี้

- กำหนดกรอบนโยบายที่เกี่ยวกับข้อมูลและการสื่อสารข้อมูล ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อให้ทุกหน่วยงานสามารถเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้อย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ รวมถึงกำหนดกรอบนโยบายและแผนการดำเนินงานเพื่อให้โครงข่ายภาครัฐสามารถรองรับการใช้งานและให้บริการอินเทอร์เน็ตprotocol รุ่น 6 ภายในปี 2555
- กำหนดมาตรฐานที่จำเป็น ดังนี้ มาตรฐานข้อมูล (Data standard), มาตรฐานการเชื่อมโยงข้อมูล (Interoperability standard), มาตรฐานด้านกฎหมาย (Legal standard), มาตรฐานด้านความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศ (Information security standard), มาตรฐานการเข้าถึงข้อมูล (Web accessibility standard) และมาตรฐานด้านอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการใช้ ICT ภาครัฐในอนาคต
- บังคับใช้มาตรฐานที่กำหนดขึ้นกับหน่วยงานของรัฐทั้งหมด โดยมีกลไกที่เหมาะสม เพื่อให้ระบบทั้งหมดทำงานร่วมกันได้ ภายใต้ความหลากหลายของระบบที่มีชื่ออยู่ในแต่ละหน่วยงาน
- สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับซอฟต์แวร์โอเพนซอร์สและมาตรฐานเปิด (Open standards) แก่หน่วยงานของรัฐ

ทั้งนี้ ให้หน่วยงานดังกล่าว ดำเนินการเพื่อสนับสนุนให้เกิดการบูรณาการข้อมูล และการเชื่อมโยง/แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน และให้หน่วยงานที่มีข้อมูลที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นๆ ให้ความร่วมมือในการเชื่อมโยง/แลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานอื่นได้ ภายใต้เครือข่ายสื่อสารข้อมูลภาครัฐ และขยายการเชื่อมโยงเครือข่ายไปสู่หน่วยงานในภูมิภาค และส่วนห้องกันในลำดับถัดไป ตัวอย่างของข้อมูลที่จำเป็นและควรให้ความสำคัญในลำดับต้นๆ มี อาทิ ข้อมูลทรัพยากรน้ำ ข้อมูลภูมิสารสนเทศ เป็นต้น

(2) ให้ประกาศใช้มาตรฐานเปิด (Open standard) ในการพัฒนาหรือจัดทำระบบ ICT ของภาครัฐ เพื่อรองรับการทำงานร่วมกันระหว่างระบบ และให้มีความยืดหยุ่นในการขยายระบบในอนาคต โดยไม่ต้องยึดติดกับเทคโนโลยีเดิมๆ ในโลกใหม่

(3) เร่งดำเนินการจัดตั้งกรมสำรวจและจัดทำแผนที่พลเรือน ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ให้แล้วเสร็จภายในปี 2553 เพื่อเป็นหน่วยงานกลางของประเทศไทยในการบริหารจัดการ กำกับดูแลและรับผิดชอบด้านโครงสร้างพื้นฐานข้อมูลภูมิสารสนเทศ (National Spatial Data Infrastructure: NSDI) เพื่อเร่งรัดการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานข้อมูลภูมิสารสนเทศให้สามารถให้บริการได้

โดยเริ่ว เสริมสร้างการพัฒนาชุดข้อมูลภูมิสารสนเทศ (Fundamental Geographic Data Set: FGDS) พัฒนาซอฟต์แวร์สารสนเทศภูมิศาสตร์ที่ใช้มาตรฐานเปิด (Open GIS software) รวมทั้งสร้างกลไกให้เกิดการใช้ข้อมูลภูมิสารสนเทศร่วมกัน โดยให้สามารถเริ่มดำเนินงานได้ในปี 2553

- (4) จัดให้มีการประเมินผลการลงทุนในโครงการ/กิจกรรมด้าน ICT ของภาครัฐที่ได้มีการดำเนินการไปแล้ว โดยเน้นผลที่เกิดแก่ประชาชนผู้รับบริการ และ/หรือหน่วยงาน/ภาคธุรกิจที่ต้องดิดต่อ กับภาครัฐ รวมทั้งผลต่อหน่วยงาน ออาทิ การลดค่าใช้จ่าย การลดขั้นตอน / เพิ่มประสิทธิภาพ เป็นต้น เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบในการกำหนดแผนการดำเนินงานในระยะต่อไป

4.2 ให้ทุกกระทรวงดำเนินการเพื่อพัฒนาบริการอิเล็กทรอนิกส์ของรัฐแบบบูรณาการ

- (1) ให้ทุกหน่วยงานปรับปรุงระบบข้อมูล และระบบบริหารจัดการ ให้สามารถเชื่อมโยงกับ NSDI และ GIN (Government Information Network) ทั้งภายในและระหว่างหน่วยงาน ภายใต้กรอบมาตรฐาน TH e-GIF (Government Interoperability Framework)
- (2) ให้ทุกหน่วยงานใช้ ICT เป็นช่องทางหนึ่งในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยเฉพาะการพัฒนานโยบายหรือบริการสาธารณะ และการออกกฎหมาย การติดตามตรวจสอบ และให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (กพร.) กำหนดเป็นตัวชี้วัดหนึ่งในมาตรการการพัฒนาระบบราชการ ในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม

4.3 สร้างความเข้มแข็งด้าน ICT แก่หน่วยงานของรัฐทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

- (1) สร้างความเข้มแข็งให้แก่ CIO ระดับกระทรวง กรม และ CIO ของจังหวัด รวมทั้งบุคลากรที่รับผิดชอบงานด้าน ICT ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในทุกระดับ โดยการอบรมความรู้และทักษะตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับภารกิจและหน้าที่ความรับผิดชอบ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการฝึกปฏิบัติงานจริงผ่านการทำโครงการร่วม เพื่อให้การพัฒนา ICT ในภาพรวมมีเอกภาพและสอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บท ICT
- (2) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดให้มีบุคลากรที่รับผิดชอบงานด้าน ICT เพื่อประสานงานกับหน่วยงานกลาง ในการเรียนรู้มาตรฐานต่างๆ รวมทั้งการบริหารทรัพยากร และผลักดันการดำเนินงานด้าน ICT ที่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของส่วนกลาง และสร้างกลไกให้มีการทำงานร่วมกับ CIO จังหวัด เพื่อให้เกิดการบังคับใช้ มาตรฐานต่างๆ ในการพัฒนา ICT ตั้งแต่ระดับจังหวัดลงไปถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับรองลงไปอย่างทั่วถึง ทั้งนี้ ในการดำเนินงาน ให้เริ่มจากระดับจังหวัดก่อน ในช่วง 3 ปีแรก และค่อยขยายลงสู่ระดับเทศบาล / องค์กรบริหารส่วนตำบล ในปีต่อๆ ไป โดยขึ้นอยู่กับความพร้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 5: ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม ICT เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและรายได้เข้าประเทศ

“พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ ICT ในไทย โดยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างงานวิจัย พัฒนา และนวัตกรรมภายในประเทศจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคการศึกษา และภาคเอกชน ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เกิดจากการวิจัยสู่ผู้ประกอบการ และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ (โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และดิจิทัลคอนเนนต์)”

เป้าหมาย

1. มูลค่าของอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ภายในประเทศเติบโตเป็นไปได้กว่า 100,000 ล้านบาท
2. สัดส่วนของซอฟต์แวร์ที่ผลิตในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของมูลค่าตลาดซอฟต์แวร์ในประเทศโดยรวม
3. ผู้ประกอบการ ICT ในไทยได้ทำโครงการขนาดใหญ่ของภาครัฐเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ 20
4. มูลค่าของตลาดดิจิทัลคอนเนนต์ ในประเทศเติบโตเป็นไปได้กว่า 165,000 ล้านบาท โดยมีสัดส่วนที่ผลิตในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 50
5. มูลค่าการส่งออกซอฟต์แวร์ของไทยเพิ่มขึ้นจากปี 2551 อย่างน้อยร้อยละ 30
6. มีโครงการที่ดำเนินการโดยผู้ประกอบการไทยได้รับรางวัลระดับนานาชาติ ไม่ต่ำกว่า 50 โครงการต่อปี
7. มีเมืองที่เป็นศูนย์กลางการพัฒนา ICT ในระดับโลกในประเทศไทย
8. เพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาด้าน ICT ของภาครัฐและเอกชนอย่างน้อยร้อยละ 15 ในช่วงปี 2551-2556
9. จำนวนบริษัทที่ให้บริการซอฟต์แวร์โอเพนซอร์สเพิ่มขึ้น โดยมีสัดส่วนอย่างน้อย 10% ของผู้ประกอบการซอฟต์แวร์ทั้งหมด

มาตรการ

5.1 สนับสนุนด้านเงินทุน /เงินช่วยเหลือในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่

- (1) จัดให้มีกลไกที่ภาครัฐสามารถเข้าร่วมลงทุนกับผู้ประกอบการ และพันธมิตรที่จะทำให้อุตสาหกรรม ICT โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มซอฟต์แวร์ และดิจิทัลคอนเนนต์มีความเข้มแข็ง และสามารถขยายกิจการได้

- (2) จัดให้มีกลไกที่สามารถลดภาระในการจัดหาเงินลงทุนสำหรับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ และอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ สำหรับการวิจัยและพัฒนา การจัดซื้อหาอุปกรณ์ ตัวอย่างเช่น การจัดให้มีเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ การจัดให้มี R&D matching fund เพื่อขยายผลงานวิจัยและพัฒนาของคนไทย เพื่อให้ได้โครงการ และต้นแบบภาคอุตสาหกรรมที่หน่วยงานรัฐต้องการ การสนับสนุนการชำระค่าธรรมเนียมการใช้สิทธิ์ (Royalty fees) แก่บริษัทผู้เป็นเจ้าของ Platform หรือซอฟต์แวร์ ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการผลิต สร้างสรรค์ผลงาน
- (3) รัฐสนับสนุนการลงทุนในการจัดหาเครื่องมือ (ทั้งฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์) ทรัพย์สินทางปัญญา และสถานที่กลาง ที่มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางธุรกิจ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าใช้บริการ เพื่อการพัฒนาและสร้างสรรค์งานเพื่อเป็นการลดความเสี่ยงและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

5.2 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อการระดับมาตรฐานสินค้าและบริการ ICT ไทยสู่ระดับสากล

- (1) สนับสนุนงานวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมในอุตสาหกรรม ICT เพื่อสร้างสรรค์และ/หรือต่อยอดการพัฒนา ขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของผู้ประกอบการไทย ให้สามารถผลิตเทคโนโลยีต้นน้ำเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (ระบบสมองกลฝังตัว การออกแบบชั้นสูง) อุตสาหกรรมอุปกรณ์โทรคมนาคม อุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์
- (2) ส่งเสริมให้กระบวนการคุณครุของทรัพย์สินทางปัญญา มีประสิทธิภาพ และสามารถบังคับใช้ได้จริง เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการพัฒนาและสร้างนวัตกรรมอย่าง
- (3) สร้างกลไกที่อำนวยความสะดวกให้กับผู้คิดค้นสิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมใหม่ ในการจดสิทธิบัตรทั้งในและต่างประเทศ
- (4) สร้างความแข็งแกร่งให้กับสถาบันและกลไกในการตรวจสอบ/รับรองคุณภาพสินค้าและบริการ ICT ที่ผลิตในประเทศไทย เพื่อให้สามารถพัฒนา/ผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล ทั้งนี้ อาจพิจารณาจัดตั้งหน่วยงานที่ดูแลด้านมาตรฐานที่เกี่ยวกับ ICT โดยตรง หรือมีคณะกรรมการระดับชาติที่ดูแลมาตรฐานด้าน ICT ซึ่งทำงานอย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานกลางที่ดูแลระบบมาตรฐานของไทย
- (5) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เป็นพื้นฐานสำคัญของโครงข่ายและบริการในอนาคต อาทิ เทคโนโลยีการสื่อสารยุคหน้า การสื่อสารความเร็วสูงระบบไร้สาย และเทคโนโลยีโทรคมนาคมทางเลือกต่างๆ รวมทั้งจัดให้มีกลไกการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อเป็นแรงจูงใจแก่ผู้ประกอบการ โดยเน้นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการวิจัยและพัฒนา

5.3 สร้างโอกาสทางการตลาดและโอกาสในการแข่งขันสำหรับผู้ประกอบการไทย ทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศ

- (1) สนับสนุนการจัดตั้งสถาบัน ICT เพื่อให้เกิดการรวมตัวของผู้ประกอบการเพื่อผลักดันภาระหรือนโยบายสำคัญที่จะช่วยสร้างความเข้มแข็งแก่ผู้ประกอบการต่อรัฐบาล อันจะช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งของผู้ประกอบการไทย ให้มีศักยภาพสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้

- (2) ให้สภา ICT จัดทำข้อเสนอแนะและมาตรการเชิงรุกในการกระตุ้นการขยายตลาด ICT ของประเทศไทย รวมถึงการสร้างโอกาสทางการตลาดทั้งตลาดภายในและต่างประเทศ ให้กับผู้ประกอบการไทย เพื่อเสนอต่อรัฐบาล
- (3) สนับสนุนการสร้างโอกาสทางการตลาดแก่ผู้ประกอบการ ICT ในประเทศไทย ในการแข่งขันกับผู้ประกอบการจากต่างประเทศ สำหรับตลาดภายในประเทศไทย สนับสนุนโดยใช้ตัวบาการ์ชีฟเป็นตัวนำ และไม่ให้กำหนดเงื่อนไขในระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างหรือกำหนดคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์และบริการในข้อกำหนดการจ้างงาน (TOR: Term of Reference) ของโครงการด้าน ICT ของภาครัฐที่เป็นการกีดกันผู้ประกอบการในประเทศไทย สำหรับตลาดต่างประเทศ ให้สนับสนุนการรุกตลาดต่างประเทศของภาคเอกชนในรูปแบบต่างๆ รวมถึงการนำเสนอผลงานของผู้ประกอบการไทยในเวทีต่างประเทศ เช่นการจัดหรือเข้าร่วม Road show/ Events ระดับนานาชาติ การเข้าร่วมประมวลผลงานหรือโครงการในเวทีนานาชาติ เป็นต้น
- (4) ส่งเสริมการพัฒนาซอฟต์แวร์หรือระบบสารสนเทศเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความได้เปรียบในการแข่งขันของการผลิตและบริการที่ไทยมีศักยภาพ เช่น การห้องเที่ยว การเกษตร และบริการสุขภาพ และจัดให้มีกลไกในการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการซอฟต์แวร์ และผู้ประกอบการในสาขาต่างกัน
- (5) ให้มีหน่วยศึกษาและคาดการณ์ตลาดและอุตสาหกรรม ICT (ICT industry intelligence) โดยสนับสนุนให้มีการพัฒนาฐานข้อมูลเกี่ยวกับตลาดและอุตสาหกรรม ICT ของประเทศไทยและต่างประเทศ เพื่อใช้ในการวางแผนส่งเสริมการตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ
- (6) สนับสนุนการสร้าง brand ของสินค้าและบริการ ICT ของประเทศไทย ให้เป็นที่รู้จักและยอมรับทั่วโลกในประเทศไทยและต่างประเทศ พร้อมทั้งส่งเสริมกิจกรรมรณรงค์การซื้อและการใช้สินค้าและบริการ ICT ของไทย (Buy Thai First)
- (7) กำหนดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบการพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเนนเตอร์และแพนยุทธศาสตร์ดิจิทัลคอนเนนเตอร์ระดับชาติ เพื่อพัฒนาและยกระดับความสามารถในการสร้างโอกาสทางการตลาดและการเสริมสร้างศักยภาพให้กับผู้ประกอบการดิจิทัลคอนเนนเตอร์ของประเทศไทย

5.4 ส่งเสริมการลงทุนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

- (1) ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาและแพร่กระจายโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในประเทศอย่างทั่วถึง เพื่อดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรม ICT ในภูมิภาคต่างๆ หรือในจังหวัดศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค และจัดให้มีเมืองศูนย์กลางด้าน ICT เพื่อขยายการเติบโตของอุตสาหกรรมและรองรับความต้องการการใช้งาน ICT ในภูมิภาค รวมถึงการสร้างเครือข่ายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรม ICT เช่น SIPA, Software Park ไปยังภูมิภาคมากยิ่งขึ้น เพื่อบรรลุเป้าหมายและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มผู้ประกอบการ ICT ในพื้นที่
- (2) สร้างกลไกและมาตรการรุกใจที่เอื้อต่อการลงทุนในอุตสาหกรรม ICT จากต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีระดับสูง และสร้างกลไกที่เอื้อให้เกิดการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีจากบริษัทชั้นนำต่างประเทศและบุคลากรไทย อาทิ กำหนดเงื่อนไขให้ดึงหน่วยวิจัย

และพัฒนาที่ว่าจังนักวิจัยไทยเป็นส่วนใหญ่ หรือให้มีความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัยของไทย เป็นต้น

- (3) ทบทวนเงื่อนไข และ/หรือขั้นตอนที่เกี่ยวกับการให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ ของ BOI เพื่อให้ผู้ประกอบการ ICT (โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และดิจิทัลคอนเทนต์) ในทุกระดับสามารถได้รับประโยชน์จากสิทธิประโยชน์ดังกล่าวได้อย่างเต็มที่

5.5 ส่งเสริมให้เกิดธุรกิจและบริการที่เกี่ยวกับซอฟต์แวร์โอเพนซอร์สในประเทศไทย

- (1) ดำเนินการส่งเสริมและสร้างความเข้าใจให้กับนักพัฒนาและผู้ใช้ซอฟต์แวร์โอเพนซอร์ส และสื่ออาเล็กทรอนิกส์ เกี่ยวกับสัญญาอนุญาตใช้สิทธิ์ (License agreement) เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเลือกใช้งานได้อย่างเหมาะสม
- (2) สร้างโอกาสในการประยุกต์ใช้ซอฟต์แวร์โอเพนซอร์สในภาคการศึกษา และภาครัฐ และไม่ให้กำหนดเงื่อนไขในระเบียบการจัดซื้อจัดจ้าง หรือกำหนดคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์และบริการในข้อกำหนดการว่าจ้าง (TOR) ของโครงการด้าน ICT ของภาครัฐที่เป็นการกีดกันระบบที่พัฒนาด้วยซอฟต์แวร์โอเพนซอร์ส
- (3) ให้หน่วยงานที่สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ของประเทศไทย ส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการที่มีความเชี่ยวชาญด้านซอฟต์แวร์โอเพนซอร์สมากขึ้น โดยใช้มาตรการสนับสนุนด้านเงินทุน/เงินช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆ ตามข้อ 5.1

ยุทธศาสตร์ที่ 6: การใช้ ICT เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน

“ส่งเสริมภาคการผลิตของประเทศไทยให้เข้าถึงและสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อก้าวไปสู่การผลิตและการค้าสินค้าและบริการ ที่ใช้ฐานความรู้และนวัตกรรมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ โดยการสร้างคุณค่าของสินค้าและบริการ (Value Creation) และมูลค่าเพิ่มในประเทศ เพื่อพร้อมรองรับการแข่งขันในโลกการค้าเสรีในอนาคต”

เป้าหมาย

1. สัดส่วนสถานประกอบการที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น โดยมีสถานประกอบการที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตเป็นรายละ 50 ของสถานประกอบการ
2. สัดส่วนของสถานประกอบการขนาดเล็ก (ลูกจ้าง 1-15 คน) ที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต เพิ่มขึ้นเป็นรายละ 25
3. สัดส่วนของสถานประกอบการที่มีการขายสินค้าและบริการผ่านทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นเป็นรายละ 5
4. มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่เป็น B2B และ B2C ของประเทศไทย เติบโตไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี

5. ลดค่าดำเนินการด้านโลจิสติกส์ของประเทศลงให้เหลือร้อยละ 16 ต่อ GDP ในปี พ.ศ. 2554 (ตามที่ระบุในยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย พ.ศ. 2550-2554)
6. อัตราการจ้างแรงงานที่ปฏิบัติงานด้าน ICT ในภาคธุรกิจโดยรวมเพิ่มขึ้นเป็น 200,000 คน
7. มีเครือข่ายสหกรณ์ที่เกี่ยวกับการเกษตรที่มีการใช้ ICT ในกิจการในระดับก้าวหน้าไม่น้อยกว่า 10 เครือข่าย
8. มีระบบสารสนเทศสุขภาพแห่งชาติที่มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานและใช้งานได้จริง
9. ระดับความพร้อมของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในภาคธุรกิจเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 10 อันดับใน e-Readiness Rankings

มาตรการ

6.1 สร้างความตระหนักและพัฒนาขีดความสามารถด้าน ICT ของผู้ประกอบการเพื่อให้สามารถนำ ICT เป้าใช้ประโยชน์ในการประกอบธุรกิจ โดยการสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมหรือใช้กลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน โดยมีการทำโครงการนำร่องในภาคการผลิตที่มีความพร้อมสูงและนำไปขยายผล สู่ภาคส่วน

6.2 พัฒนาและบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

- (1) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีการประยุกต์ใช้ ICT เพื่อการบริหารจัดการโลจิสติกส์และการขนส่งสินค้าที่ทันสมัย ตรงต่อเวลา และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ของประเทศไทย อาทิ อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมอาหาร โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่อ้างอิงมาตรฐานเปิด (Open standards) เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงข้อมูลและระบบงานที่มีประสิทธิภาพ มีแผนที่ใช้ปฏิบัติงานได้จริง และมีกลไกรองรับและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้น
- (2) นำบทเรียนจากการประเมินผลการดำเนินงานของโครงการบริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐแบบหน้าต่างเดียว (Single window) ที่มีอยู่เดิม มาพิจารณาการปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ของประเทศให้ครอบคลุม และมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

6.3 เสริมสร้างความเชื่อมั่นในการทำธุกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

- (1) เร่งรัดการออกกฎหมายที่ยังอยู่ในระหว่างกระบวนการพิจารณาให้มีการประกาศใช้โดยเร็ว อาทิ กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายลำดับรองของพระราชบัญญัติว่าด้วยธุกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งจัดทำหรือปรับปรุงกฎหมายอื่นที่จำเป็น เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการทำธุกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และสร้างกลไกให้การบังคับใช้กฎหมายที่มีในปัจจุบันและที่จะมีในอนาคตมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

- (2) สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน และผู้ประกอบการเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการทำธุกรรมทาง อิเล็กทรอนิกส์ โดยมีการเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจถึงเนื้อหาสาระของกฎหมายและ การบังคับใช้อย่างต่อเนื่อง
- (3) เวิร์ดสร้างความเข้มแข็งของกระบวนการคุ้มครองผู้บริโภค และมีกระบวนการที่อำนวยความสะดวกใน การตัดสินข้อพิพาทในการซื้อ-ขายแบบออนไลน์

6.4 ส่งเสริมการนำ ICT มาใช้ในภาคการผลิตและบริการที่เป็นยุทธศาสตร์ของประเทศ และไทยมีความ ได้เปรียบ โดยเฉพาะการเกษตร การบริการด้านสุขภาพ และการท่องเที่ยว

การเกษตร

- (1) นำ ICT มาพัฒนาด้านการเกษตร โดยการพัฒนาและเชื่อมโยงข้อมูลที่สำคัญต่อการทำการทำเกษตร โดยเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากร่าน้ำในระดับชุมชน ข้อมูลราคาพืชผล ข้อมูลการใช้พื้นที่ เกษตรกรรม และสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มสหกรณ์การเกษตร และเกษตรกรรายย่อย ให้สามารถใช้ ประโยชน์จากข้อมูลและความรู้เพื่อเพิ่มผลผลิต และผลิตภัณฑ์ รวมทั้งเพื่อการค้าผลผลิตทางการเกษตร อย่างครบวงจร (รวมระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ ตั้งแต่กระบวนการผลิต การแปรรูป ไปจนถึง การค้าส่ง ค้าปลีกในประเทศ และการส่งออก) โดยเบื้องต้นให้มีการศึกษาความต้องการใช้ข้อมูลของกลุ่ม เกษตรกร และศึกษาห่วงโซ่อุปทานในรายละเอียด เพื่อให้เกิดความเข้าใจพฤติกรรมและความต้องการ ข้อมูลที่นำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในทางปฏิบัติ
- (2) พัฒนาความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์จาก ICT และสารสนเทศ (รวมถึงข้อมูลทรัพยากร น้ำในชุมชน) ให้แก่เกษตรกร โดยสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ด้าน ICT ให้กับเกษตรกร ผ่านหน่วยงานที่มี อยู่แล้วในท้องถิ่น เช่น ศูนย์บริการชุมชน โรงเรียน วัด ไปรษณีย์ สหกรณ์ และ องค์กรท้องถิ่นอื่นๆ และ สร้าง “ผู้สอน” ในท้องถิ่นเพื่อให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้ ICT แก่เกษตรกร
- (3) จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐาน และการพัฒนาข้อมูล (ภาษาไทย) โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และให้ภาคเอกชน ช่วยดูแลเรื่องการจัดรูปแบบและวิธีการเผยแพร่ข้อมูลโดยมีรูปแบบทางธุรกิจที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดความ ยั่งยืนในระยะยาว และมีโครงสร้างสำรองในชุมชนตัวอย่าง
- (4) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำโครงการนำร่องระบบเกษตรความแม่นยำสูง (Precision agriculture) เพื่อพัฒนาการผลิตให้สามารถควบคุมการผลิตให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด เป็นการเพิ่มผลผลิตและ ผลิตภัณฑ์ของการทำการเกษตร กับชุมชนเกษตรกรที่มีความพร้อม

การท่องเที่ยว

- (1) ส่งเสริมการมีการใช้ และการพัฒนาขีดความสามารถด้าน ICT (เช่น อินเทอร์เน็ต, e-commerce, ระบบ การชำระเงิน ระบบการสำรองการใช้บริการ ระบบการตลาดออนไลน์ ฯลฯ) ของผู้ประกอบการในธุรกิจ ท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวน้ำเนื่อง อาทิ การขนส่ง เพื่อให้มีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ในการให้บริการแก่ นักท่องเที่ยว อย่างเป็นระบบ ในทุกๆ กิจกรรมของห่วงโซ่มูลค่าของธุรกิจท่องเที่ยว
- (2) ส่งเสริมการจัดทำข้อมูลออนไลน์เพื่อแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทย และสถานบริการที่เป็นที่นิยม โดยเฉพาะสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หรือสถานที่ในชุมชน/ท้องถิ่น ที่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของ

ไทย และเนื้อหาทางภูมิปัญญา ในหลายรูปแบบ อาทิ Video clip, Web-based information เป็นต้น เพื่อสนับสนุน Web portal ด้านท่องเที่ยวที่มีอยู่ และเริ่มพัฒนาให้ระบบสามารถให้บริการข้อมูลการจองบริการต่างๆ โดยตรงมายังประเทศไทยได้

- (3) จัดให้มีการติดตามประเมินผลแผนหรือโครงการต่างๆ ที่ภาครัฐได้ดำเนินการไปแล้ว อาทิ แผนแม่บทการตลาดออนไลน์สำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การจัดทำเว็บไซต์ต่างๆ อย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับผลที่เกิดขึ้นต่อผู้ประกอบการ และผู้ใช้บริการ เพื่อนำมาพิจารณาปรับปรุงในปีต่อๆ ไป

การบริการด้านสุขภาพ

- (1) พัฒนาระบบสารสนเทศสุขภาพแห่งชาติ (National health information system) ให้ใช้งานได้จริง โดยการบูรณาการโครงการจัดเก็บข้อมูลทางการแพทย์และสาธารณสุข ต่างๆ ของรัฐที่มีอยู่ พร้อมทั้งขยายผลเชื่อมต่อกับสถานพยาบาลของเอกชน ทั้งโรงพยาบาล และคลินิกที่มีความพร้อม โดยเน้นในด้านการกำหนดมาตรฐานข้อมูล การบูรณาการข้อมูลและการพัฒนาเกลไกการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งการสนับสนุนการใช้มาตรฐานที่จัดทำขึ้น
- (2) พัฒนาระบบติดตาม เฝ้าระวัง และแจ้งเตือนเกี่ยวกับโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ ให้มีมาตรฐาน สอดคล้อง กับแนวปฏิบัติของสากล และเชื่อมโยงกับเครือข่ายข้อมูลของต่างประเทศ โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม
- (3) ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความก้าวหน้าของระบบบริการสุขภาพของไทยแก่ชาวต่างประเทศ ในช่องทางต่างๆ ที่หลากหลาย รวมถึงเครือข่ายด้านการท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว และสร้างความเชื่อมั่นในการใช้บริการระบบสุขภาพของไทย

6.5 ยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน (OTOP)

- (1) จัดให้มีการประเมินผลโครงการ/กิจกรรมที่ได้ดำเนินการมาแล้ว โดยเน้นผลที่เกิดขึ้นแก่ผู้ประกอบการ และผู้บริโภค เพื่อนำมาเป็นพื้นฐานในการกำหนด/ปรับปรุง/พัฒนาแผนงาน/โครงการในระยะต่อไป
- (2) สนับสนุนให้ SMEs เข้าถึงและนำ ICT ไปใช้ในการทำธุรกิจ โดยสร้างแรงจูงใจในการลงทุนด้าน ICT เช่น มาตรการทางภาษี ที่ให้ผู้ประกอบการสามารถหักค่าใช้จ่ายด้าน ICT ได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายจริง รวมทั้งสนับสนุนให้มีการใช้ซอฟต์แวร์ไทยมากขึ้น เช่น ส่งเสริมให้เกิด Software cluster ของแต่ละธุรกิจ/อุตสาหกรรม หรือส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีความมั่นใจในการใช้ซอฟต์แวร์ไทยมากขึ้นโดยการออกใบรับรองคุณภาพให้กับบริษัทพัฒนาซอฟต์แวร์ไทยที่ได้มาตรฐาน
- (3) ขยายผลการพัฒนาขีดความสามารถด้าน ICT แก่ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน (โดยการสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมหรือใช้กลไกความร่วมมือกับภาคเอกชน) ทั้งโดยวิธีการฝึกอบรมในรูปแบบปกติ (Conventional training) และการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบ e-Learning
- (4) ส่งเสริมการทำ e-Commerce ของสินค้าชุมชน (OTOP) เพื่อสนับสนุนการนำภูมิปัญญาไทยและวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ในการสร้างสรรค์คุณค่าของสินค้าและบริการที่มีโอกาสทางการตลาดสูง โดยการต่อยอดขยายผลในเชิงพาณิชย์ ด้วยการใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานที่มีในชุมชน อาทิ ศูนย์บริการสารสนเทศชุมชน อบต. ฯลฯ

- (5) นำ ICT มาสร้างกลไกในการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดี (Share best practices) หรือถ่ายทอดเรื่องราวและประสบการณ์ของผู้ที่ทำสำเร็จ (Success stories) อาทิ การให้รางวัล การเผยแพร่องค์การ สนับสนุนการขยายผล ฯลฯ ผ่านเครือข่ายเว็บไซต์ชุมชน (Social web)
- (6) ให้หน่วยงานของรัฐใช้ประโยชน์จาก ICT ที่แพร่กระจายอยู่ในชุมชน (โทรศัพท์เคลื่อนที่ วิทยุ โทรทัศน์) เพื่อเผยแพร่ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ และข่าวสารทางเศรษฐกิจ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสินค้าและบริการ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของวิสาหกิจชุมชน

6.6 นำ ICT มาใช้ในมาตรการประยัดพลังงานและรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อลดค่าใช้จ่าย และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งในระดับองค์กรและประเทศอย่างยั่งยืน

- (1) ส่งเสริมงานวิจัยที่เกี่ยวกับการนำ ICT มาใช้ในการประยัดพลังงานและ/หรือรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดอุปกรณ์/เครื่องมือ/ระบบ ที่นำไปสู่การลดการใช้พลังงานและ/หรือรักษาสิ่งแวดล้อมในระยะยาวทั้งในระดับองค์กรและประเทศ
- (2) ส่งเสริมและนำร่องโครงการที่สามารถลดการใช้พลังงานน้ำมันอย่างเป็นรูปธรรม เช่น โครงการสนับสนุนการทำงานที่บ้าน (Work at home), โครงการส่งเสริมการประชุมทางไกลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง, โครงการสนับสนุนการจัดการระบบจราจรโดยใช้ระบบการขนส่งอัจฉริยะ (Intelligent Transport System: ITS) เป็นต้น

5

การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556

การดำเนินงานเพื่อให้แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556 สัมฤทธิ์ผลตามกรอบระยะเวลา 5 ปีของแผน ต้องมีการแจงแจงรายละเอียดในแต่ละมาตรการ ของยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้าน ว่าคร้มีโครงการเร่งด่วนที่เป็นภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนให้เกิดผลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นปัจจัยชักนำให้เกิดการดำเนินงานอื่นๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการนำแผนแม่บทในทางปฏิบัติ นอกจากนี้ การกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลัก และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็เป็นอีกปัจจัยที่จะทำให้แผนแม่บทประสบ ความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ โดยมีคำอธิบายของแต่ละหัวข้อหลักในตารางการดำเนินงาน สรุปได้ดังนี้

มาตรการ

มาตรการที่ปรากฏในบทนี้ เป็นแนวทางการดำเนินงานของยุทธศาสตร์ต่างๆ เพื่อให้บังเกิดผลสัมฤทธิ์ ในทางปฏิบัติ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หมายถึง หน่วยงานที่รวมตัวกันในการร่วมรับผิดชอบการขับเคลื่อนและ การดำเนินงาน และกิจกรรมต่างๆ ของแผนแม่บทให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยแบ่งเป็น 1) หน่วยงานหลัก หรือหน่วยงานที่มีบทบาทหลักในการดำเนินการตามมาตราการนั้นๆ ร่วมกับ 2) หน่วยงานรองอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับ มาตราการต่างๆ ที่มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนให้การดำเนินกิจกรรมบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ใน แผนแม่บทฯ

ระยะเวลาดำเนินการและแกนเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการของแผนแม่บทฯ ฉบับนี้แบ่งเป็น 5 ช่วง หรือ 5 ปี นับแต่ปี พ.ศ. 2552 จนถึง ปี พ.ศ. 2556 ส่วนในปี พ.ศ. 2557 ซึ่งเป็นปีที่ 6 นั้นได้แสดงไว้ให้เห็นระยะเวลาของแผนงานและกิจกรรมที่ต้อง ดำเนินงานต่อเนื่องจากแผนแม่บทฯ ฉบับนี้ ไปสู่แผนแม่บทฯ ฉบับต่อไป

ทั้งนี้สัญลักษณ์ที่ใช้เพื่อแสดงระยะเวลาในตารางมีความหมายดังนี้

แสดงระยะเวลาสำหรับมาตรการ ที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องจากแผนแม่บทฯ ฉบับนี้ ต่อแผนแม่บทฉบับต่อไป

แสดงระยะเวลาสำหรับมาตรการ ที่มีจุดเริ่มต้นของการดำเนินการและมีระยะเวลาสิ้นสุด แผนงานกิจกรรม

โครงการเร่งด่วน

โครงการเร่งด่วนที่ปรากฏอยู่ในบางมาตรการในตารางของยุทธศาสตร์ต่างๆ นั้น ถือเป็นภารกิจที่จำเป็น และเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการ เพื่อใช้เป็นพลังขับเคลื่อนให้เกิดผลต่อเนื่อง ทำให้เกิดการดำเนินงานอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้แผนแม่บทฉบับนี้ในทางปฏิบัติต่อไป

มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 1: การพัฒนา技能ด้าน ICT และบุคลิกภาพที่เกี่ยวข้อง และกรอบระยะเวลาในการดำเนินการ

มาตรฐานการเรียนรู้ด้าน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกรอบระยะเวลาในการดำเนินการ

“ร่าง พัฒนาがらส์ คุณที่มีคุณภาพและปริมาณ พิชัย พ่อที่จะรองรับการพัฒนาในประเทศที่ส่งคมร่องน้ำและน้ำใจรวม ทั้งบุคลากรต่างประเทศในโลกนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสรรค์ (ICT Professionals) และบุคลากรในสาขาอาชีพต่างๆ รวมถึงเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และประชารชนทุกวัย ให้มีความตัวความสามารถในการสร้างสรรค์ ผลิต แล้วใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม มีวิจารณญาณ และวิชาการ (Information literacy)”

มาตรฐาน	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
1. การพัฒนาบุคลากร ICT							
1.1 ประเมินรูปแบบบริการให้ภาคีจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาและต่อยอด และอุดมศึกษา							<ul style="list-style-type: none"> ● โครงการนำร่องจัดการเรียนการสอนแบบ Finishing school เพื่อพัฒนาบุคลากรที่มีความรู้และทักษะทาง ICT ที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม ● โครงการเสริมการผลิตบุคลากร รับปรัชญาไทยวิชาการ ซอฟต์แวร์ และวิทยาการ ซอฟต์แวร์

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมข้อตกลง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการร่วมด้วย
		2552	2553	2554	2555	2556	2557	
(2) สร้างความสามารถด้านการสื่อสารและเผยแพร่ ICT ในหน่วยงานราชการ ให้สามารถเข้าถึงและสื่อสารกับประชาชนได้โดยตรง ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น การสอน และการจัดอบรม ให้กับบุคลากร ทั้งในส่วนราชการ เพื่อพัฒนาทักษะในการใช้เทคโนโลยี ตลอดจนทักษะที่จำเป็นในการวิจัยและพัฒนาซอฟต์แวร์ อย่างเช่น ทักษะในการเขียนโปรแกรม ให้เกิดนวัตกรรมเพื่อคนไทย ใหม่ เช่น ซอฟต์แวร์สั่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมเพื่อคนไทย ใหม่ เช่น สำหรับผู้คนในชุมชน ที่อยู่อาศัย จัดทำวาระรวมมือของนักพัฒนา ทั่วโลกที่มีภารกิจทำในสังคม	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการ ICT กระบวนการศึกษาธิการ กระบวนการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันการศึกษา ระบบบัญชีและบัญชีภาษากลาง สมาคมสมมติชนชาวไทย 							
1.2 ฝึกอบรมและคุณภาพของบุคลากรที่มีมาตรฐานสูง (High skilled professionals)								<ul style="list-style-type: none"> โครงการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยี ทางด้าน ICT เพื่อผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพสูง โครงการเร่งจัดการผลิตบุคลากร ด้านความมั่นคงปลอดภัยของ ระบบสารสนเทศ เช่น บุคลากรด้านศิริกรรมซอฟต์แวร์ (Software engineer) บุคลากรด้านคอมพิวเตอร์ ปลอดภัยของระบบและเครือข่าย ยังคงสนับสนุน โครงการจัดตั้งสถาบันวิศวกรรม (Information/Network security) บริหารจัดการความเสี่ยง ภัยคุกคามและศรัทธา ของบุคคลากรที่มีความสามารถ ในการผลิตเครื่องมือหรือภารกิจ ICT ในระดับแนว หัวเรือ อาทัพัฒนากำดังตัวราชสานัมพันธุ์หน่วยงาน ที่มีภารกิจความหลากหลาย และศักยภาพเข้มแข็งมาก ยิ่งๆ นั้น สถาบันการศึกษา ระบบบัญชีและบัญชีภาษากลาง

มาตราการ	หัวเรื่องที่เกี่ยวข้อง	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
(2) สนับสนุนและสร้างเสริมให้ครุภารต์จบการศึกษาในสถานศึกษา ที่มีความสนใจใช้ชีวิตรักษาสุขภาพทางกายภาพตามที่ต้องการ ชั้นต้น หรือสามารถศึกษาดูอยู่เดือนต่อเดือน สำหรับเด็กๆ เพื่อประเมินสายพัชรเป็นคุณลักษณะ ICT โดยอาจใช้กลไสทางแรงจูงใจ ผู้เรียนหรือผู้ร่วมงานผู้ร่วมงานตามความเหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวง ICT กระทรวงแรงงาน สถาบันการศึกษาและบุคลากร 						
1.3 สนับสนุนการพัฒนาอาจารย์ด้าน ICT ในสถาบันการศึกษารัตนโกสินทร์ศึกษา							
(1) เพิ่มศักยภาพอาจารย์ ด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาองค์ความรู้เชิงวิชาการ เทคโนโลยีใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง (Train the Trainer) เพื่อให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศและ ก้าวสู่สากล	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวง ICT กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันการศึกษาและบุคลากร / สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง สมาคมผู้ประกอบการ / สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 						
(2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาชญากรรมทางเยาวชนติดICT ลดลง ผ่านมาตรการเฝ้าระวัง ให้ความต้องการของภาคเอกชน ห้องเรียนและภาคชุมชน เช่น การจัดทำกิจกรรมในสถานประกอบการ ภาครัฐ โครงการวิสาหกรรม ทั้งนี้ให้วิธีสอนสนับสนุนหรือสร้างแรงจูงใจให้เด็กจักรกรรมต่างๆ ตามความ	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวง ICT สถาบันการศึกษาและบุคลากร สมาคมผู้ประกอบการ / สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 						

มาตราการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการร่วมด้วย
		2552	2553	2554	2555	2556	2557	
(3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรท่องเที่ยวจังหวัดพัฒนา ICT ขั้นสูง หรือ เทคโนโลยีใหม่ เพื่อสร้างองค์ความรู้ใน บริษัทท่องเที่ยว ลินคอล์นส์ ไปสู่การพัฒนา ท่องเที่ยวและขยาย โดยวิธีการสนับสนุน และสร้างแรงจูงใจตามความเหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการ วิจัยแห่งชาติ กระทรวง ICT กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะกรรมการบริหาร โครงการนวัตกรรมแห่งชาติ หรือ องค์กรภาคผนวกและ กลุ่มกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และจราจรท่องเที่ยว ที่จะจัดตั้งขึ้นในอนาคต สถาบันการศึกษาต่างๆ ภายใต้ส่วนราชการ 							
1.4 สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรด้าน ICT ที่อยู่ในภาคการผลิตและบริการ								<ul style="list-style-type: none"> โครงการร่วมกับการพัฒนาบุคลากร บุคลากรด้าน ICT ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน
(1) ยกระดับคุณภาพของบุคลากร ICT ในภาค การผลิตและบริการให้เป็นที่ยอมรับในระดับ นานาชาติ โดยสร้างเครือข่ายในการเชื่อมโยงและร่วมมือระหว่างวิชาชีพต่างๆ ผู้ประกอบและผู้บริโภค ผ่านระบบดิจิทัล การทำห้องปฏิบัติการ วิชาชีพที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวง ICT กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงการค้าต่างประเทศ ส่วน娘娘ประมงกอนการ/ กรมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 							

มาตรฐานการเร่งด่วน	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)	มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง	มาตรฐานการเร่งด่วน				
			2552	2553	2554	2555	2556
(2) กำหนดผลประโยชน์ให้กิจกรรมยังคงต่อเนื่องและยังคงความรู้จากภารกิจทั่วไปรวมตัวนักงาน ICT ของภาครัฐ ผู้ประกอบการไทยที่เข้าร่วมในโครงสร้างพื้นฐาน ดังกล่าว		<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวง ICT ● กระทรวงการคลัง ● สมนาคุณประจำองค์กร/ สมาคม วิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 					
(3) สร้างแนวคิดใหม่ประกอบการลงทุนใหม่ พัฒนาศักยภาพของบุคลากร ICT ในรูปแบบ ต่างๆ รวมถึงการฝึกอบรมทักษะ ICT ขั้นสูง โดยร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ หรือจัดให้มี กิจกรรมร่วมวิชาชีวภาพและสอนสนับสนุน การเสริมสร้างศักยภาพบุคลากร ICT		<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวง ICT ● กระทรวงการคลัง ● กระทรวงอุดหนทางรัฐบาล ● กระทรวงวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ● สถาบันวิศวศึกษาและอุดหนทาง วิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ● สมนาคุณประจำองค์กร/ สมาคม วิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 					
(4) สนับสนุนให้เกิดชุมชนของผู้พัฒนาในสาขา ต่างๆ อาทิ Open source software/ Embedded software/ Robotics- รวมถึงการร่วมกับผู้เชี่ยวชาญที่มีศักยภาพ สามารถเข้าร่วมโครงการระดับนานาชาติ สามารถเข้าร่วมโครงการระดับนานาชาติ (International forum) ได้ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ วิจัยพัฒนาต่อยอดเทคโนโลยี และทำให้เกิด ความเข้มแข็งของบุคลากร ICT ไทย		<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวง ICT ● กระทรวงวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ● กระทรวงศึกษาธิการ ● สถาบันวิศวศึกษาและอุดหนทาง วิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ● โครงการสนับสนุนให้เป็นสถาบัน นักพัฒนาซอฟต์แวร์เช่น โครงการวิชาชีว์ (International forum) 					

มาตรวัด	หน่วยงานที่ร่วมข้อมูล	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการร่วมด้วย
		2552	2553	2554	2555	2556	
II. การพัฒนาบุคลากรในสาขาวิชาชีววิทยา แหล่งน้ำและทุ่น้ำ							
1.5 สร้างเสริมให้การศึกษาในระบบழกและ ICT นำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพ							
(1) อบรม/พัฒนาศักยภาพด้าน ICT ให้กับครุภัณฑ์สื่อและ ICT ใหม่ๆ สำหรับการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพ	<ul style="list-style-type: none"> ● อบรม/พัฒนาศักยภาพด้าน ICT ให้กับครุภัณฑ์สื่อและ ICT ใหม่ๆ สำหรับการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพ ● อบรม/พัฒนาศักยภาพด้าน ICT ให้กับครุภัณฑ์สื่อและ ICT ใหม่ๆ สำหรับการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพ ● อบรม/พัฒนาศักยภาพด้าน ICT ให้กับครุภัณฑ์สื่อและ ICT ใหม่ๆ สำหรับการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพ 						
(2) ปรับปรุงหลักสูตรทางเรียนและการสอนหลากหลายรูปแบบ โดยใช้ความสำ็คัญภูมิภาคเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการติด วิเคราะห์ และการแก้ปัญหา โดยการใช้ ICT เป็นเครื่องมือ	<ul style="list-style-type: none"> ● ปรับปรุงหลักสูตรทางเรียนและการสอนหลากหลายรูปแบบ โดยใช้ความสำ็คัญภูมิภาคเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการติด วิเคราะห์ และการแก้ปัญหา โดยการใช้ ICT เป็นเครื่องมือ ● ปรับปรุงหลักสูตรทางเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการติด วิเคราะห์ และการแก้ปัญหา โดยการใช้ ICT เป็นเครื่องมือ ● ปรับปรุงหลักสูตรทางเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการติด วิเคราะห์ และการแก้ปัญหา โดยการใช้ ICT เป็นเครื่องมือ 						
(3) ให้มีการเรียนการสอนในรูปแบบจริงบูรณาภรณ์ ในการใช้ ICT ในหลักสูตรทางานค์ ดังเดิมและเพิ่มเติมร่วมกับ ICT ตลอดไปจนกว่าจะระดับชั้นมัธยมศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ● ให้มีการเรียนการสอนในรูปแบบจริงบูรณาภรณ์ ในการใช้ ICT ในหลักสูตรทางานค์ ดังเดิมและเพิ่มเติมร่วมกับ ICT ตลอดไปจนกว่าจะระดับชั้นมัธยมศึกษา ● ให้มีการเรียนการสอนในรูปแบบจริงบูรณาภรณ์ ในการใช้ ICT ในหลักสูตรทางานค์ ดังเดิมและเพิ่มเติมร่วมกับ ICT ตลอดไปจนกว่าจะระดับชั้นมัธยมศึกษา ● ให้มีการเรียนการสอนในรูปแบบจริงบูรณาภรณ์ ในการใช้ ICT ในหลักสูตรทางานค์ ดังเดิมและเพิ่มเติมร่วมกับ ICT ตลอดไปจนกว่าจะระดับชั้นมัธยมศึกษา 						<ul style="list-style-type: none"> ● โครงการจัดทำหลักสูตรการเรียน การสอนใหม่ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญในภาคี ICT เพื่อใช้เป็นแหล่งสูตรภาคี แบ่งคับ派สำหรับศึกษาระดับต่างๆ

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมมือ	ระบบตรวจสอบดำเนินการ (ป.ต.)						โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	2557	
(4) ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพเชิงนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล สร้างวิชาชีวะด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ให้เยาวชนสามารถเข้าถึงสื่อที่มีอยู่แล้วในสังคมทางเดิมๆ ได้มากขึ้น และรับจ้างพัฒนา (ในส่วนที่ยังไม่มี) และมีผู้นำการวิเคราะห์คุณภาพและล้ำให้เผยแพร่ทางโลกโซเชียล ทั้งในรูปแบบ on-line และ/หรือ off-line ตามความเหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวงศึกษาธิการ ● กระทรวง ICT ● สมาคมแห่งประเทศไทยฯ / สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 							
(5) ส่งเสริมให้จัดทำและใช้นวัตกรรมนวัตกรรมที่ประยุกต์ใช้กับภาคอุตสาหกรรม หลักทรัพย์แบบ หลักทรัพย์ทางวิชาและรัฐบัญชี และสถาปัตยกรรม จึงให้เกิดการแลกเปลี่ยนระหว่างนักเรียนในสื่อสิ่งพิมพ์และนักเรียนอื่นได้ร่วมใช้ชีวิตร่วมกับครุภัณฑ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน ในการสร้างและเรียนรู้ตั้งแต่โภคภัณฑ์ไปจนถึงวัสดุทางสถาปัตยกรรม ให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการส่งเสริมการใช้ครุภัณฑ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน ให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวงศึกษาธิการ ● กระทรวง ICT ● สำนักงานปลัดกระทรวงและปลัดเมืองพิษสากล (องค์กรมหาชน) ● สมาคมแห่งประเทศไทยฯ / สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 							

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมข้อตกลง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการร่วมด้วย
		2552	2553	2554	2555	2556	2557	
(6)	<ul style="list-style-type: none"> สนับสนุนและเสริมให้เด็กชุมชนออนไลน์ (On-line community) ของนักเรียนเพื่อเป็นเว็บไซต์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเห็นที่หลากหลาย การแสดงความคิดเห็นที่ยกย่องหรือหัวที่แสดงผลลัพธ์ ความต้องการเรียนรู้ โดยสร้างแรงจูงใจให้เด็หมาดู เช่น กิจกรรมอย่างที่ชาวลูกชุมชนที่มีการแลกเปลี่ยนเชิงสร้างสรรค์ ให้ร่วงແນ่ำถ้วนๆ ที่ดูแล/ทำคิริยาให้เด็กชุมชนตั้งแต่ล้า 	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวง ICT สถาบันสตรีมารจัดการความรู้เพื่อสังคม สมาคมผู้ประกอบการ/ สมาคมวิชาชีพที่ร่วมด้วย 						
(7)	<ul style="list-style-type: none"> จัดให้มีการประมูลผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวกับ ICT ที่ได้ดำเนินการแล้ว โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการเรียน เพื่อใช้ประกอบการพัฒนาฯ ในการวางแผนและการดำเนินงานในระยะต่อไป 	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวง ICT สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรประเมินฯ) สำนักงานประเมินฯ 						
1.6 พัฒนาทักษะ ICT แก่แรงงานในสังกัด								
ประกอบด้วย								
(1)	<ul style="list-style-type: none"> สร้างความตระหนักรู้แก่สถานประกอบการทั่วไป ประจำชีวิตรายการใช้ ICT และสร้างเครือข่ายจัดสถานประกอบการที่นำการพัฒนาครุภูมิและทักษะทาง ICT แพร่กว้าง ทั้งในวงการผู้ประกอบการที่มีภาระและภาระทาง ICT (Train, Re-train, แลด Converion program) 	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวง ICT กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงแรงงาน กระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการ สถาบันผู้ประกอบการ/ สมาคมวิชาชีพที่ร่วมด้วย สมาคมผู้ประกอบการ/ สมาคมวิชาชีพที่ร่วมด้วย 						<ul style="list-style-type: none"> โครงการรัฐตั้งสถาบันพัฒนาฯ (ดู 1.2)

มาตรฐานการเรียนรู้	หัวข้อที่เกี่ยวข้อง	ระบบผลิตภัณฑ์					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
(2) สร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในรูปแบบ PPP เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบ e-Learning สำหรับการเรียนรู้ ICT หลักสูตรตามที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ของภาครัฐ ในเชิงเนื้หาสาระและวิชาการนำเสนอ เพื่อให้สถานประกอบการได้ปรับเปลี่ยน วิชาชีพที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการดิจิทัลและการออกแบบ ICT กระบวนการอุตสาหกรรม กระบวนการทางวิชาชีพ สภาพอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมนักวิชาชีพคุณภาพ/ สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 						
1.7 พัฒนาความรู้และทักษะด้าน ICT และบุคลากรภาครัฐ							<ul style="list-style-type: none"> โครงการจัดทำมาตรฐานความรู้ ด้าน ICT สำหรับข้าราชการและบุคลากรของรัฐ โครงการศึกษาแนวทางและกลไกในการประเมินและทดสอบความรู้ ด้าน ICT ของข้าราชการและบุคลากรของรัฐ โครงการพัฒนาคุณภาพ ICT ให้มีมาตรฐานที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล อบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้เกิดการพัฒนาบุคลากรด้าน ICT ให้มีความรู้ความสามารถมาก และทักษะที่สอดคล้องกับมาตรฐานของ ตำแหน่ง รวมถึงการนำความรู้นั้นไปใช้ ประโยชน์ในการบริหารและวิเคราะห์

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	2557	
(2) จัดตั้งสถาบันพัฒนาศักยภาพด้าน ICT ให้กับบุคลากรภาครัฐ ทั้งบุคลากรครุภัณฑ์ และบุคลากรตำแหน่งที่ใช้ ICT เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน โดยใช้กลไกความร่วมมือของภาคเอกชนตามความเหมาะสม ให้เน้นการพัฒนาบุคลากรในส่วนที่ขาดแคลนหรือมีความต้องการสูงกว่าอื่น อาทิ ตำแหน่งนักวิชาชีพอยู่ต่ำอย่างระบบน้ำสารสนเทศ (Information security) ด้านวิศวกรรมเครือข่าย (Network engineer)	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวง ICT สำนักงานคณะกรรมการวิทยุและก่อรัมย์สื่อสารแห่งประเทศไทย ประจำราชอาณาจักร สำนักงานคณะกรรมการวิทยุและก่อรัมย์สื่อสารแห่งประเทศไทย ประจำราชอาณาจักร สำนักงานคณะกรรมการวิทยุและก่อรัมย์สื่อสารแห่งประเทศไทย ประจำราชอาณาจักร สำนักงานคณะกรรมการวิทยุและก่อรัมย์สื่อสารแห่งประเทศไทย ประจำราชอาณาจักร สำนักงานคณะกรรมการวิทยุและก่อรัมย์สื่อสารแห่งประเทศไทย ประจำราชอาณาจักร 						<ul style="list-style-type: none"> โครงการจัดตั้งสถาบัน e-Government เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถด้าน ICT ให้กับบุคลากรภาครัฐ 	
(3) ให้มีเว็บไซต์ คัดโดยแบ่ง ทุกส่วนสนับสนุนการอบรมการศึกษาต่อ และเอกสารสร้างก้าวหน้าในการทำงาน (Career path) ที่เหมาะสมแก่บุคลากร ICT ภาคธุรกิจ ทั้งนี้เพื่อกำหนดมาตรฐานสำหรับคุณภาพบุคลากรที่กำหนดให้ ประเมินคุณภาพเชิงคุณภาพและผลงานของมาตราการที่กำหนดให้รับบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีเพื่อต่อสู่การต่อยอดอาชีวศึกษาและศักยภาพ ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อต่อยอดอาชีวศึกษาและศักยภาพ ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ CIO สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารจัดการ ICT ของหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต่อไป	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการวิทยุและก่อรัมย์สื่อสารแห่งประเทศไทย ประจำราชอาณาจักร กระทรวง ICT องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 						<ul style="list-style-type: none"> โครงการศึกษาเพื่อประเมินผลการดำเนินงาน ทุกหน่วยงานของรัฐ ผ่านช่องทางออนไลน์ ทางโน้ตบุ๊กส่วนกลาง ที่จะช่วยลดภาระต่อผู้ใช้งาน 	

มาตราการ	ห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	2557	
(4) พัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็น ทั้งด้าน ICT และด้านการบริหารจัดการ ให้แก่ CIO ทั้งก่อน ในส่วนกลาง สำนักภารกิจ และส่วนห้องรัตน์ (ห้องตู้ชั้นต่ำๆ) อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นผู้นำและรับผิดชอบการบริหารจัดการ ICT ให้ทันสมัย (ระดับงานทั่วไป) ตามที่ได้ระบุไว้ในแบบสำรวจและประเมินผล	<ul style="list-style-type: none"> สำังงานด้านคอมพิวเตอร์และการใช้ซอฟต์แวร์ กระบวนการบริหารจัดการ กระบวนการบริหารจัดการ ICT องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระบวนการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เทคโนโลยี 							
(5) พัฒนาความรู้และทักษะที่เกี่ยวกับซอฟต์แวร์ โอลิฟหรือสูญญากาศของระบบฐานข้อมูล เพื่อให้มีการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพและเพิ่มขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการ ICT กระบวนการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถานที่ทำงานที่ดี ระดับมาตรฐานศึกษา 							
1.8 พัฒนาการเรียนรู้ ICT หลากหลาย เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชนทั่วไป								
(1) จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์บริการสาธารณสุขชุมชน ที่หลัก หน่วยงาน ๓ แห่งการดำเนินงานในปัจจุบัน และใช้เป็นข้อมูลประกอบในการกำหนดแผนทางการทั้งในระยะshort-term	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการ ICT กระบวนการศึกษาพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 							

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมข้อมูล	ระบบตรวจสอบการดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	2557	
(2)	<ul style="list-style-type: none"> จัดทำแบบสำรวจเรียนรู้ ICT ของชุมชน โดยพัฒนาจากผู้ดูแลชุมชน หัวหน้างาน หรือสถานที่ที่มีอยู่ เช่น ห้องเรียนสุดยอดแห่งชาติ และ วัด ศูนย์สารสนเทศชุมชน โดยมีสื่อเล็กหลากหลายเช่น กีฬาและกีฬาทางอาชญากรรม สำหรับเด็กและเยาวชน ให้บริการผ่านเว็บไซต์ชุมชน ตามความเหมาะสม รวมถึงการพัฒนาเว็บไซต์ (Portal) เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึง แหล่งความรู้ข้อมูล ที่จะเป็นประโยชน์แก่ อายุพิเศษการต่อรองชีวิตระหว่างจังหวัดประชารชน โดยส่วนหนึ่งจะเป็นเครื่องมูลลากลาง ที่ใช้ได้กับ ทุกแห่ง ทุกพื้นที่ และส่วนหนึ่งเป็นช่องจด ห้องเรียน ชั้นต่ำ ให้ชีวภัลกิจความร่วมมือกับ ภาคเอกชน และ/หรือหน่วยงานภาครอง ท้องถิ่นระดับต่อไปๆ 	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการ ICT กระบวนการเบ็ดเตล็ดและการสนับสนุน สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ กระบวนการปกครองส่วนท้องถิ่น กระบวนการพัฒนาชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน 					<ul style="list-style-type: none"> โครงการพัฒนาทักษะและการเรียนรู้เชิงICT ของชุมชน ผ่านศูนย์สารสนเทศชุมชน 	
(3)	<ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการวิเคราะห์เนื้อหา (Content) ฐานข้อมูล และโปรแกรมประยุกต์ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอวัยวะและการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชน ไม่ เช่น ฐานข้อมูลต้นกำเนิดของโรคต่างๆ ด้านสุขภาพ และ การรักษาพยาบาล ฯลฯ ที่ใช้งานง่าย สามารถนำไปใช้ต่อส่งผ่านคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์เคลื่อนที่ 	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการ ICT กระบวนการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระบวนการศึกษาธิการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมชุมชนและภาคอุตสาหกรรม วิชาชีพที่เกี่ยวข้อง องค์กรพัฒนาเอกชน 						

มาตราการ	ห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้อง	ระบบตรวจสอบดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
(4) สนับสนุนให้เกิดศูนย์ร้อม-ร่วงตัว ICT ในชุมชนท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถนำอุปกรณ์ ICT ที่ไม่ย่อยใช้ประโยชน์ได้สูงสุดและอย่างดีมีค่า ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อีกทั้ง ยังเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ในพื้นที่ชุมชน ให้เข้ากับอุปกรณ์ ICT ให้ชุมชนท้องถิ่น โดยใช้เครือข่ายการสนับสนุนความร่วงซ้อม-สร้างอุปกรณ์ ICT จากสถาบัน การศึกษา และผู้ประกอบการท้องถิ่น	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการ ICT กระบวนการศึกษาชีวภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมานฉันท์ประจำ comunità วิชาชีพที่เกี่ยวข้อง องค์กรพัฒนาเอกชน 						
(5) ค้นหาผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Champion/Change agent) ในพื้นที่ (อาทิ ผู้นำชุมชน) ที่มีความสนใจ เพื่อให้เป็นผู้นำในการขับเคลื่อนให้เกิดการเรียนรู้และใช้ประโยชน์จาก ICT ในชุมชน โดยรับให้การสนับสนุนตามความเหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการ ICT กระบวนการมหาดไทย กระบวนการศึกษาชีวภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมานฉันท์ประจำ communauté วิชาชีพที่เกี่ยวข้อง องค์กรพัฒนาเอกชน 						

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมข้อมูล	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการร่วมด้วย
		2552	2553	2554	2555	2556	
1.9 พัฒนาการเรียนรู้ ICT และต่อยอดโอกาสผู้ใช้							
(1) ส่งเสริมการจัดทำและเผยแพร่สื่อการเรียนรู้ ทางผู้ดูแลระบบ ให้สามารถเข้าถึงได้โดยผู้พิการ ได้แก่ ผู้สูงอายุ เช่น หนังสือเสียงแบบ DAISY (Digital Accessible Information System) ลักษณะสื่อสารที่เข้าถึงง่ายสำหรับผู้พิการทางการไดยน เป็นต้น	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ กระบวนการ ICT กระบวนการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สภากาชาดไทยบูรณาการและสนับสนุนการดำเนินการ ประเทศไทย สมาคมผู้ดูแลผู้พิการ สภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย สมาคมผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย สมาคมผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย วิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 						

มาตรฐานการ	หัวข้อทางที่เกี่ยวข้อง	ระบบตรวจสอบดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
(2) ส่งเสริมให้ผู้ดูแลเอกสาร ผู้พิพากษาและผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงเอกสารบนเว็บอย่างที่ไม่มีอัตโนมัติ ให้เข้าถึงได้โดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสม เช่น มาตรฐานการเข้าถึงข้อมูลที่เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ (Web accessibility) สำหรับผู้พิการทางการเห็น, การฟังทำ Closed caption สำหรับผู้พิการทางการได้ยิน ไปจนถึง	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ การงาน ICT กระบวนการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะกรรมการวิจัยฯ คณะกรรมการพัฒนาชีวิตร่วมกับภาคเอกชน หรือองค์กรนักวิชาการ องค์กรภาคบูรณาภิการ ประกอบด้วย บริษัทฯ และภาคเอกชนที่จะจัดตั้งขึ้น สภากาชาดไทย ประจำทุกแห่งประเทศไทย สมาคมนักพิการไทย ประจำทุกแห่งประเทศไทย สภานิติบัญญัติและจัดการ สมาคมนักกฎหมาย ประจำทุกแห่งประเทศไทย สมาคมนักกฎหมาย ประจำทุกแห่งประเทศไทย สมาคมนักกฎหมาย ประจำทุกแห่งประเทศไทย วิชาชีพเดียวขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> โครงการขั้นตอนร่างกิจกรรม เว็บไซต์ภาครัฐ ให้ติดตามมาตรฐาน Web accessibility โครงการศึกษาแนวทางการประยุกต์ใช้ Closed caption ใน การพัฒนาสื่อให้ภาคเอกชนเข้าร่วม ประ策ไทย 					

มาตราการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการร่วมด้วย
		2552	2553	2554	2555	2556	
(3) ส่งเสริมการจัดทำเทคโนโลยี たりซึ่งก่อประโยชน์ให้แก่ประเทศอย่างดี สำหรับสังคมและชุมชน ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพ ให้สามารถเข้าสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ผ่านการสนับสนุนการต่อยอดเทคโนโลยีสื่อสาร ผลิตครัวเรือนรักษาระบบดูแลสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ ให้เป็นไปอย่างยั่งยืน	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ● กระทรวง ICT ● กระทรวง พัฒนาสังคมและความมั่นคง ● กระทรวงศึกษาธิการ ● สถาบันวิจัยศึกษาและนวัตกรรมสังคมฯ ● สำนักงานคณะกรรมการวิจัยและพัฒนา ● สถาบันพิการทุกประเภท ● สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ● สถาบันสหศึกษาและเทคโนโลยีไทย ● สมนักงานสหศึกษาแห่งประเทศไทย ● สมานักงานภาษาไทย สถาบันภาษาไทย วิชาชีพท่องเที่ยวชุมชน 						<ul style="list-style-type: none"> ● โครงการส่งเสริมหน่วยงานภาครัฐ วิจัยด้าน ICT สำหรับผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้สูงอายุ

มาตราการ	ห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้อง	ระบบตรวจสอบดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
(4) สนับสนุนให้มีอุปกรณ์ ICT ซุปเพอร์แลบ เนื้อหาสาระติดตั้ง รวมทั้งเทคโนโลยี สิ่งอันดับความสะอาดที่เหมาะสม ในห้องซุบดูของสมาร์ทพาร์ค และปรับปรุง เรียนร่วม เพื่อยืนแผลงเรียนรู้สำหรับผู้พิการ ให้ก่อให้เกิดความเสียหาย	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวงการพัฒนาสังคม และดูแลคนชราของมนุษย์ ● กระทรวงศึกษาธิการ ● กระทรวง ICT ● กระทรวงวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ● สถาบันการศึกษาและต้นยุคสมัยภาษา ● สำนักงานบริหารและพัฒนา องค์กรภาครัฐ ● สถาบันพิการทุกประเภท แห่งประเทศไทย ● สมาคมนักพิการ 						
(5) สร้างความร่วมมือกับสถาบันภาษาอัญเชิง สายอาชญากรรมและอาชญากรรมสูง เช่น จัดอบรมความรู้ด้าน ICT แก่ผู้สูงอายุสูงใน โดย衷ใจเชื่อสถาบันพิการของมหาวิทยาลัยและ/or สถาบันการศึกษาที่ภาคกลางอยู่ท่ามกลาง สถานการณ์ทางการเมืองที่ไม่สงบ	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวงการพัฒนาสังคม และดูแลคนชราของมนุษย์ ● กระทรวง ICT ● กระทรวงวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ● กระทรวงศึกษาธิการ ● สถาบันการศึกษาและต้นยุคสมัยภาษา ● สำนักงานสูงอายุแห่งประเทศไทย 						

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมข้อมูล	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	2557	
III. มาตรการสนับสนุนด้านICT								
1.10 พัฒนาระบบฐานข้อมูลสำหรับศูนย์กลาง ICT ของประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผน ด้านการพัฒนาสำนักนายกรัฐมนตรี โดยมีตัวอย่างเช่น ข้อมูลสำหรับจัดทำแบบฟอร์มข้อมูลทางราชการ ตามที่ต้องการ ทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการได้โดยตรง ผ่านช่องทาง ICT ด้วย ปริมาณการผลิตข้อมูลการคิดอย่างต่อเนื่อง ค่าใช้จ่าย จำนวนครั้งต่อปี คาดว่าเงินเดือน/ค่าจ้าง จำนวนครั้งต่อปีประมาณ ๒๐๐๐๐๐ บาท คาดว่าสามารถลดเวลาการดำเนินการและก้าวไปตามมาตรฐานวิชาชีพ เป็นต้น	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวง ICT กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน สมាជົນປະກອບການສໍາຄັນ วิชาชีพเกี่ยวกับข้อมูล 						<ul style="list-style-type: none"> โครงการรัฐทำแผนพัฒนาบุคลากร ICT ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2553-2557) 	
1.11 ส่งเสริมเทคโนโลยีและสื่อสารมวลชนองค์กรในระบบ หรือเครือข่ายที่ส่งเสริมการใช้ICT อย่างสร้างสรรค์	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวง ICT กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงวัฒนธรรม องค์กรภาครัฐส่วนหนึ่งที่มี สมាជົນປະກອບການ/ สมາຄມ วิชาชีพเกี่ยวกับข้อมูล 							
1.12 ส่งเสริมให้มีการแปลงสื่อที่มีประโยชน์เจ้า ภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย และนำมายังเพร หลากรายชื่อทางตามความเหมาะสม รวมทั้งภาษาสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้คนไทยได้เข้าถึงแหล่งความรู้ที่ ประโยชน์	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวง ICT สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ ความรู้ สมាជົນປະກອບການ/ สมາຄມ วิชาชีพเกี่ยวกับข้อมูล 							
1.13 สนับสนุนให้คนไทยมีความรู้และทักษะทาง ภาษา ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศ อื่นๆ ที่ใช้ในการศึกษา ในการทำงาน ให้กับบุคลากร สถาบันการศึกษาทุกระดับ สู่สาธารณะ โดยควรร่วมมือกันด้วยการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ตลอดจนการสนับสนุนทางด้านการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวงศึกษาธิการ สถาบันการศึกษาทุกระดับ 							

มาตราการ โครงการเร่งด่วน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกรอบระยะเวลาในการดำเนินการ
ยุทธศาสตร์ที่ 2: การบริหารจัดการระบบ ICT ของประเทศไทยอย่างมีธรรมาภิบาล

“ปรับปรุงการบริหารจัดการและภารกิจภายใน กลไกและกระบวนการให้สามารถตัดสินใจได้โดยอิสระและรวดเร็ว ภายใต้การตรวจสอบและการรักษาความปลอดภัยของระบบสารสนเทศ ให้มีมาตรฐานกิจกรรม 透明และโปร่งใส”
ความมุ่งเน้นของการพัฒนาICT ของประเทศไทยอย่างคุ้มค่า และการมีส่วนร่วมของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง”

มาตราการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
2.1 ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารและภารกิจด้าน ICT ระดับชาติ							<ul style="list-style-type: none"> โครงการเร่งด่วนดังนี้ทั้งหมด ที่ร่วมผู้ดูแลระบบหลักตัวของประเทศไทย ตัวนี้ ICT ของประเทศไทยและ ประเทศไทยมีให้เกิดการพัฒนา แบบบูรณาการ (ตามที่ระบุใน บทเฉพาะกาล มาตรา 57 ของ พระราชบัญญัติปรับปรุงกฎหมาย ที่บังคับใช้ พ.ศ. 2545)
(1) ให้มีหน่วยงานกลางภายนอกประจำไว้ในกระทรวง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่รับผิดชอบในการผลิตนวัตกรรมด้าน ICT ของประเทศไทย รวมถึงการจัดทำนโยบายและ แผนแม่บท ICT การกำหนดฐานข้อมูลและสิ่งต่างๆ แผนสิ่งงาน ปฏิบัติ และการพัฒนาภาษาไทย การพัฒนามนุษย์มีคุณภาพ ตามแผนพัฒนาชีวิตด้วยมาตรฐานสากล อย่างต่อเนื่อง โดยมีความต้องทุ่มเทในการ ดำเนินงาน มีกลไกที่สามารถประเมินกัน ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดการพัฒนาแบบบูรณาการ	<ul style="list-style-type: none"> คณะกรรมการเทคโนโลยีสาร สื่อสารและสื่อสาร แห่งชาติ กระทรวง ICT สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา ภาษาไทยแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา ภาษาไทยแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา ภาษาไทยแห่งชาติ 						

มาตราการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการร่วมด้วย
		2552	2553	2554	2555	2556	
(2) ส่งเสริมชุมชนเมืองท่องเที่ยวน่าท่องเที่ยวที่มีมนต์เสน่ห์ เป็นแหล่งนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่มีเอกลักษณ์ ทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยการจัดตั้งสำนักงาน ICT และบูรณาการให้เหมาะสม สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติตัวตัวอย่าง เช่น ทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 และ 2551 และกำกับดูแลการบูรณะปรับปรุงหมู่บ้านท่องเที่ยวตาม มาตรการพิเศษ ประจำท้องถิ่น	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาชีวภาพและสุขภาพ عامICT กระทรวงICT กระทรวงการคลัง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาชีวภาพและสุขภาพ عامICT กระทรวงการคลัง คณะกรรมการพัฒนาชีวภาพและสุขภาพ عامICT 						<ul style="list-style-type: none"> โครงการจัดตั้งสำนักงาน ICT และบูรณาการเชิงรุกของไทย อิเล็กทรอนิกส์
(3) สนับสนุนการจัดตั้งสภาค.ICT โดยพัฒนาและประเมินศักยภาพของผู้นำท้องที่เป็นตัวแทนของกลุ่มผู้ประกอบการขนาดICT ให้นำที่น่าสนใจและให้ความเห็นด้านการพัฒนาICT ต่อรัฐบาล ร่วมกับชุมชนในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ตลอดจนเป็นตัวแทนภาคเอกชนในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการทำางานร่วมกัน ภาควิจัย เพื่อผลสัมฤทธิ์ในการทำงานแบบบูรณาการและเชิงรุก (Public-Private Partnership: PPP)	<ul style="list-style-type: none"> คณะกรรมการพัฒนาชีวภาพและสุขภาพ عامICT กระทรวงICT สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาชีวภาพและสุขภาพ عامICT วิจัยเชิงทฤษฎีเชิงรุก 						<ul style="list-style-type: none"> โครงการจัดตั้งสภาค.ICT

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมมือ	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
(4) สร้างผลประโยชน์จากการทำงานเพื่อให้เกิดความร่วมมือและการประเมินการ ระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่ร่วมช่องบันกรับผิดชอบ ICT ของประเทศไทย และให้การสนับสนุนที่สอดคล้องกับการพัฒนา ICT ของประเทศไทย สำหรับตัวบุคคล ในการรับรองการปฏิบัติราชการ ตามเงื่อนไขสำคัญ ให้กับบุคคลที่ได้รับการประเมินผล ภาระการของส่วนราชการเพื่อกำหนดวิธีการประเมินผล การทำให้งานไปตามลำดับ	<ul style="list-style-type: none"> คณะกรรมการวิทยุโทรทัศน์สาธารณะแห่งประเทศไทย และชั้ตติ กระทรวง ICT กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะกรรมการธุรกิจการค้าและนักลงทุนต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาวัฒนาฯ รับประทานวิชาการ คณะกรรมการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิจิตร โทรคมนาคมที่จังหวัดทั่วประเทศ 						<ul style="list-style-type: none"> โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถาบัน CIO ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
(5) มอบหมายให้องค์กร/หน่วยงานที่พำนัช ทำหน้าที่รับผิดชอบการนำร่อง ICT หรือ การนำกลั่นมาใช้ซ้ำ (Reuse) ของผลิตภัณฑ์ และอุปกรณ์ ICT เพื่อป้องกันผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมจากการใช้โทรศัพท์มือถือ (รุ่นที่ ขยะพัง การสิ้นเปลืองทรัพยากร ฯลฯ) โดยองค์กร/หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายควรมุ่งสร้างสรรค์สู่สังคมและสามารถปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวง ICT กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิจิตร โทรคมนาคมที่จังหวัดทั่วประเทศ 						

มาตราการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการร่วมด้วย
		2552	2553	2554	2555	2556	
(6) มือจัดทำหนังสือที่รับผิดชอบงานติดตามความ มั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศ (Information security) ของประเทศไทย โดยให้ทำ หนังสือไปยังหน่วยศึกษาธิคัณเพื่อกราฟิกและบันทึก ^๑ และแนวทางด้านความมั่นคงปลอดภัยของ ระบบสารสนเทศในเว็บไซต์ รวมถึง กำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง พัฒนาคุณภาพ หรือถ่ายทอดความรู้ในเรื่องต่างๆ ให้แก่ หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และ ประสานการดำเนินงานกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดการปฏิริบูรณ์อย่างมีประสิทธิภาพ และมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งเป็นจุดศักดิ์สิทธิ์ที่หมายจะ ดึงล้ำ ควรเป็นศักดิ์สิทธิ์ในสมัยใหม่ เช่น และสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ							

มาตราการ	พัฒนาที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการร่องร้าว
		2552	2553	2554	2555	2556	2557	
2.2 ปรับปรุงระบบการจัดทำ/เสนอองบประมาณ และกระบวนการพิจารณาจัดสรรงบประมาณดำเนิน ICT เพื่อให้เกิดการใช้จ่ายอย่างคุ้มค่า								
(1) สร้างกลไกการทำงานร่วมกันระหว่างสำนักงาน งบประมาณ กระทรวง ICT และ CIO ภาคธุรกิจ ในการจัดทำและพิจารณางบประมาณตามตัวหัว ICT เพื่อให้การจัดทำส่วนใหญ่รวมไป ประสัมพันธ์ ก่อร่องร้าว ฝ่ายสนับสนุนภาระ ลิดภารซึ่งก่อให้เกิดการใช้จ่ายอย่างคุ้มค่า หางาน ไม่สามารถขอของเพื่อทราบ หรือขาดงาน ทางเลือกอีกทั้งเป็นคนกลางที่ตรวจสอบตัวอย่าง เพื่อความเหมาะสมของการใช้งานงบประมาณ	● กระทรวง ICT ● สำนักงบประมาณ ● CIO ภาคธุรกิจ ● ผู้ดูแล ICT							
(2) กำหนดให้มีการศึกษาความเป็นไปได้ของ โครงการ (Feasibility study) สำหรับโครงการ ใดๆ ของรัฐ ที่มีผลลัพธ์ทาง ICT (ICT content) ในคราวางแผนรองรับภัยพิบัติ 300 ล้านบาท โดยในกระบวนการศึกษา ให้มีการขอความ คิดเห็นจากสถาบัน ICT และหน่วยงานที่ได้รับ ประโยชน์ในภาคตากลาง ทั้งนี้ เมื่อมีการ ดำเนินโครงการ ให้จัดทำงบประมาณซึ่งขอรับ โครงการ คำขอรับงบประมาณโดยร้อยละ 70 ของตัว งบเงินงบประมาณ ระยะเวลาและผู้รับผิดชอบการ (ผู้รับเหมา) ให้สามารถขอรับงบประมาณร่วม กันขององค์กรรัฐและเปรียบเทียบกันเพื่อใช้ชุมชน จ้านวนมาก	● กระทรวง ICT ● กระทรวงการคลัง ● สำนักงบประมาณ ● ผู้ดูแล ICT							

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมข้อมูล	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการร่วมด้วย
		2552	2553	2554	2555	2556	
(3) จัดสรรงบประมาณผลักดัน ICT ให้สอดคล้องกับ พิธีทางและแนวทางที่กำหนดใหม่มาสด้วย ICT	<ul style="list-style-type: none"> การท่องICT สำนักงบประมาณ 						
(4) ให้มีกลไกการตรวจสอบและกำกับประเมินผล ความสำเร็จของโครงการและภารกิจที่ งบประมาณทุกๆ ห้าปี ให้รวดเร็วมากกว่า ดำเนินงานและมีส่วนลดสุดการดำเนินงาน	<ul style="list-style-type: none"> การท่องICT กระทรวงการคลัง สำนักงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา ระบบราชการ สภา ICT องค์กรภาคประชาธิรัฐที่เกี่ยวข้อง 						
2.3 พัฒนาและปรับปรุงกฎหมายกรุงเทพฯให้อื้อ ต่อการใช้ ICT และการทำธุรกรรมทาง อิเล็กทรอนิกส์							
(1) พัฒนาและปรับปรุงกฎหมายกรุงเทพฯเป็น ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เข้ากับต่อการใช้ ICT และการ ทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ รวมที่จะเกิดน าภัยหมายที่ยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ เช่น กฎหมายการซื้อขายตราสารพันธุ์ สาธารณูปโภคที่มีความซับซ้อนสูง บุคคล ยังคงให้เอกสารมีผลบังคับใช้ได้เร็ว อีก	<ul style="list-style-type: none"> คณะกรรมการธุรกิจนโยบาย สาธารณะและสื่อสาร แห่งชาติ กระทรวง ICT สำนักงานปลัดสำนัก นโยบายด้านเทคโนโลยี คณะกรรมการธุรกรรมทาง อิเล็กทรอนิกส์ 						

มาตราการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
(2) จัดให้มีศักยภาพในการปฏิรูปประเทศด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม และการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชนและผู้ประกอบการ	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวง ICT กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม คณะกรรมการธุรการประจำสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแสพต สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและวิสาหกิจขนาดย่อม คณะกรรมการพัฒนาภาคใต้ คณะกรรมการวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง 						<ul style="list-style-type: none"> โครงการสร้างความตระหนักรู้และส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย ICT และกลไกการมีส่วนได้ส่วนเสียในกระบวนการทางไซเบอร์ โครงการพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมให้มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมาย ICT โครงการศึกษาเพื่อประเมินผลในภาระสังคมไทยให้ออก
(3) สร้างแก้ไขให้เกิดความยั่งยืนในวิธีการจัดซื้อจัดจ้างผลิตภัณฑ์หรือระบบงาน ICT ของภาครัฐโดยใช้เงิน公共ตามสำาร์จของงานและจัดทำมาตรฐานการบริโภคที่ดีตามมาตรฐานสากล และให้พัฒนาไปสู่ระบบงานประมวลผลที่มีประสิทธิภาพ เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันในภูมิภาค	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยและพัฒนา สำนักงานบริการด้านวิชาชีพ เพื่อช่วยเหลือภาคเอกชน ดำเนินงานบริหารโครงการ หรือตัวจัด รวมจัดให้มีประสิทธิภาพ ให้เกิดความต่อเนื่อง การประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ที่มีคุณภาพ 						

มาตราการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
2.4 ปรับปรุงระบบฐานข้อมูลตัวชี้วัดสถานการณ์การพัฒนา ICT ของประเทศไทย เพื่อสนับสนุนการติดตามประเมินผลการพัฒนา ICT ของประเทศไทย และการดำเนินการตามแผนแม่บท ICT							
(1) จัดทำฐานข้อมูลรายการตัวชี้วัดหลักของการพัฒนา ICT ของประเทศไทย (ICT core indicators) โดยกำหนดให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแต่ละด้านนำไปร่วมปรับปรุงและให้หน่วยงานติดตาม แล้วซึ่งกันและกันโดยตลอด ประกอบด้วย หน่วยงานกลางเพื่อเผยแพร่ให้หน่วยงาน/ประชาชนรับทราบทั่วไป รวมทั้งให้มีการศึกษาติดตามการพัฒนาตัวชี้วัดฯ ทั่วไป ไม่ว่าจะด้วยมาตรฐานเดียวกัน หรือร่วมปรุงตัวชี้วัดของประเทศไทยให้เหมาะสมสมตามกาลเวลา	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวง ICT ● ทุกกระทรวง/กรม/หน่วยงานที่มีการจัดทำฐานข้อมูลให้รายชื่องาน 						
(2) จัดทำระบบรายงานผลความก้าวหน้าของกรุงเทพมหานครต่อตัวแทนผู้นำเมืองฯ ผ่านสื่อออนไลน์ โดยนับตัวชี้วัดที่กำหนดให้หน่วยงานที่รับผิดชอบประเมินหัวข้อมูลที่ต้องการได้โดยตรง พร้อมรับฟังความคิดเห็นของผู้นำเมืองฯ ที่ต้องการทราบ	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวง ICT 						

มาตรฐานการ โครงการเรื่องต่อว่า แห่งยุคหนึ่งที่ก่อความชื่นชม และการยอมรับของชาวโลกในการทำหน้าที่ มาตรฐานการ โครงการเรื่องต่อว่า แห่งยุคหนึ่งที่ก่อความชื่นชม และการยอมรับของชาวโลกในการทำหน้าที่ มาตรฐานการ โครงการเรื่องต่อว่า แห่งยุคหนึ่งที่ก่อความชื่นชม และการยอมรับของชาวโลกในการทำหน้าที่ มาตรฐานการ โครงการเรื่องต่อว่า แห่งยุคหนึ่งที่ก่อความชื่นชม และการยอมรับของชาวโลกในการทำหน้าที่

“พี่แพนและพี่รัก ก็ต้องการที่จะรักษาภาระหนี้สินทางเด็กและลูกสาวต่อไป ให้มีการจ่ายรายเดือนอย่างต่อเนื่อง แต่เมื่อวันนี้พี่แพนได้รับโทรศัพท์จากพี่สาวว่า ลูกสาวคนโตของพี่แพน 也就是พี่น้องของพี่รัก ได้ถูกฆาตกรรมในกรุงเทพฯ ด้วยสาเหตุที่ไม่ทราบชัดเจน ทำให้พี่แพนรู้สึกโศกเศร้ามาก แต่พี่แพนก็ยังคงพยายามดูแลครอบครัวต่อไป แม้จะมีภาระหนี้สินที่มากขึ้น แต่พี่แพนไม่ยอม放棄 ยังคงต่อสู้เพื่อให้ครอบครัวมีความสุขต่อไป”

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมข้อมูล	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการร่วมด้วย
		2552	2553	2554	2555	2556	
3.2 ขยายประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานให้กับบริการและปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงสร้างชั้นนำของประเทศไทย							
(1) กำหนดเป้าหมายเพื่อให้การประมวลผลภารกิจการโครงสร้างพื้นฐานให้ก้าวไปสู่มาตรฐานสากล	<ul style="list-style-type: none"> การท่องICT กระทรวง ICT กระทรวงการคลัง คณะกรรมการวิชาการ กระทรวงมหาดไทย หรือองค์กรกำกับดูแลการประมวลผลภารกิจการวิทยุโทรทัศน์และจัดการไฟฟ้าหมุนติดต่อจัดตั้งขึ้นใหม่อนๆ ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการโดยทั่วไปให้เป็นไปอย่างยุติธรรมและโปร่งใสตามมาตรฐานสากล 						<ul style="list-style-type: none"> โครงการประเทศไทยร่วมญี่ปุ่นร่วมกับรัฐบาลญี่ปุ่น ที่อยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาและจัดการไฟฟ้าหมุนติดต่อจัดตั้งขึ้นใหม่อนๆ

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมมือ	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
(3) ผังตัวบทหมายความโดยบัญญัติของบัญญัติการสื่อสาร ตามเชิงนัย และเคลื่อนไหวทางวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ เพื่อ ปฏิโภัตติสู่ประเทศไทยและการต่างชาติสามารถ เน้นมาลงทุนซึ่งมุ่งเน้นต่อโครงสร้างและพื้นที่การ ภายใต้ยานพาหนะที่มุ่งเน้นประเทศไทย เพื่อ ส่งเสริมให้ธุรกิจได้รับประโยชน์จากการค้าระหว่าง ไทยกับประเทศต่างๆ โดยเฉพาะอย่าง โสดอย่างมีประสิทธิภาพต่อการ สามารถที่จะจัดตั้งชุมชนใน ชุมชนใหม่ในการรับส่ง ข้อมูลในภูมิภาค	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวง ICT กระทรวงการต่างประเทศ คณะกรรมการวิจัยฯ โทรศัพท์มือถือและเทคโนโลยี องค์กรกำนันและสหกรณ์ กิจกรรมวิทยุกระจายเสียง วิทยุ โทรทัศน์ และวิจกรรม โทรศัพท์มือถือที่จะจัดตั้งชุมชน ในอนาคต 						<ul style="list-style-type: none"> โครงการรายร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ชุมชนบริการสื่อสารมวลชน ดำเนินการเพื่อสนับสนุนให้เกิดความต่อเนื่อง โครงการศูนย์ฯ ประจำท้องที่ บรอดแบนด์เพื่อการพัฒนา เศรษฐกิจชาติ
(4) สงเสริมการลงทุนในโครงข่ายหลัก (Backbone) โดยใช้เทคโนโลยีและมาตรฐาน ของควรทบทวนการให้บริการแข็งแกร่งและมีประสิทธิภาพ ชัดเจน ให้สอดคล้องกับความต้องการ ประสม รวมทั้งให้มีการบริหารจัดการอย่าง มีประสิทธิภาพ ตัวว่าที่น้อย แต่คุณภาพสูง ผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะผู้ประกอบการ ใหม่ท่องตัน ให้สามารถลงทุนในเทคโนโลยี ทางเลือกใหม่ๆ มากขึ้น ไม่สูงมาก เพื่อสร้าง เศรษฐกิจ และเพิ่มปริมาณโครงข่ายปลายทาง (Last mile) ให้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึง สนับสนุนองค์กรกำกับดูแลตามกฎหมาย การออกกฎหมายและมาตรการที่จำเป็น ของระบบ ให้สนับสนุนการดำเนินการ ตับบันหลักการของ ภาระผูกพันสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวง ICT กระทรวงอุตสาหกรรม คณะกรรมการวิจัยฯ โทรศัพท์มือถือและเทคโนโลยี องค์กรกำนันและสหกรณ์ กิจกรรมวิทยุกระจายเสียง วิทยุ โทรทัศน์ และวิจกรรม โทรศัพท์มือถือที่จะจัดตั้งชุมชน ในอนาคต 						<ul style="list-style-type: none"> โครงการแผนปฏิบัติการเพื่อการ ลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน บรอดแบนด์เพื่อการพัฒนา โครงข่ายหลัก (National backbone) ระดับชาติ

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมข้อมูล	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการร่วมด้วย
		2552	2553	2554	2555	2556	2557	
(5) จัดทำแบบสำรวจการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปโภคที่สำคัญทางเศรษฐกิจในจังหวัดที่มีความเจริญในภูมิภาคและอำเภอเมืองทั่วประเทศ และแผนการต้นที่นิยามสำหรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคและกำลังพลที่สำคัญที่สุดที่ต้องการให้เกิดขึ้นตามที่กำหนดไว้ในแผนที่ท้องถิ่นและดำเนินการตามความเหมาะสมของความสามารถหลักเศรษฐกิจพื้นที่ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคที่สำคัญที่ต้องการให้เกิดขึ้นตามที่กำหนดไว้ในแผนที่ท้องถิ่นและดำเนินการตามความเหมาะสมของความสามารถหลักเศรษฐกิจพื้นที่	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการจัดทำแบบสำรวจการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน กระบวนการจัดทำแบบสำรวจการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในจังหวัดที่มีความเจริญในภูมิภาคและอำเภอเมืองทั่วประเทศ คณะกรรมการบริหารโครงสร้างพื้นฐานตามแต่ที่ต้องการให้เกิดขึ้น โครงการก่อสร้างด้วยตนเองของรัฐบาล อาทิ หัวรือ ลงทุนก่อสร้างด้วยตนเองของรัฐบาล อาทิ หัวรือ กิจกรรมวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุ โครงการที่จัดตั้งขึ้นใหม่ อบรม สามารถนำความคิดเห็น ประทุมที่ได้ 							<ul style="list-style-type: none"> โครงการนี้อยู่ในจังหวัดที่มีความเจริญในภูมิภาคและอำเภอเมืองทั่วประเทศ
(6) ศึกษาและริบบิ่นวางแผน รวมถึงสร้างโครงสร้าง นำร่องโครงสร้างภาระสื่อสารยุคใหม่ (NGN: Next Generation Network) และอุดหนุนประกอบ สำหรับชุมชนของชุมชนวิสาหกิจชุมชนเด่น ยุคใหม่ (PvG) ให้เป็นแหล่งสำเร็จ เพื่อร่วมรับ การลงทุนหรือต่อต้านในการสร้างโครงสร้างและ บริการทั้งล้วน เพื่อนำมาใช้ประโยชน์กับ สังคมไทยอย่างกว้างขวางต่อไป ในร่วมเวลา ที่จะมีการประชุมใหญ่ในสัมมนา ASEAN ที่จะมีการประชุมใหญ่ในสัมมนา ASEAN	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการจัดทำแบบสำรวจโครงสร้างพื้นฐาน คณะกรรมการบริหารโครงสร้างพื้นฐานตามแต่ที่ต้องการให้เกิดขึ้น โครงการก่อสร้างด้วยตนเองของรัฐบาล อาทิ หัวรือ กิจกรรมวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุ โครงการที่จัดตั้งขึ้นใหม่ อบรม กระบวนการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันภาษาศึกษาและบัญญัติศึกษา 							<ul style="list-style-type: none"> โครงการนี้อยู่ในจังหวัดที่มีความเจริญในภูมิภาคและอำเภอเมืองทั่วประเทศ

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมมือ	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
3.3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสหกรณ์และการสนับสนุนสหกรณ์และการสื่อสารเพื่อยกระดับมาตรฐานและภาระเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชน							
(1) สร้างแรงจูงใจให้หน่วยสหกรณ์ เรียน มาตรการทางภาคี การพัฒนาศักยภาพสหกรณ์ที่มีศักยภาพ เป็นต้น เพื่อ ลงเสริมให้ผู้ประกอบของยานห้องอบร้าม คุณพิเศษหรือสำหรับใช้ในครัวเรือน และให้ผู้ประกอบการภาคตากลางสนับสนุนการจัดทำ ค่ายพิเศษสำหรับโรงเรียนในชนบท	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวง ICT ● กระทรวงการคลัง ● กรมควบคุมโรค/ กรมควบคุมการ/ กรมคุ้มครองผู้บริโภค ● ประชานาทวาม 						
(2) สร้างแรงจูงใจแก่ผู้ประกอบการในการจัดฟันต์ โครงการฯ ICT เพื่อการศึกษา เช่น การติดค่าธรรมเนียมในการประเมินกิจกรรมสาธารณะตามนัดในอัตราพิเศษ การให้การสนับสนุนต่างๆ ในการผลิตฯ เป็นต้น	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวง ICT ● กระทรวงศึกษาธิการ ● คณะกรรมการการจัดการ โภชนาคมตามแต่ละชาติ หรือองค์กรภาคปฏิและภาครัฐบาล กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรศัพท์ทั่วไป โครงการฯ คาดว่าจะจัดตั้งขึ้นในอนาคต 						

มาตราการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการร่วมด้วย
		2552	2553	2554	2555	2556	2557	
(3) ให้มีการจัดตัสระบบพยากรณ์ ICT และสถานศึกษาทั่วประเทศ รวมถึงโรงเรียน ประชามนตรี ภาคอิฐวัสดุ ก้าวและภาค บูรณาธิการ อย่างพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความพึงอุ่นทางด้านคุณภาพและ โครงสร้างพื้นฐานเป็นสำคัญ และเพิ่มความ สมดุลระหว่าง งบประมาณและอุดหนุนภาครัฐ ดำเนินการอันท่อง訊 คำขอฟาร์ตี้แวร์และ สื่อสารเรียนรู้การสอน คำนำร่องวิชาฯ และ การอบรมบุคลากร	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการศึกษาธิการ กระบวนการ ICT กระบวนการศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น / กิจกรรมพัฒนาชุมชน 							
(4) ลงเสริมภาระพัฒนาเนื้อหาที่เป็นภาษาไทยและ เนื้อหาที่เกี่ยวกับภูมิศาสตร์ (Local contents) ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา การงานอาชีพ สุขภาพและสุขาระบบน้ำ ทั้งโดยการสนับสนุน งบประมาณและสร้างแรงจูงใจในการต่ออายุ รวมทั้งการสนับสนุน จัดทำเอกสาร/ สมุด วิชาชีพเพื่อเยาวชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทุกหน่วยงานที่มีส่วนได้เสีย แก้ไขข้อ	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการศึกษาธิการ กระบวนการ ICT กระบวนการเรียนรู้ กระบวนการสนับสนุนสุขภาพ/ สมุด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทุกหน่วยงานที่มีส่วนได้เสีย แก้ไขข้อ 							

มาตราการ	ห่วงโซ่อุปทานที่สำคัญชั้นอุปสงค์	ระบบตรวจสอบดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
(5) พัฒนาห้องสมุดประจังหัว อีกหลายแห่ง ตามไปด้วยห้องสมุดสื่อเล็กทางนักเขียน เพื่อ เป็นแหล่งเรียนรู้ความรู้โดยมีคิดให้ถูกต้อง บริสุทธิ์ ครบถ้วนของสถาบันฯ ให้บริการตามความเหมาะสม กับสภาพแวดล้อม ความพร้อม และจำนวนผู้ใช้งาน	<ul style="list-style-type: none"> องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวง ICT 						
(6) ขยายขอบเขตของศูนย์สารสนเทศทั่วไป หรือ ที่ทำการไปรษณีย์ รวมทั้งศูนย์สารสนเทศ ชุมชนรูปแบบต่างๆ ที่มีอยู่ เป็นศูนย์บริการสารสนเทศ ที่ประสานงานสนับสนุนให้เช้า ภายในบริการได้ โดยรักษาและบูรณะให้ดี ดำเนินการบางส่วน และบางส่วนกับเจ้าหน้าที่บริการ มีรับเบนวิธีการในการ ดำเนินงานให้เกิดความยั่งยืน	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวง ICT กระทรวงมหาดไทย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 						

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมข้อมูล	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
3.4 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนสหภาพสำหรับบริการภาคตัดDDDที่สำคัญต่อความปลอดภัยสาธารณะและคุณภาพชีวิตของประชาชน							
(1) ให้รัฐวิสาหกิจและภารกิจการโทรศัพท์และโทรทัศน์ (กทช.) หรือองค์กรกำกับดูแลภาครัฐภายนอกภารกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรศัพท์และโทรทัศน์ในอนาคต พัฒนาแนวทางในการจัดสรรทรัพยากร การสื่อสารมวลชนตามแหล่งกำเนิดเสียง รวมถึงโครงข่าย ICT เพื่อให้บริการภาครัฐและสำนักนายกรัฐมนตรีที่สำคัญต่อความปลอดภัยสาธารณะและสนับสนุนการผู้ใช้งาน ในการจัดการด้านการติดต่อภายนอก การจัดการในช่วงหลังการเกิดภัยพิบัติ และการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เป็นต้น ทั้งนี้ อาจทำให้เกิดการกำหนดเงื่อนไขในการให้บ่อน้ำตาต่ำประกอบกิจการ หรือการให้เงินจ้างให้เช่าภัยพิบัติ	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการพัฒนาระบบการบริการด้านภัยพิบัติที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล โครงสร้างพื้นฐานภายนอกภารกิจการ ภัยพิบัติที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล 						

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมมือ	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
(2) เร่งรัดการผลักดัน (ร่าง) พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงอนุมัติฯ ให้กับ กฎหมายการร่วมมือทางวิชาการฉบับถาวรสุญต์ เพื่อให้ เจรจาตามที่ออก มาตรา 78 ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ที่กำหนดให้ “รัฐต้องดำเนินการร่วมกับจ้าวอ่านเจ้อห้องครัว ปากครัวอย่างท่องถึ่นฟังฟังแต่เมืองและจังหวัดสินี่ ใจในกิจกรรมของห้องถึ่น ไม่ได้เงิน แต่เงินให้ห้องครัว ปากครัวอย่างท่องถึ่น แม้ส่วนร่วมในในการ ดำเนินการตามแนวโน้มฯ พัฒนาแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบ สหกรณ์ บริการและสหกรณ์การชุมชน ตลอดจน โครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปการ ตลอดจน โครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปการ ที่ห้องคันให้ ห้องถึ่นและทำให้ยังคงไว้ตามเดิม” มีผลเป็น ปูนกระเบื้องรูที่สุด	● กระทรวง ICT						
(3) ให้จัดสร้างทรัพยากร้าว ICT แก่ สถานพยาบาลและสถาบันอุดมศึกษา ทั่วประเทศอย่างเหมาะสม โดยเพิ่มความ สมดุลระหว่าง งบประมาณจัดซื้ออุปกรณ์ ค่ายบริการอินเทอร์เน็ต ค่าเชื้อเพลิงและ ระบบงาน ดำเนินรักษา และการอบรม บุคลากร	● กระทรวง ICT ● สำนักงบประมาณ ● สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันการพิริยิ่ง ชาระชาติและสุข ● กระทรวงสาธารณสุข ● องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น						↑

มาตรากร	หน่วยงานที่ร่วมข้อมูล	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	2557	
(4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้ระบบการแพทย์ทางไกล (TeleHealth) อ่ายมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการด้านการแพทย์และสาธารณสุขอย่างทันท่วงทีและมีคุณภาพลดเวลาในการเดินทางที่ไม่จำเป็น	<ul style="list-style-type: none"> กิจกรรมสาธารณสุข กระบวนการ ICT กระบวนการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โรงพยาบาล องค์กรวิชาชีพทางการแพทย์ 							
(5) ให้จัดสร้างทรัพยากร้าวict ให้บานเนยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการต้อนรับและการบริหารจัดการนักศึกษาและนักเรียน เพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ที่หันส่วนและมีประสิทธิภาพสามารถวิเคราะห์ว่างานที่เกิดจากภาระชัด เช่น ดินถล่ม แผ่นดินไหว น้ำท่วม เป็นต้น และสามารถเพื่อแก้ไขได้ทันท่วงที่ สอดคล้องกับแนวปฏิบัติตามมาตรฐานสากล อันจะช่วยลดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการ ICT กระบวนการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระบวนการทางการค้าและสื่อสาร กระบวนการทางเศรษฐกิจและธุรกิจ กระบวนการทางการเมืองและกิจกรรมทางการเมือง กระบวนการทางการศึกษาและวิชาชีพ กระบวนการทางสังคมและมนต์เสน่ห์ กระบวนการทางศาสนาและอิสลาม กระบวนการทางสุขภาพและอนามัย กระบวนการทางสิ่งแวดล้อม กระบวนการทางสังคมและมนต์เสน่ห์ กระบวนการทางการเมืองและกิจกรรมทางการเมือง กระบวนการทางการศึกษาและวิชาชีพ กระบวนการทางเศรษฐกิจและธุรกิจ กระบวนการทางการค้าและสื่อสาร กระบวนการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระบวนการ ICT 							
3.5 ประเมินผลกระทบจากการจัดการโรค hairy และพัฒนาการ								
(1) เร่งรัดการดำเนินการให้มีพระราชบัญญัติ ยังคงรัฐธรรมนูญสิ่งแวดล้อมและกำกับการประมงกิจกรรมทางเศรษฐกิจและภาคอุตสาหกรรม ให้รองรับ มาตรา 47 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 เพื่อให้มีผลบังคับใช้ได้โดยทันที กับกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญโดยเร็วที่สุด	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการ ICT รัฐสภา คณะกรรมการตุร 							

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมข้ออ้าง	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
(2) กำหนดนโยบายและหลักการกำกับดูแล กิจกรรมจราษฎร์และให้ความคุ้มครอง ที่ สอดคล้องกับวัฒนธรรมของประเทศให้มีผลลัพธ์ รวม [รายละเอียด] โครงการจัดการ โครงการตามแห่งชาติ หรือองค์กรสำนักและสถาบัน ประกอบกิจการวิทยาศาสตร์และนวัตกรรม วิทยาศาสตร์ และวิชาชีววิทยา สถาบันวิทยาศาสตร์และนวัตกรรม เพื่อให้เกิดเป็นราก柢ฐานในการแข่งขันในอนาคต รวม โดยยังจัดการผู้เชี่ยวชาญในธุรกิจบริการ กิจกรรมจราษฎร์และกิจกรรมให้ความคุ้มครอง ผู้ชายในราก柢ฐานทางเศรษฐกิจอย่างดี	<ul style="list-style-type: none"> ● กระบวนการ ICT ● คณภาพรวมการบริหาร โครงการตามแห่งชาติ หรือ องค์กรสำนักและสถาบัน กิจการวิทยาศาสตร์และนวัตกรรม วิทยา ศาสตร์ และวิชาชีววิทยา โครงการตามที่จะจัดตั้งขึ้นใน อนาคต ● กระบวนการซักซ้อมพัฒนา 						
(3) เตรียมตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนผ่าน ระบบการพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศไทย ไปสู่ระบบดิจิทัล และการผลิตภัณฑ์เทคโนโลยี โดยใช้สมาร์ทโฟนและเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ดีเจน เพื่อยกระดับความสามารถพัฒนาและนวัตกรรมทางวิชาการ กรุงเทพมหานคร ให้สามารถสนับสนุนการพัฒนา การเมืองและการจัดสรรงovernance ด้านงานเฝ้าระวัง ภาคประชาชนสิ่งทั้งสี่ แห่งสิ่งแวดล้อมและการ โภคภัณฑ์ ให้มีมาตรฐานดีเยี่ยม โครงข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการสนับสนุน โครงข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ และมาตรฐานดีเยี่ยม โครงข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ และไม่มีการลงทุน ที่ซ้ำซ้อน ทั้งนี้ ให้ผู้คนทุกคนเข้ามาร่วมกันและออก จากผู้นำที่ดีและสร้างสรรค์ ที่สำคัญที่สุดคือการ ให้บริการแก่ผู้รับใช้ผ่านช่องทางดิจิทัล และโครงสร้างข้อมูลเชิงวิทยุและโทรทัศน์	<ul style="list-style-type: none"> ● กระบวนการ ICT ● คณภาพรวมการบริหาร โครงการตามแห่งชาติ หรือ องค์กรสำนักและสถาบัน กิจการวิทยาศาสตร์และนวัตกรรม วิทยา ศาสตร์ และวิชาชีววิทยา โครงการตามที่จะจัดตั้งขึ้น ในอนาคต 						

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมข้อเสนอ	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
(4)	ให้สังกัดศึกษาเรื่องนักแม่หัวการเปลี่ยนผ่านระบบการเผยแพร่รายการโทรทัศน์แบบดิจิทัล (Digital broadcasting) และการนำที่รัฐเป็นผู้ลงทุนมาเพิ่มเติม จัดสร้างสำนักงานบริการที่หมายความว่า “เพื่อผลิตบัญชีทางความเห็นของลูกค้าในภาระข้ารัก สาธารณะและความรู้ (Digital divide) อนาคต	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวง ICT ● กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ● คณะกรรมการวิจัยและพัฒนา ● กระทรวงคมนาคมแห่งประเทศไทย ● องค์กรกำกับดูแลภาครัฐบาล ● กิจกรรมวิทยาศาสตร์และวิชาชีพ ● โทรศัพท์ และอิเล็กทรอนิกส์ ● สำนักนายกรัฐมนตรี ● องค์กรสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย 					<ul style="list-style-type: none"> ● โครงการศึกษาแนวทางการเปลี่ยนผ่านที่ระบบการเผยแพร่รายการโทรทัศน์แบบดิจิทัล ไปสู่ระบบดิจิทัล
(5)	จัดทำฐานข้อมูลความต้องการใช้บริการ ICT ของประเทศไทย และสำรวจความต้องการให้บริการ ของโครงสร้างพื้นฐานชั้นบน เพื่อนำข้อมูลมา ประกอบการติดตามการพัฒนาโครงสร้าง ICT ของประเทศไทย เพื่อกำหนดนโยบายให้เกิดผล ในทางปฏิบัติ โดยกำหนดพันธะระหว่างรัฐ ที่มีความสำคัญเรื่องตัวบ้านสำหรับและ กำหนดโดยสถาบันทดสอบมาตรฐาน รวมทั้งพัฒนา ข้อบัญญัติทางกฎหมายที่พ่อแม่พอดูแล ● สมาคมผู้ประกอบการ/ สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวง ICT ● คณะกรรมการวิจัยฯ ● กระทรวงคมนาคมแห่งชาติ หรือ องค์กรกำกับดูแลภาครัฐบาล ● กิจกรรมวิทยาศาสตร์และวิชาชีพ ● โทรศัพท์ และอิเล็กทรอนิกส์ ● โทรศัพท์และอิเล็กทรอนิกส์ ● อนาคต 					<ul style="list-style-type: none"> ● โครงการจัดทำฐานข้อมูลความต้องการให้บริการ ICT และฐานข้อมูลเพื่อพัฒนารัฐบาล โครงการที่มีเป้าหมาย

มาตราการ	ห่วงโซ่อุปทานที่สำคัญ	ระบบตรวจสอบดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	2557	
(6)	<ul style="list-style-type: none"> ให้ฝ่ายธุรกิจฯ เพื่อจัดทำแผนงาน García และแนวโน้มของเทคโนโลยี รวมทั้งพัฒนาห้องปฏิบัติฯ เปรียบเทียบเทคโนโลยีทางเลือกต่างๆ ที่มีในระบบฯ อย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการตัดสินใจซึ่งมีรายละเอียด อาทิ การวิเคราะห์แนวทางในการจัดสร้างทรัพยากร รากไม้ของชุมชนที่ขาดแคลน หรือขาดแคลนอย่างต่อเนื่อง ควรปรับเปลี่ยนกิจกรรมที่มีอยู่ ตามที่เกิดขึ้น ตลอดจนการสื่อสารที่ครอบคลุมและโดยประสิทธิภาพ กิจกรรม ICT 	<ul style="list-style-type: none"> คณบดีกรรมการวิชาการ โครงคณาคณ์แห่งชาติ หรือ องค์กรกำกับดูแลการประมง กิจกรรมวิทยาศาสตร์สังคม วิทยา ศาสตร์ และวิจัย โครงคณาคณ์แห่งชาติ หรือ องค์กรกำกับดูแลการประมง กิจกรรมวิทยาศาสตร์สังคม วิทยา ศาสตร์ และวิจัย โครงคณาคณ์แห่งชาติ หรือ องค์กรกำกับดูแลการประมง 						
(7)	<ul style="list-style-type: none"> ให้ฝ่ายนโยบายตุ้นค่าอยู่ใกล้เคียง โดยกำหนดให้ผู้ประกอบการหักภาษี 10% สำหรับค่าไฟฟ้าและค่าน้ำที่เป็นมาตรฐานตาม มาตรฐานสากลในภาคที่เป็นธรรมเมื่อเทียบ กับค่าไฟฟ้า และข้อบ่งใช้ตามพัฒนาการ แข็งขันอย่างไม่เป็นธรรมในรูปแบบต่างๆ อันสืบเนื่องมาจากสาเหตุที่ไม่สามารถ ให้บริการชั่วคราวได้ โครงการนี้จะส่งผลกระทบต่อภาค ความรวมกิจการต่างๆ ในห่วงโซ่อุปทาน กิจกรรม ICT กิจกรรมฯ นี้ คณบดีกรรมการวิชาการ โครงคณาคณ์แห่งชาติ หรือ องค์กรกำกับดูแลการประมง กิจกรรมวิทยาศาสตร์สังคม วิทยา ศาสตร์ และวิจัย โครงคณาคณ์แห่งชาติ หรือ องค์กรกำกับดูแลการประมง 							

มาตราการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
3.6 สร้างความมั่นคงปลอดภัยให้กับประเทศไทย สารสนเทศของประเทศไทย	(1) ให้มีการกำหนดประเพณีอย่างยั่งยืนด้วยความมั่นคง ปลอดภัยของโครงสร้างพื้นฐานของประเทศและ เอกสาร	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวง ICT ● กระทรวงวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ● กระทรวงบูรพากรรม ● กระทรวงกลาโหม ● สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ● สมัคกน์ประกอบการ/ สมาคม วิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ● ทักษะผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง หง ภาควิชาและอาชีวนิคย์เฉพาะ ในส่วนโครงสร้างพื้นฐานสำคัญ ริมฝาย (Critical infrastructure) 					

มาตราการ	ห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
(2) จัดทำแผนแม่บทฯ ทางความมั่นคงปลอดภัย ของระบบสารสนเทศแห่งชาติ (National Information Security Master Plan)	<ul style="list-style-type: none"> การพัฒนา ICT การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับ ซอฟต์แวร์ เพื่อปกป้องภัยพิคช์ระบบสารสนเทศ ขององค์กรต่างๆ ในประเทศไทยทำลาย โดยวิธีการต่างๆ รวมถึงอุบัติภัยภัยธรรมชาติ การออกภาร์ตใหญ่รับมือภัยต่างๆ 						<ul style="list-style-type: none"> โครงการจัดทำแผนแม่บทฯ ตามที่คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ ของระบบสารสนเทศแห่งชาติ
(3) ให้ดำเนินแผนแม่บทฯ ความมั่นคงคอมพิวเตอร์ ของระบบสารสนเทศแห่งชาติ (National Information Security Master Plan) ซึ่งได้รับ ความเห็นชอบแล้ว มาใช้กับหน่วยงานของรัฐ และเอกชน ให้มีผลอย่างภาคตื้น แก้ไขช่องโหว่ทางภัยคุกคาม และชั่นเรียน ที่เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญยังไง (Critical infrastructure) เช่น การเงิน สาธารณูปโภค การขนส่ง ฯลฯ ทั้งหมดเป็น ลักษณะแรก	<ul style="list-style-type: none"> การพัฒนา ICT การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับ ซอฟต์แวร์ เพื่อปกป้องภัยพิคช์ระบบสารสนเทศ ขององค์กรต่างๆ ไม่ใช่ภัยธรรมชาติ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำคัญ ที่เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญยังไง (Critical infrastructure) เช่น การเงิน สาธารณูปโภค การขนส่ง ฯลฯ ทั้งหมดเป็น ลักษณะแรก 						<ul style="list-style-type: none"> โครงการจัดทำแผนแม่บทฯ สำหรับ ภัยดิจิทัลที่น่ากลัวที่สุด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำคัญ ในส่วนโครงสร้างพื้นฐานสำคัญ ยังไง

มาตรฐานการ โครงการเร่งด่วน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกรอบระยะเวลาในการดำเนินการ ยุทธศาสตร์ 4: การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการสร้างมาตรฐานในการบริการและภารกิจ

“ให้หักน้ำเงาชูอย่างรุ่วซื้อชาใน โน้ตบุ๊ก สำนักงาน กฟผ. เพื่อสนับสนุนการสร้างมาตรฐานในการบริการเพื่อสนับสนุนการสร้างมาตรฐานในการบริหารและภารกิจ สำนักงาน กฟผ. ในการบริการและภารกิจ ให้อย่างมีประสิทธิภาพและประทับใจ ไปร่วมเป็นหนึ่งในผู้นำด้านนวัตกรรมดิจิทัล ไทย”

มาตรฐาน	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
4.1 สร้างความเข้มแข็งของหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบการผู้ดูแลการใช้ ICT ในกระบวนการบริหาร และบริการของภาครัฐ รวมถึงการพัฒนาบริการ อิเล็กทรอนิกส์ของรัฐและบุคลากร	(1) ให้หน่วยงานดังกล่าวรับผิดชอบการออกแบบสถาปัตยกรรมของระบบ ICT ของรัฐ (Government ICT architecture) ซึ่งรวมถึง หน้าที่ดังต่อไปนี้						<ul style="list-style-type: none"> โครงการรัฐทำแผนการ ดำเนินงานเพื่อให้โครงข่าย ก้าวสู่ความสามารถรองรับการใช้งาน และให้บริการอินเทอร์เน็ต ไปได้ต่อสู่ 6 การท่องICT การพัฒนาสถาปัตยกรรมของระบบ และเทคโนโลยี ทางด้านสารสนเทศ ที่สอดคล้องกับ มาตรฐานสากล เพื่อให้ภาคผนวกนิยมนำไป สามารถเข้าอบรมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ได้อย่างมีเอกสารและเอกสารไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ รวมถึง
							<ul style="list-style-type: none"> โครงการรัฐทำมาตรฐานที่จำเป็น สำหรับงานด้าน ICT ของภาครัฐ ภายใต้เจตจำนง TH-eGIF

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมข้อง	ระบบตรวจสอบให้เป็นมาตรฐาน (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
<ul style="list-style-type: none"> กำหนดกรอบนโยบายที่สำคัญกับข้อมูลและการสื่อสารข้อมูล ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ทางด้าน เพื่อพัฒนา เชื่อมโยงและแก้ไขปัญหานี้อย่างต่อเนื่อง มีความพร้อมและเข้มแข็ง รวมถึงการสนับสนุน การอบรม ฝึกอบรมและแนะนำการดำเนินงาน เพื่อให้ครุภัณฑ์การคุ้มครองส่วนบุคคล ใช้งานและให้บริการอิหม่าวนั้นไปในคราว รุ่น 6 ภายในปี 2555 กำหนดมาตรฐานพื้นฐานที่ดี ทั้งนี้ มาตรฐาน ข้อมูล (Data standard), มาตรฐานการ เชื่อมโยงข้อมูล (Interoperability standard), มาตรฐานด้านกฎหมาย (Legal standard), มาตรฐานด้านความ ปลอดภัยของระบบสารสนเทศ (Information security standard), มาตรฐานการเข้าถึงข้อมูล (Web accessibility standard) และมาตรฐาน ด้านอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการใช้ ICT ภาครัฐ ในอนาคต 						<ul style="list-style-type: none"> ดำเนินการติดตามมาตรฐานข้อมูล และสถานะ โดยการวางแผนการรื้อถอน ข้อมูลเพื่อย้ายผู้ผลิตระบบ ข้อมูลและเพิ่มประสิทธิภาพใน การจัดการทรัพยากร่น 	

มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง	มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
● บังคับใช้มาตรฐานที่กำหนดด้วยกฎ หน่วยงานของรัฐทั้งหมด โดยมีลักษณะ เหมือนกัน เพื่อให้ระบบทางหลักทรัพย์ฯ ดำเนิน การซื้อขายได้ตามมาตรฐานของ ระบบที่มีอยู่ในและต่างประเทศ	● สร้างความรู้ความเมี้ยดยาบบัญชອอฟต์แวร์ ซอฟต์แวร์สแตมดมาตรฐานเปิด (Open standards) และห่วงโซ่อุปทานทั่วโลก						
ทั้งนี้ ให้แห่งคณะกรรมการด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งชาติ กิจกรรมการข้อมูล และการซื้อขายโดยไม่ระบุชื่อ ของ ระบบทั่วโลกและภายใน และให้ห่วงโซ่อุปทานที่จำเป็นต่อการ ปฏิรูปเศรษฐกิจ ให้ความร่วมมือในการซื้อขาย และสนับสนุนกิจกรรมทางการค้าต่างประเทศ ซึ่งสามารถช่วยลดภาระซื้อขายของครัวเรือนที่สูง ในภูมิภาค และส่งเสริมอัตราเงินเฟ้อต่ำลง ตลอดจนขอรับมูล ที่จำเป็นและตรวจสอบความถูกต้องตามกฎหมาย ทั่วโลก ซึ่งจะช่วยให้เศรษฐกิจเติบโตได้ดีขึ้น							
(2) ให้ประกาศใช้มาตรฐานเปิด (Open standard) ในกรอบเพื่อนำหรือจัดทำระบบ ICT ของภาครัฐ เพื่อรองรับการดำเนินกิจกรรมระหว่างประเทศ และให้มาตรฐานเดียวกัน การขยายผลระบบใน อนาคต โดยไม่ต้องมีติดตั้งบันทึกในโลกไซเบอร์ เจตโน้ตสำหรับ	● กระทรวง ICT ● หน่วยงานของรัฐ						

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมข้อมูล	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	2557	
(3) เร่งดำเนินการจัดตั้งกรอบสำหรับแลงจ์ดัฟเฟ่น ที่พัฒน์ ตามพระราชบัญญัติรับปรุง กรอบกว้าง ทบวง กรุณ พ.ศ. 2545 [ให้แล้วเสร็จ ภายในปี 2552] เพื่อเป็นพื้นที่ดำเนินการกลางของ ประเทศไทยบริหารจัดการ กำกับดูแลและ รับผิดชอบด้านโครงสร้างพื้นฐานที่มีลักษณะ ภูมิศาสตร์ (National Spatial Data Infrastructure: NSDI) เพื่อยกระดับการ ดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานของไทย สู่มาตรฐานสากล ที่มีความสามารถในการ แลกเปลี่ยนข้อมูลกับภาระส่วนตัว	<ul style="list-style-type: none"> กิจกรรม ICT คณิตรัฐศาสตร์ GIS และชีววิทยา กระบวนการ GIS และชีววิทยา กระบวนการ GIS และชีววิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาประมงทะเล สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาประมงทะเล 						<ul style="list-style-type: none"> โครงการจัดตั้งกรอบสำหรับ จัดทำแผนที่เพื่อประโยชน์ โครงการจัดทำแผนแม่บท โครงสร้างพื้นฐานข้อมูลภูมิ ศาสตร์ (National Spatial Data Infrastructure: NSDI) 	
(4) จัดให้มีการประเมินผลกระทบในโครงการ/ กิจกรรมด้าน ICT ของภาครัฐที่มีมาก ดำเนินการไปแล้ว โดยเน้นผลที่เกิดแก่ ประชาชนผู้รับบริการ และขอหน่วยงาน/ ภาคธุรกิจที่ต้องติดต่อกับภาคชีวิตร่วมลง ต่อหน่วยงาน อ忙ิ กิจกรรมฯ ให้จ่าย การลด ขั้นตอน / เพิ่มประสิทธิภาพ เป็นต้น เพื่อใช้ เป็นเครื่องมือประกอบการกำหนดแผนการ ดำเนินงานให้รอบด้าน	<ul style="list-style-type: none"> กิจกรรม ICT สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาประมงทะเล หน่วยงานภาครัฐ ทุกหน่วยงาน 						<ul style="list-style-type: none"> โครงการศึกษาเพื่อประเมินผล การให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ ของภาครัฐ 	

มาตราการ	ห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้อง	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
4.2 ให้ทุกภาคส่วนดำเนินการเพื่อพัฒนาบริการอิเล็กทรอนิกส์ของรัฐและหน่วยงานภาครัฐ							
(1) ให้ทุกหน่วยงานปรับปรุงระบบข้อมูลและระบบบริการจัดการ ให้สามารถเชื่อมโยงกับระบบ NSDI และ GIN (Government Information Network) ทั้งภายในและระหว่างหน่วยงาน ภายใต้กรอบมาตรฐาน TH e-GIF (Government Interoperability Framework)	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวง ICT ● หน่วยงานภาครัฐ ทุกหน่วยงาน 						
(2) ให้ทุกหน่วยงานใช้ ICT เป็นตัวกลางในการแลกเปลี่ยนและสนับสนุนให้ภาคบูรณาธิคุณเข้ามาร่วมในการประเมินการพัฒนาบริการผ่านติดต่อโดยเฉพาะการพัฒนาใบอนุญาหรือริการสาธารณูป และการขออนุญาหมาย การติดตามตรวจสอบ และใช้สำหรับงานนักวิเคราะห์ ผู้เชี่ยวชาญ ทำหน้าที่ในมาตรฐานการวิเคราะห์ ตัวชี้วัดหนึ่งในมาตรฐานการวิเคราะห์ รายงาน ราชการ ในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม	<ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ ● หน่วยงานภาครัฐ ทุกหน่วยงาน 						

มาตราการ	พัฒนาที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)							โครงการร่วมตัว
		2552	2553	2554	2555	2556	2557		
4.3 สิ่งค่าความเชื่องติด้วย ICT และห่วงโซ่อุปทาน ธุรกิจในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค	(1) สั่งงานตามเข้มแข็งให้แก่ CIO ระดับประเทศทั่วประเทศ และ CIO ของจังหวัด รวมทั้งบุคลากรที่รับผิดชอบงานด้าน ICT ขององค์กรภาครัฐ ส่วนห้องปฏิบัติในทุกระดับ โดยการอบรมตามมาตรฐาน และกำหนดความหมายและความแสดงออกของ กับภารกิจและหน้าที่ความรับผิดชอบ รวมทั้ง ส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมพัฒนาคริสต์ผ่านการทำโครงการร่วม เพื่อให้การพัฒนางาน ICT ในภาระไม่เอกสาร化และลดความยุ่งยาก ไม่แห้งแห้งและ ICT	● กระบวนการ ICT ● กระบวนการมาตรฐาน ● สำนักงานคณะกรรมการวิชาชีวประเวณ							
	(2) ให้อำนาจแก่ครัวเรือนท้องถิ่น จัดทำมูลค่าการที่รับผิดชอบงบประมาณ ICT เพื่อประเมินสถานะงบประมาณกลางลงในการรีเม้นต์ครัวเรือนต่างๆ รวมทั้งการบริหารพัฒนา และผู้ติดตามการดำเนินงานด้าน ICT ที่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของส่วนกลาง และสร้างกลไกให้มีการทำแบบร่วมกับ CIO จังหวัด เพื่อให้เกิดการรับผิดชอบ มาตรฐานต่างๆ ในการพัฒนา ICT ตามต่อไป จังหวัดลงใบอนุญาตประกอบธุรกิจส่วนตัวของบุคคล ให้ร่วมกับครัวเรือนทั้งสองฝ่าย ในการดำเนินงาน ให้ร่วมกันและติดตามพัฒนา 3 ปีแรก และส่วนขยายผลสู่ปีต่อๆ ไป องค์กรบริหารส่วนตัวบุคคล ในช่วง 3 ปีแรก และส่วนขยายผลสู่ปีต่อๆ ไป โดยร่วมอยู่กับกรมพัฒนา	● กระบวนการ ICT ● กระบวนการปักครื่องส่วนตัวบุคคล							

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : ยกระดับคุณภาพมาตรฐานในการเรียนรู้ทางดิจิทัล ให้กับบุคลากรและนักเรียน ผ่านการพัฒนาศักยภาพด้าน ICT เพื่อสร้างผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจและมานตรการ โครงการเร่งด่วน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการประยุกต์ใช้ใน การดำเนินการ

“**โดยทั่วไปแล้ว ผู้ประกอบการ ICT ไทย ติดต่อสื่อสารกับลูกค้า ผ่านช่องทางโทรศัพท์มือถือ หรือ อีเมล แต่ในปัจจุบัน ทางบริษัทฯ ได้ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ ให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า ที่ต้องการรับข้อมูลที่มีความเฉพาะเจาะจง มากขึ้น ดังนั้น จึงได้พัฒนาแพลตฟอร์มสื่อสารแบบใหม่ ที่สามารถนำเสนอข้อมูลที่ลูกค้าต้องการได้โดยตรง ผ่านช่องทางโซเชียลมีเดีย อย่างเช่น Facebook, Instagram และ YouTube ซึ่งเป็นช่องทางที่ลูกค้าใช้ในการติดตามข่าวสารและรับข้อมูลที่ต้องการได้สะดวกและรวดเร็วมากขึ้น ทำให้เราสามารถเข้าใจความต้องการของลูกค้าได้มากขึ้น จึงสามารถปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การตลาด ให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า อย่างต่อเนื่อง”**

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมมือ	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการร่วมด้วย
		2552	2553	2554	2555	2556	2557	
(3) รัฐสมับน้ำหน้าในการจัดทำเกณฑ์เมือง (ห้องเรียนแล็บคอมพิวเตอร์) ให้พัฒนาทางวิทยาศาสตร์และ ปัญญา และสถานที่ก่อสร้าง ที่มีการจัดตั้งร้านค้าไว้ ดำเนินการทางธุรกิจ พื้นที่ห้องประชุมและการ สามารถเข้าใช้บริการ เพื่อการพัฒนาและ สร้างสรรค์งานเพื่อเป็นการผลิตความเสียงและ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวง ICT ● กระทรวงวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ● กระทรวงอุตสาหกรรม ● สมาคมผู้ประกอบการ/ สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ● สภา ICT 							
5.2 สร้างเสริมการจัดและพัฒนาเพื่อยกระดับ มาตรฐานสินค้าและบริการ ICT ไทยสู่ระดับสากล								
(1) สนับสนุนงบประมาณและนวัตกรรมใหม่ อุดหนุน ICT เพื่อสร้างสรรค์และพัฒนา ยอดการพัฒนาธุรกิจความสามารถทาง เทคโนโลยีของประเทศไทย ให้สามารถ ผลิตเทคโนโลยีด้วยตนเองมาแข่ง โดยเน้น ในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (ระบบส่อง กล้องตัว การออกแบบน้ำหนักน้ำหนึ้ง) อุตสาหกรรม อุปกรณ์โทรคมทุกชนิด อุตสาหกรรมชิ้นส่วน คอมพิวเตอร์ อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวง ICT ● กระทรวงวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ● คณะกรรมการวิชาชีพ โทรศัพท์มือถือ ห้อง องค์กรภาคฤดูร้อนประจำปี กิจกรรมวิทยาศาสตร์สีสังวาท โทรศัพท์ และกิจกรรม โทรศัพท์มือถือที่จัดตั้งขึ้น ในอนาคต ● สมาคมผู้ประกอบการ/ สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 							

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมมือ	ระบบตรวจสอบดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	2557	
(2) สงเคราะห์ความมุ่งหมายการบูรณาการพัฒนาICT ปัญญาประดิษฐ์และสารสนเทศ ศูนย์ข้อมูล ให้สามารถเข้าถึงได้ผ่านระบบอุปกรณ์ แพฒนาและสร้างนวัตกรรมอย่างค่อยเป็นอย่างไป	<ul style="list-style-type: none"> กิจกรรมICT กระบวนการพัฒนาICT กระบวนการพัฒนาICT กระบวนการพัฒนาICT กระบวนการพัฒนาICT สำนักงานที่ยวัฒนาธุรกิจ สำนักงานอัยการสูงสุด 							
(3) สร้างกลไกที่อำนวยความสะดวกให้บุคคลต้นสืบสืบต่อ หรือผู้ใช้จ่ายเงิน ในการจัดซื้อจัดจ้าง สำหรับเทคโนโลยีICT	<ul style="list-style-type: none"> กิจกรรมICT กระบวนการพัฒนาICT กระบวนการพัฒนาICT กระบวนการพัฒนาICT สำนักงานอัยการสูงสุด 							
(4) สร้างความแข็งแกร่งในการสนับสนุนและกำลังใจ การตรวจสอบ/ร่วมอุดหนุนภาคสัมภาระ และบริการICT ที่เกิดใหม่และเทคโนโลยีที่เพิ่มขึ้น สามารถพัฒนา/ผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล ทั้งนี้ อาจพิจารณาจัดตั้งหน่วยงานที่ดูแลด้านมาตรฐานที่เกี่ยวกับICT โดยตรง หรือมีคณะกรรมการ ระดับชาติที่ดูแลสามารถดูแล ICT ที่รับผิดชอบ อย่างใกล้ชิดกันแห่งหน่วยงานสังกัดที่ได้ระบุมา ตามวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> กิจกรรมICT กระบวนการพัฒนาICT กระบวนการพัฒนาICT กระบวนการพัฒนาICT กระบวนการพัฒนาICT กระบวนการพัฒนาICT กระบวนการพัฒนาICT สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมผู้ประกอบการ/ สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 					<ul style="list-style-type: none"> โครงการศักยภาพและวิสาหกิจชุมชนที่ร่วบผิดชอบ มาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่ขาดไม่ได้ในโลกดิจิทัล 		

มาตราการ	ห่วงโซ่อุปทานที่สำคัญของ	ระบบตรวจสอบดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	2557	
(5) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสิ่งคุณภาพดีครบทุกด้านและภารกิจในอนาคต อาทิ เทคโนโลยีการสื่อสารยุคดิจิทัล หรือการสื่อสารความเร็วสูงระบบไร้สาย, ผลิตภัณฑ์ที่ทนทานต่อสภาพอากาศ เช่น จักรยานไฟฟ้า หรือจักรยานไฟฟ้าที่สามารถใช้งานได้ต่อเนื่อง 24 ชั่วโมง สม เพื่อเป็นแรงจูงใจแก่ผู้ประกอบการ โดยเน้นการส่งเสริมการรวมส่วนร่วมของภาคเอกชนในการวิจัยและพัฒนา	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระบวนการศึกษาธิการ คณะกรรมการวิชาชีพ หรือองค์กรภาคบูเดลภารกิจ หรือองค์กรภาคบูเดลภารกิจ หรือ กิจกรรมที่มุ่งสร้างรายได้ เช่น ห้องเรียน และกิจกรรม โครงการนักคิดที่จะตั้งขึ้น /nonprofit สำนักงานคณะกรรมการวิจัยและพัฒนา วิจัยแห่งชาติ สมาคมผู้ประกอบการ/ สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 							
5.3 สร้างความสามารถและโอกาสในการแข่งขันทางภูมิภาคในการให้ทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศ								
(1) สนับสนุนการจัดตั้งสถาบัน ICT เพื่อให้เกิดการรวมตัวของผู้ประกอบการเพื่อผลักดันวิสาหกิจขนาดกลาง ให้เป็นมาตรฐานที่ดีกว่าเดิม เช่น จัดทำมาตรฐานกอบการต่อไป จัดทำมาตรฐานและมาตรฐานของรัฐบาล อันจะช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งแก่ภาคเศรษฐกิจฐานราก ให้เกิดศักยภาพสามารถแข่งขันกับต่างประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการ ICT สมาคมผู้ประกอบการ/ สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 							

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมมือ	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
(2) ให้สกัด ICT จัดทำชุดสอนและมาตรฐาน ICT ของประเทศไทย รวมถึงการสร้างเครื่องคอมพิวเตอร์ การติดตั้งอุปกรณ์ในบ้าน ตามวัสดุที่เหมาะสม ให้กับผู้ประกอบการไทย เพื่อสนับสนุนต่อรัฐบาล	● สกัด ICT						● โครงการศึกษาแนวทางและ มาตรการเพื่อรองรับต่อการขยาย ตลาด ICT ของประเทศไทย
(3) สนับสนุนการสร้างໂຄສະກາງภาครัฐเดิม ผู้ประกอบการ ICT ในไทย และผู้ช่วย ผู้ประกอบการจัดตั้งและพัฒนา ภายใต้เงื่อนไข สนับสนุนที่ดีซึ่งลดภาระค่าใช้จ่าย ต้นทุน และให้กำหนดส่วนได้เป็นไปตาม การจัดซื้อจัดจ้างหรือกำหนดการจัดซื้อ ผู้ต้องการและบริการที่มีความต้องการ จัดซื้อจัดจ้างโดยกำหนดการจัดซื้อ ผู้ต้องการและบริการที่มีความต้องการ จัดซื้อจัดจ้างโดยกำหนดการจัดซื้อ ตาม TOR (Term of Reference) ของโครงการด้าน ICT ของภาครัฐที่เป็นภารกิจด้านICT ในการสนับสนุนต่อไปจนกว่าจะได้รับอนุมัติ ในการทดสอบต่อไปจะหัก扣 ให้ส่วนแบ่งสูงสุด การซื้อขายทางตลาดของภาคเอกชนใน รูปแบบต่างๆ รวมถึงการนำเสนอด้วยของ ผู้ประกอบการไทยในเวทีต่างประเทศ เช่นการจัด หรือเข้าร่วม Road Show/Events ระดับนานาชาติ การเข้าร่วมเวทีแสดงผลงานหรือการแข่งขัน นานาชาติ เป็นต้น	● กิจกรรม ICT					● โครงการส่งเสริมผู้ประกอบการ ไทยเพื่อเพิ่มโอกาสในการ ร่วมดำเนินงานในโครงการ ICT ขยายภาคธุรกิจ	

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมข้อมูล	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
(4) ส่งเสริมการพัฒนาชุมชนและโครงสร้างระบบสารสนเทศเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความต่อเนื่องในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการที่ทันสมัยมากขึ้น การเพิ่มศักยภาพ เช่น การห้องเรียน ICT และศูนย์นวัตกรรม ตลอดจนการสนับสนุนการลงทุนในภาคการท่องเที่ยว จัดให้มีตลาดในภาคการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดใหญ่ และผู้ประกอบการขนาดเล็ก สาขาต่างๆ อาทิ อาหารและเครื่องดื่ม ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ฯลฯ	<ul style="list-style-type: none"> • กระทรวง ICT • กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี • กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา • กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ • กระทรวงสาธารณสุข • สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา • สำนักวิชาชีพท่องเที่ยว 						
(5) ให้มีหน่วยศึกษาและคาดคะเนผลิตผลและอุตสาหกรรม ICT (ICT industry intelligence) โดยสนับสนุนให้มีการพัฒนาฐานข้อมูลเกี่ยวกับตลาดและอุตสาหกรรม ICT ของประเทศไทย และต่างประเทศ เพื่อใช้ในการวางแผนและประเมินการตลาด ภายนอกและภายในประเทศ ตลอดจนการสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม คณภาพรวมการวิจัยและพัฒนา ให้สามารถตอบสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้กับภาคอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว วัสดุ กิจกรรมทางศาสนาและศิลปะ วัฒนธรรม และกิจกรรมทางศาสนาและศิลปะ ท่องเที่ยว ฯลฯ ในอนาคต	<ul style="list-style-type: none"> • กระทรวง ICT • กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี • กระทรวงพาณิชย์ • กระทรวงอุตสาหกรรม • คณะกรรมการวิจัยและพัฒนา 						<ul style="list-style-type: none"> โครงการจัดทำฐานข้อมูลผู้ประกอบการ และติดต่อ ICT ของประเทศไทย และตลาดต่างประเทศที่มีศักยภาพเป็นศูนย์กลางที่สำคัญ

มาตราการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	งบประมาณตามเดือน (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	2557	
(6) สนับสนุนการสร้าง brand ของสินค้าและบริการ ICT ของประเทศไทย ให้เป็นที่รู้จักและยอมรับ ทั่วโลกในประเทศไทยและตลาดต่างประเทศ พร้อมทั้งสร้างเสริมภาระการซื้อและนำไปใช้สิ่งที่มีค่าและมีประโยชน์ ให้กับคนไทย (Buy Thai First)	<ul style="list-style-type: none"> กิจกรรม ICT การท่องเที่ยวและเทคโนโลยี ส่งเสริมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 							
(7) กำหนดให้หน่วยงานร่วมมือดูแลการพัฒนา อุตสาหกรรมดิจิทัลคอมพิวเตอร์และแม่นยำ ยุทธศาสตร์ดิจิทัลคอมพิวเตอร์ด้านชาติ เพื่อ พัฒนาสู่ที่จำเป็นในการสร้างโอกาสทาง การตลาดและสร้างเสริมสร้างศักยภาพให้กับ ผู้ประกอบการตัวจริงของประเทศไทย	<ul style="list-style-type: none"> กิจกรรม ICT การท่องเที่ยวและเทคโนโลยี การท่องเที่ยวและนวัตกรรม การท่องเที่ยวและนวัตกรรม การท่องเที่ยวและนวัตกรรม ส่งเสริมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 							<ul style="list-style-type: none"> โครงการศึกษาดูงานทางด้าน นวัตกรรมดิจิทัลคอมพิวเตอร์ ของประเทศไทย

มาตราการ	พัฒนาที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการร่วมท่า
		2552	2553	2554	2555	2556	2557	
5.4 ส่งเสริมการลงทุนหุ้นไทยในประเทศไทยและจดทะเบียน	<p>● กระบวนการพัฒนาเมืองเป้าหมาย</p> <p>(1) สร้างเครื่องมือให้กับผู้ประกอบการพัฒนาและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อติดตามผลงานของนักลงทุนในประเทศไทยเพื่อส่งเสริมให้เกิดความต้องการลงทุนในประเทศไทย ให้มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว</p> <p>● กระบวนการพัฒนา ICT ในภูมิภาค ให้เกิดความต้องการลงทุนในประเทศไทย และตั้งให้เกิดความต้องการลงทุนในประเทศไทย เพื่อขยายการเติบโตของอุตสาหกรรมและรองรับความต้องการการใช้งาน ICT ในภูมิภาค รวมถึงการสนับสนุนเครื่องคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาอุตสาหกรรม ICT เช่น SIPA, Software Park ไปยังภูมิภาคมากยิ่งขึ้น เพื่อสนับสนุนการสร้างความเชื่อมโยงและส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งในการลงทุนในประเทศไทย</p>							<ul style="list-style-type: none"> ● โครงการพัฒนาเมืองเป้าหมาย ● ศูนย์กลาง ICT ในภูมิภาคเพื่อขยายการติดต่อทางอุตสาหกรรม ICT ในภูมิภาค
5.5 สนับสนุนการลงทุนหุ้นไทยในประเทศไทยและจดทะเบียน	<p>● กระบวนการพัฒนาเมืองเป้าหมาย</p> <p>(2) สร้างกลไกและมาตรการร่วมใจที่เอื้อต่อการลงทุนในอุตสาหกรรม ICT จากการประชุมคณะกรรมการอย่างเป็น呂ดและมีอุดหนุนให้เกิดข้อมูลและสร้างภารกิจใหม่ๆ ให้เกิด การถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีจากบริษัทชั้นนำ ซึ่งสามารถติดตามและประเมินผลได้やすく การร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชน ให้เกิดความต้องการลงทุนในประเทศไทย อาทิ กำหนดเงื่อนไขให้ดึงหัวนักวิจัยและผู้เชี่ยวชาญ ที่ร่วมงานร่วมกับประเทศไทย ให้เกิดความต้องการลงทุนในประเทศไทย ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัยของไทย เป็นต้น</p>							<ul style="list-style-type: none"> ● กระบวนการอุตสาหกรรม ● กระบวนการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ● กระบวนการอุตสาหกรรม ● กระบวนการมหาดไทย

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมมือ	ระบบตรวจสอบดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
(3) ทบทวนนโยบาย และห้องนักงานติดตามที่ฝ่ายบัญชากำหนดที่ปรับเปลี่ยน BOI เพื่อให้ผู้ประกอบการ ICT (โดยเฉลี่ยว่างปัจจุบัน) อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และดิจิทัลคอมพิวเตอร์ ในทักษะด้านสารสนเทศที่ได้รับประโยชน์จากการศึกษาประยุกต์ดังกล่าว ได้อย่างเต็มที่	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการ ICT กระบวนการอุตสาหกรรม กระบวนการแรงงาน กระบวนการมหาดไทย 						
5.5 ส่งเสริมให้เกิดธุรกิจและบริการที่เกี่ยวขัน ของตัวรัฐและชุมชนรัฐสีเขียวระดับใหญ่							
(1) ดำเนินการส่งเสริมและสร้างความเข้าใจให้กับ นักพัฒนาและผู้ใช้ชูปัจจัยเพื่อเพิ่มชีวภาพและ สืบสานภารภารกิจ เกี่ยวกับสัญญาอนุญาตใช้สิทธิ์ (License agreement) เพื่อให้เกิดความ เป็นไปตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในสัญญา	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการ ICT กระบวนการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สามารถผู้ประกอบการ/ สามารถวิเคราะห์เพื่อย้ายห้อง 						
(2) สร้างโอกาสในการประชุมทีเชิงพอเพียง ครอบคลุมภาคพื้นที่ และภาคธุรกิจ ให้กับ กำหนดเวลาใหม่ที่นิยมจะเป็นการวัดชั้นจัดงานหรือ กำหนดคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์และบริการ ข้อกำหนดการว่าจ้าง (IOR) ของโครงการด้าน ICT ของภาครัฐที่เป็นการตั้งค่าเบนเพื่อสนับสนุน ตัวชูปัจจัยเพื่อเพิ่มชีวภาพและชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการ ICT กระบวนการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระบวนการวิชาชีวศึกษา สามารถผู้ประกอบการ/ สามารถวิเคราะห์เพื่อย้ายห้อง 						<ul style="list-style-type: none"> โครงการส่งเสริมการอาชีวศึกษาและ พัฒนาอุปกรณ์ชุมชนฯ ทั่วไป

มาตราการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการร่วมด้วย
		2552	2553	2554	2555	2556	
(3) ให้ห้องน้ำน้ำที่สัมผัสน้ำกาวพัฒนาบุคลากรร่วม ซุ่มพัฒนาระบบประปา ยังคงเป็นหลัก ผู้ประกอบการที่มีความเชี่ยวชาญด้าน ^๑ ซุ่มพัฒนาระบบส้วมภาคชุมชน โดยผู้มีอำนาจการ สัมบูรณ์ด้านเงินทุน/เงินช่วยเหลือในรูปแบบ ต่างๆ ตามข้อ 5.1	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวง ICT ● กระทรวงวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ● สมาคมผู้ประกอบการ/ สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 						↑

**มาตรการโครงการร่างตัวหัวหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการอบรมระยะเวลาร่วมกับการ
ยุทธศาสตร์ที่ 6: การใช้ ICT เพื่อสนับสนุนการเพิ่มชีวิตความสามารถในการเร่งร้าวยังยุทธศาสตร์ที่ 6**

“ตั้งเป้าร่วมภาคการผลิตของประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ให้ปรับเปลี่ยนจุดเด่นจากการให้บริการเพื่อการไปสู่การผลิตและก้าวสู่การให้บริการที่ใช้
ร่องความรู้และนวัตกรรมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาเชิดชูความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ โดยการสร้างคุณค่าและนวัตกรรม (Value creation)
และมุ่งค่าเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจ เพื่อพร้อมรองรับการแข่งขันในโลกการค้าเสรีในอนาคต”

มาตรการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลาร่วมกัน (ปี พ.ศ.)					โครงการร่วมกัน
		2552	2553	2554	2555	2556	
6.1 สร้างความตระหนักและพัฒนาขีดความสามารถด้าน ICT ของผู้ประกอบการเพื่อให้สามารถนำ ICT ไปใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ โดยการสร้างแรงจูงใจให้เหมาะสมสมควรให้เข้าสู่ภารกิจ ร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน โดยมีการดำเนินการตามโครงการที่ร่วงไหลในภาคการผลิตที่มีความพร้อมสูง และทำไปขยายผลสู่ภาคส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวง ICT กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงแรงงาน กระทรวงการคลัง สถาบันวิจัยและนวัตกรรม สมาคมผู้ประกอบการ/ สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 						<ul style="list-style-type: none"> โครงการร่วมกับภาคเอกชนผลิตที่มีความต้องการสูงและนำไปขยายผล ผลสรุปภาคส่วน

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมมือ	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
6.2 ผังผลและบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์ให้ประสิทธิผล							
(1) ส่งเสริมให้ประเทศไทยมีความสามารถในการประยุกต์ใช้ ICT เพื่อการบริหารจัดการโลจิสติกส์และการขนส่งสินค้าที่มีคุณภาพ ตรงตามตลาด และฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเตรียมศักยภาพ ความสามารถในการนำร่องขั้นตอนการส่งสินค้า จัดทำระบบมาตรฐานสากล วัสดุทางวัสดุทักษะที่รองรับเทคโนโลยี ตลอดจนมาตรฐานการ จัดการคุณภาพ และมาตรฐานการผลิตตามมาตรฐานสากล ให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามมาตรฐานเบ็ดเตล็ด (Open standards) เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยง ซ้อมและประเมินพัฒนาศักยภาพ แผนที่ใช้ ปฏิบัติงานได้จริง และมีภารกิจการลงและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> คณะกรรมการโลจิสติกส์ หน่วยงาน ICT กระทรวง ICT กระทรวงยุติธรรม กระทรวงคมนาคม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ส magma นักประ韶กอบการ/ สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 					<ul style="list-style-type: none"> โครงการนำร่องระบบ e-Logistics ในกรุงเทพฯ ห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมยานยนต์ของประเทศไทย 	
(2) นำนวัตกรรมจากงานประมวลผลการดำเนินงาน ของโครงสร้างพื้นฐานอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐแบบหน้าต่างเดียว (Single window) ที่มีอยู่เดิม มาพัฒนาการรับแบบรัฐบาลโลจิสติกส์ของประเทศไทยให้ครบถ้วนและมีประสิทธิภาพสูง ประทับใจทั้งในประเทศและต่างประเทศ วิชาชีพที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวง ICT กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการคลัง ส magma นักประ韶กอบการ/ สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 						

มาตราการ	พัฒนาที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
6.3 เสริมสร้างความรู้อ่อนน้อมถ่ำให้การสำนักงานท้องอิเล็กทรอนิกส์							โครงการพัฒนาความเข้มแข็งของกลไกการบังคับใช้กฎหมายเพื่อสร้างความซื่อสัตย์ในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
(1) เร่งรัดการออกกฎหมายที่ยังอยู่ในระหว่างการนัดหยุดงานเพื่อแก้ไขความล่าช้าที่มีอยู่ในกระบวนการยกร่างกฎหมายและแก้ไขกฎหมายที่มีผลบังคับใช้แล้วที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งาน ให้สามารถเข้าใจได้มากขึ้น พร้อมทั้งจัดทำเอกสารที่ชี้แจงให้ผู้ใช้งานเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น	● กระบวนการยกร่าง ICT ● สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ● กระบวนการยกร่าง ● ภาคหลวงพากษ์ ● สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ● สำนักงานอัยการสูงสุด						
(2) สร้างความตื่นเต้นใจในการประชุมฯ และสนับสนุนการออกกฎหมายเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจในสืบทอด สาธารณะของกฎหมายและการบังคับใช้ย่างต่อเนื่อง	● คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ● กระบวนการยกร่าง ICT ● ภาคหลวงพากษ์ ● สมาคมผู้ประกอบการ/ สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง						
(3) เร่งรัดสร้างความเข้มแข็งของกระบวนการยกร่างกฎหมายที่มีความสำคัญ ตามมาตรฐานการอ่านเข้าใจเดียว ตามมาตรฐานในการตัดสินข้อพิพาทในการข้อกฎหมายของอาชญากรรม	● คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ● กระบวนการยกร่าง ICT ● ภาคหลวงพากษ์						

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมมือ	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	2557	
(2) พัฒนาโครงสร้างและตัวชี้วัดการใช้ประโยชน์จาก ICT และสารสนเทศ (รวมถึง ข้อมูลทรัพยากรในธรรมชาติ) ให้แก่เกษตรและสหกรณ์ โดยสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ด้าน ICT ให้กับ เกษตรกร ผู้ผลิตและผู้ประกอบการที่มีอยู่แล้วให้ถูก เน้น ศูนย์บริการชุมชน โรงเรียน วัด ไปรษณีย์ ห้องเรียน และ องค์กรชุมชนอื่นๆ แสง สุรัง “ผู้สอน” ในชุมชนที่มีพื้นที่ทำประโยชน์เกี่ยวกับการใช้ ICT แก่เกษตรกร	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวง ICT องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาคมผู้ประกอบการ/ สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง กลุ่มสมรทิวิชันของสหกรณ์ การเกษตร 							<ul style="list-style-type: none"> โครงการศึกษาดูงานต่ออ่างการ การใช้ชุดของกลุ่มเกษตรกร และห้องเรียนทางการเกษตร แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และการอนุรักษ์ธรรมชาติ ทางการเกษตรและสหกรณ์ รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมที่ดี ความงามในชุมชนตัวอย่าง
(3) จัดทำโครงสร้างพื้นฐาน และการพัฒนาข้อมูล (ภาษาไทย) โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และให้ภาคเอกชนช่วยดูแล ร่วมกับการจัดรูปแบบและ วิธีการเผยแพร่ข้อมูลโดยมีเป้าหมายชัดเจน ที่เห็นจะเดินทางเยี่ยมชมในระยะยาว และ มีโครงการนำร่องในชุมชนตัวอย่าง	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวง ICT กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาคมผู้ประกอบการ/ สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง กลุ่มสมรทิวิชันของสหกรณ์ การเกษตร 							<ul style="list-style-type: none"> โครงการนำร่องใช้ ICT ในกระบวนการผลิตและการจัดการชุมชน รวมทั้งการจัดการน้ำ ที่ดิน ภัยธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ที่ดี ความงามในชุมชนตัวอย่าง
(4) ลงเลี้นและสนับสนุนการจัดทำโฉนดการน้ำร่อง ระบบน้ำเพื่อความแม่นยำสูง (Precision Agriculture) เพื่อพัฒนาการผลิตให้สามารถ ควบคุมการผลิตให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด เป็นกลางเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนของว่าง稼 กากเกษตร ทั้งชุมชนเกษตรกรที่มีความพร้อม	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวง ICT กระทรวงอุตสาหกรรม เทคโนโลยี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 							<ul style="list-style-type: none"> โครงการศึกษาดูงานต่ออ่างการ การใช้ชุดของกลุ่มเกษตรกร และห้องเรียนทางการเกษตร แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และการอนุรักษ์ธรรมชาติ ทางการเกษตรและสหกรณ์ รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมที่ดี ความงามในชุมชนตัวอย่าง

มาตราการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการร่วมด้วย
		2552	2553	2554	2555	2556	
การอ่อนที่ยว							
(1) ส่งเสริมการมีการใช้ และการพัฒนาชีวิต ความสามารถด้าน ICT (เช่น อินเทอร์เน็ต, e-Commerce, ระบบการซื้อขาย ระบบการตลาดออนไลน์ ผู้ประกอบการที่เข้าร่วม การประมูล จัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ ผู้ประกอบการในธุรกิจห้องเรียนและธุรกิจท่องเที่ยว อาทิ การขนส่ง เพื่อเชื่อมการนำเทคโนโลยีไปประยุกต์ในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว อย่างเป็นระบบ ในทุก จังหวัด ของประเทศไทย) ตามที่ขอ	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการท่องเที่ยวและ กีฬา กระทรวง ICT กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงแรงงาน ส่วนคณะกรรมการฯ / สำนัก วิชาชีพท่องเที่ยวชุมชน 						
(2) ส่งเสริมการจัดทำชุมชนโดยนิติบุคคล สถานที่ท่องเที่ยว แหล่งโบราณคีริม โบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หรือศูนย์ โดยเฉพาะสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์/อนุรักษ์ ที่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของไทย และแหล่งอาหาร กุ้งเผา ไก่เผา ไก่ย่าง ปลาเผา ฯลฯ ตามที่ขอ	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการท่องเที่ยวและ กีฬา กระทรวง ICT กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงแรงงาน ส่วนคณะกรรมการฯ / สำนัก วิชาชีพท่องเที่ยวชุมชน 						<ul style="list-style-type: none"> โครงการรับทำชาช้อนสดจัดทั่วไป แบบต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ ประเพณีด้วย แสงและไฟชั่วข้อมูล สำหรับงานประเพณี เช่น สงกรานต์ หอยทราย วัฒนธรรม กุ้งเผา ฯลฯ ทั่วไป

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมมือ	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
(3) จัดทำฝึกอบรมประมูลผลและประเมินผลโครงการ ต่างๆ ที่ภาคชั้นนำทั่วในประเทศ เช่น อากิ เมน แบงก์ภาครัฐและเอกชน ให้ร่วมอุดหนุนการร่วม ท่องเที่ยว การจัดทำเว็บไซต์ทางดิจิทัล อย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับแหล่งท่องเที่ยวต่อ ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บริการ เพื่อให้สามารถพิจารณา ปรับปรุงไปเป็นต่อ ๆ ไป	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวงการท่องเที่ยวและ กีฬา กระทรวง ICT สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา ระบบราชการ สถาบันการศึกษาและบูรณาศิลป์ 						
การบริการด้านสุขภาพ							<ul style="list-style-type: none"> โครงการจัดทำฐานข้อมูล เกี่ยวกับการแพทย์และ สาธารณสุขสำหรับระบบ สาธารณสุขสุขภาพแห่งชาติที่มี การประเมินการระหว่างหน่วยงาน
(1) พัฒนาระบบสารสนเทศสุขภาพแห่งชาติ (National Health Information System) ให้มี ประสิทธิภาพ โดยการยุบรวมการบริการวิชาชีพ ข้อมูลการแพทย์และสุขภาพสูง ดำเนินอย่างร่วม มืออยู่ พร้อมทั้งขยายผลซึ่งกันและกัน สถานพยาบาลของเอกชน ทั้งโรงพยาบาล มะลิ ศิรินครศรีธรรมราช โดยเน้นให้เต้าหุ่นการกำหนด มาตรฐานสุขอนามัย ควบคู่กับการซื้อขายและการ พัฒนาศักยภาพด้านสุขอนามัย ตลอดจน การสนับสนุนการรักษาพยาบาลที่ดีที่สุด	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวงสาธารณสุข กระทรวง ICT กระทรวงวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย สมาคมประปาสหกรณ์ สมาคม วิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 						
(2) พัฒนาระบบบริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ให้วยกับภาคอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมชั้นนำ โดยคลัสเตอร์แบบปฏิบัติการและการแลกเปลี่ยน กับเครือข่ายชั้นนำของประเทศ โดยใช้ เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาและสนับสนุนการดำเนินการ	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวงสาธารณสุข กระทรวง ICT กระทรวงวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี สมาคมประปาสหกรณ์ สมาคม วิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 						

มาตราการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการร่วมด้วย
		2552	2553	2554	2555	2556	
(3) ประชารัฐพัฒน์และเผยแพร่องค์กรภาครัฐ ไทยและภาครัฐต่างประเทศ ให้เชื่อมทางต่างๆ ที่ผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องยนต์ด้วย ต้นแบบท่องเที่ยว เพื่อจัดตั้งพันธุกรรมเพื่อยา และสร้างความเชื่อมั่นในการใช้บริการระบบขนส่งทางน้ำในไทย	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวงสาธารณสุข ● กระทรวง ICT ● การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ● สมาคมผู้ประกอบการ/ สมาคมวิชาชีพท่องเที่ยวขึ้น 						
6.5 ยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน (OTOP)							
(1) จัดทำเมืองน้ำเมืองแห่งศูนย์กลางการค้าจีนที่ตั้ง ดำเนินการตามลั่น โดยเน้นผลิตภัณฑ์เกิดขึ้นมาได้ ผู้ประกอบการและผู้บริโภค เพื่อนำมาเป็นที่นั่งบนฐานการพาณิชย์/ปรับปรุงพัฒนาและลงมือโครงการ ไประดับต่อไป	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวงอุดหนุนรัฐ ● กระทรวง ICT ● กระทรวงมหาดไทย ● สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาวัฒนา วัฒนธรรมฯ 						
(2) สนับสนุนให้ SMEs เชื้อถิ่นและนำ ICT ไปใช้ในการพัฒนาโครงสร้างแรงงานในภาคสุขาภิบาล นำตัวภาระทางภาษีที่ให้ผู้ประกอบการ สามารถหักค่าใช้จ่าย ICT ได้สูงกว่าครึ่งจ่ายจริง รวมทั้งสนับสนุนให้มีการใช้ซอฟต์แวร์รายมากขึ้น เช่น สงเสริมให้เกิด Software cluster ของแหล่งธุรกิจอุตสาหกรรม หรือสหกรณ์ให้แก่ ผู้ประกอบการ ฝึกอบรมให้การใช้ซอฟต์แวร์ไทยมาตรฐาน ด้วยการอบรมในรัฐบาล ทุนการศึกษา ให้เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวงอุดหนุนรัฐ ● กระทรวง ICT ● กระทรวงการคลัง ● กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ● สมาคมผู้ประกอบการ/ สมาคมวิชาชีพท่องเที่ยวขึ้น 					<ul style="list-style-type: none"> ● โครงการศักยภาพของ แรงงานให้เหมาะสมเพื่อส่งเสริม SMEs ให้ลงทุนใน ICT 	

มาตราการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	งบประมาณดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
(3) ขยายผลการพัฒนาศักยภาพ ICT แก่ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน (โดยการสร้างและร่วมใจให้เชิงสะท้อนหรือซึ่งกันและกันความร่วมมือ กับภาคเอกชน) ทั้ง เดิมที่การฝึกอบรมในระบบปฏิบัติ (Conventional training) และการใช้สื่อ อิเล็กทรอนิกส์ ในรูปแบบ e-Learning	<ul style="list-style-type: none"> • กระทรวงอุตสาหกรรม • กระทรวง ICT • กระทรวงการคลัง • สถาบันการศึกษาและบุญธรรมศึกษา 						
(4) ส่งเสริมการนำ e-Commerce ข้อมูลศ้ารุณชาน (OTOP) เพื่อสนับสนุนการนำเมืองไทยและภูมิภาคสู่มาตรฐานสากล ในการส่งออก รวมถึงสนับสนุนการสร้างสรรค์คุณค่า ของสินค้าและบริการที่มีเอก�性ทางการค้าและสูง โดยการต่อยอดรายผลใหม่ เช่น พานิชย์ ด้วยการใช้ประโยชน์จากการจัดการช่องทาง อุปกรณ์ทางการสื่อสาร ที่มีในชุมชน อาทิ ศูนย์บริการสาธารณสุขชุมชน อบต. ฯลฯ	<ul style="list-style-type: none"> • กระทรวงอุตสาหกรรม • กระทรวง ICT • กระทรวงการคลัง • กระทรวงมหาดไทย • กระทรวงพาณิชย์ • องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น • สมาคมผู้ประกอบการ/ สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 						
(5) นำ ICT มาสร้างประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติ (Share best practice) หรือถ่ายทอดเรื่องราวประสบการณ์เชิงสำเร็จ (Success stories) อาทิ การให้ไว้วาง棘 การเผยแพร่ผลงาน การสนับสนุนการขยายผล ฯลฯ ผ่านเครือข่ายเว็บไซต์ ชุมชน (Social web)	<ul style="list-style-type: none"> • กระทรวงอุตสาหกรรม • กระทรวง ICT • กระทรวงการคลัง • กระทรวงมหาดไทย • องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 						

มาตราการ	หน่วยงานที่ร่วมข้อมูล	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
(6) ให้หน่วยงานจัดทำชี้แจงโดยย่อICTที่มีผลรับมาจากต้นที่นั่นซึ่งชัน (โทรศัพท์เคลื่อนที่ วิทยุ โทรศัพท์) เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับนโยบายด้านอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ที่จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะสิ่งแวดล้อม ในการเพื่อการดูแลความสามารถของวิสาหกิจชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวงICT กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทุกหน่วยงานที่มีภาระดำเนินการในเบื้องต้น 						<ul style="list-style-type: none"> โครงการศึกษาดูงานต่างประเทศ ให้ความรู้ของกลุ่มมาตรฐานต่างๆ ในชุมชน
6.6 นำICTมาใช้ในการประชุมผู้ดูงานและรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อลดต่าใช้จ่ายและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้ดียังคงและประตูอย่างยั่งยืน							
(1) ส่งเสริมงานวิจัยที่เกี่ยวกับงานICTมาใช้ในการประชุมผู้ดูงานและ/หรือรักษาระบบน้ำให้เกิดอิทธิพลที่ดีรวมถึงน้ำ/ระบบน้ำที่นำไปสู่การลดลงของน้ำและ/หรือรักษาสิ่งแวดล้อมในระยะยาว ทั้งในระดับองค์กรและประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> กระทรวงICT กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงพัฒนาสังคมฯ สถาบันวิจัยภาษาและอุตสาหกรรมฯ สมาคมป้องกันการฟอกขาว/สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 						

มาตราการ	ห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้อง	งบประมาณดำเนินการ (ล.พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		2552	2553	2554	2555	2556	
(2) ส่งเสริมและนักปรับโฉมการที่ส่วนราชการซึ่ง พัฒนาใหม่ยังไม่เป็นไปตามมาตรฐาน เช่น โครงสร้าง สันมูลทางการที่มีงาน (Work at home), โครงสร้างสังคมและการประชุมทางไกลผ่านระบบ วิดีโอในตัวเรือนเรือนเดียว, โครงสร้างสนับสนุนการ จัดการระบบจราจรโดยใช้ระบบการขนส่งอัจฉริยะ (Intelligent Transport System: ITS) เป็นต้น	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวง ICT ● กระทรวงวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ● กระทรวงพลังงาน ● กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ● กระทรวงคมนาคม 						

6

การบริหารจัดการและการติดตามประเมินผล

ในการแปลงแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556 "ไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสำเร็จดังเป้าหมายที่ตั้งไว้นั้น จำเป็นต้องพัฒนาโครงสร้างการบริหารจัดการและระบบการติดตามประเมินผลเพื่อให้เป็นเครื่องมือในการบริหารแผนฯ และการประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ"

6.1 การบริหารจัดการ

เพื่อให้การบริหารจัดการในการแปลงแผนแม่บทฯ "ไปสู่การปฏิบัติได้จริง" กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ควรจัดตั้งหน่วยประสานงานกลางภายในกระทรวงฯ เพื่อรับผิดชอบในการผลักดันวาระด้าน ICT ของประเทศ รวมถึงการจัดทำนโยบาย/แผนแม่บท การกำกับดูแลและผลักดันแผนสู่การปฏิบัติ และการพัฒนากลไกการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผน ด้วยดัชนีชี้วัดตามมาตรฐานสากลอย่างต่อเนื่อง ดังที่ระบุในยุทธศาสตร์ที่ 2

นอกจากนี้ จำเป็นต้องมีการจัดตั้งคณะกรรมการรายยุทธศาสตร์ ซึ่งควรประกอบด้วยบุคลากรภายในกระทรวงและบุคลากรของกระทรวงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานที่ถูกกำหนดให้เป็นหน่วยงานหลักในหลายๆ มาตรการของยุทธศาสตร์นั้นๆ และจัดให้มีการประชุมเพื่อกำหนดแนวทางการทำงานรายยุทธศาสตร์ เพื่อวางแผนและจัดลำดับความสำคัญของในการผลักดันมาตรการและโครงการนำร่อง ให้สอดคล้องกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในแผนแม่บทฯ (บทที่ 5) รวมทั้งนำมาตรการในแต่ละเรื่องมาจัดทำ Milestones ของการผลักดันรายการ หรือรายละเอียดของโครงการ (ในกรณีโครงการเร่งด่วน)

การบริหารจัดการแผนแม่บทฯ จะเน้นการสร้างกลไกในการทำงานเพื่อให้เกิดความร่วมมือและการบูรณาการ ระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ICT ของประเทศ อ即ิ สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม (กทช.) คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแห่งชาติ คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น ทั้งนี้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ต้องสร้างความเข้าใจ การยอมรับ และความร่วมมือในการนำแผนแม่บทฯ "ไปเป็นแนวทางในการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้องในระดับต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานที่ถูกระบุชื่อเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละมาตรการ/ยุทธศาสตร์ โดยให้หน่วยงานต่างๆ นั้น จัดทำหรือปรับแผนแม่บทฯ 5 ปีของหน่วยงาน ที่มีช่วงระยะเวลาสอดคล้องกับแผนแม่บทฯ ฉบับนี้ โดยในการสร้างความเข้าใจและการยอมรับต่อแผนแม่บทฯ กระทรวงต้องจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งสำหรับการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ให้ทุกภาคส่วนทั้งในส่วนกลางและภูมิภาคได้ทราบกันและเข้าใจถึงความสำคัญของแผนแม่บท ICTฯ

นอกจากนี้ จะต้องสร้างกลไกเพื่อให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม โดยเชื่อมโยงระหว่างแผนงาน แผนเงิน และแผนคน โดยจะต้องมีการพัฒนากรอบและหลักเกณฑ์การพิจารณาแผนงาน/โครงการของส่วนราชการร่วมกันระหว่างหน่วยประสานงานกลางของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่จะจัดตั้งขึ้น สำนักงบประมาณ ด้วยแทน CIO ภาครัฐ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เพื่อให้การดำเนินงานของส่วนราชการต่างๆ มีความสอดคล้องกับแผนแม่บทฯ

รวมถึงจะต้องมีการสร้างระบบติดตามประเมินผลและสร้างตัวชี้วัดประสิทธิผลและประสิทธิภาพในระดับโครงการ ด้วย ทั้งนี้ ให้หน่วยประสานงานกลางของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการกลไกดังกล่าว

สำหรับการดำเนินการในระดับกระทรวงของกระทรวงอื่นๆ และหน่วยงานในสังกัด ให้มีคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของกระทรวง และของหน่วยงานในสังกัด รับผิดชอบในการบริหารแผนในแต่ละระดับ โดยให้ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง (CIO) เป็นประธานคณะกรรมการฯ และให้คณะกรรมการฯ รายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการฯ ในระดับสูงขึ้นไปทุก 6 เดือน ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแห่งชาติ รับผิดชอบในการบริหารแผนแม่บทฯ ในภาพรวม โดยมีหน่วยประสานงานกลางของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทำหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแห่งชาติ

เพื่อให้การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารประสบความสำเร็จ ภาครัฐจะเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการนำเสนอและให้ความเห็นด้านการพัฒนา ICT ต่อรัฐบาล ร่วมกับรัฐในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพบุคลากรด้าน ICT ตลอดจนเป็นตัวแทนภาคเอกชนในการประสานนโยบายและการทำงานร่วมกับภาครัฐ เพื่อผลักดันการทำงานแบบเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public-Private Partnership: PPP) เพิ่มมากขึ้น โดยผลักดันให้มีการจัดตั้งสภา ICT เพื่อเป็นตัวแทนภาคเอกชนในการดำเนินการดังกล่าว (ตามยุทธศาสตร์ที่ 2)

6.2 การติดตามประเมินผล

ให้มีการประเมินการแปลงแผนสู่การปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยปฏิบัติ (กระทรวง กรม และหน่วยงานในสังกัดกระทรวงฯ รวมถึงองค์กรในกำกับ) สอดคล้องและครอบคลุมเป้าหมายและยุทธศาสตร์หลักของการพัฒนาที่กำหนดในแผนแม่บทฯ ฉบับนี้ โดยหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องต้องมีส่วนในการพัฒนาระบบการติดตามประเมินผล ภายใต้กรอบความสัมพันธ์เชื่อมโยงของเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และหน่วยงานที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีแนวทางในการพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลดังนี้

(1) การสร้างตัวชี้วัด เพื่อเป็นเครื่องมือที่บ่งบอกถึงความสำเร็จและผลกระทบของการดำเนินการตามแผนแม่บทฯ เพื่อใช้ประโยชน์ในการติดตามประเมินผล โดยอย่างน้อยครั้งมีตัวชี้วัดใน 3 ระดับ ได้แก่ การวัดผลกระทบ สุดท้ายของการพัฒนา (Outcome) การวัดประสิทธิผลของยุทธศาสตร์การพัฒนา (Output) และการวัดประสิทธิภาพขององค์กร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามแผนแม่บทฯ ไปปฏิบัติ

(2) จัดทำฐานข้อมูลรายการดัชนีชี้วัดหลักของการพัฒนา ICT ของประเทศไทย (ICT core indicators) และตัวชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนาในทุกระดับ รวมทั้งการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงฐานข้อมูลโดยกำหนดให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแต่ละดัชนีปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยตลอดเวลา และเชื่อมโยงข้อมูลไปยังหน่วยงานกลางเพื่อเผยแพร่ให้หน่วยงาน/ประชาชนรับทราบทั่วไป รวมทั้งให้มีการศึกษาติดตามการพัฒนาดัชนีดังกล่าวในระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงรายการรวมทั้งการให้คำนิยามดัชนีชี้วัดของประเทศไทยให้เหมาะสมตามกาลเวลา

ทั้งนี้ ให้หน่วยประสานงานกลางของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นหน่วยงานหลักในการสร้างตัวชี้วัด และการจัดવาระบูรณาข้อมูลดังกล่าว ร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยประสานกับหน่วยงาน

กลางอื่นที่สำคัญ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงบประมาณ สำนักงาน ก.พ. สำนักงานการตรวจสอบแผ่นดิน สำนักงาน ก.พ.ร. เพื่อให้ได้ฐานข้อมูลที่มีมาตรฐานเดียวกัน

หน่วยประสานงานกลางของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จะเป็นหน่วยงานรับผิดชอบในการติดตามประเมินผล โดยจะมีการติดตามความก้าวหน้า (Monitoring) ของการดำเนินการตามแผนงานโครงการทุกปี และมีการประเมินผลอย่างเป็นระบบ (Evaluation) ในช่วงครึ่งปี ซึ่งผลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลจะได้นำไปใช้ในการพิจารณาปรับปรุงระบบการบริหารจัดการ หรือปรับแผนแม่บท/แผนปฏิบัติการของหน่วยงานให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ต่อไป และให้สำนักงาน กพ. พิจารณาบรรจุด้วยน้ำเสียงดีๆ ในการประเมินผลการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ (รวมถึงองค์กรมหาชนและองค์กรในกำกับของรัฐ) ด้วย

สำหรับตัวชี้วัดที่จะใช้วัดผลสำเร็จของแผนแม่บทฉบับนี้ ในชั้นต้นได้กำหนดไว้ดังนี้

1. ตัวชี้วัดของแผนในภาพรวม

- ดัชนีรวมเพื่อวัดระดับของความรอบรู้สารสนเทศ (Information literacy) ของคนไทย
- ลำดับของประเทศไทยในดัชนี NRI (Networked Readiness Rankings) ของ World Economic Forum (WEF)
- สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรม ICT ต่อ GDP

2. ตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ที่ 1

- สัดส่วนของกำลังคนด้าน ICT ที่จบการศึกษาในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีแต่ละปี
- จำนวนบุคลากรด้าน ICT ที่ได้รับการทดสอบผ่านมาตรฐานวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล
- จำนวนบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะทางโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขา Network/Information security, Software engineer, Telecommunications and Network engineer
- อัตราการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จาก ICT ในชีวิตประจำวันของประชาชนทั่วไป
- อัตราการเข้าถึงและนำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการทำงานและการเรียนรู้ของแรงงานในสถานประกอบการ
- อัตราการเข้าถึงและนำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการทำงานและการเรียนรู้ของบุคลากรภาครัฐ
- อัตราการเข้าถึงและนำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้และประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันของกลุ่มผู้ด้อยโอกาส
- อัตราการเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ เช่น เว็บไซต์ในหมวดการศึกษา ธุรกิจ สุขภาพ และการติดต่อหรือทำธุกรรมกับภาครัฐ เป็นต้น (โดยใช้สถิติจากเว็บไซต์จัดอันดับ Truehits)
- สัดส่วนการเข้าใช้เว็บไซต์เพื่อการเรียนรู้หรือเป็นประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์
- จำนวนข่าวสารการ/bุคลากรของรัฐที่มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับซอฟต์แวร์โอเพนซอร์ส

3. ตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ที่ 2

- การมีหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่เป็นองค์กรขับเคลื่อนวาระแห่งชาติด้าน ICT ในระดับประเทศ
- การมีสภา ICT เพื่อเป็นตัวแทนของภาคเอกชนในการประสานนโยบายและทำงานร่วมกับภาครัฐเพื่อผลักดันนโยบายและมาตรการด้าน ICT
- การมีกฎหมาย / กฎระเบียบ ที่เอื้อต่อการใช้ ICT และการทำธุกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
- งบประมาณที่ประทายด้วยจากการบูรณาการโครงการของภาครัฐที่มีลักษณะงานข้ามกัน

4. ตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ที่ 3

- จำนวนครัวเรือนและสถานประกอบการทั่วประเทศ (ทั้งในจังหวัดเศรษฐกิจเป้าหมาย อำเภอเมืองทั่วประเทศ และ พื้นที่อื่นๆ) ที่สามารถเข้าถึงโครงข่ายการสื่อสารความเร็วสูง
- จำนวนสถานศึกษาระดับมัธยมทั่วประเทศที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตความเร็วสูง
- สัดส่วนจำนวนคอมพิวเตอร์ต่อนักเรียนในสถานศึกษาทุกระดับทั่วประเทศ
- จำนวนห้องสมุดประชาชนและศูนย์การเรียนรู้/ศูนย์บริการสารสนเทศชุมชนในระดับจังหวัด อำเภอ และตำบล ทั่วประเทศ ที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตความเร็วสูง
- จำนวนห้องสมุดประชาชนและศูนย์การเรียนรู้/ศูนย์บริการสารสนเทศชุมชนในระดับจังหวัด อำเภอ และตำบล ทั่วประเทศ ที่มีการให้บริการพิเศษแก่ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้สูงอายุ
- จำนวนสถานพยาบาลและสถานอนามัยทั่วประเทศที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ความเร็วสูง และมีระบบการแพทย์ทางไกลที่มีประสิทธิภาพ ใช้งานได้จริง
- ทรัพยากรโตรคุณตามและโครงข่าย ICT ที่จัดสรรสำหรับโครงการด้านความปลอดภัยสาธารณะ
- จำนวนบุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรมอย่างถูกต้องในการปฏิบัติภารกิจการที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยสาธารณะ
- มีหน่วยงานกลางที่เป็นเจ้าภาพรับผิดชอบการประสานงานระหว่างทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการงานด้านความปลอดภัยสาธารณะ
- มีการจัดทำแผนแม่บทด้านความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศแห่งชาติ

5. ตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ที่ 4

- จำนวนหน่วยงานของรัฐที่ใช้มาตรฐาน e-GIF และมีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูล ระหว่างหน่วยงานได้จริง
- บริการ Single window ของภาครัฐที่มีการให้บริการและมีผู้ใช้บริการจริง
- ความพึงพอใจของประชาชนต่อบริการอิเล็กทรอนิกส์ของภาครัฐ
- จำนวนหน่วยงานของรัฐทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่มีช่องทางสำหรับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะผ่านบริการออนไลน์
- ลำดับของประเทศไทยในการจัดลำดับ e-Government rankings ขององค์การสหประชาชาติ
- สัดส่วนมูลค่าการใช้ออฟต์แวร์โอเพนซอร์สในโครงการ ICT ของภาครัฐที่เริ่มดำเนินการ ในช่วงปี 2552-2556

6. ตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ที่ 5

- มูลค่าของตลาดซอฟต์แวร์ภายในประเทศ และสัดส่วนของซอฟต์แวร์ที่ผลิตในประเทศ
- จำนวนโครงการขนาดใหญ่ด้าน ICT ของภาครัฐที่ทำโดยผู้ประกอบการไทย
- มูลค่าของตลาดดิจิทัลคอนเทนต์ในประเทศและ สัดส่วนของดิจิทัลคอนเทนต์ที่ผลิตในประเทศ
- มูลค่าการส่งออกซอฟต์แวร์ของประเทศ
- จำนวนโครงการที่ดำเนินการโดยผู้ประกอบการไทยที่ได้รับรางวัลระดับนานาชาติ
- การมีเมืองที่เป็นศูนย์กลางการพัฒนา ICT ในระดับโลกในประเทศไทย
- ค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาด้าน ICT ของภาครัฐและเอกชน
- จำนวนบริษัทซอฟต์แวร์ที่พัฒนาและ/หรือให้บริการซอฟต์แวร์โอเพนซอร์ส

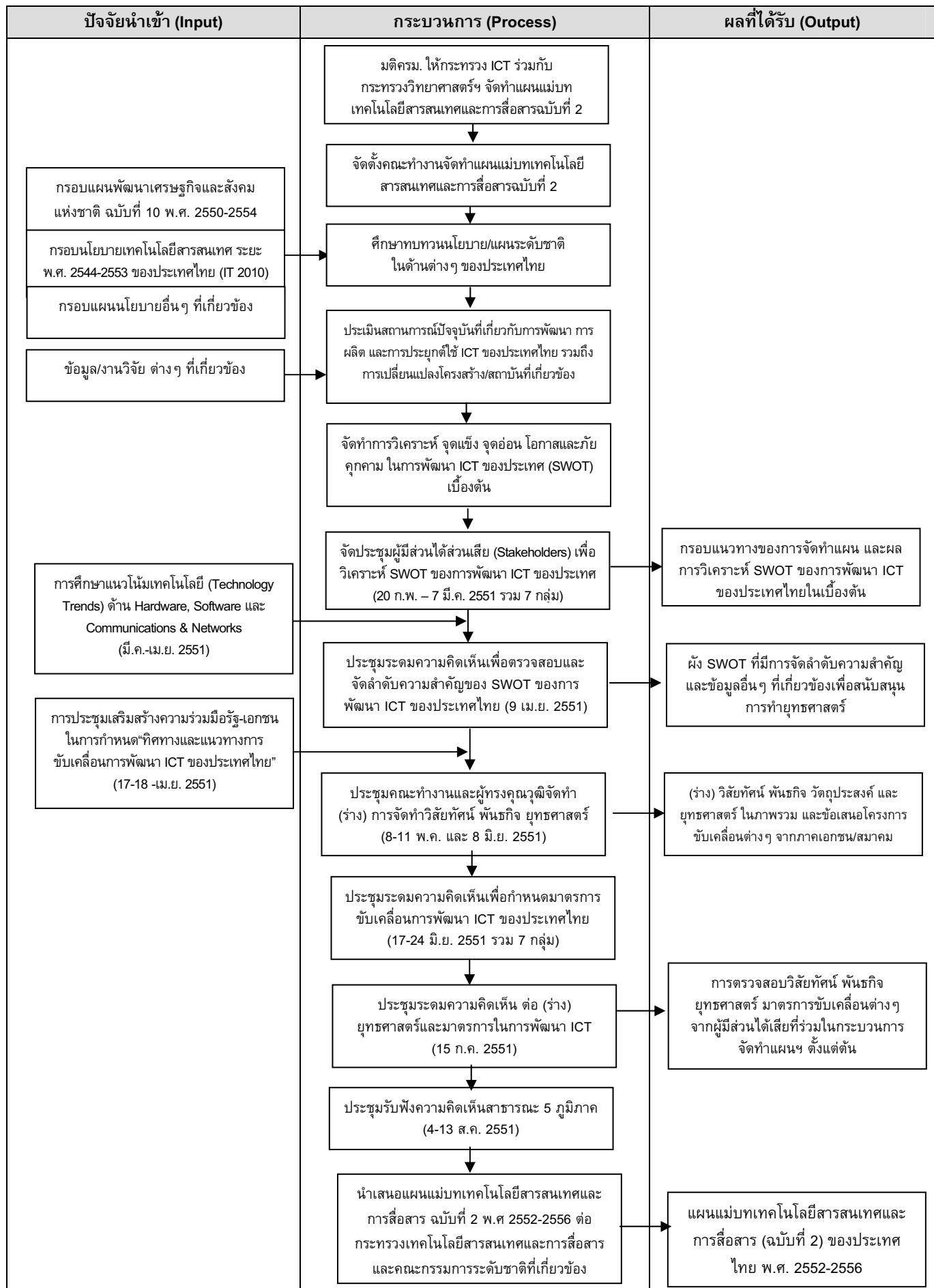
7. ตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ที่ 6

- สัดส่วนสถานประกอบการที่ใช้ ICT ในการดำเนินธุรกิจ
- สัดส่วนของสถานประกอบการที่มีการขายสินค้าและบริการผ่านทางอินเทอร์เน็ต
- มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบ B2B และ B2C ของประเทศ
- ค่าดำเนินการด้าน Logistics ของประเทศ
- จำนวนแรงงานที่ปฏิบัติงานด้าน ICT ในภาคธุรกิจโดยรวม
- จำนวนเครือข่ายสหกรณ์ที่เกี่ยวกับการเกษตรที่มีการใช้ ICT ในระดับก้าวหน้า และได้ผลที่เป็นรูปธรรมชัดเจน
- การมีระบบสารสนเทศสาธารณะสุขแห่งชาติที่มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานและใช้งานได้จริง
- ลำดับของประเทศไทยในดัชนี e-Readiness Rankings ของ EIU (Economist Intelligence Unit)

อย่างไรก็ตาม ส่วนงานที่รับผิดชอบด้านนโยบายและแผน ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อาจพิจารณาปรับหรือเพิ่มตัวชี้วัดที่ใช้ในการประเมินความสำเร็จของแผนแม่บทฯ และตัวชี้วัดประสิทธิผลของยุทธศาสตร์การพัฒนา ได้ตามความเหมาะสม นอกจากนี้ ควรให้ทุกกระทรวง/ หน่วยงาน กำหนดตัวชี้วัดในการประเมินผลระดับมาตรการให้สอดคล้องกันด้วย โดยให้ประสานงานอย่างใกล้ชิดกับกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1 : กระบวนการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556

ภาคผนวก 2 : สรุปผลการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาระคุกคามต่อการพัฒนา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย

จุดแข็ง (Strengths)

- มีการเชื่อมต่อกับต่างประเทศที่ดี มีเครือข่ายสารสนเทศในทุกๆ จังหวัด และมีโครงข่ายหลัก (Backbone) ในประเทศทั่วถึง
- รัฐมีนโยบายและโครงการที่ส่งเสริมอุตสาหกรรม ICT และการมีการใช้ ICT ไปสู่ชนบท ให้ครอบคลุมทั่วประเทศ จึงช่วยในการสร้างความเชื่อมั่นแก่ต่างประเทศ
- มีบุคลากรที่มีความรู้และทักษะ ICT เพิ่มมากขึ้น และมีผู้จบการศึกษาด้าน ICT มากขึ้นทั้งในระบบและนอกระบบ
- ผู้บริหารทั้งภาครัฐและเอกชนมีความตระหนักรถึงความสำคัญของ IT มากขึ้น ส่งผลให้เกิดการเพิ่มปริมาณการใช้ IT ในประเทศ
- การให้บริการโครงสร้างพื้นฐานทั้งระบบใช้สาย/ไร้สาย ในพื้นที่ให้บริการที่เป็นเมืองใหญ่ เช่น กรุงเทพ และเชียงใหม่มีอย่างทั่วถึง เป็นการใช้ ICT เพื่อเพิ่มโอกาสทางธุรกิจในภูมิภาค
- มีผู้ประกอบการรายใหม่ ที่ได้รับใบอนุญาตจาก กทช. เช่น การไฟฟ้านครหลวงและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สามารถให้ผู้ประกอบการรายย่อย เช่น Dark fiber หรือลงทุนในเทคโนโลยี BPL สำหรับการให้บริการ Last miles ได้เอง
- มีศักยภาพในด้านการผลิต Digital content (เช่น Animation เป็นต้น) และ สื่อบันเทิงต่างๆ สามารถรับงานจากต่างประเทศได้
- มีการอุปกรณ์ ICT ที่เกี่ยวข้องกับ ICT (ได้แก่ กฎหมายธุกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์) ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล สร้างความมั่นใจให้กับนักลงทุนและผู้ใช้ ICT ทั้งในและต่างประเทศ
- มีองค์กรของรัฐและองค์กรอิสระที่ทำหน้าที่กำกับดูแลและส่งเสริมการพัฒนา ICT อยู่หลายหน่วยงาน เช่น MICT, กทช., SIPA, NECTEC, TRIDI ฯลฯ
- ราคาของอุปกรณ์ ICT ลดลงเรื่อยๆ ออย่างต่อเนื่องทำให้คนสามารถซื้อมาใช้ได้มากขึ้น
- ราคายังคงบริการการสื่อสารลดลงเรื่อยๆ เพราะตลาดมีการแข่งขันมาก โดยเฉพาะค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่
- ไทยมีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการวิจัยและพัฒนา เพื่อต่อยอดในการพัฒนาเทคโนโลยี
- ค่าแรงของบุคลากรระดับปฏิบัติการในอุตสาหกรรม ICT ค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับประเทศผู้นำด้าน ICT หลายประเทศ เป็นแรงดึงดูดการลงทุนและได้รับงาน Outsourcing จากต่างประเทศ
- มีสถาบันการศึกษาเปิดสอนหลักสูตร IT มาตรฐาน ทำให้คนไทยมีโอกาสเรียนรู้ และพัฒนาทักษะด้าน ICT
- มีดาวเทียมสื่อสารซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศทางเลือกหนึ่ง
- บางอุตสาหกรรม เช่น Hard Disk Drive มีความสามารถในการแข่งขันสูงในระดับโลก กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาบุคลากรเฉพาะทางเพื่อรับการขยายการลงทุนในอนาคต

จุดอ่อน (Weaknesses)

- งบประมาณสนับสนุนด้าน ICT เพื่อการศึกษาไม่เพียงพอ และไม่สมดุล มีผลต่อความเหลื่อมล้ำระหว่างสถาบันการศึกษาในเมืองและต่างจังหวัด และความไม่สมดุลระหว่างบประมาณในการซื้อ ICT และการพัฒนาอุปกรณ์
- โครงสร้างพื้นฐานด้าน ICT เพื่อการศึกษา และการพัฒนาธุรกิจในชนบทยังไม่เพียงพอต่อการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ
- ขาดแคลนบุคลากรที่มีความสามารถขั้นสูง เช่น วิศวกร นักออกแบบ โปรแกรมเมอร์ และผู้ชำนาญเฉพาะด้านต่างๆ เนื่องจากบุคลากรมีน้อยและผลิตยาก
- การกระจายโครงสร้างพื้นฐานยังไม่ทั่วถึงในชนบท ทั้งโครงข่ายโทรศัพท์พื้นฐาน และโครงข่ายอินเทอร์เน็ต
- หน่วยงานภาครัฐขาดการบูรณาการ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน และขาดการจัดการให้เข้าถึงข้อมูลได้ง่ายในการให้บริการประชาชน
- ระบบการศึกษาสามัญในระบบไม่ได้ปรับตัวเองให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ประเทศไทยยังไม่ได้สนับสนุนการเรียนรู้ที่เกิดนอกรอบการศึกษา (เช่น การเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อไปสอบ Certification) เท่าที่ควร
- ขาดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้งการติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้ และการใช้งาน ทำให้ไม่สามารถพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ และไม่สามารถเจรจาต่อรองธุรกิจกับต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ประเทศไทยขาดบุคลากรความรู้ความชำนาญที่ทำงานได้ตามมาตรฐานวิชาชีพ อาทิ ไม่สามารถพัฒนาคนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงได้ทัน
- งบประมาณด้าน ICT ไม่ได้อีกเป็นรายการที่มีความสำคัญลำดับต้นๆ ในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณของรัฐ
- ยังขาด Content ที่ดี และมีประโยชน์ รวมถึงการบริหารจัดการ Content อย่างมีประสิทธิภาพ
- การจัดสรรงบประมาณด้าน ICT ระหว่างหน่วยงานบางหน่วยงานยังมีความช้าช้อน ขาดการบูรณาการเพื่อความเป็นเอกภาพในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม
- บุคลากร ICT ขาดความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารจัดการธุรกิจ ซึ่งส่งผลต่อผลสำเร็จของการบริหารจัดการโครงการ หรือ การตอบความต้องการของลูกค้าธุรกิจ
- ในบางพื้นที่ โครงข่ายหลักยังไม่สามารถรองรับธุรกรรมได้อย่างเพียงพอ เนื่องจากยังไม่มีบริการ Broadband หรือมีข้อจำกัดในการเลือกผู้ให้บริการ
- การบริหารจัดการโครงการด้าน ICT ในภาพรวมยังด้อยประสิทธิภาพ เนื่องจากยังมีลักษณะต่างคนต่างทำ ไม่ทำงานไปในทางเดียวกัน ขาดกลไกประสานงานที่ชัดเจนในการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ไม่มีการบูรณาการแผนด้าน ICT และจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้อง
- รัฐและเอกชนให้ความสำคัญในด้านการลงทุนทำวิจัยด้าน ICT น้อย เป็นผลให้ไม่มีการพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง และต้องนำเข้าจากต่างประเทศสูง
- งานวิจัยพัฒนาของรัฐส่วนใหญ่ยังไม่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ การถ่ายทอดเทคโนโลยีจากสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานวิจัยของรัฐสู่ภาคเอกชนยังมีน้อย
- การบริหารโครงการ IT ขนาดใหญ่ของภาครัฐ ขาดกระบวนการวางแผน จัดทำ และทดสอบที่ถูกต้อง และผิดพลาดบ่อยมาก

- ส่วนใหญ่ยังพึ่งเทคโนโลยีจากต่างประเทศ มีการทำวิจัยพัฒนาและต่อยอดความรู้น้อย
- ต้นทุนของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตสูง เนื่องจากราคาของเครื่องคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ที่สูง เมื่อเทียบกับหลายประเทศ
- ขาดกระบวนการบริหารจัดการและมาตรฐานการติดตามประเมินผลที่ดี เพื่อให้การเปลี่ยนแปลงไปสู่การปฏิบัติประสบผลสำเร็จ
- บทบาทหน้าที่ขององค์กรกำกับดูแลหรือส่งเสริมการพัฒนา ICT ยังมีความช้าชักอน กันอยู่ ส่งผลให้งานบางเรื่องมีการดำเนินการช้าชักอน กัน ขาดการบูรณาการ ขาดความเป็นเอกภาพ
- ผู้บริหารขาดทักษะความเข้าใจในการบริหารโครงการ IT
- ขาดแคลนผู้สอนวิชา ICT ในทุกระดับการศึกษา ทั้งปริมาณและคุณภาพ
- ผู้ประกอบการด้าน ICT ไทยยังขาดข้อมูล และทักษะด้านการตลาด/การเจรจาต่อรองในระดับนานาชาติ
- อุตสาหกรรม ICT ขาดการสนับสนุนในด้านเงินทุนจากภาครัฐ และเป็นอุตสาหกรรมที่ยังไม่แพร่หลายในระดับ SMEs
- ศินค้าและบริการ ICT ไทย ยังไม่ได้มาตรฐานในระดับสากล
- ระบบ IT ต่างๆของไทย ยังอ่อนแอในเรื่องความมั่นคง สร้างความเชื่อมั่นได้ช้า เมื่อเทียบกับความลับซึ่งของวิธีการโจมตีที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว
- คนไทยขาดวัฒนธรรมในการทำงานเป็นทีม ทำให้เป็นปัญหาต่อการบริหารโครงการขนาดใหญ่
- R&D ในปัจจุบันไม่ตรงกับความต้องการของตลาดและเทคโนโลยี
- ผู้ประกอบการไทยสร้าง Brand ได้ยาก เพราะมีปัญหาด้านการลงทุนทำ brand การวิจัยและพัฒนาและมาตรฐานสินค้า
- อุตสาหกรรมไอทีของไทยขาดการวิจัยและพัฒนา และบุคลากร ทำให้ปรับตัวไม่ทันกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงเร็วมากซึ่งมีผลให้ห่วงโซ่อุปทานของผลิตภัณฑ์ (Product life cycle) สั้นลง
- ค่าแรงรายบุคคลระดับสูงยังไม่สูงใจเมื่อเทียบกับประเทศอื่น เพาะบุคลากร ICT ที่มีทักษะสามารถเลือกงานได้
- ขาดบูรณาการเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายเช่น พรบ. การกระทำการผิดทางคอมพิวเตอร์
- ขาดช่องทางการประชาสัมพันธ์ ผลงานวิจัยสู่ภายนอก
- ผู้ประกอบการขาดการรวมตัวในการสร้างอำนาจจากการต่อรอง
- องค์กรไม่ครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ

โอกาส (Opportunities)

- นโยบายที่จะพัฒนาประเทศไปสู่สังคมฐานความรู้ ทำให้มีความต้องการ Content เพื่อการเรียนรู้มากขึ้น
- แนวโน้มความต้องการทำธุรกิจทางอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้น เป็นโอกาสต่อการพัฒนาการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานด้าน ICT
- อินเทอร์เน็ตเป็นโอกาสให้เกิดช่องทางธุรกิจ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้บริการสะดวก และรวดเร็วขึ้น เอื้อต่อการทำพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
- ประเทศไทยสามารถใช้ประโยชน์จากการหลอมรวมระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศ โทรคมนาคม การแพร่ภาพและกระจายเสียง ในการให้บริการ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน ICT

- อุตสาหกรรมอาหาร เกษตร ท่องเที่ยว ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ของประเทศไทยมีการใช้ ICT น้อย สามารถนำ ICT มาใช้สร้างมูลค่าเพิ่มได้อีกมาก
- การเรียนรู้ ICT ขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้นในกลุ่มคนทุกระดับ ส่งผลต่อการขยายตัวของตลาด ICT
- การเปิดเสรีทางการค้า (FTA, WTO) ทำให้ตลาดกว้างขึ้น ไม่ได้จำกัดแค่ในประเทศไทย
- มีเทคโนโลยีทางเลือกที่หลากหลายขึ้น สามารถนำมาแก้ปัญหา Digital divide ได้
- กระแสความต้องการด้าน Outsourcing ในโลก เปิดโอกาสให้กับผู้ประกอบการ ICT ไทยเข้าร่วม
- คนไทยเริ่มใช้ประโยชน์จาก Social web มากขึ้น ทำให้เกิด Virtual community ซึ่งจะมีผลต่อการสร้างสังคมและเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ หรือ Attention economy
- เทคโนโลยีมีวิวัฒนาการเร็ว ราคาลดลงเร็ว เอื้อต่อการพัฒนา ICT ทำให้ง่ายต่อการลงทุนเพื่อพัฒนาประเทศ ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึง SME
- ประเทศไทยอิงมาตรฐาน ICT ที่เป็นมาตรฐานสากล หรือมาตรฐานเบ็ด ทำให้ผู้ประกอบการไทยสามารถขยายตลาดไปยังต่างประเทศได้
- การกระจายอำนาจสู่ภูมิภาคมีมากขึ้นทำให้การพัฒนา ICT ดีขึ้นและเป็นไปอย่างทั่วถึง
- การเปิดเสรีทางการค้าทำให้ประเทศไทยนำด้าน ICT ยั่งยืนการลงทุนไปประเทศที่มีความเหมาะสมที่สุด
- คนไทยมีวิธีชีวิตที่ต้องการความสะดวกมากขึ้น ICT จึงเป็นปัจจัยที่ห้ามในการดำเนินชีวิต และเป็นโอกาสในการส่งเสริมและพัฒนา ICT ในประเทศ
- ความจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุในประเทศไทยเพิ่มขึ้น
- ประเทศไทยมีโอกาสที่จะเป็น Second หรือ Third tier ของ Outsourcing เพราะไม่มีปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติ และมีทำเลที่ตั้งเหมาะสมที่จะเป็นศูนย์กลางในการลงทุน ICT ของภูมิภาค
- ระบบสาธารณูปโภคของประเทศไทยมีความพร้อมมากกว่าประเทศเพื่อนบ้านต่อการดำเนินอุตสาหกรรม เป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการดึงดูดการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรม ICT ในประเทศ
- ราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้นทำให้คนเริ่มหันมาใช้ ICT มากขึ้น เพื่อลดต้นทุนในการสื่อสารและต้นทุนค่าขนส่ง
- ทราบด้วยการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ ส่งผลให้มีการพัฒนาและการลงทุนด้าน ICT ของหน่วยงาน เพื่อให้ปฏิบัติได้ตามข้อกำหนดของกฎหมาย
- สังคมไทยเปิดรับวัฒนธรรมจากต่างชาติโดยง่าย เอื้อต่อการขยายตัวของตลาด ICT
- ICT ทำให้เกิดโอกาสจากนโยบายใหม่ๆ ของนักการเมืองที่อาจสะท้อนความต้องการหรือปัญหาของสังคม

ภาวะคุกคาม (Threats)

- กฎระเบียบภาครัฐเป็นอุปสรรคต่อการให้บริการ e-Services ทำให้ e-Government พัฒนาได้ช้ากว่าประเทศเพื่อนบ้าน
- ประเทศไทยแข่งที่สำคัญ (สิงคโปร์, มาเลเซีย, เวียดนาม, อินเดีย, พลิบปินส์) มีความความก้าวหน้าด้านการพัฒนา ICT เร็วกว่าประเทศไทย ในหลายๆ ด้าน ทำให้ประเทศไทยต้อง ICT สนใจลงทุนประเทศดังกล่าวมากกว่าประเทศไทย
- ในสถานศึกษายังขาดแคลนบุคลากรผู้สอน ที่มีมาตรฐาน และประสบการณ์ในการสอน ทำให้การพัฒนาทักษะด้าน ICT ยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร

- ยังมีความเหลื่อมล้ำทางสังคมและการกระจายรายได้ที่ไม่เป็นธรรม และช่องว่างระหว่างวัย จึงเป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึง ICT
- ความรู้และทักษะในด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ซึ่งเป็นฐานของการพัฒนาต่อยอดความรู้ด้าน ICT ของเยาวชนไทย ไม่เข้มแข็ง
- ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ (โดยเฉพาะ SME) ขาดทักษะทำให้ไม่สามารถใช้ ICT ได้อย่างคุ้มค่า
- คนไทยไม่ตระหนักด้านทรัพย์สินทางปัญญา และไม่เห็นค่าของทรัพย์สินทางปัญญาของคนไทยด้วยกันเอง
- องค์กรกำกับดูแลการให้บริการ เช่น กสทช. ยังขาดความชัดเจนในการจัดตั้ง และแนวทางการปฏิบัติทำให้ไม่สามารถพัฒนาและนำเทคโนโลยีใหม่ๆมาใช้ได้ เช่น 3G หรือ WiMAX
- การเปิดเสรีทางการค้า ทำให้การกีดกันทางการค้ารูปแบบต่างๆ ที่มิใช่ภาษีที่ความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ส่งผลให้ผู้ประกอบการที่ไม่มีความพร้อม ไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้
- รูปแบบการทำธุรกิจเปลี่ยนแปลงไป โดยอิงกับโครงสร้างพื้นฐานด้าน ICT เพิ่มขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการไทย/ธุรกิจไทย ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับการแข่งขันได้
- คนไทยยังไม่ตระหนักรถีอนต์รายในการใช้ ICT ยุคใหม่ผ่านเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่และอินเทอร์เน็ต ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสังคม และความเชื่อมั่นด้านการใช้ และการลงทุนด้าน ICT ของประเทศ
- เยาวชนไทยยังใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง มากกว่าเพื่อการเรียนรู้
- กระบวนการออกกฎหมายใช้เวลานาน ไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของ ICT ที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว
- ขาดบุคลากรนักกฎหมายที่มีความรู้ / เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย IT และผู้บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง
- หน่วยงานขาดความตระหนักรู้ด้าน IT Governance
- เยาวชนบางกลุ่มขาดวิจารณญาณในการใช้ ICT อย่างเหมาะสม ทำให้พฤติกรรมของเยาวชนเปลี่ยนแปลงไป ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมตามมา
- การบังคับใช้กฎหมาย ICT ที่ออกแบบมาให้บังคับแล้ว ยังขาดกลไกในการบังคับใช้ที่ชัดเจน ไม่มีประสิทธิภาพ เท่าที่ควร
- มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองบ่อยครั้ง ทำให้ไม่มีความต่อเนื่องในการออกนโยบายและขาดความเชื่อมั่นจากนักลงทุน
- การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีบ่อยทำให้การลงทุนภาครัฐและเอกชนไม่คุ้มค่า และการดำเนินงานปรับตัวไม่ทัน (ใช้เทคโนโลยีไม่คุ้มค่าเมื่อเทียบกับการลงทุน)
- การเปิดเสรีทำให้บุคลากรที่เชี่ยวชาญไปทำงานต่างประเทศทำให้ประเทศไทยต้องนำเข้าบุคลากรเชี่ยวชาญจากต่างประเทศ
- การก่ออาชญากรรมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทำให้รัฐต้องสูญเสียงบประมาณในการแก้ไข และป้องกันปัญหาตลอดจนนักลงทุนขาดความเชื่อมั่นที่จะมาลงทุนในประเทศไทย
- ปริมาณขยะอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจากการใช้ ICT ที่เพิ่มขึ้น
- เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงเร็ว ทำให้ผู้ประกอบการ และภาครัฐปรับตัวไม่ทัน ผู้ประกอบการต้องลงทุนเปลี่ยนโครงสร้างพื้นฐานของบริษัทบ่อย)
- ประเทศไทยขาดการเตรียมพร้อมที่จะรับผลกระทบจากการเปิดเสรีด้านบริการ และขาดการจัดลำดับความสำคัญ การให้บริการที่จะเปิดเสรี ทำให้ไม่อาจใช้ประโยชน์จากการให้บริการเหลวไหลของบุคลากร และสินค้า/บริการ

- มีความเสี่ยงที่จะเกิดการค้าที่ไม่ถูกกฎหมาย (Black market) ทางออนไลน์เพิ่มขึ้น
- ขาดกฎหมายที่ครอบคลุม
- กฎหมายไทยยังไม่เอื้ออำนวยต่อการนำผู้เชี่ยวชาญ ICT เข้ามาในประเทศ
- ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนและราคาน้ำมันมีผลต่อการลงทุนและส่งออกนำเข้าโดยเฉพาะสินค้า ICT ที่ไทยไม่ใช้ผู้ผลิต

ภาคผนวก 3: นิยามคัพท์ที่เกี่ยวข้อง

คำศัพท์	ความหมาย
กลุ่มโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญยิ่งยวด (Critical infrastructure)	<p>หมายถึงหน่วยงานที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ โดยมีภารกิจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ ความมั่นคง ชีวิต และทรัพย์สิน หากเกิดความเสียหายกับหน่วยงานเหล่านี้ อาจก่อให้เกิดความเสียหายและกระทบความมั่นคงของประเทศ ทั้งนี้หน่วยงานดังกล่าวสามารถแบ่งออกเป็นหลายกลุ่ม เช่น (1) กลุ่มไฟฟ้าและพลังงาน (2) กลุ่มการเงินการธนาคารและการประกันภัย (3) กลุ่มสื่อสารโทรคมนาคมและขนส่ง (4) กลุ่มความสงบสุขของสังคม</p> <p>[ที่มา: เอกสารประกอบการสัมมนาการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และการเตรียมความพร้อมในการบังคับใช้กฎหมายใหม่ 8 สิงหาคม 2550]</p>
ดิจิทัลคอนเทนต์	<p>การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เนื้อหาต่างๆ องค์ประกอบของดิจิทัลคอนเทนต์ที่ระบุในแต่ละการศึกษาจะมีรายละเอียดที่แตกต่างกันไป แต่ในการจัดทำแผนแม่บทนี้ฯ ได้นิยามที่ได้มีการจัดทำขึ้นโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2545) เป็นพื้นฐานในการประมาณเป้าหมายของตลาดดิจิทัลคอนเทนต์ ซึ่งประกอบด้วย อนิเมชั่น, เกม, สื่อการเรียนรู้ (e-Learning), คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI), เนื้อหาต่างๆ บนโทรศัพท์มือถือ (Mobile content) และการออกแบบเว็บ (Web design)</p> <p>นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้เคยกำหนดให้ดิจิทัลคอนเทนต์ประกอบด้วย (i) Animation, Cartoon, Characters; (ii) Computer-generated Imagery; (iii) Web-based application; (iv) Interactive application; (v) Game; (vi) Wireless location-based services content; (vii) Visual effect; (viii) Multimedia video conferencing applications; (ix) e-Learning content via Broadband and multimedia; (x) Computer-aided Instruction*</p> <p>ในแผนแม่บทฯ นี้ อุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ครอบคลุมถึง 1) Games 2) Animation 3) e-Learning content 4) Advertising (Printing, TV Advertising, Magazine) 5) Film 6) Music 7) Broadcasting</p> <p>[ที่มา: รายงานการศึกษา การพัฒนาชีดความสามารถในการแข่งขันของไทย โดย Professor Michael E. Porter และ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปี 2545 และประกาศสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ บ/5/2547]</p>

คำศัพท์	ความหมาย
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	<p>คุณลักษณะของความพอเพียงประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> ความพอประมาณ หมายถึง ความพอ足ที่ไม่น้อยเกิดไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบี้ยนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจน คำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบ และการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล
	[ที่มา www.inspect9.moe.go.th/economic_king80.htm]
ผู้ด้อยโอกาส	<p>ผู้ที่ประสบปัญหาความเดือดร้อน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การศึกษา การสาธารณสุข การเสียเปรียบไม่ได้รับความเป็นธรรมทางกฎหมาย และได้รับผลกระทบจากครอบครัว เช่น คนจน เกษตรกรรายย่อย เด็กถูกทารุณทางร่างกาย จิตใจ เพศ เด็กเร่ร่อน ขอทาน แรงงานเด็ก เด็กประพฤติไม่เหมาะสม เด็กกำพร้าเพาะเดอส์ ผู้ที่อยู่ในกระบวนการค้ามนุษย์ หรือถูกกักกันไม่ให้ออกมา มีส่วนร่วมทางสังคมหรือการทำงานเมือง ขาดสิทธิประโยชน์และโอกาสที่จะยกระดับสถานภาพทางสังคมของตนเองให้สูงขึ้น</p>
	[ที่มา: กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์]
ระบบโลจิสติกส์ (Logistics & e-Logistics)	<p>“ระบบโลจิสติกส์ หรือการบริหารจัดการโลจิสติกส์ เป็นกระบวนการทำงาน ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน การดำเนินการ และการควบคุมการทำงานขององค์กร รวมทั้งการบริหารจัดการข้อมูลและธุกรรมทางการเงินที่เกี่ยวข้อง ให้เกิดการเคลื่อนย้าย การจัดเก็บ การรวบรวม การกระจายสินค้า วัสดุ อุปกรณ์ ชิ้นส่วนประกอบ และการบริการ ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล สูงสุด โดยคำนึงถึงความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้าเป็นสำคัญ” และระบบโลจิสติกส์เป็นกระบวนการหนึ่งของการจัดการสินค้าและบริการ ตลอดห่วงโซ่อุปทาน</p> <p>ดังนั้น e-Logistics มักจะหมายความรวมๆ ว่าหมายถึงการนำเอา ICT เข้ามาช่วยในการกระบวนการดังกล่าว เช่น ICT เข้ามาช่วยในกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงาน</p>
	[ที่มา: สรุปจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย พ.ศ. 2550-2554]

คำศัพท์	ความหมาย
วิสาหกิจขนาดย่อม และขนาดย่อม	<p>วิสาหกิจขนาดย่อม ได้แก่ กิจการที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) กิจการผลิตสินค้า ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกินห้าสิบคนหรือมีมูลค่า สินทรัพย์ถาวรไม่เกินห้าสิบล้านบาท</p> <p>(2) กิจการให้บริการ ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกินห้าสิบคนหรือมีมูลค่า สินทรัพย์ถาวรไม่เกินห้าสิบล้านบาท</p> <p>(3) กิจการค้าส่ง ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกินยี่สิบห้าคนหรือมีมูลค่า สินทรัพย์ถาวรไม่เกินห้าสิบล้านบาท</p> <p>(4) กิจการค้าปลีก ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกินสิบห้าคนหรือมีมูลค่า สินทรัพย์ถาวรไม่เกินสามสิบล้านบาท</p>
	<p>วิสาหกิจขนาดกลาง ได้แก่ กิจการที่มีลักษณะดังต่อไปนี้</p> <p>(1) กิจการผลิตสินค้า ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่าห้าสิบคนแต่ไม่เกินสองร้อยคน หรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรเกินกว่าห้าสิบล้านบาทแต่ไม่เกินสองร้อยล้านบาท</p> <p>(2) กิจการให้บริการ ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่าห้าสิบคนแต่ไม่เกินสองร้อยคน หรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรเกินกว่าห้าสิบล้านบาทแต่ไม่เกินสองร้อยล้านบาท</p> <p>(3) กิจการค้าส่ง ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่าสิบห้าคนแต่ไม่เกินห้าสิบคน หรือมีมูลค่า สินทรัพย์ถาวรเกินกว่าห้าสิบล้านบาทแต่ไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท</p> <p>(4) กิจการค้าปลีก ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่าสามสิบห้าคนแต่ไม่เกินสามสิบคน หรือมีมูลค่า สินทรัพย์ถาวรเกินกว่าสามสิบล้านบาทแต่ไม่เกินหกสิบล้านบาท</p>
	<p>ในการนี้ที่จำนวนการจ้างงานของกิจการได้เข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดย่อม แต่ มูลค่าสินทรัพย์ถาวรเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลาง หรือจำนวนการ จ้างงานเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดย่อม แต่มูลค่าสินทรัพย์ถาวร เข้า ลักษณะของวิสาหกิจขนาดย่อม ให้ถือจำนวนการจ้างงานหรือมูลค่าสินทรัพย์ ถาวรที่น้อยกว่าเป็นเกณฑ์ ในการพิจารณา</p>
	<p>[ที่มา: กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, http://cms.sme.go.th/cms/c/journal_articles/view_article_content?article_id=VC03-02-C14&article_version=1.0]</p>
วิสาหกิจชุมชน	<p>การประกอบการขนาดย่อมและขนาดจิ๋วของชุมชนเพื่อการจัดการ "ทุน" ของ ชุมชนอย่างสร้างสรรค์เพื่อการพึ่งตนเอง (SMCE -Small and micro community enterprise) วิสาหกิจชุมชนขนาดย่อม ต้องมีสมาชิกมากกว่า 15 คน วิสาหกิจชุมชนขนาดจิ๋ว ต้องมีสมาชิกตั้งแต่ 5 คน ถึง 15 คน</p>
	<p>[ที่มา: http://yalor.yru.ac.th/~research/document/publication/smce.html]</p>

คำศัพท์	ความหมาย
สหกิจศึกษา (Cooperative Education)	<p>การศึกษาที่ทำร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับองค์กรผู้ใช้บัณฑิตเพื่อให้เกิดการศึกษาที่ดี เป็นการศึกษาที่บูรณาการการเรียนรู้ในสถานศึกษากับการให้นักศึกษาไปปฏิบัติงานจริงเต็มเวลา นักศึกษาได้ทำงานตรงตามสาขาวิชาชีพ และมีประโยชน์ต่องค์กรผู้ใช้บัณฑิต มักกำหนดงานเป็นโครงการพิเศษที่สามารถทำให้สำเร็จได้ภายใน 4 เดือน โดยองค์กรผู้ใช้บัณฑิตจะจัดหาเพื่อเลี้ยง (Mentor หรือ Job supervisor) หน้าที่กำกับและดูแลการทำงานของนักศึกษา สหกิจศึกษาเป็นกลไกที่ช่วยให้บัณฑิตสามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่ตรงกับความต้องการขององค์กรผู้ใช้บัณฑิต</p> <p>[ที่มา : สรุปจาก “แผนการดำเนินงานส่งเสริมสหกิจศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2551 - 2555, คณะอนุกรรมการส่งเสริมการพัฒนาสหกิจศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551]</p>
สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรม ICT ต่อ GDP (ICT industry contribution)	<p>มูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรม ICT คือผลต่างระหว่างมูลค่าผลผลิตสินค้าและบริการด้าน ICT กับค่าใช้จ่าย (หรือต้นทุน) ขั้นกลางที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตสินค้าและบริการ ICT นั้น โดยปกติ การประเมินวัดมูลค่าเพิ่มของแต่ละอุตสาหกรรมเบรี่ยบเทียบกับระบบเศรษฐกิจโดยรวมหรือตัวเลข GDP นี้ เป็นรูปแบบหนึ่งที่ใช้วิเคราะห์/ประเมินบทบาทและความสำคัญของอุตสาหกรรมได้อุตสาหกรรมหนึ่งต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยนั้นๆ ควบคู่ไปกับการประเมินวัดด้านอื่นๆ เช่น สัดส่วนการจ้างงานในอุตสาหกรรมต่อการจ้างงานรวมในระบบเศรษฐกิจ เป็นต้น</p> <p>ณ ปัจจุบัน ประเทศไทยยังมิได้มีการกำหนดนิยามและขอบเขตของอุตสาหกรรม ICT อย่างชัดเจน แต่ในการศึกษาภายนอกนี้ ได้อ้างอิงแนวทางที่กลุ่มประเทศ OECD ใช้ในการกำหนดนิยามและขอบเขตของอุตสาหกรรม ICT บนพื้นฐานของการจัดประเภทอุตสาหกรรมตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ตามมาตรฐานสากล (ISIC) และสรุปให้เห็นนิยามของ ICT ในความหมายแคบ นั่นคือ ICT ประกอบด้วยกลุ่มอุตสาหกรรม 4 กลุ่ม อันได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต (ICT Manufacturing) กลุ่มอุตสาหกรรมการค้า ICT (ICT Trade) กลุ่มอุตสาหกรรมโทรคมนาคม (Telecommunication) และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ (Computer services) โดยไม่รวมกลุ่มอุตสาหกรรม Information content อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์ (Publishing) และแพร่กระจายเสียง (Broadcasting) แต่เนื่องจากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี ประเทศไทย ควรทบทวนและกำหนดนิยามอย่างเป็นทางการให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับการพัฒนาอุตสาหกรรม ICT เข้าใจตรงกัน ในอนาคตอันใกล้</p> <p>[ที่มา : สรุปจาก “รายงานการศึกษากรอบแนวคิดในการวัดบทบาทของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อระบบเศรษฐกิจไทย, ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ โดยความร่วมมือของสำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2548]</p>

คำศัพท์	ความหมาย
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เทคบाल องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษได้แก่ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ทั้งนี้ อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นไปตาม พรบ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542
	[ที่มา: http://www.thailocaladmin.go.th/work/DLA_DOC/local.jsp]
Backbone	โครงข่ายการสื่อสารที่เป็นเส้นทางหลักสำหรับการรับส่งข้อมูลจำนวนมาก ด้วยความเร็วสูง มีหน้าที่เชื่อมต่อโครงข่ายต่างพื้นที่ หรือโครงข่ายขนาดเล็กเข้าด้วยกัน
	[ที่มา: สรุปจากการศึกษาแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยี ในเอกสารประกอบการจัดทำแผนแม่บทฯ]
Broadband network	โครงข่ายการสื่อสารความเร็วสูง ที่สามารถรับส่งข้อมูลจำนวนมากผ่านสื่อใช้สาย เช่น เคเบิลไอดอล์ฟ์ สายเคเบิลทีวี สายโทรศัพท์ (DSL) หรือสื่อไร้สาย เช่น 3G และ WiMAX
	[ที่มา: สรุปจากการศึกษาแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยี ในเอกสารประกอบการจัดทำแผนแม่บทฯ]
CIO/ CEO	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง (Chief Information Officer: CIO) เป็นตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลรับผิดชอบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในองค์กร ซึ่งหมายรวมถึงการดูแลเกี่ยวกับมาตรฐาน กฎหมาย โครงสร้าง งบประมาณ กระบวนการให้ความรู้ บุคลากรของหน่วยงานสารสนเทศ โดย CIO เป็นผู้ให้คำแนะนำแก่ผู้บริหารสูงสุดขององค์กร (Chief Executive Officer : CEO) เกี่ยวกับการพัฒนาและนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ให้การบริหารองค์กรประสบความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ (Vision) และเป้าหมายรวมของหน่วยงานที่กำหนดไว้
Convergence	การหลอมรวมของสื่อดิจิทัล ซึ่งคือความสามารถในการส่งข้อมูลแบบเดียวกัน ออกไปในหลาย ๆ ช่องทาง ไม่ว่าจะเป็นการแพร่ภาพกระจายเสียง โทรคมนาคม หรือ อินเทอร์เน็ต

[ที่มา: <http://www.tdri.or.th/reports/unpublished/telecom.pdf>]

คำศัพท์	ความหมาย
Data standard	การจัดทำข้อมูลให้อยู่ในลักษณะรูปแบบกลาง (Neutral format) เนื้อหาของมาตรฐานข้อมูลหลักๆ ได้แก่ ระบบอ้างอิง (Preference systems) โครงสร้างข้อมูล (Data models) ซึ่งเกี่ยวข้องกับเนื้อหาและคุณลักษณะของข้อมูล รวมทั้งวิธีการผลิต การจัดเก็บข้อมูล และการใช้ข้อมูล เป็นต้น จะต้องมีการกำหนดคำศัพท์ (Data dictionaries) และข้อมูลจะต้องมีคุณภาพข้อมูล (Data quality) และในด้านคำอธิบายข้อมูล (Metadata) ซึ่งเป็นรายละเอียดบอกถึงเนื้อหาคุณลักษณะของข้อมูล
Digital broadcasting	การแพร่ภาพกระจายเสียงระบบดิจิทัล ซึ่งครอบคลุมถึงการพัฒนาปรับเปลี่ยนระบบโทรทัศน์ออนไลน์อย่างเดิมไปสู่ระบบดิจิทัล เช่น ระบบโทรทัศน์ภาคพื้นดิน โทรทัศน์ดาวเทียม เคเบิลทีวี และการพัฒนาเทคโนโลยีโทรทัศน์แบบใหม่ เช่นโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต และโทรทัศน์เคลื่อนที่
	[ที่มา: สรุปจากการศึกษาแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีในเอกสารประกอบการจัดทำแผนแม่บทฯ]
Digital divide	ช่องว่างของสังคม หรือความเหลื่อมล้ำในสังคมที่เกิดจากโอกาสในการเข้าถึงสารสนเทศที่ไม่เท่าเทียมกัน
	[ที่มา: จากแผนแม่บทฯ ฉบับที่ 1]
Digital Opportunity Index (DOI)	DOI เกิดขึ้นจากความคิดริเริ่มของ International Telecommunication Union (ITU) เพื่อนำมาใช้วัดการแพร่กระจายของ ICT และโอกาสในการที่ประเทศจะสามารถใช้ประโยชน์จาก ICT เพื่อพัฒนาไปสู่สังคมสารสนเทศ (Information system) หรืออีกนัยหนึ่ง ดัชนีนี้ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามความก้าวหน้าของการลดช่องว่างทางเทคโนโลยีสารสนเทศ (Bridging the digital divide) และเพื่อใช้ติดตามผล (Outcome) อันเนื่องมาจากการประชุมสุดยอดเรื่องสังคมสารสนเทศ (World Summit on Information Society: WSIS) เมื่อจาก DOI เน้นเรื่องการแพร่กระจายโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ ด้วยชั้วัตที่ DOI นำมาใช้ซึ่งมีจำนวนไม่มากนักเพียง 11 ด้วยชั้วัต และสามารถจัดรวมกลุ่มได้ 3 กลุ่ม คือ (1) การแพร่กระจายโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและการสื่อสาร (2) โอกาสในการใช้ประโยชน์โครงสร้างพื้นฐานดังกล่าว โดยด้วยชั้วัตกลุ่มนี้เน้นไปที่ราคาย่อมเยาและสามารถเข้าถึงได้ของประชาชน (Affordability) และ (3) ความเข้มข้นของการใช้งานโครงสร้างพื้นฐานฯ

[ที่มา: *World Information Society Report 2006*]

คำศัพท์	ความหมาย
Disaster/ Emergency early warning system	ระบบเตือนภัยสาธารณะเพื่อป้องกัน อุบัติภัย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เช่น ระบบเตือนภัย สึนามิ แผ่นดินไหว น้ำท่วม โคลนถล่ม ฯลฯ
e-Agriculture	การพัฒนาสังคมเกษตรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งในประเทศไทยได้เริ่มจากภาครัฐที่ให้บริการข้อมูลความรู้ สาระประโยชน์และการบริการเบื้องต้นด้านการเกษตรกรรมแก่ผู้มีอาชีพเกษตรกรผ่านรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์
e-Government Readiness	<p>การประเมินวัดความพร้อมของรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ โดยการสำรวจขององค์การสหประชาชาติ (United Nations: UN) ได้เริ่มการสำรวจทางด้านความพร้อมของรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ขึ้นแนบแต่ปี 2545 โดยวัดกุประสังค์ของ การสำรวจ เพื่อ (i) ประเมินเปรียบเทียบความสามารถของประเทศสมาชิก องค์การสหประชาชาติในการเปลี่ยนแปลงภาครัฐโดยการนำ ICT มาใช้เพื่อให้บริการผ่านสื่อออนไลน์แก่ประชาชน (ii) เพื่อเป็นเครื่องมือในการ Benchmark ความก้าวหน้าในการให้บริการ e-Services ของภาครัฐอยู่เป็นระยะๆ e-Government Readiness ประกอบด้วยด้านนี้ย่อย 3 ด้าน คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> (1) Web measure index ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของ e-Government model ที่แบ่งขั้นตอนของวิัฒนาการของการให้บริการทางออนไลน์ของ e-Government เป็น 5 ขั้นตอน (2) Telecommunication infrastructure index ประกอบด้วย การแพร่กระจายโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศภายในประเทศ ประกอบด้วย คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ (ประจำที่และโทรศัพท์เคลื่อนที่) การแพร่กระจายของอินเทอร์เน็ต และอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (Broadband) (3) Human capital index ซึ่งเน้นที่ความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ภายในประเทศ เช่น ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ (Literacy) และจำนวนประชากรที่เข้าศึกษาต่อห้องในระดับประถม มัธยม และอุดมศึกษา <p>นอกจากนี้ ในการสำรวจจะหลัง องค์การสหประชาชาติเริ่มปรับแนวคิดจาก e-Government เป็น e-Governance โดยได้ขยายมิติให้ครอบคลุมถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครอง/บริหารบ้านเมืองของประชาชน หรือ e-Participation ด้วย</p>

[ที่มา: UN E-Government Survey 2008: from e-Government to Connected Governance]

คำศัพท์	ความหมาย
e-Governance	การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อสนับสนุนให้เกิดธรรมาภิบาลในการบริหารและบริการของภาครัฐ อันประกอบด้วยการมีส่วนร่วม (Participatory) การปฏิบัติตามกฎหมาย (Rule of law) ความโปร่งใส (Transparency) การสนองตอบต่อข้อเรียกร้อง (Responsiveness) การยึดถือเสียงส่วนใหญ่ (Consensus oriented) ความเสมอภาค (Equity and inclusiveness) การมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Effectiveness and efficiency) และความรับผิดชอบ (Accountability)
Embedded system software	ซอฟต์แวร์ที่ใช้กับ Embedded systems หรือระบบสมองกลฝังตัว เพื่อควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ ให้ทำงานที่ได้หน้าที่หนึ่งที่มีความจำเพาะ โดยมีไมโครprocressor หรือไมโครคอนโทรลเลอร์เป็นหัวใจหลักในการประมวลผลการทำงาน มักพบอยู่ในรูปของส่วนควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ต่างๆ ทั่วไป เช่น อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าประจำบ้าน เครื่องจักรกลต่างๆ เครื่องมือวัดทางการแพทย์ โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น Embedded system software เป็นส่วนหนึ่งของ ระบบสมองกลฝังตัว ซึ่งหมายถึง ซอฟต์แวร์ซึ่งนำไปฝังตัวไว้ในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อใช้สำหรับควบคุมการทำงานของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปตามต้องการ [โครงการศึกษาศักยภาพตลาดซอฟต์แวร์ โดย ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ เขตอุดสาหกรรมซอฟต์แวร์ประเทศไทย สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ, 2551]
e-Readiness Ranking	e-Readiness ranking เป็นรายงานการจัดอันดับขีดความสามารถในการใช้ประโยชน์ของ ICT เพื่อการดำเนินธุรกิจ (e-Business) ของประเทศต่างๆ ทั่วโลก รายงานนี้จัดทำขึ้นเป็นประจำทุกปี โดย Economist Intelligence Unit (EIU) การจัดอันดับขึ้นอยู่กับคะแนนเฉลี่ยโดยรวมที่คำนวณจากตัวชี้วัดเชิงคุณภาพและปริมาณเกือบ 100 ตัว ภายใต้หลักเกณฑ์การพิจารณาซึ่งแบ่งได้เป็น 6 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะมีการให้น้ำหนักคะแนนต่างกันตามความสำคัญ ดังนี้ (1) การเชื่อมต่อเครือข่ายและโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี (2) สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ (3) สภาพแวดล้อมด้านสังคมและวัฒนธรรม (4) ภาพแวดล้อมทางกฎหมาย (5)นโยบายและวิสัยทัศน์ของรัฐบาล (6) การยอมรับและนำเทคโนโลยีมาใช้ของธุรกิจและผู้บริโภค
Finishing school	เป็นการจัดการเรียนการสอน (ในรูปแบบการอบรม) ที่เสริมหรือเพิ่มเติมจากการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษา/อุดมศึกษา เพื่อเสริมศักยภาพ/ทักษะของผู้จบการศึกษาให้มีความรู้ในเชิงลึก (เฉพาะทาง) มากขึ้น [ที่มา : http://en.wikipedia.org/wiki/Finishing_school_(India)]

คำศัพท์	ความหมาย
Government Information Network (GIN)	เครือข่ายสารสนเทศภาครัฐ เป็นเครือข่ายที่เชื่อมต่อเครือข่ายสารสนเทศหลากหลายรูปแบบ (Multi-media) ของหน่วยงานภาครัฐตั้งแต่ระดับกระทรวง ทบวง จนถึงระดับกรม เพื่อรองรับปริมาณข้อมูลข่าวสารของภาครัฐในระบบงานของราชการและ/หรือการให้บริการประชาชนครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ โดยเป็นเครือข่ายที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ มีความปลอดภัย มั่นคง และเชื่อถือได้
	[ที่มา : กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ประกาศใน http://203.113.25.35/gin/rationale.htm]
ICT Professional	บุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หมายถึงบุคลากรที่มีหน้าที่หลัก (Job description) เกี่ยวกับงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วยบุคลากรหลายกลุ่ม เช่น บุคลากรด้านฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ เน็ตเวิร์ค ความมั่นคงปลอดภัย (Security) เป็นต้น
Information literacy	Information literacy ยังไม่มีการบัญญัติศัพท์ภาษาไทยอย่างเป็นทางการ และในอดีตได้มีผู้แปลเป็นภาษาไทยไว้ต่างๆ กัน เช่น การรู้สารสนเทศ ความรู้ทางสารสนเทศ ทักษะการใช้ประโยชน์จากสารสนเทศ แต่สาระสำคัญคือการตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการเข้าถึงและสามารถใช้ประโยชน์จากสารสนเทศของปัจจุบันแต่ละบุคคลในการดำรงชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพ ในขณะที่เริ่มเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางถึงบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในการจัดเก็บ ผลิต และเผยแพร่องค์ความรู้ให้เป็นไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวางยิ่งขึ้น

UNESCO ได้นิยาม Information literacy ว่าหมายถึงความสามารถของปัจเจกชนในการ (1) ตระหนักรู้ถึงความต้องการสารสนเทศของตนเอง (2) รู้ถึงวิธีการในการสืบค้นและแหล่งข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ รวมถึงต้องสามารถประเมินคุณค่าของสารสนเทศที่สามารถหาได้ (3) รู้จักวิธีการจัดเก็บและเรียกข้อมูลสารสนเทศมาใช้เมื่อต้องการ (4) สามารถใช้สารสนเทศดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิผลและมีจริยธรรม (5) ประยุกต์ใช้สารสนเทศเพื่อสร้างและแพร่กระจายความรู้

นอกเหนือจากนิยามดังกล่าว UNESCO อยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำดัชนีที่สามารถใช้ประเมิน Information literacy โดยรวมกลุ่มตัวชี้วัด (Indicators) ที่ช่วยบ่งชี้การมี Information literacy โดยใช้ฐานของกลุ่มตัวชี้วัดจากแนวคิดและเป้าหมายที่มีการตกลงกันในระดับนาชาติที่สำคัญอย่าง Education for all, Millennium development goals, World summit

คำศัพท์	ความหมาย
	on the information society เป็นพื้นฐานของการจัดกลุ่มตัวชี้วัดเบื้องต้น โดยสามารถสรุปได้โดยสังเขปดังนี้
(1)	อุปทานของสารสนเทศที่มีผ่านสื่อต่างๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ เทคโนโลยี แพร่ภาพกระจายเสียง และเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และโทรคมนาคม เช่น สัดส่วนของหนังสือพิมพ์ ของโทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ต่อจำนวนประชากร (ส่วนใหญ่วัดที่ต่อ 1 ล้านคน) หรือสัดส่วนของสารสนเทศที่อยู่ในรูปของข่าวสาร ความรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์เมื่อเทียบกับสารสนเทศทั้งหมด
(2)	การแพร่กระจายของสื่อในการเข้าถึงสารสนเทศ เช่น สัดส่วนของครัวเรือนที่สามารถเข้าถึงวิทยุ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต สัดส่วนของโรงเรียนที่เชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นต้น
(3)	การรับ/ใช้ประโยชน์จากสารสนเทศ เช่น จำนวนประชากร/ครัวเรือนที่อ่านหนังสือพิมพ์ ห้องทางสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อสูปแบบอื่นๆ อย่างอ่านหนังสือพิมพ์บนอินเทอร์เน็ต
(4)	ทักษะพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็นต่อการใช้สารสนเทศ เช่น ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ (Literacy rate) ทักษะในการใช้ ICT ครูและการใช้ประโยชน์จาก ICT ในการเรียนการสอน
(5)	กลุ่มตัวชี้วัดสำหรับทักษะของ Information literacy ตามนิยามทั้ง 5 ประการ ซึ่งยังอยู่ระหว่างการพัฒนา

[ที่มา: UNESCO, *Towards Information Literacy Indicators: Conceptual Framework Paper*]

Information security

การรักษาความปลอดภัยของข้อมูล และระบบสารสนเทศ เพื่อไม่ให้มีข้อมูลถูกขโมย นำไปใช้ เปิดเผย หรือ ทำลาย โดยไม่ได้รับอนุญาต

[ที่มา: สรุปจาก [wiki \[http://en.wikipedia.org/wiki/Information_security\]\(http://en.wikipedia.org/wiki/Information_security\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Information_security)]

Information security standard

มาตรฐานความปลอดภัยของระบบสารสนเทศ ซึ่งประกอบด้วยเรื่องหลักๆ เช่น การจัดการเรื่องความปลอดภัย (Security administration) การควบคุมเรื่องรหัสประจำตัว-สิทธิการใช้งาน (User ID and Authorization) การควบคุมเรื่องความปลอดภัยของศูนย์คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ต่างๆ การควบคุมเรื่องระบบงาน การควบคุมเรื่องเครือข่าย ไวรัส เป็นต้น

คำศัพท์	ความหมาย
Intelligent Transport System (ITS)	ระบบขนส่งและจราจรอัจฉริยะ คือระบบด้านจราจรและขนส่งซึ่งเกิดจากการนำเอาเทคโนโลยีทางด้านสารสนเทศและการสื่อสารโทรศัพท์มือถือ มาช่วยปรับปรุงหรือเพิ่มประสิทธิภาพในด้านต่างๆ ให้ดีขึ้น เช่น ลดระยะเวลาที่สูญเสียไปในการเดินทาง ลดอุบัติเหตุ หรือ เพิ่มความสะดวกสบายในการเดินทาง เป็นต้น
[ที่มา: http://wiki.nectec.or.th/its/Cluster/ITSBook]	
Interoperability standard	แนวทางที่จะทำให้ข้อมูลในระบบ หรือคอมโพเนนท์ต่าง ๆ ของแต่ละหน่วยงานสามารถสื่อสารกันได้โดยระบบไม่จำเป็นต้องมาจากที่เดียวกันหรือหน่วยงานเดียวกัน แต่ต้องสามารถสื่อสารกันได้ ติดต่อสื่อสารกันได้ แลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้
IT Industry benchmarking	ดัชนีที่ศึกษาเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อปัจจัยความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไอทีใน 64 ประเทศ ซึ่งเริ่มทำขึ้นในปี 2550 โดย The Economist Intelligence Unit (EIU) โดยแบ่งสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันออกเป็น 6 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะมีการให้น้ำหนักคะแนนต่างกันตามความสำคัญ คือ (1) สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ (Business environment) (2) โครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ (IT Infrastructure) (3) ทุนทางด้านทรัพยากรมนุษย์ (Human capital) (4) สภาพแวดล้อมทางกฎหมาย (Legal environment) (5) สภาพแวดล้อมทางด้านงานวิจัยและพัฒนา (R&D environment) (6) สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรม IT
[ที่มา: EIU (2007), <i>The means to compete: Benchmarking IT Industry Competitiveness</i>]	
Last mile	วงจรสื่อสารสำหรับการเข้าถึงโครงข่ายระยะสุดท้ายที่สามารถใช้เทคโนโลยีสื่อสารหลายประเภทเพื่อเชื่อมต่อโครงข่ายหลักกับผู้ใช้ปลายทาง ซึ่งถือเป็นส่วนที่ยากในการลงทุนที่สุดของโครงข่ายเนื่องจากต้องกระจายออกจากโครงข่ายหลักไปสู่ผู้ใช้งานมาก ก่อให้เกิด “หนึ่งไมล์สุดท้าย” และ “หนึ่งไมล์แรกของการสื่อสาร”
[ที่มา: สรุปจากการศึกษาแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยี ในเอกสารประกอบการจัดทำแผนแม่บทฯ]	

คำศัพท์	ความหมาย
National Spatial Data Infrastructure (NSDI)	NSDI หรือโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลภูมิสารสนเทศระดับประเทศ หมายถึง ระบบเครือข่าย Internet/Intranet ใช้ในการเผยแพร่ข้อมูลและข่าวสารด้านภูมิสารสนเทศ (Web map service) เพื่อวัตถุประสงค์การใช้ข้อมูลร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ระบบฯ ดังกล่าวประกอบด้วย ระบบเครือข่ายให้บริการข้อมูล (Clearinghouse) ฐานข้อมูลภูมิสารสนเทศพื้นฐาน (Fundamental geographic data set) ฐานข้อมูลคำอธิบายข้อมูล (Metadata) มาตรฐาน (Standard) และความร่วมมือ (Partnership) ระหว่างหน่วยงานต่างๆ การพัฒนาระบบฯ ไม่ใช่การสร้างฐานข้อมูลส่วนกลาง แต่เพื่อการสร้างระบบเครือข่ายเพื่อเชื่อมโยงฐานข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลต่างๆ ให้สามารถบริการข้อมูลที่ถูกต้อง ทันสมัย และตรงกับความต้องการของผู้ใช้ โดยระบบฯ ได้มีการพัฒนา ปรับปรุง และบำรุงดูแลรักษาโดยหน่วยงานหลักของรัฐบาลและผู้ให้บริการข้อมูล เพื่อให้สามารถใช้งานของระบบได้ตลอดเวลา และมีประสิทธิภาพ
Networked Readiness Index (NRI)	[ที่มา: http://thaisdi.gistda.or.th/techFAQ.asp]

ดัชนีบ่งชี้ระดับความพร้อมของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และโอกาสในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการพัฒนาประเทศ ที่ครอบคลุมทั้งภาคประชาชน ภาคธุรกิจ และภาครัฐ ซึ่งจัดทำขึ้นโดย World Economic Forum และมีการรายงานใน Global Information Technology Report เป็นประจำทุกปี

ดัชนี NRI ประกอบด้วยดัชนีย่อย (Sub-index) 3 กลุ่ม กล่าวคือ

- (1) สภาพแวดล้อม/ปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลต่อการพัฒนา ICT ประกอบด้วย (i) สภาพแวดล้อมทางด้านการทำธุรกิจ/ตลาดของ เช่น การเมือง/กฎหมาย/เศรษฐกิจ และวิศวกรรมที่เพียงพอ กฎระเบียบของภาครัฐ และผลของมาตรการทางภาษีต่างๆ เป็นต้น (ii) สภาพแวดล้อมทางด้านการเมืองการปกครอง และกฎหมายที่การกำกับดูแลต่างๆ อาทิ การเมือง/กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ ICT ประสิทธิภาพของการบังคับใช้กฎหมาย การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และ (iii) สภาพแวดล้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า โทรศัพท์ เป็นต้น
- (2) ความพร้อมทางด้านเครือข่ายซึ่งรวมถึงความพร้อมของบุคลากรที่จะเป็นผู้ใช้ประโยชน์จากเครือข่าย โดยในการวัดยังแบ่งเป็นความพร้อมของประชาชนทั่วไป (Individual), ภาคธุรกิจ (Business) และภาครัฐ (Government) โดยตัวอย่างดัวชี้วัด (Indicators) ที่นำมาพิจารณาคือ (i) การเชื่อมต่อและการลงทุนในเครือข่าย เช่น การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของโรงเรียน การเชื่อมต่อคุณภาพโทรศัพท์ของ

คำศัพท์	ความหมาย
	<p>ครัวเรือน/สถานประกอบการ การจัดซื้อจัดหาเทคโนโลยีของภาครัฐ (ii) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เช่น คุณภาพของระบบการศึกษาในประเทศ การลงทุนด้านการฝึกอบรมของบุคลากร ในสถานประกอบการ และการให้ความสำคัญกับการสร้างและพัฒนาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (iii) การใช้ชั้นเรียนอยู่ใน ฯ มาประเมินวัด เช่น e-Government Readiness</p> <p>(3) ความสามารถในการใช้ประโยชน์จาก ICT ของภาคประชาชน ภาคธุรกิจ และภาครัฐ โดยอาจจัดกลุ่มชี้วัดที่สำคัญได้ดังนี้ คือ (i) การแพร่กระจายโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้คน/องค์กรกลุ่มต่างๆ สามารถใช้ประโยชน์ เช่น การแพร่กระจายของคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ (ประจำที่และเคลื่อนที่) และอินเทอร์เน็ต ระดับการมีการใช้ ICT ของภาครัฐ (ii) ความสามารถในการใช้ประโยชน์จาก ICT เช่น ความสามารถในการดูดซับเทคโนโลยีของภาคธุรกิจ ประสิทธิผลของการใช้ ICT ในภาครัฐ (iii) ระดับของการใช้ประโยชน์จาก ICT เช่น จำนวนบริการภาครัฐออนไลน์ การใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของภาคธุรกิจ และจำนวนข้อมูลที่ไหลเวียนบนอินเทอร์เน็ต (Internet traffic) เป็นต้น</p>
	<p>NRI มีความโดดเด่นทั้งในด้านของความสมบูรณ์ของตัวชี้วัดที่นำมาพิจารณา และจำนวนของประเทศที่นำมาศึกษา โดยในปีล่าสุด (2007-2008) มีถึง 127 ประเทศ</p> <p>[ที่มา: <i>World Economic Forum, Global IT Report, รายละเอียดเพิ่มเติมที่ http://www.weforum.org/en/initiatives/gcp/Global%20Information%20Technology%20Report/index.htm</i>]</p>

Open Source Software หรือซอฟต์แวร์โอเพนซอร์ส

หมายถึง ซอฟต์แวร์ซึ่งผู้พัฒนาเปิดเผยต้นฉบับของความคิดที่เขียนเป็นโปรแกรม (Source code) ให้แก่สาธารณะทั่วไป เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ใช้สามารถนำไปใช้งาน หรือศึกษาพัฒนาต่อยอดซอฟต์แวร์นั้นต่อไปได้ภายใต้สัญญาอนุญาตที่ผู้พัฒนากำหนดไว้ ส่วนใหญ่ให้เกิดการต่อยอดการพัฒนาซอฟต์แวร์อย่างสร้างสรรค์สร้าง ภายใต้บประมาณที่จำกัด

[ที่มา สรุปความจาก <http://www.stks.or.th>]

Open standards

มาตรฐานเปิด คือ มาตรฐานที่มีกระบวนการสร้างเปิดเผย โปร่งใส ไม่มอยู่ภายใต้การควบคุมหรือผูกขาดโดยผู้หนึ่งผู้ใด หน้ามาม่าอ่านได้ทั่วไป และเป็นมาตรฐานที่ผู้มีส่วนร่วมส่วนใหญ่ให้การรับรอง ทั้งนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นมาตรฐานที่รัฐบาลรับรอง นอกจากรัฐ มาตรฐานตั้งแต่ล่างๆ ท่องสามารถทำงาน

คำศัพท์	ความหมาย
	<p>ได้อิสระบนระบบปฏิบัติการหลายระบบ และนำมาพัฒนาใช้งานโดยไม่ต้องเสียค่าใบอนุญาต หรือมีค่าใช้จ่ายน้อยมากหรือสมเหตุผล ด้วยร่างของเอกสารในรูปแบบ Open standard เช่น HTML, PDF และ Open document</p> <p>[ที่มา: http://wiki.nectec.or.th/setec/PublicMeeting/FAQ_SETEC]</p>
Practice school	<p>หลักสูตรการศึกษา (ในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี) ที่มุ่งเน้นการเรียนรู้บนพื้นฐานของการแก้ไขปัญหาและการปฏิบัติงานจริงในภาคอุตสาหกรรม (Intensive problem-based learning) มีต้นแบบมาจาก Practice school ของ Massachusetts Institute of Technology: MIT ที่ส่งนักศึกษาระดับปริญญาโทเข้าไปปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรมเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 1 ภาคการศึกษา โดยนักศึกษาจะใช้โจทย์วิจัยของสถานประกอบการ เป็นหัวข้อในการทำวิจัย เพื่อแก้ปัญหาในกระบวนการผลิต และพัฒนาเทคโนโลยี การผลิตให้แก่สถานประกอบการ โดยนักศึกษาจะทำวิจัยเต็มเวลาที่สถานประกอบการ และมีอาจารย์ที่ปรึกษาประจำที่โรงงาน และมีวิศวกรวิจัยของโรงงานเป็นผู้ดูแลกรอบการทำงานและนิเทศงานให้กับนักศึกษา</p> <p>[ที่มา : สรุปจาก “ข้อเสนอแนะฯ แก่มาตรการการขับเคลื่อนการจัดการศึกษา รูปแบบสหกิจศึกษาและทักษะวิศวกรรม, คณะกรรมการพัฒนาがらสังคมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2549]</p>
Precision agriculture	<p>ระบบเกษตรความแม่นยำสูง ซึ่งจะสามารถช่วยเกษตรกรให้ควบคุมการผลิตให้บรรลุความเป้าหมายที่กำหนด ไม่ว่าจะเป็นการใช้ทรัพยากรให้เหมาะสมกับสภาพของพื้นที่เกษตรกรรม หรือการดำเนินการทางการเกษตรอย่างถูกต้อง และแม่นยำ เช่น การหว่านเมล็ดพืช การให้ปุ๋ย การปราบศัตรูพืช การลดน้ำ การคัดเลือกผลผลิต การเก็บเกี่ยวผลผลิต ฯลฯ</p> <p>[สรุปจาก http://nanotech.sc.mahidol.ac.th/i-sense/precision_farming.html]</p>
Public-Private Partnership (PPP)	<p>แนวคิดที่ส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชนในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ-เอกชน ในรูปแบบต่างๆ เช่น การระดมทุนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของภาครัฐ โดยให้เอกชนร่วมดำเนินการบริหารจัดการโครงการและจัดหาแหล่งเงินลงทุนเองทั้งหมด</p> <p>ปัจจุบันหลาย ๆ ประเทศได้ให้ความสำคัญกับการนำหลักการดังกล่าวมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ในส่วนของประเทศไทยได้มีการจัดตั้ง คณะกรรมการนโยบายความร่วมมือในการลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (PPP : Public Private Partnership Committee) เพื่อทำหน้าที่สำคัญในการ (1) พิจารณาคัดกรองโครงการสำคัญภาครัฐที่มีศักยภาพและมีความเหมาะสมที่จะดำเนินโครงการในลักษณะความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน</p>

คำศัพท์	ความหมาย
	<p>(2) พิจารณาความพร้อมในการระดมทุนของโครงการลงทุนสำคัญในภาครัฐ โดยให้มีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง (3) ขับเคลื่อนการจัดทำความร่วมมือในการลงทุนในโครงการสำคัญระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (PPP) (4) กำกับและติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินโครงการลงทุนที่สำคัญในภาครัฐ ทั้งนี้ รวมทั้งยังมีการจัดตั้ง สำนักงานฯ ด้วยความร่วมมือในการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ภายใต้ สำนักงบประมาณ</p> <p>[ที่มา: http://media.thaigov.go.th/pageconfig/viewcontent/viewcontent1.asp?pageid=471&parent=468&directory=1779&pagename=content2&contents=22496]</p>
Single window/ One-stop service	<p>หรือ “บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จจากช่องทางเดียว” คือ การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการให้บริการภาครัฐกับประชาชนแบบเบ็ดเสร็จที่เดียว สำหรับให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการภาครัฐจากหลายหน่วยงานได้จากเว็บท่าเดียว โดยแนวทางการจัดทำเว็บไซต์ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความต้องการในการทำธุกรรมกับภาครัฐของประชาชน (Citizen centric) มากกว่าจัดทำเว็บไซต์ตามโครงสร้างองค์กรของภาครัฐ</p>
Telehealth	<p>การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางด้านการแพทย์ เป็นการให้คำปรึกษาด้านการแพทย์ระยะไกล โดยผ่านระบบประชุมทางไกล หรือผ่านระบบโทรศัมนาคมอื่นๆ และ/หรือ มีการส่งข้อมูลอื่นๆ เช่น เวชระเบียน ภาพเอ็กซ์เรย์ หรือเสียงการเดินของหัวใจผ่านระบบจากผู้ขอรับการปรึกษา ไปยังผู้ให้การปรึกษาได้</p> <p>[ที่มา: http://wiki.nectec.or.th/nectecpedia/index.php/ECTI_Glossary#Tele-medicine]</p>
Thailand e-Government Interoperability Framework (TH e-GIF)	<p>การปฏิบัติงานร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ (Interoperability) คือ ความสามารถในการแลกเปลี่ยนข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และ การปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างระบบไอซีทีที่แยกต่างกันได้อย่างอัตโนมัติ “แนวทางบูรณาการข้อมูลภาครัฐ ด้วยการสร้างขีดความสามารถในการปฏิบัติงานร่วมระหว่างระบบ” (TH e-GIF) คือ ชุดของข้อเสนอแนะ, แนวทางการพัฒนาระบบ, มาตรฐานกลางการกำหนดด้านชื่อรายการข้อมูล, ข้อกำหนดเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ และ มาตรฐานทางเทคโนโลยี ที่กำหนดเป็นมาตรฐานกลาง ในการเชื่อมโยงระหว่างระบบสารสนเทศที่มีความแตกต่างกัน</p> <p>[ที่มา ร่าง แนวทางบูรณาการข้อมูลภาครัฐ ด้วยการสร้างขีดความสามารถในการปฏิบัติงานร่วมระหว่างระบบ, กระทรวง ICT และสถาบันนวัตกรรมไอที มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์]</p>

คำศัพท์	ความหมาย
Ubiquitous society	สังคมที่ผู้คนสามารถเข้าถึงเครือข่าย ICT ได้ตลอดเวลา ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด และใช้อุปกรณ์เชื่อมต่อประเภทใดก็ตาม [ที่มา: สรุปจากข้อความในแผน และแนวคิดในแผน n-Japan]
USO	การบริการโทรศัมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม (Universal Service Obligation: USO) ซึ่งดำเนินการโดยคณะกรรมการกิจการโทรศัมนาคมแห่งชาติ หรือ กกช. เพื่อให้ท้องถิ่นที่อยู่ห่างไกล ได้มีโอกาสใช้บริการโทรศัมนาคมอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง สร้างโอกาสทางการศึกษา การเข้าถึงบริการทางการแพทย์ การส่งเสริมวัฒนธรรม การส่งเสริมอาชีพ และการบรรเทาภัยพิบัติต่าง ๆ ฯลฯ สำหรับกลุ่มคนด้อยโอกาส หรือผู้ที่อยู่ห่างไกล เมืองใหญ่ [ที่มา: เว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรศัมนาคมแห่งชาติ]
Value creation	การใช้ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศหรือการนำจุดแข็งของประเทศที่มีอยู่ตามธรรมชาติ มาสร้างสรรค์ ผลิตสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม ทำให้เกิดสินค้าและบริการที่มีคุณค่า ยกระดับการลอกเลียนแบบ สามารถสร้างราคาให้สูงได้ตามความต้องการ เพราะไม่มีความสามารถมาแข่งขันได้ [ที่มา: สถาบันบริการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปรากรภูใน http://www2.nesac.go.th/office/onesac_papers/papers_files/paper_16.php]
Value-Added	มูลค่าของผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละขั้นตอนการผลิตจนถึงการจัดจำหน่าย โดยกระบวนการของ Value-Added มักเป็นการนำเทคโนโลยีของคนอื่นมาใช้ ทำให้ผลิตสินค้าที่เหมือนๆ กันกับของคนอื่น ในที่สุดก็จะเกิดการขายต่อราคา กัน ทำให้ได้ผลกำไรลดลง [ที่มา: สถาบันบริการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปรากรภูใน http://www2.nesac.go.th/office/onesac_papers/papers_files/paper_16.php]
Web accessibility	เว็บไซต์ที่ทุกคนเข้าถึงได้ เป็นเว็บไซต์ที่สามารถให้บริการข้อมูลข่าวสารกับทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน โดยการออกแบบเว็บไซต์ และซอฟต์แวร์ จะยึดหยุ่น สามารถตอบสนองความต้องการจำเป็น ความชอบ และสถานการณ์ของผู้ใช้ที่แตกต่างกัน คำนึงถึงอุปสรรคในการรับรู้ข่าวสารที่ต่างกัน เช่น ความพิการทางด้านการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหวส่วนหนึ่งของร่างกายที่ไม่สามารถทำได้ เป็นต้น [ที่มา: สรุปความจาก http://astec.nectec.or.th/thwcag/]

คำศัพท์	ความหมาย
Web accessibility standard	<p>แนวทางในการสร้างเว็บไซต์ ให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้โดยผู้ใช้ได้ๆ โดยอุปกรณ์ใดๆ ไม่ว่าจะเป็นแม่แทร์เร็บอร์ และไม่มีข้อจำกัดด้านความพิการทางร่างกาย เช่น ความพิการในด้านการมองเห็นหรือด้านการได้ยิน เว็บไซต์ที่ทุกคนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ จะสังเกตได้จากสัญลักษณ์กำกับที่ส่วนท้ายของหน้าเว็บนั้นๆ ซึ่งเป็นการแสดงให้ทราบว่าได้ผ่านการตรวจสอบความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลได้ ตามแนวทางมาตรฐานในการพัฒนาเว็บให้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ ที่เรียกว่า Web content accessibility guideline 1.0 หรือ WCAG 1.0 ซึ่งเป็นมาตรฐานขององค์กร World Wide Web Consortium (W3C)</p> <p>[ที่มา : http://th.wikipedia.org/wiki/Web_accessibility และ http://www.rd.go.th/accessibility/32523.0.html]</p>
Work at home	<p>หมายถึงการทำงานที่ผู้ทำงานมีความยืดหยุ่นในการเลือกสถานที่ปฏิบัติงาน และช่วงเวลาในการทำงานได้ โดยในระหว่างการทำงานนั้น ผู้ปฏิบัติงานสามารถเชื่อมต่อ/ติดต่อกับหน่วยงานด้านสังกัดได้การใช้เครือข่ายเทคโนโลยี ต่างๆ สำหรับคำนี้ มีศัพท์ใกล้เคียงคำอื่นๆ อีก ได้แก่ Telecommuting, e-Commuting, e-Work, Telework, Working at home (WAH), or Working from home (WFH)</p> <p>[ที่มา: สรุปความจาก http://en.wikipedia.org/wiki/Work_at_home]</p>
World competitiveness scoreboard	<p>ดัชนีบ่งชี้ชี้ดีความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป ซึ่งจัดทำขึ้นโดย International Institute for Management Development และมีการเผยแพร่เป็นประจำทุกปี ดัชนีนี้เน้นวัดและเปรียบเทียบความสามารถของประเทศต่างๆ ใน การการสร้างสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่อำนวยต่อการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชนและส่งผลต่อศักยภาพในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ โดยพิจารณาจากปัจจัยหลักอันประกอบด้วย ปัจจัยทางด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ (Economic performance) ด้านประสิทธิภาพภาครัฐ (Government proficiency) ด้านประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ (Business proficiency) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ทั้งนี้การพัฒนาทางด้าน ICT เป็นปัจจัยอย่างของการพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน</p> <p>[ที่มา: http://www.imd.ch/research/publications/wcy/index.cfm]</p>

ภาคผนวก 4 : ดัชนีชี้วัดการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่สำคัญ

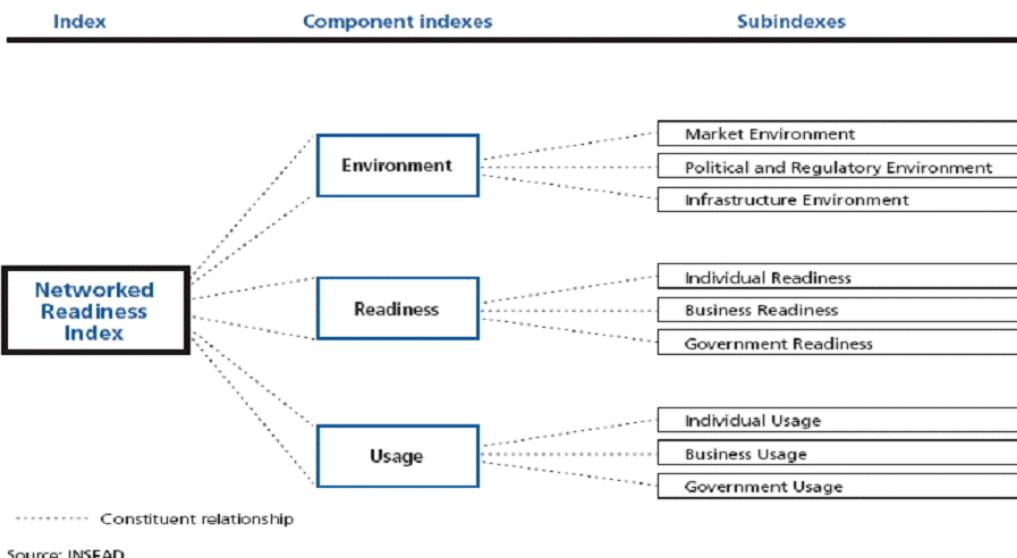
เป้าหมายของแผนแม่บท ICT โดยรวม และเป้าหมายรายยุทธศาสตร์ได้ระบุถึงการยกระดับความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยอ้างอิงถึงการจัดอันดับระหว่างประเทศของดัชนีชี้วัดการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 3 รายการ คือ Networked Readiness Rankings (เป้าหมายรวม) e-Government Ranking (เป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ 4) และ e-Readiness Ranking (เป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ 6) ซึ่งดัชนีชี้วัดแต่ละรายการมีวัตถุประสงค์และรายละเอียดของตัวชี้วัดที่นำมาพิจารณา ดังนี้

1. Networked Readiness Rankings / Network-Readiness Index

World Economic Forum (WEF) ได้รายงานความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology: ICT) รวมทั้งการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดังกล่าวในการพัฒนาประเทศ โดยสร้างดัชนี Network-Readiness Index (NRI) เป็นตัวชี้วัด และมีการรายงาน ใน Global Information Technology Report ทุกๆ ปี

NRI ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ดัชนีสภาพแวดล้อมของประเทศ ดัชนีความพร้อมทางด้านเครือข่าย และดัชนีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดังกล่าว ซึ่งแต่ละดัชนียังประกอบด้วยดัชนีย่อย ซึ่งมีองค์ประกอบของตัวชี้วัดดังรายละเอียดในแผนภาพที่ 1 และ ตารางที่ 1

Figure 1. The Networked Readiness Index Framework

ตารางที่ 1 องค์ประกอบและตัวชี้วัดใน Networked Readiness Index

Component/Sub-Index	Indicators
I. Environment	
1.1 Market Environment	Availability of Scientists and engineers Venture capital availability Financial market sophistication Technological readiness State of cluster development

Component/Sub-Index	Indicators
	Quality of scientific research institutions US utility patents Tertiary enrollment Burden of government regulation extent and effect of taxation time required to start a business No. of procedures required to start a business Intensity of local competition
1.2 Political and Regulatory Environment	Effectiveness of law making bodies Laws relating to ICT Judicial independence Intellectual property protection Efficiency of legal framework Property Rights Quality of competition in the ISP sector
1.3 Infrastructure Environment	Telephone lines Secured Internet servers Internet hosts Electricity production
II. Readiness	
2.1 Individual readiness	Quality of math and science education Quality of the educational system
	Quality of public schools Internet access in schools Buyer sophistication Buyer dynamism Residential telephone connection Residential monthly telephone subscription
2.2 Business readiness	Extent of staff training Local availability of specialized research and training services
	Quality of management schools Company spending on R&D Business monthly telephone subscription Local supplier quality University/industry research collaboration Scientific and technical journal articles

Component/Sub-Index	Indicators
2.3 Government readiness	Government prioritization of ICT Government procurement of advanced technology products Importance of ICT to government vision of future Government R&D subsidies E-Participation index E-government readiness Index
III. Usage	
3.1 Individual usage	Cellular telephone Telephone subscribers Personal computers telephone lines television sets DSL Internet subscribers Cable modem Internet subscribers Internet users PC households Online Internet bandwidth
3.2 Business usage	Prevalence of foreign technology licensing Firm-level technology absorption Capacity for innovation Availability of new telephone lines Availability of cellular phones Extent of business Internet use
3.3 Government usage	Government success in ICT promotion Availability of online services ICT productivity ICT pervasiveness

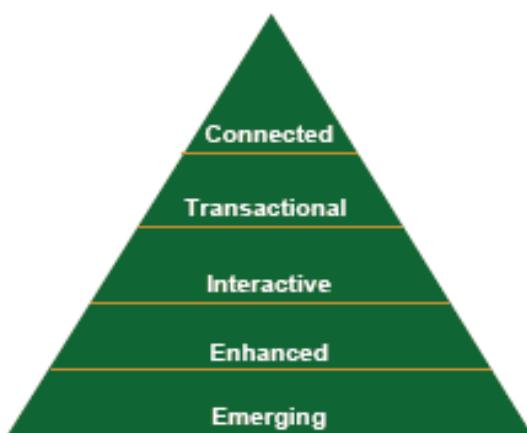
ที่มา: World Competitiveness Yearbook.

2. e-Government Readiness¹

องค์การสหประชาชาติ (United Nations: UN) ได้เริ่มการสำรวจด้านความพร้อมของรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ขึ้นนับแต่ปี 2545 โดยวัดถูกประสงค์ของการสำรวจ เพื่อ (i) ประเมินเปรียบเทียบความสามารถของประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติในการเปลี่ยนแปลงภาครัฐโดยการนำ ICT มาใช้เพื่อให้บริการผ่านสื่อออนไลน์แก่ประชาชน (ii) เพื่อเป็นเครื่องมือในการ Benchmark ความก้าวหน้าในการให้บริการ e-Services ของภาครัฐอยู่เป็นระยะๆ หรือกล่าวโดยสรุป คือ การสำรวจนี้ เน้นระบบบริการของภาครัฐที่มีการเชื่อมต่อ กันระหว่างหน่วยงานต่างๆ กันเป็นเครือข่าย เพื่อทำให้สะดวกในการใช้บริการ ประชาชนไม่ต้องเดินทางไปหลายแห่ง หรือหลายเว็บไซต์

ในการสำรวจเพื่อเปรียบเทียบความพร้อมด้าน e-Government ของ UN นั้น ประกอบด้วยดังนี้ 3 ด้าน คือ

- Web measure index ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของ e-Government model ที่แบ่งขั้นตอนของวิวัฒนาการของ e-Government ออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังแผนภาพที่ 2

- Telecommunication infrastructure index ประกอบด้วย การแพร่กระจายโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศภายในประเทศ ประกอบด้วย คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ (ประจำที่และโทรศัพท์เคลื่อนที่) การแพร่กระจายของอินเทอร์เน็ต และอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (Broadband)
- Human capital index ซึ่งเน้นที่ความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ภายในประเทศ เช่น ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ (Literacy) และจำนวนประชากรที่เข้าศึกษาต่อทั้งในระดับประถม มัธยม และอุดมศึกษา

¹ UN E-Government Survey 2008: from e-Government to Connected Governance, สามารถเข้าถึงได้ที่ <http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/UN/UNPAN028607.pdf>

3. e-Readiness Ranking²

e-Readiness ranking เป็นรายงานการจัดอันดับขีดความสามารถในการใช้ประโยชน์ของ ICT เพื่อการดำเนินธุรกิจ (e-Business) ของประเทศต่างๆ ทั่วโลก รายงานนี้จัดทำขึ้นเป็นประจำทุกปี โดย Economist Intelligence Unit การจัดอันดับขึ้นอยู่กับคะแนนเฉลี่ยโดยรวมที่คำนวณจากตัวชี้วัดเชิงคุณภาพและปริมาณเกือบ 100 ตัว ภายใต้หลักเกณฑ์การพิจารณาซึ่งแบ่งได้เป็น 6 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะมีการให้หัวหนักระดับต่างกันตามความสำคัญ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. การเชื่อมต่อเครือข่ายและโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี (Connectivity and technology infrastructure) เป็นการวัดระดับประสิทธิภาพการเชื่อมต่อเครือข่ายไร้สายและอินเทอร์เน็ตของภาคธุรกิจและประชาชนทั่วไป โดยพิจารณาจากตัวชี้วัด เช่น การแพร่กระจายของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (Broadband penetration) ความสามารถในการจ่ายได้ของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (Broadband affordability) และการแพร่กระจายของโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Mobile-phone penetration) เป็นต้น (สัดส่วนคะแนนร้อยละ 20)
2. สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ (Business environment) เป็นการประเมินความนำดึงดูดทางการค้าและการเป็นแหล่งที่นำลงทุนทางด้านธุรกิจของแต่ละประเทศผ่านทางตัวชี้วัดจำนวนมาก ซึ่งครอบคลุมปัจจัยต่างๆ อาทิ ความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ เสถียรภาพทางการเมือง ระบบการจัดเก็บภาษี และนโยบายการค้า เป็นต้น (สัดส่วนคะแนนร้อยละ 20)
3. สภาพแวดล้อมด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social and cultural environment) เป็นการวัดทั้งการศึกษาขั้นพื้นฐานและอัตราการรู้หันสือของประชาชนทั่วไปในประเทศ รวมถึงทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงานในประเทศ (สัดส่วนคะแนนร้อยละ 15)
4. สภาพแวดล้อมทางกฎหมาย (Legal environment) เป็นเกณฑ์ที่สะท้อนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำธุกรรม ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องในกลุ่มนี้ ได้แก่ ประสิทธิภาพของโครงสร้างกฎหมายพื้นฐาน (Effectiveness of traditional legal framework) และกฎหมายที่ครอบคลุมอินเทอร์เน็ต (Laws covering the Internet) เป็นต้น (สัดส่วนคะแนนร้อยละ 10)
- 5.นโยบายและวิสัยทัศน์ของรัฐบาล (Government policy and vision) เป็นกลุ่มที่จัดทำขึ้นใหม่ในปี 2007 เพื่อประเมินรัฐบาลในการกำหนดแนวทางด้านในใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของรัฐบาลเมื่อเทียบกับ GDP (Government spend on ICT as a proportion of GDP) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านดิจิทัล (Digital development strategy) และกลยุทธ์ด้านรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government strategy) เป็นต้น (สัดส่วนคะแนนร้อยละ 15)
6. การยอมรับการใช้เทคโนโลยีของธุรกิจและผู้บริโภค (Consumer and business adoption) เป็นการประเมินระดับการใช้จ่ายของธุรกิจและผู้บริโภคในการเข้าถึงบริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและระดับการใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เกณฑ์การพิจารณาในกลุ่มนี้ ได้แก่ การใช้จ่ายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริโภคต่อประชากร 100 คน (Consumer spending on ICT per capita) ระดับการพัฒนาของ e-Business (e-Business development) และระดับของการค้าออนไลน์ (Level of online-commerce)

² http://www.eiu.com/site_info.asp?info_name=ieu_2007_e_readiness_rankings&rf=0

เป็นกลุ่มที่ผู้จัดทำให้ความสำคัญมากที่สุดเนื่องจากเห็นว่าเป็นตัวสะท้อนความสำเร็จของกลุ่มต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดข้างต้น (สัดส่วนคะแนนร้อยละ 25)

EIP "ไดร์เริ่มจัดอันดับ e-Readiness ranking มาตั้งแต่ พ.ศ. 2544 (2001) และได้มีการปรับปรุงตัวชี้วัดหลักเกณฑ์ที่พิจารณา และนำหนักที่ให้แต่ละกลุ่มจะมีการอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสารสนเทศและสภาพแวดล้อม รวมถึงการเพิ่มจำนวนประเทศที่นำมาจัดอันดับทีละน้อย

ภาคผนวก 5 : มติคณะรัฐมนตรี และความเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๔๐๖/๑๕๒๘

สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม.๑๐๓๐๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๖

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

อ้างถึง หนังสือกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ด่วนที่สุด ที่ ทก ๐๒๐๐.๑๑ (ปคร.)/๑๗๙ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๒

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือกระทรวงกลาโหม ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๒๐๗/๑๐๑๙
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๒
๒. สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๑๐๐๙/๑๒๘๑๙
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๒
๓. สำเนาหนังสือกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ด่วนที่สุด ที่ พม ๐๒๐๗/๒๗๔๒๔ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒
๔. สำเนาหนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ กษ ๐๒๐๙/๕๗๗๓
ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒
๕. สำเนาหนังสือกระทรวงคมนาคม ด่วนที่สุด ที่ คค (ปคร) ๐๒๑๐/๒๐๖
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๒
๖. สำเนาหนังสือกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ด่วนที่สุด ที่ วว (ปคร) ๐๒๐๒.๒/๕๒๐๔๑๑๕ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๒
๗. สำเนาหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๒.๐๕/๑๔๖๐
ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๒
๘. สำเนาหนังสือสำนักงบประมาณ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๗๑๐/๔๓๓
ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒
๙. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๗๑๕/๗๗๐๑ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒
๑๐. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๒๐๐/๗๗
ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ตามที่ได้เสนอเรื่อง ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒)
ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๖ ไปเพื่อดำเนินการ ความละเอียดเจ็บแล้ว นั้น

/สำนักงาน ...

-๒-

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้เสนอความเห็น และกระทรวงกลาโหม กระทรวงการคลัง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงสาธารณสุข สำนักงบประมาณ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้เสนอข้อเสนอแนะและความคิดเห็นมาเพื่อประกอบการพิจารณา ของคณะกรรมการรัฐมนตรีด้วย ความละเอียดปราภกตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะกรรมการรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ ลงมติเห็นชอบตามที่ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอทั้ง ๔ ข้อ โดยให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารรับความเห็นของกระทรวงกลาโหม กระทรวงการคลัง กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงบประมาณ ไปพิจารณาประกอบการดำเนินการต่อไปด้วย

จึงเรียนยืนยันมา ทั้งนี้ สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีได้แจ้งให้รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง และกรมทราบและถือปฏิบัติตามด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

๙ -

(นายสุรชัย ภู่ประเสริฐ)
เลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี

สำนักวิเคราะห์เรื่องเล่นอุตสาหกรรมรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๓๒-๓๓๓

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๔๑๔๙

www.cabinet.thaigov.go.th

SC8_52_019_(ขึ้นมาติพิจารณา)_บุญมง

ด่วนที่สุด

ที่ กท ๐๒๑๗/ ๑๐๗

กระทรวงกลาโหม

อาคารสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม

(แขวงวัฒนา) ๔๙/๔๓๗ หมู่ ๖ ตำบล บ้านใหม่

อำเภอ ปากเกร็ด จังหวัด นนทบุรี ๑๑๑๒๐

๘ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๒-๒๕๕๖

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

ข้อถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๑๒๖๒๕

ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ตามที่สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ขอให้กระทรวงกลาโหมให้ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็น ต่อร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๒-๒๕๕๖ โดยแจ้งไปยังสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีโดยคุณ รายละเอียดตามข้างล่างนี้นั้น

กระทรวงกลาโหมพิจารณาแล้วเห็นว่า ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๒-๒๕๕๖ มีความเหมาะสม อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การดำเนินการ ตามแผนแม่บทมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น กระทรวงกลาโหมมีข้อเสนอแนะในยุทธศาสตร์ที่ ๔ (๑) เกี่ยวกับ การจัดตั้ง “กรมแผนที่พลเรือน” ให้แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ.๒๕๕๒ เพื่อเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ ด้านโครงสร้างพื้นฐานข้อมูลภูมิสารสนเทศของประเทศไทย เพื่อสร้างกลไกให้เกิดการใช้ข้อมูลภูมิสารสนเทศ ร่วมกันได้โดยเร็วนั้น เนื่องจากข้อมูลที่เกี่ยวกับแผนที่ของประเทศไทยมีข้อมูลบางส่วนที่มีผลกระทบ ต่อความมั่นคง ดังนั้น การออกแบบภูมิสารสนเทศที่ต้องการให้มีมาตรฐานสากล ที่เกี่ยวข้อง ต้องหารือร่วมกับกรมแผนที่ทหารด้วย เพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อความมั่นคง

จึงเรียนมาเพื่อกรุณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก ปูรవ์
พลเอก

(ประวิตร วงศ์สุวรรณ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

สันนิษฐานดัง

สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม

กรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

โทร. ๐ ๒๕๘๐ ๕๕๕๖

๒๗

(นางบุญมา เชี่ยวเจริญ)

ผู้วิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

ด่วนที่สุด

ที่ กค 1002/ 12819

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กรุงเทพฯ 10400

๔ สิงหาคม 2552

เรื่อง รายงานข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นต่อร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2)

ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556

เรียน เลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว(ก) 12629

ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2552

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารข้อเสนอแนะ/ ข้อคิดเห็นต่อร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
(ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีได้ขอให้กระทรวงการคลังพิจารณา
เรื่อง ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556
หากมีข้อเสนอแนะ หรือความคิดเห็นให้แจ้งมายังสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี นั้น

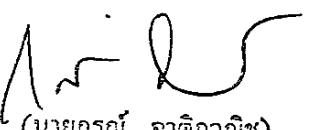
กระทรวงการคลัง ได้พิจารณา_r่างแผนแม่บทฯ ดังกล่าว พร้อมทั้ง เอกสารประกอบอื่นๆ
เห็นว่าแผนแม่บทฯ มีความสมบูรณ์ และเหมาะสมตามความจำเป็นในการพัฒนาระบบทekโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ทั้งนี้ หากพิจารณาเพิ่มเติมในส่วนของข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็น
ของกระทรวงการคลัง รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย จะทำให้แผนแม่บทฯ มีความสมบูรณ์และ
เป็นประโยชน์ต่อภาคธุรกิจและเอกชนยิ่งขึ้น

/เจิงเรียนมาเพื่อ.....

-2-

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาข้อเสนอแนะ/ ข้อคิดเห็นของกระทรวงการคลัง
ต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายกรัตน์ ชาติกวัฒน์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำเนาถูกต้อง^{2/2}
(นางบุษย์ เชื้อยิ่ง)
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
โทร.0-2273-9020 ต่อ 3710
โทรสาร 0-2618-3378

ประเด็นข้อเสนอแนะ/ ข้อคิดเห็นของกรรFTER วงการคลัง

ประเด็น	ข้อเสนอแนะ/ ข้อคิดเห็น	หมายเหตุ
ภาพรวมของแผน	<p>1. มาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกรอบระยะเวลาในการดำเนินการ มีแต่โครงการเร่งด่วน แต่โครงการระยะปานกลาง หรือระยะยาวซึ่งไม่มีการกำหนด ซึ่งอาจจะทำให้โครงการ ICT ในส่วนของมาตรการดังกล่าวไม่มีความชัดเจน เพราะอาจส่งผลกระทบต่อการคาดการณ์ หรือการขอตั้งงบประมาณในการดำเนินงานอีกทั้งไม่มีสำนักงบประมาณเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย</p>	เพราะทุกโครงการต้องได้รับการสนับสนุนในด้านงบประมาณ
เป้าหมาย	<p>พิจารณาในเป้าหมายที่ 1 ควรเพิ่มเป้าหมายไปยังกลุ่มของนักเรียน นักศึกษา และประชาชน ทำให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 1</p>	เพื่อความชัดเจนของเป้าหมาย
ยุทธศาสตร์	<p>ในยุทธศาสตร์ที่ 2 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารและการบริการของภาครัฐ กำลังดำเนินการจัดตั้งกรมสำรวจและจัดทำแผนที่ พลเรือน นั้นยังไม่มีความเหมาะสม เนื่องจากมีองค์กรอื่น ที่มีการจัดทำฐานข้อมูลภูมิศาสตร์อยู่แล้ว รวมทั้ง กระทรวง ICT มีบุคลากรที่ไม่นัก ควรจะเป็นการขอความร่วมมือกับองค์กรอื่นในการเก็บรวบรวมหรือการจัดทำฐานข้อมูล ภูมิศาสตร์ ซึ่งจะเป็นทางออกที่ง่ายและรวดเร็ว กว่าการขอจัดตั้งกรมใหม่ เพราะการกิจกรรมไม่นัก</p>	มองในภาพรวมบุคลากรของ ICT ไม่พร้อม

ประเด็น	ข้อเสนอแนะ/ ข้อคิดเห็น	หมายเหตุ
มาตรการ	<p>(1) ข้อ 1. การพัฒนาบุคลากร ICT แผนแม่บท มุ่งสร้างแต่เรื่องการส่งเสริมการเรียนการสอน ICT เมื่อเรียนจบแล้ว บางคนมีความต้องการเข้ารับราชการแต่หน่วยงานส่วนใหญ่ไม่มีตำแหน่ง รองรับ เนื่องจากต้องอยู่ในความเห็นชอบจาก สำนักงาน ก.พ. เกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่ง ดังนั้น ควรเพิ่มหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ สำนักงาน ก.พ. ด้วยเพื่อการรับรู้ปัญหาของ หน่วยงานภาครัฐที่ไม่มีตำแหน่งค้าน ICT รองรับ นักศึกษาที่จบการศึกษา และต้องการเข้าสู่ภาครัฐ</p> <p>(2) ข้อ 2.3 พัฒนาและปรับปรุงกฎหมาย/ กฎระเบียบให้อื้อต่อการใช้ ICT และการทำธุกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ควรเพิ่มหน่วยงาน กระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ซึ่งมีหน้าที่ รับผิดชอบในการควบคุมการจัดซื้อจัดจ้าง วิธีการ ทางอิเล็กทรอนิกส์</p> <p>(3) ข้อ 2.3 ใน(3) สร้างกลไกให้เกิดความยั่งยืน ในวิธีการจัดซื้อจัดจ้างผลิตภัณฑ์หรือระบบงาน ICT ของภาครัฐ โดยมุ่งเน้นความสำคัญของงาน และคุณภาพมากกว่าการเปรียบเทียบราคาย่างเดียว ในส่วนนี้ ควรมีการกำหนดโครงการเพื่อ แก้ไขระบบที่มีการ e-Auction ซึ่งอาจเป็น โครงการเร่งด่วน หรือโครงการระยะสั้นที่ สามารถดำเนินการได้ทันที</p>	<p> เพราะปัจจุบันมีการจำกัด บุคลากรภาครัฐให้ลดลงโดย ส่วนใหญ่ถูกบูรณาเพื่อแลกกับ ตำแหน่งที่สูงขึ้น จึงทำให้ ขาดแคลนบุคลากรภาครัฐ มากขึ้น โดยเฉพาะค้าน ICT</p> <p>ปัญหานี้ในความล่าช้าในการ ดำเนินโครงการ ICT เนื่องจากวิธีการ e-Auction ที่ มีขั้นตอนมาก ซึ่งจะต้องใช้ ระยะเวลาประมาณ 3-4 เดือน ในการดำเนินการดังกล่าว</p> <p>เพื่อลดขั้นตอนของการ ดำเนินงานโครงการ และจะ ทำให้มีกิจกรรมประจำได้ เร็วขึ้น รวมทั้งมีกลไกอยู่ หลายส่วนสำหรับการ ตรวจสอบการทุจริตของ หน่วยงานอย่างพอเพียง</p>

ประเด็น	ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็น	หมายเหตุ
ตัวชี้วัด	1. ในข้อ 2 ตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ที่ 1 เรื่อง สัดส่วนของอัตรากำลังคนด้าน ICT ที่จบ การศึกษาในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีในแต่ละปี แต่ไม่มีตัวชี้วัดการว่าจ้างงาน หรือไม่ได้รับการ ว่าจ้างงาน ว่ามีสัดส่วนเท่าไร ดังนั้น ควรเพิ่ม ตัวชี้วัดสัดส่วนของกำลังคนด้าน ICT ที่จบ การศึกษาในระดับสูงเดียวได้งานทำ ซึ่งทำให้มอง ในการรวมของผลของการสนับสนุนการศึกษา ด้าน ICT	ควรมีมุ่งมองทั้งสองด้าน ทั้ง ด้านการศึกษา และการว่าจ้าง งาน

สำนักงาน
ที่ พม ๐๔๐๑/ ๘๗๔๘

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๑๐๓๔ ถนนกรุงเกษม แขวงมหานคร

เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๐๐

๘๗๔๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๖

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

ข้อถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๖/ก(๑) ๑๒๖๔๙ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่ข้างต้น สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ขอความร่วมมือกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เสนอความเห็น เรื่อง ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๖ ซึ่งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นผู้เสนอ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรีโดยด่วน ความละเอียดเจิงแล้ว นั้น

ในการนี้ เมื่อจากภารนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารและบริการภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง จะช่วยสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการ และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมให้กับประชาชน ประกอบกับขณะนี้ระยะเวลาของแผนแม่บท (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ซึ่งได้ขยายเวลาออกไปจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้สิ้นสุดลงแล้ว และเพื่อให้มีความต่อเนื่องของนโยบายในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จึงเห็นด้วยกับร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๖ ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายอิสสระ สมชัย)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

สำนักงานปลัดกระทรวง

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์

โทร/โทรสาร ๐ ๒๓๐๖ ๘๘๔๐,๐ ๒๓๐๖ ๘๘๑๙

สำเนาอูก็อฟ

(นางบุษบง เชื้อเจิญ)
ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

ที่ กช 0209/ ๖๗๔

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ถนนราชดำเนินนอก กรุงเทพฯ 10200

๓/ กรกฎาคม 2552

เรื่อง ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว(ล) 12629 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2552

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ได้ส่งร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556 มาให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้พิจารณาแล้วเห็นด้วยกับร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556 ยุทธศาสตร์ที่ 6 การใช้ ICT เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะมาตรการที่ 6.4 ส่งเสริมการนำ ICT มาใช้ในภาคการผลิตและการบริการที่เป็นยุทธศาสตร์ของประเทศไทย และไทยมีความได้เปรียบโดยเน้นพัฒนาการเกษตร การบริการด้านสุขภาพ และการท่องเที่ยว ซึ่งมีความชัดเจนในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ประโยชน์ทางด้านการเกษตรโดยกำหนดมาตรการที่จะนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาพัฒนาด้านการเกษตร ทั้งในด้านการเชื่อมโยงข้อมูลที่สำคัญ การพัฒนาทักษะการใช้งานข้อมูลสารสนเทศของเกษตรกร ให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลที่ถูกต้องและทันสมัยได้อย่างทั่วถึง

ดังนั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เห็นชอบต่อร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556 ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เสนอ ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะนำยุทธศาสตร์และมาตรการของร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556 มาเป็นกรอบ

/แนวทาง...

แนวทางในการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อโปรดพิจารณาต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีระ วงศ์สมุทร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำเนาอยู่ก็ต้อง

(นางบุษนง เชื้อเจริญ)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
โทร 0 2629 8986 โทรสาร 0 2629 9090

ที่ กค (ปคร) 0210/ 206

กระทรวงคมนาคม

ถนนราชดำเนินนอก กรุงเทพฯ 10100

4 สิงหาคม 2552

เรื่อง ความเห็นเรื่องร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2)
ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

ข้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีด่วนที่สุด นร 0506/ว(ส) 12629 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2552

ตามหนังสือที่ข้างถึง สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ขอให้กระทรวงคมนาคม พิจารณา
เสนอความเห็น ต่อ ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ.
2552-2556 ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เสนอขอความเห็นชอบจาก
คณะกรรมการรัฐมนตรี ความละเอียดเจี้ยงเหลือ นั้น

กระทรวงคมนาคม พิจารณาแล้ว เห็นว่าการจัดทำร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสารฯ มีการกำหนดคุณภาพมาตรฐานด้านไอซีทีครอบคลุมทั้ง 6 ด้าน และภายใต้
ยุทธศาสตร์ต่างๆ ยังได้กำหนดเป้าหมาย มาตรการ หน่วยงานที่รับผิดชอบ และระยะเวลาการดำเนินงาน
พร้อมด้วยย่างโคงการเร่งด่วน รวมทั้งได้กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนแม่บท
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารฯ ไว้ด้วยแล้ว ดังนั้น จึงเห็นควรสนับสนุนร่างแผนแม่บทดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการโดยการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี ต่อไปด้วย
ข้อขอนคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นาย索查尼 ชาرامย์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

สำเนาถูกต้อง

สำนักงานปลัดกระทรวง
ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
โทร. ๐-๒๒๘๓-๓๑๑๙ โทรสาร ๐-๒๒๘๓-๓๐๘๐

(นายบุญยะ เจริญ)
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ถนนพระราม 6 เขตราชเทวี กรุงฯ 10400

๕ สิงหาคม 2552

เรื่อง ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นر 0506/ว(ล) 12629 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2552

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็น ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2)
ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556

ตามที่ สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ได้มีหนังสือถึงกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
เพื่อขอให้พิจารณาเสนอความคิดเห็น เรื่องร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของ
ประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556 ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไปด้วย ขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี

สำนักงานปลัดกระทรวง
ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
โทร. 0 2354 4466 ต่อ 145
โทรสาร 0 2354 3783

สำนักงานปลัดกระทรวง
(นางบุษรา ใจเจริญ)
ผู้อำนวยการสำนักนายกรัฐมนตรี

ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็น

ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2)

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่า เป้าหมายที่กำหนดไว้ ในร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ในข้อ 4.1 และ 4.2 ควรมีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น จึงขอเสนอให้มีการกำหนดตัวชี้วัดทั้งด้านปริมาณและด้านคุณภาพ ในแต่ละยุทธศาสตร์ให้ชัดเจน เช่น

ยุทธศาสตร์	ข้อคิดเห็น
ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนากำลังคนด้าน ICT และบุคลากรทั่วไปให้มีความสามารถในการสร้างสรรค์ ผลิต และใช้สารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณและรู้เท่าทัน	- ควรกำหนดตัวชี้วัดของจำนวนประชาชนในแต่ละจังหวัดที่ได้รับการฝึกอบรมด้านสารสนเทศทำให้สามารถเข้าถึงระบบ IT ได้อย่างถูกต้องและใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้จริงรวมทั้งมีความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ทำนองเดียวกัน
ยุทธศาสตร์ที่ 4 ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนให้เกิดธรรมาภิบาลในการบริหารและบริการของภาครัฐ (e-Governance)	- ควรกำหนดตัวชี้วัดของหน่วยงานภาครัฐที่สามารถพัฒนาระบบ e-governance ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างรวดเร็วในแต่ละปี
ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยกระดับเชื่อมความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและรายได้เข้าประเทศ	- ควรเน้นการมุ่งเน้นมาตรฐานในการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างผู้ประกอบการ ICT ของไทยกับผู้ประกอบการ/สถาบัน ICT ของประเทศชั้นนำเพื่อให้เกิดความสามารถในการ catch up technology ได้เร็วขึ้น โดยควรส่งเสริมให้เกิดการทำงานร่วมอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ปี
ยุทธศาสตร์ที่ 6 ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน	- ควรกำหนดตัวชี้วัดของจำนวนโปรแกรมที่ได้พัฒนาขึ้นโดยคนไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งในด้านการผลิตด้านควบคุมคุณภาพและด้าน logistics ของอุตสาหกรรมต่างๆ ในประเทศ

ពី សម ០២០២.០៥/ លក្ខោះ

กระทรวงสาธารณสุข

ถนนติวนันท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๗๐ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๖

เรียน เลขाचिकิตรคณะรัฐมนตรี

ข้อถึง หนังสือสำนักเลขานุการคนະรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๖/ก(ล) ๑๒๖๒๙ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ตามท่านสืบที่อ้างถึง ขอให้กระทรวงสาธารณสุข เสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างแผนแม่บท
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๒ – ๒๕๕๖ ตามที่กระทรวง
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการดูแลความลับเชียดแจ้ง
แล้วนั้น

กระทรวงสาธารณสุข ขอเรียนเสนอความเห็นว่า เท็นชอปในหลักการของร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๒ – ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นการกำหนดกรอบพิธีทางการพัฒนาประเทศด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของรัฐบาลที่ชัดเจนและเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของภาครัฐที่จะส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารและบริการภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง สร้างโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พัฒนาบุคลากรด้าน ICT และบุคคลทั่วไปให้มีความรู้ ความสามารถในการสร้างสรรค์ ผลิตและใช้ ICT อย่างมีคุณธรรม จริยธรรม วิจารณญาณและรู้เท่าทัน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอุดสาขกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และเป็นภาระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรีต่อไปด้วย ฉะนั้นคุณยัง

ขอแสดงความนับถือ

John "Jack"

(นายวิทยา แก้วกราดีป)

ສໍານາຄູກເຈົ້ອງ

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
โทร. ๐ ๒๕๕๙๐ ๑๖๐๗ โทรสาร ๐ ๒๕๕๙๐ ๒๑๙๔

21

(นางบุษบง เชี่ยวเจริญ)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

ด่วนที่สุด
ที่ นร 0710/433

สำนักงบประมาณ
ถนนพระรามที่ 6 กรุงเทพฯ 10400

13 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย

พ.ศ. 2552 - 2556

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/11079 ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2552

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีขอให้สำนักงบประมาณพิจารณา
เสนอความเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี กรณีที่กระทรวง
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เสนอ เรื่อง ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552 - 2556 ต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา ดังนี้

1. ให้ความเห็นชอบต่อร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2)
ของประเทศไทย พ.ศ. 2552 - 2556

2. ให้ทุกกระทรวง กรม รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องจัดทำ และ/หรือปรับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของหน่วยงาน
ให้สอดคล้องกับแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ 2)

3. มอบหมายให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักนโยบาย
และยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสารแห่งชาติ (กทสช.) รับผิดชอบดำเนินการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และเป็นหน่วยงาน
ประสานหลัก ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการ และแผนงบประมาณรองรับแผนแม่บทฯ
(ฉบับที่ 2) รวมถึงการติดตามประเมินผลเพื่อให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรมต่อไป

4. ให้หน่วยงานกลางที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดสรรงบประมาณและการบริหารจัดการ
ภาครัฐ (สำนักงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาระบบราชการ) นำแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ 2) มาใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการ ปรับปรุง
โครงสร้างและจัดสรรงบประมาณและการจัดการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทยในช่วง
ระยะเวลาของแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552 - 2556 ต่อไป
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

- 2 -

สำนักงบประมาณพิจารณาแล้วขอเรียนว่า แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552 - 2556 เป็นแผนระดับชาติที่ใช้เป็นกรอบแนวทางในการกำหนดทิศทางการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ให้มีความต่อเนื่องทางนโยบายกับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2545 - 2549 โดยมีเป้าหมายในเชิงการพัฒนาที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงเห็นเป็นการสมควรที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นชอบตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเสนอ ทั้งนี้ ให้นำข้อสังเกตของคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร แห่งชาติไปประกอบการพิจารณาจัดทำแผนปฏิบัติการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและประหยัด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนocommunity ให้ทราบโดยทั่วไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายบัณฑูร สุภัคพิช)
ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

สำนักจัดทำงบประมาณด้านเศรษฐกิจ 3

โทร. 0 2273 9028 ต่อ 2553

โทรสาร 0 2618 5095

สำเนาถูกต้อง

(นางบุษนง เชี่ยวเจริญ)
ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

ด่วนที่สุด

ที่ นร 1115/๓๓๐/

สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
962 ถนนกรุงเกษม กรุงเทพฯ 10110

๒๘ กรกฎาคม 2552

เรื่อง ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ข้อถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่ นร 0506/12374 ลงวันที่ 17 กรกฎาคม 2552

ตามหนังสือที่ข้างต้น สำนักเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556 ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ให้สำนักเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พิจารณาเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ดังนี้

สำนักงานฯ พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

1. เห็นควรให้ความเห็นชอบในหลักการร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2553-2556 ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เนื่องจากมีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 และแนวโน้มนโยบายการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของรัฐ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมโลก โดยให้ความสำคัญทั้งในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้ทันสมัย การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ มีวิจารณญาณและรู้เท่าทัน การพัฒนาระบบบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ และการส่งเสริมการวิจัยพัฒนาอุดหนุน รวมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทั้งนี้ให้เพิ่มบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศในการสนับสนุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้มากขึ้น

2. ใน การแปลงแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2553-2556 ไปสู่การปฏิบัติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ควรให้ความสำคัญในการพัฒนากลไกการบริหารจัดการแผนให้มีประสิทธิภาพ เกิดบูรณาการและหลักเลี้ยงความชัดเจนในการลงทุน และจำเป็นต้องประสานความร่วมมือจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน รวมทั้งสร้างความเข้าใจและสนับสนุนบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนให้ความสำคัญในการติดตามประเมินผล และพัฒนาตัวชี้วัดทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ให้สามารถสะท้อนผลลัพธ์ที่ชัดเจน ได้อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอบรรยากาศพิจารณาของคณะกรรมการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้วย ขอขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายอาพน กิตติคำพน)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักวิเคราะห์โครงการลงทุนภาครัฐ
โทรศัพท์ 0 2282 9160 โทรสาร 0 2280 1860

สำเนาอุปถัมภ์

(นางบุษรา เจริญ)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

คําขอ
ที่ ๑๒๐๐/ ก.พ.ร.
ก.พ.ร.

สำนักงาน ก.พ.ร.
ถนนพิษณุโลก กกม. ๑๐๓๐๐

๑๘๗/ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๖

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๖/๑๒๓๗ฯ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๖ ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ร. ขอเรียนเสนอความเห็นว่า เห็นชอบในหลักการของร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นการกำหนดกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของรัฐบาลที่ชัดเจน และเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของภาครัฐที่จะส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารและบริการภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง สร้างโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พัฒนาบุคลากรด้าน ICT และบุคลากรทั่วไปให้มีความรู้ ความสามารถในการสร้างสรรค์ ผลิตและใช้ ICT อย่างมีคุณธรรม จริยธรรม วิจารณญาณและรู้เท่ากัน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรีต่อไปด้วย
จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ณัฐ พันธุ์

(นายศพ พิริสัมพันธ์)

เลขาธิการ ก.พ.ร.

สำเนาถูกต้อง

สำนักเผยแพร่และสนับสนุนการเมืองร่วมในการพัฒนาระบบราชการ
โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๗๘ โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๘๐๗๔

๒/๒
(นางบุษบง เอียวเจริญ)
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๑๖๐

สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๖

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๒๐๐.๑๑ (ปคร.)/๑๓๔๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๒
๒. สำเนาหนังสือกระทรวงกลาโหม ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๒๑๗/๑๐๑๙
ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒
๓. สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๑๐๐๒/๑๒๔๑๙
ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒
๔. สำเนาหนังสือกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ด่วนที่สุด ที่ พม ๐๒๐๗/๒๗๔๒๔ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒
๕. สำเนาหนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ กษ ๐๒๐๙/๕๗๑๓
ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒
๖. สำเนาหนังสือกระทรวงคมนาคม ด่วนที่สุด ที่ คค (ปคร) ๐๒๑๐/๒๐๖
ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒
๗. สำเนาหนังสือกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ด่วนที่สุด ที่ วท (ปคร) ๐๒๐๒.๒/๕๒๐๕๐๑๕ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒
๘. สำเนาหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๒.๐๕/๒๔๖๐
ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๒
๙. สำเนาหนังสือสำนักงบประมาณ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๗๑๐/๔๓๓
ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒
๑๐. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๑๕/๓๓๐๑ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒
๑๑. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๒๐๐/๗๔
ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ด้วยกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เสนอเรื่อง ร่างแผนแม่บท
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๖

/มาเพื่อ ...

-๑๒-

มาเพื่อดำเนินการ ซึ่งสำนักงาน ก.พ.ร. ได้เสนอความเห็น และกระทรวงกลาโหม กระทรวงการคลัง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงสาธารณสุข สำนักงบประมาณ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เสนอข้อเสนอแนะและความคิดเห็นมาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการตระดับ ความละเอียดปறากฎตามลำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะกรรมการตระดับ ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ ลงมติเห็นชอบตามที่ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอทั้ง ๔ ข้อ โดยให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารรับความเห็นของกระทรวงกลาโหม กระทรวงการคลัง กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงบประมาณ ไปพิจารณาประกอบการดำเนินการต่อไปด้วย

จึงเรียนยืนยันมาและขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่น ของรัฐในกำกับดูแลทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ณ -

(นายสุรชัย ภู่ประเสริฐ)
เลขอธิการคณะกรรมการตระดับ

สำนักวิเคราะห์เรื่องเสนอคณะกรรมการตระดับ

โทร. ๐ ๒๒๔๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๓๒-๓๓๓

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๘๑๔๙

www.cabinet.thaigov.go.th

SC8_52_019_(ยืนยันมติพิจารณา)_บุญง

ด่วนที่สุด

ที่ ทก ๐๒๐๐.๑๑(ปคร.)/๑๗๔๗

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา
๑๒๐ หมู่ ๓ ชั้น ๕ อาคารรวมหน่วยราชการ
ถนนแจ้งวัฒนะ เชตทลักษี กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๖

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐธรรมนตรี

- ลิ๊งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๖ จำนวน ๑๐๐ ชุด
๒. เอกสารข้อสรุปเกตุของคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๖ ในการประชุมคณะกรรมการ กทสช. ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๑๐๐ ชุด
๓. เอกสารการประเมินผลแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๖ จำนวน ๑๐๐ ชุด

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ ความเป็นมา

๑.๑.๑ แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย เป็นแผนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารระดับชาติ ถือเป็นแผนประสานงานระดับชาติ ที่กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยมีความต่อเนื่องของนโยบายเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีสารสนเทศ เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สูงสุด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑.๑.๒ คณะกรรมการรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๒ เห็นชอบกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระยะ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ของประเทศไทย (IT ๒๐๑๐ Policy Framework) ซึ่งจัดทำโดยคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแห่งชาติ (กทสช.) เพื่อนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทย ในระยะเวลา ๑๐ ปี

๑.๑.๓ คณะกรรมการรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ เห็นชอบ แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๑) พร้อมทั้งให้ทุกกระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดทำและ/หรือปรับแผนเทคโนโลยีสารสนเทศของแต่ละหน่วยงานให้สอดคล้องกับแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๑) และกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ดำเนินการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ตามกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ ระยะ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ของประเทศไทย (IT ๒๐๑๐) และ แผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๑) ภายใต้เงื่อนไข

-19-

๑.๑.๔ ระยะเวลาของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙ ได้ลิ้นสุดลงในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เร่งรัดดำเนินการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔ และ แต่เนื่องจากการจัดทำแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) มีกระบวนการจัดทำแผน ซึ่งต้องมีการศึกษาวิเคราะห์ในเชิงลึก และต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นภายในประเทศและในระดับโลก โดยต้องคำนึงถึงแนวทางการพัฒนาประเทศในภาพรวมดังที่ได้ระบุไว้ในแผนระดับประเทศต่างๆ อาทิ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระยะ พ.ศ. ๒๕๔๙-๒๕๕๓ ของประเทศไทย (IT ๒๐๑๐) และการจัดทำแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) จะต้องมีการศึกษาแผนแม่บทฯโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕) รวมทั้งการประชุมระดมความคิดเห็นสาธารณะ กระทรวงฯ จึงได้ออกข่ายระยะเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙ ออกไปจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๑ รวมทั้งให้หน่วยงานภาครัฐจัดทำแผนเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของหน่วยงาน ภายใต้กรอบแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๑) ต่อไป

๑.๑.๕ คณะกรรมการตีได้มึนติเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๐ ให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารซึ่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำและแปลงแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไปสู่การปฏิบัติ ดำเนินการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย โดยให้ประสานงานให้บุคลากรของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) และให้ขยายเวลาการใช้แผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๑) ต่อไปจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๑

๑.๑.๖ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมกับศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC) ได้เร่งดำเนินการจัดทำแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๒ – ๒๕๕๙ โดยได้จัดทำร่างแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) และสรุปเมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙ และเตรียมนำเข้าที่ประชุมคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแห่งชาติ (กทสช.) ซึ่งมีนายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับที่ได้รับมอบหมายเป็นประธานให้ความเห็นชอบก่อนนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี (ครม.) แต่เนื่องจากในช่วงระยะเวลาตั้งกล่าว มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และมีการปรับเปลี่ยน ครม. หลายครั้ง ทำให้มีผลกระทบต่อการนำเสนอคณะกรรมการ กทสช. และ ครม. ไม่เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดไว้

๑.๑.๗ คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแห่งชาติ (กทสช.) โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ ได้มีการประชุมและมีมติในการประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบในหลักการร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๖ โดยมอบหมายให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในฐานะผู้ดูแลขับเคลื่อนการปรับปรุงตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ กทสช. (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๒) และนำเสนอด้วย คณ. พิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

๑.๑.๔) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ดำเนินการปรับปรุงร่างแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ กทศ. แล้ว

-๓-

๑.๒ ผลการดำเนินงาน

๑.๑.๑ ในการจัดทำแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) ได้ให้มีกระบวนการติดตามประเมินผลแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๑ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๓) การศึกษาทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจ/และสังคมที่สำคัญตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ ศึกษาสถานภาพและทิศทางการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทยและต่างประเทศ รวมถึงได้ดำเนินการวิเคราะห์สถานภาพจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม ของการพัฒนา ICT ของประเทศไทย โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis และใช้ผลการวิเคราะห์ SWOT ดังกล่าว สมมติกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจ/สังคมของประเทศไทย เป็นพื้นฐานในการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตลอดจนยุทธศาสตร์ มาตรการ โครงการเร่งด่วนที่ต้องดำเนินงานภายใต้กรอบระยะเวลา ๕ ปี ของแผน และได้มีการจัดประชุมระดมความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มุ่งเน้นความมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ภาคประชาชน ภาคเอกชน ในการกำหนดทิศทางและแนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนา ICT ของประเทศไทย รวมทั้งได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นสาธารณะต่อร่างแผนแม่บทฯ(ฉบับที่ ๒)ในส่วนภูมิภาค ๕ แห่ง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ชลบุรี พระนครศรีอยุธยา สงขลา และเชียงใหม่

๑.๑.๒ ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๖ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ มีเนื้อหาสาระที่ครอบคลุมถึงประเด็นสำคัญๆ ในด้านต่างๆ ดังนี้

๑) วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยเป็นสังคมอุดมปัญญา (Smart Thailand) ด้วย ICT”

๒) พันธกิจ

๒.๑) พัฒนาสำนักงานใหญ่ให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอ

๒.๒) พัฒนาโครงข่ายสารสนเทศและการสื่อสารความเร็วสูง

๒.๓) พัฒนาระบบบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๓) วัตถุประสงค์

๓.๑) เพื่อเพิ่มปริมาณและคุณภาพของกำลังคน

๓.๒) เพื่อสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๓.๓) เพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างการผลิต

๓.๔) เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและปัจเจกบุคคล

๓.๕) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจและอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๔) เป้าหมาย

๔.๑) ประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของประชากรทั้งประเทศ มีความรอบรู้ สามารถเข้าถึง สร้างสรรค์และใช้สารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณ รู้เท่าทัน มีคุณธรรมและจริยธรรม (Information Literacy) ก่อเกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ การทำงาน และการดำรงชีวิตประจำวัน

-๔-

๔.๒) ยกระดับความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ โดยให้อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีระดับการพัฒนาสูงสุด ๒๕% (Top Quartile) ของประเทศที่มีการจัดลำดับทั้งหมดใน Networked Readiness Index

๔.๓) เพิ่มบทบาทและความสำคัญของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในระบบเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีสัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรม ICT ต่อ GDP ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕

๔) ยุทธศาสตร์

การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตามแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) มี ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ๔.๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนากำลังคนด้าน ICT และบุคลากรที่นำไปใช้มีความสามารถในการสร้างสรรค์ ผลิต และใช้สารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณและรู้เท่าทัน
- ๔.๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ บริหารจัดการ ICT ของประเทศอย่างมีธรรมาภิบาล (National ICT Governance)
- ๔.๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- ๔.๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนให้เกิดธรรมาภิบาลในการบริหารและบริการของภาครัฐ (e-Governance)
- ๔.๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยกระดับชีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและรายได้เข้าประเทศ
- ๔.๖) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเพิ่มชีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน

๑.๓ ความจำเป็นที่ต้องเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการ

๑.๓.๑ แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๖ เป็นแผนพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ ซึ่งมีความต่อเนื่องของนโยบาย จากนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ ระยะ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗ (ITMO๐๑๐) และแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ควบคู่กับการกำหนดนโยบายใหม่ เพื่อรับรองการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งเป็นทั้งโอกาสและเครื่องมือในการพัฒนาชีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

การมีแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) เป็นการแสดงเจตจำนงณ์และทิศทางการพัฒนาประเทศด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของรัฐบาลที่ชัดเจน และจะเป็นแนวทางในการกำหนดการในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของภาครัฐที่จะส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ให้เทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารและบริการภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง สร้างโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำ ในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พัฒนาบุคลากรด้าน ICT และบุคลากรที่นำไปใช้มีความสามารถร่วมกับความสามารถในการสร้างสรรค์ ผลิต และใช้ ICT อย่างมีคุณธรรม จริยธรรม วิจารณญาณและรู้เท่ากัน

-๕-

ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๑.๓.๒ แผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) เมื่อผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรีแล้ว จะนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำ และ/หรือปรับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในระดับกระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจ รวมถึงเป็นแนวทางในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้การลงทุน การพัฒนา และการประยุกต์ใช้ ICT ในส่วนงานต่างๆ ทั้งในส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีเอกภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของการบริหารจัดการ ICT ของประเทศ และการกำหนดมาตรฐานต่างๆ สำหรับการใช้งาน ICT ในภาครัฐ

๒. เรื่องที่เสนอเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี

๒.๑ ประเด็นที่เสนอเพื่อพิจารณา

๒.๑.๑ ให้ความเห็นชอบต่อแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ฉบับที่ ๒ ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๖

๒.๑.๒ ให้ทุกกระทรวง กรม รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดทำ หรือปรับแผนแม่บท และแผนปฏิบัติการของหน่วยงานให้สอดคล้อง กับแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒)

๒.๑.๓ มอบหมายให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยล้านกันโยนา และยุทธศาสตร์ ล้านกันงานปลัดกระทรวง ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ (กทสช.) รับผิดชอบการดำเนินการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และ เป็นหน่วยงานประสานหลักร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการ และแผนงบประมาณ รองรับแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) รวมถึงการติดตามประเมินผลเพื่อให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรมต่อไป

๒.๑.๔ ให้หน่วยงานกลางที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดสรรทรัพยากรและการบริหารจัดการภาครัฐ (ล้านกันงบประมาณ ล้านกันงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ล้านกันงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ) นำแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) มาใช้เป็นกรอบแนวทางในการ บริหารจัดการ ปรับปรุงโครงสร้าง และจัดสรรงบประมาณทางด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารของประเทศไทย ในช่วงระยะเวลาของแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๖ ต่อไป

๒.๒ วัตถุประสงค์ของการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการรัฐมนตรี

๒.๒.๑ เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ในระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๖) ให้สอดคล้องกับแนวทางการ พัฒนาประเทศไทย ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายของรัฐบาล

๒.๒.๒ เพื่อนำแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) ซึ่งกำหนดยุทธศาสตร์ และ แนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ไปใช้ ในการกำหนดภารกิจ และแนวทางปฏิบัติของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

-๖-

๒.๒.๓ เพื่อนำแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) ไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในระดับกระทรวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๒.๔ เพื่อให้ภาคเอกชนและภาคประชาชนใช้แผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) เป็นแนวทางในการประสานการพัฒนาประเทศร่วมกับภาครัฐ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้สำเร็จ (enabling technology) และเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม ICT ภายในประเทศให้เข้มแข็ง

๓. การวิเคราะห์ผลกระทบของการลงมติคณะกรรมการฯ

๓.๑ ผลกระทบต่อนโยบายรัฐบาล

๓.๑.๑ แผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ที่จะพัฒนาประเทศสู่ “สังคมอุดมปัญญา” ซึ่งหมายถึงสังคมที่มีการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยใช้แนวปฏิบัติของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประชาชนทุกระดับมีความเฉลียวฉลาด (Smart) และรอบรู้ สารสนเทศ (Information literacy) สามารถเข้าถึงและใช้สารสนเทศอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม มีวิจารณญาณและรู้เท่าทัน ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนและสังคม มีการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารที่มีธรรมาภิบาล (Smart Governance) เพื่อสนับสนุนการพัฒนาสู่เศรษฐกิจและสังคม ฐานความรู้และนวัตกรรมอย่างยั่งยืนและมั่นคง

๓.๑.๒ แผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและมาตรการในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของภาครัฐที่จะส่งเสริม และพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารและบริการภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง สร้างโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พัฒนาบุคลากรด้าน ICT และบุคลากรที่นำไปให้มีความรู้ความสามารถในการสร้างสรรค์ ผลิต และใช้ ICT อย่างมีคุณธรรม จริยธรรม วิจารณญาณและรู้เท่ากัน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๓.๑.๓ แผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตามแผนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔ ของรัฐบาล ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๒,๓,๖ สอดคล้องกับ ข้อ ๔.๔.๑ พัฒนาโครงสร้างสื่อสารโทรคมนาคมพื้นฐานให้ครอบคลุมทั่วประเทศ และสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการ การสื่อสารอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรต่างๆ สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล ข่าวสารและความรู้ได้อย่างทั่วถึง และสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยไปสู่เศรษฐกิจฐานความรู้ รวมทั้งพัฒนาบริการการสื่อสารที่ทันสมัย เพื่อรับความต้องการของภาคธุรกิจ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการให้บริการภาครัฐ บริการการศึกษา บริการสาธารณสุข และโลจิสติกส์ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

-๗-

๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ และ ๕ สอดคล้องกับแผนบริหารราชการแผ่นดิน ข้อ ๔.๕.๒ พัฒนาอุดสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทั้งในด้านซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อรับรองการเป็นศูนย์กลางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในภูมิภาค

๓.๑.๔ แผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) ได้ระบุถึงยุทธศาสตร์และแนวทาง การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารและการบริการของภาครัฐ ทั้งในส่วนกลางและท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ และมุ่งเน้นการประสานงานระหว่างหน่วยงาน การเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูล ของภาครัฐอย่างมีเอกภาพ ลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน แผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) จึงเป็นกลไกของภาครัฐที่จะช่วยส่งเสริม สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล ตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๘ ดังนี้

๑) ข้อ ๔.๑.๒ สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ยึดหลักธรรมาภิบาลและปรับระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพ มุ่งสนับสนุนต่อความต้องการของประชาชน ความรับผิดชอบต่อชุมชน และมีความโปร่งใสมากขึ้น โดยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูล และร่วมติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของท้องถิ่น

๒) ข้อ ๔.๓.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากทางราชการ และสื่อสาธารณะอื่นได้อย่างกว้างขวาง เป็นธรรม และรวดเร็ว รวมทั้งให้กลไกภาครัฐเปิดโอกาส

๓.๑.๕ แผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) ได้กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางในการสร้างสรรค์ พัฒนา และแพร่กระจายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมถึงการสร้างองค์ความรู้/ทักษะที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงและใช้ ICT อย่างรู้เท่าทัน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการ改善และความรู้ การสร้างภูมิปัญญา และการพัฒนา/ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วไป ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาทุนมนุษย์ และการยกระดับคุณภาพชีวิต ดังนี้

๑) การพัฒนาทุนมนุษย์

- ข้อ ๓.๑.๑ ปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ ทั้งปฏิรูปโครงสร้าง และการบริหารจัดการ ปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน พัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์ปรับบทบาท การศึกษากองโรมเรียนเป็นสำนักการศึกษาตลอดชีวิต และจัดให้มีศูนย์การศึกษาตลอดชีวิตเพื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่

- ข้อ ๓.๑.๓ พัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ควบคู่ไปกับการลงทุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เน้นการพัฒนานิเทศและบุคลากรให้พร้อม รองรับและใช้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างคุ้มค่า

- ข้อ ๓.๑.๗ ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนใช้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงสร้างสรรค์อย่างชาญฉลาดเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้

- ข้อ ๓.๒.๓ พัฒนาและฝึกอบรมแรงงานทุกระดับ ให้มีความรู้และทักษะฝีมือที่มีมาตรฐานสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

-๗-

- ข้อ ๔.๒.๑.๙ พัฒนาภาคการเกษตรให้มีความเข้มแข็ง โดยสร้างและพัฒนาคุณภาพเกษตรกรรุ่นใหม่ให้มีความสามารถในการบริหารจัดการผลผลิตและการบริหารองค์กรเกษตรกรรูปแบบต่าง ๆ ด้วยองค์ความรู้จากนวัตกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเทคโนโลยีที่เหมาะสม

๒) การยกระดับคุณภาพชีวิต

- ข้อ ๓.๓.๓ ปรับปรุงระบบบริการด้านสาธารณสุข โดยลงทุนพัฒนาระบบบริการสุขภาพของภาครัฐในทุกระดับให้ได้มาตรฐาน

- ข้อ ๓.๓.๔ ลงทุนผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ตลอดจนการลงทุนพัฒนาและเชื่อมโยงระบบข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศด้านสุขภาพให้ทันสมัย มีมาตรฐาน สามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันได้อย่างมีคุณค่า

- ข้อ ๔.๓.๑ จัดให้มีระบบการป้องกัน รวมทั้งเตือนภัยและบรรเทาความเดือดร้อนแก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติ โดยนำระบบข้อมูลภูมิสารสนเทศมาใช้กำหนดพื้นที่เสี่ยงภัยหรือเตือนภัยพิบัติ พัฒนาระบบฐานข้อมูล และติดตั้งระบบเตือนภัย

- ข้อ ๓.๕.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการแก้ไขปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยส่งเสริมให้มีระบบติดตามและเฝ้าระวังปัญหาอาชญากรรมที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยเน้นการพัฒนาระบบข้อมูล ข่าวสาร การเตือนภัย

- ข้อ ๔.๓.๑ ขยายการให้บริการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนให้กระจายไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึง เพียงพอ และมีคุณภาพ ทั้งบริการน้ำสะอาด ไฟฟ้า สื่อสารโทรคมนาคมพื้นฐาน

- ๓.๑.๖ แผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) tron หนักถึงบทบาทและนัย (contribution) ของ ICT ต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ทั้งในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างชีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการในภาคเศรษฐกิจอื่น ๆ ที่นำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไปใช้เป็นเครื่องมือในการผลิต การพาณิชย์ธุรกิจ การบริการ การบริหารงาน เพื่อเป็นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ รวมถึงบทบาทของอุตสาหกรรม ICT ที่เป็นอุตสาหกรรมสำคัญในการสร้างรายได้ การจ้างงาน ให้เกิดในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งยุทธศาสตร์และมาตรการที่ระบุในแผนแม่บทฯ สามารถสนับสนุนแนวทางตามนโยบายรัฐบาล ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๓.๓.๕ ผลักดันการขับเคลื่อนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลในระดับนานาชาติ

- ข้อ ๔.๒.๑.๑ เร่งรัดการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตรและพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทางการเกษตร

- ข้อ ๔.๒.๒.๑ สร้างความแข็งแกร่งและความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกให้กับอุตสาหกรรมไทยด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มนูลค่าให้แก่สินค้า

-๘-

● ข้อ ๔.๒.๓.๔ พัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์

การท่องเที่ยว

● ข้อ ๔.๒.๔.๗ ปรับปรุงประสิทธิภาพและจัดระบบการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนชายแดน โดยนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ ที่สำคัญ ได้แก่ ศูนย์บริการครบวงจร ระบบอำนวยความสะดวกช่องทางเดียว ระบบการตรวจว่ามจุดเดียว ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และระบบโลจิสติกส์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

● ข้อ ๔.๓.๑ ขยายการให้บริการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่มีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนให้กระจายไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึง เพียงพอ และมีคุณภาพ ทั้งบริการน้ำสะอาด ไฟฟ้า สื่อสารโทรคมนาคมพื้นฐาน....

● ข้อ ๔.๓.๒ พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์อย่างบูรณาการ

● ข้อ ๔.๕.๒ พัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทั้งในด้านซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อรับรองรับการเป็นศูนย์กลางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในภูมิภาค

๓.๒ ผลกระทบต่อความรับผิดชอบร่วมกันของคณะกรรมการตระหง่านตระหง่านตระหง่านตระหง่าน

แผนแม่บทฯ ได้เสนอแนะลิ่งที่รัฐบาลและรัฐสภาปรับเปลี่ยนในเรื่องกฎหมายและกฎระเบียบ รวมถึงการผลักดันกฎหมายที่เกี่ยวกับการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และการผลักดันให้เกิดองค์กรที่เกี่ยวกับการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตามที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญ และกฎหมายฉบับอื่น ๆ รวมถึงการผลักดันแนวคิดการจัดตั้งสภา ICT เพื่อส่งเสริมให้มีการทำงานร่วมระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนในรูปแบบใหม่ ซึ่งต้องมีการผลักดันโดยกระบวนการนิติบัญญัติ

๓.๓ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจในภาพรวมหรือเฉพาะท้องถิ่น

๓.๓.๑ แผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) ได้ระบุถึงการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในภาคเศรษฐกิจต่างๆ รวมถึงเศรษฐกิจในระดับชุมชน เพื่อเป็นการสร้างเสริมชีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย ทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาประยุกต์ใช้ของภาคเศรษฐกิจ จะทำให้มีการลดต้นทุนการผลิต การสร้างมูลค่าเพิ่ม การเข้าถึงตลาดต่างประเทศผ่านกลไกของพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ แผนแม่บทฯ ได้ให้ความสำคัญยิ่งกับการนำอาชีวศึกษา ICT มาใช้ในการพัฒนาระบบโลจิสติกส์สำหรับภาคอุตสาหกรรม การผลิต การนำ ICT มาใช้ในภาคบริการที่สำคัญ คือ ท่องเที่ยวและบริการอุตสาหกรรม และการใช้ ICT ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้เกิดกระจายรายได้ไปยังเศรษฐกิจชุมชน

๓.๓.๒ แผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) ได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาชีดความสามารถในการแข่งขันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และมีส่วนสำคัญอย่างมากในการช่วยให้ภาคธุรกิจปรับตัว โดยการปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิต การให้บริการ โดยการลดต้นทุนการผลิต และ/หรือสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับลินค์/บริการของตน จึงจะมีส่วนช่วยให้ภาคธุรกิจของไทยอยู่รอดภายใต้ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก แผนแม่บทฯ ได้ระบุแนวทางการประยุกต์ใช้ ICT กับ

-๑๐-

ภาคธุรกิจไว้อ้างชัดเจนในยุทธศาสตร์ที่ ๖ การมีแผนแม่บทฯ จะกระตุ้นให้ภาครัฐและภาคธุรกิจได้นำมาตรการของยุทธศาสตร์นี้ไปเป็นแนวปฏิบัติและลงทุนทางด้าน ICT ได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ ในส่วนของอุดสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุดสาหกรรมซอฟต์แวร์และดิจิทัลคอนเทนต์ เป็นอุดสาหกรรมยุทธศาสตร์ที่ก่อให้เกิดการจ้างงาน และรายได้เข้าประเทศ แผนแม่บทฯ ได้ให้ความสำคัญกับการกำหนดมาตรการต่างๆ ที่จะส่งเสริมให้อุดสาหกรรมเหล่านี้มีศักยภาพ และชีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศเพิ่มขึ้น การพัฒนาอุดสาหกรรมตามเป้าหมายที่ระบุในแผนแม่บทฯ จะสร้างผลตอบแทนทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศอย่างมาก

๓.๔ ผลกระทบต่อการเงินและงบประมาณ

แผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) ได้ให้ความสำคัญยิ่งต่อการบริหารจัดการการเงินและงบประมาณ การประสานงานระหว่างหน่วยงาน การกำหนดมาตรฐานในด้านต่างๆ การเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูล เพื่อให้การลงทุนของภาครัฐมีความเป็นเอกภาพ และลดความซ้ำซ้อนของการลงทุนส่งผลให้การจัดสรรงบประมาณด้าน ICT ของรัฐมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นในการพิจารณาเพื่อจัดสรรงบประมาณนี้ แผนแม่บทฯ ได้เสนอแนะให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนอื่นๆ เพิ่มมากขึ้น ทั้งในส่วนของการมีที่ปรึกษา/ผู้เชี่ยวชาญในกระบวนการตรวจสอบโครงการขนาดใหญ่ หรือการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนผ่านสภา ICT

๓.๕ ผลกระทบทางสังคมและการเมือง

การกระจายโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน การสร้างความรู้/ทักษะในการใช้เทคโนโลยี เป็นการสร้างโอกาสด้านต่างๆ ให้กับประชาชน เช่น โอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต การได้รับบริการสาธารณะต่างๆ ของภาครัฐผ่านโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ ตั้งกล่าว ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิต และทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนกับประชาชน และประชาชนกับภาครัฐ เป็นไปได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น และประชาชนจะมีโอกาสในการร่วมกำหนด/สะท้อนความต้องการต่อการบริการของภาครัฐ รวมถึงตรวจสอบการทำงานของภาครัฐเพื่อให้เกิดความโปร่งใส ได้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งส่งเสริมการปักครองในระบบประชาธิปไตย การที่แผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) เน้นการใช้ ICT อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ โดยการสร้างความตระหนักและความรู้ในเรื่องตั้งกล่าว ตั้งแต่การศึกษาขั้นพื้นฐาน จะทำให้สังคมมีภูมิคุ้มกันผลกระทบทางลบอันเกิดจากการใช้ ICT ไปในทางที่ไม่เหมาะสม

๓.๖ ผลกระทบทางด้านเทคโนโลยี

แผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาชีดความสามารถด้านเทคโนโลยีขั้นภายในประเทศ โดยผ่านกลไกการวิจัยและพัฒนาบุคลากร ICT ที่มีทักษะ/ความรู้ทางเทคโนโลยี ซึ่งเป็นที่ต้องการของภาคอุดสาหกรรม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะกรรมการตีพิจารณาดังนี้

๑) ให้ความเห็นชอบต่อร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ ๒ ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๒

๒) ให้ทุกกระทรวง กรม รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดทำ และ/หรือปรับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของหน่วยงานให้สอดคล้องกับแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒)

-๑๑-

๓) มอบหมายให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวง ในฐานะผู้อำนวยการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ (กพสช.) รับผิดชอบการดำเนินการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และเป็นหน่วยงานประสานหลักร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการ และแผนงบประมาณรองรับแผนแม่บท (ฉบับที่ ๒) รวมถึงการติดตามประเมินผลเพื่อให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรมต่อไป

๔) ให้หน่วยงานกลางที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดสรรงบประมาณและการบริหารจัดการภาครัฐ (สำนักงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ) นำแผนแม่บท (ฉบับที่ ๒) มาใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการ ปรับปรุงโครงสร้าง และจัดสรรงบประมาณการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ในช่วงระยะเวลาของแผนแม่บท (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๖ ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ร้อยตรีหงษ์
(รานองรักษ์ สุวรรณวี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

สำเนาลูกเต๋า

๒/๗
(นางบุษราคัม เที่ยงเจริญ)
ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

สำนักงานปลัดกระทรวง
สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
โทร. ๐ ๒๑๔๙ ๖๗๙๗ ๗๗๗๗
โทรสาร ๐ ๒๑๔๙ ๔๐๒๒

ภาคผนวก 6: รายนามคณะกรรมการ

คณะกรรมการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552 – 2556 และ แนวคิดสำหรับการจัดทำกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารระยะ พ.ศ. 2554 - 2563 ของประเทศไทย (ICT 2020 Conceptual Framework)

1. ศาสตราจารย์ไพรัช ธัญพงษ์	ที่ปรึกษา
2. นายกฤษณะพงศ์ กิรติกร	ที่ปรึกษา
3. นายทวีศักดิ์ ก้อนนันต์กุล	ที่ปรึกษา
4. นายพันธ์ศักดิ์ ศิริรัตนพงษ์	ที่ปรึกษา
5. นายอามน เติมพิทยาไพรสิฐ	ที่ปรึกษา
6. นายพิเชฐ ดุรงค์เวโรจน์	ที่ปรึกษา
7. นางชฎามาศ ธุราศรษณกุล	หัวหน้าโครงการ
8. นายมนู อร์ดีดลเซชช์	คณะกรรมการ
9. นายดิเรก เจริญผล	คณะกรรมการ
10. นายจำรัส สว่างสมุทร	คณะกรรมการ
11. นายสุรี ผู้เจริญชนาะชัย	คณะกรรมการ
12. นายวิทยา ปืนทอง	คณะกรรมการ
13. นางสาวมารยาท สมุทรสาคร	คณะกรรมการ
14. นายเสกสรรค์ ผุดพาด	คณะกรรมการ
15. นางสาวกษิติธาร ภูภราดัย	คณะกรรมการ
16. นางสิรินทร ไชยศักดา	คณะกรรมการ
17. นางสาวกษมา กองสมัคร	คณะกรรมการ
18. นางสาวรัชนี สุนทรรัตน์	คณะกรรมการ
19. นางสาวปริญญา ชฎาลัย	ผู้ประสานงาน
20. นางสาววิภากรณ บุตรเมฆ	ผู้ประสานงาน

รายงานคณะกรรมการกำกับการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2)
ของประเทศไทย พ.ศ. 2552 - 2556

1. ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (นายสือ ล้ออุทัย)	ประธานกรรมการ
2. รองปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (นายธานีรัตน์ ศิริประชานะ)	กรรมการ
3. รองปลัดกระทรวงฯ (นายอังสุมาล ศุนาลัย)	กรรมการ
4. ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ (นายารพัฒน์ ทิวนอม)	กรรมการ
5. ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ (นางอัญชลากรณ์ ศิริวรรณ)	กรรมการ
6. ที่ปรึกษาด้านการสื่อสาร	กรรมการ
7. นิติกร 9 ชช. (นายชนิด ประภาตันธ์)	กรรมการ
8. ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (นายอาจิน จิรชีพพัฒนา)	กรรมการ
9. ผู้อำนวยการสำนักกิจการวิชาชีพ (นายไชยยันต์ พึงเกียรติไพรอน)	กรรมการ
10. ผู้อำนวยการสำนักกิจการระหว่างประเทศ (นางสาวอริเวรรณ ขาวังชี)	กรรมการ
11. ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (นายสมบูรณ์ เมฆไพบูลย์วัฒนา)	กรรมการ
12. ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (นางทรงพร โภมลสูรเดช)	กรรมการ
13. ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง (นายสมเกียรติ ศิริวัฒน์โชค)	กรรมการ
14. ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (นางอาทิตยา สุราษฎร์)	กรรมการ
15. ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ (นางเมธินี เทพมนี)	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
16. ผู้อำนวยการกลุ่มงานนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ (นางสาวบงจรงค์ กัญจนศาสตร์)	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
17. ผู้อำนวยการกลุ่มงานแผนงานและโครงการ (นางภาคกุล สุรฤทธิ์กุล)	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
18. นางสาวลักษณา รัตนวดี	ผู้ช่วยเลขานุการ
19. นายอนุวัตร ศรีไชโย	ผู้ช่วยเลขานุการ
20. นางสาวสุชาดา อินลักษณ์	ผู้ช่วยเลขานุการ

จัดทำโดย

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550

เลขที่ 120 หมู่ 3 อาคารรวมหน่วยราชการ (อาคาร B)

ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

โทรศัพท์ +66 (0) 2-141-6774, +66 (0) 2-141-7096 โทรสาร +66 (0) 2-143-8022-3

เว็บไซต์ www.mict.go.th

ร่วมกับ

ฝ่ายวิจัยกลยุทธ์และดัชนีอุตสาหกรรม

ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

112 อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย ถนนพหลโยธิน

ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 12120

โทรศัพท์ +66 (0) 2-564-6900 ต่อ 2353

โทรสาร +66 (0) 2-564-6860

เว็บไซต์ www.nectec.or.th/srii